

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

زنجیوری
هزری
هاوچه رخی
لیسلاسی

۲۶

منتدى إقرأ الثقافي

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

چون

بانگه وازی خه لک بکین؟

پینا چوشوو با سکرده نووی

ره گیزیانی

نه ورا محمد سعید

حه ره نه مین نه همه ره به رزیمی

الکتاب

بۆدابهزاندنی جوورهها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای داتلود کتایبهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

مه به ست له زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامی

◆ ده‌وله‌مه‌ندکردنی کتیبخانه‌ی کوردیه به گرن‌ترین و کاریگه‌رت‌ترین ده‌قی ئه‌و کتیبانه‌ی که مه‌شخه‌لی سه‌رری ئی هزری هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامین.

◆ ئاشناکردنی خوینه‌رو لای موسولمانی کورده به ده‌قی ئه‌و کتیبانه‌ی که سه‌رچاوه‌ن بو روشنی‌ری ئیسلامی و سازینه‌ری بیداری و رابونی ئیسلامی پی‌روژن.

◆ شاره‌زاکردنی راسته‌وخوی لای کورد به‌م سه‌رچاوانه، ئازادکردنیانه له گشت کۆت و به‌ند و بوچونی ته‌سکی جزایه‌تی و تاکره‌وی و ره‌وتگه‌راییی.

◆ بناغه‌یه‌ک بی بو بنیادنانی که سایه‌تیه‌کی ئیسلامی به‌هیز بو هر تاکیکی موسولمانی کورد تا توانای ئه‌نجامدانی ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی هه‌بی که خوای په‌روه‌ردگار پیی سپاردوه.

ده‌گه‌ل ریز و ته‌قدیرمان بو بیروپای نوسه‌رانی ئه‌م زنجیره‌یه، مه‌رجیش نیه ئی‌مه پابه‌ندی هه‌مو بیروبوچونه‌کانیان بین.

با ده‌ستوریشمان له وه‌رگرتن فه‌رمایشته‌که‌ی خوای په‌روه‌ردگار بی‌ت:

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولَٰئِكَ ﴿١٨﴾

والتفصيل

چون

بانگہ وازی خہ لک بکین

نویسنی
محمد قطب

دہ رکیرافی
جہہ نہ مین نہ عمہ رہہ رزقی

پنیا چونہ وہ وراستگردنہ وہی
نہ ولا محمد عید

بیت

۲۰۰۴ ز ۵۵ ولید ۱۴۲۵ ک

مافی له چاپدانهوهی پارێزراره بۆ
نوسینگهی تهفسیر

چون بانگهوازی خهلك بكهين	نـاوى كـتـيـبـ:
محمد قطب	نوسـيـنـى:
حهمه ئەمین ئەحمەد بەرزنجى	وهـرگـيـرانى:
نهوا محمد سعيد	پـيـداچـونـهـوهـى:
نوسینگهی تهفسیر / ههولير	چاپ و بلاوکردنهوهى:
نهوزاد كۆبى	خـهـت:
يه كه م ١٤٢٤ ك ٢٠٠٤ ز	نۆـره و سـالى چاپ:
چاپخانهی پهروه رده	چـاـپـكـردن:
١٥٠٠ دانه	تـيـراژ:
٢١٢ سالى ٢٠٠٢	ژماره‌ى سپاردن:

تەفسیر

ههولير - شىلمى دادگا

ت: ٢٢٢١٦٩٥ - ٢٢٣٠٩٠٨

tafseeroffice@maktoob.com

AlTafseer@hotmail.com

پیشک

بانگ وازکردن بُو خوا بُو نَم نه ته وهی نیسلامه؛ نه رکبایه کی هه میشه ییه:
 ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
 عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: با له نئوه كومه لئك هه بیته خه لك
 بانگ بكن بُو خیر و فرمان بكن به چاكه و قه ده غه ی خرابه بكن، هه ر
 نه وانه ش سه ركه وتوه كانن. ﴿آل عمران/ ۱۰۴﴾

له بهر نه وهی نومه تی نه و پیغه مبه رهن ﷺ، نئیراوه كانی خوا به و كوتاییان
 هاتوو و دواين نئیراوه، له بهر نه وهی نه وه نه ته وه یه ن، كه هه لگری په یامی نه و
 پیغه مبه رهن ﷺ دواى خوی، نه و په یامه ی به ره وپوی هه موو مؤقایه تی كراوه له
 هه موو سه رده مئیدا، له و كاته وه نه و پیغه مبه ره هاتوو، هه تا نه و كاته ی زهوی و
 چى له سه ره به میراتی ده مئینته وه بُو خودا.

نه و په یامه ش دولایه نه، لایه نیكى ناراسته ی نه وانه كراوه، كه هئشته بپروایان
 به م نایینه نه یه بُو نه وهی بانگ بکرین بُو بپرواهئتان پیتی.

لایه نه كه ی تری ناراسته ی نه وانه كراوه، كه بپروایان هئتاوه بُو بیرخستنه وه یان
 و چه سپاندنی بپرواكه یان؛ ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾: تو
 هه میشه نامؤزگاریان بكه و بیخه ره وه یادیان، چونكه نامؤزگاری و خستنه وه یاد
 سوود به بپرواداران ده گه یه نن. ﴿الذاریات/ ۵۵﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَالْكِتَابِ الّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ
 رَسُولِهِ ءَالْكِتَابِ الّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ: نه ی نه وانه ی بپرواتان هئتاوه،
 به رده وام دامه زراوبن له سه ر بپرواهئتان به خوا و به و نئیراوه ی نارویه تی و به و

په یامه‌ی نارډویه تیه خواره وه بۆ سر پیغه مبه‌ره‌که‌ی و ئه‌و په یامه‌ی پېشتیر
نیرواوه ته خواره وه (تورات و ئینجیل). ﴿النساء/ ۱۳۶﴾.

به لام ئه‌مړۆ نه‌توه‌ی ئیسلام به بارودوڅیکی تایبه تیدا تیده په‌ریت له‌وانه‌یه
له‌وه پېش پیدایا تینه په‌رېبیت .. ئیستا ئه‌م نه‌توه‌یه زانیاری به‌رامبه‌ر ئیسلام
به‌شپوه‌یه که دابه‌زیوه، که له‌میژوی ئه‌و ئایینه‌دا بی‌ویینه‌یه، موماره‌سه‌کردنی بۆ
ئیسلام زۆرتر له‌و دابه‌زیوه .

له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌مړۆ ئه‌رکی بانگه‌وازکردن زۆر مه‌ترسی دارتره له‌ ئه‌رکه‌کانی
بانگه‌وازکردنی سه‌رده‌مه‌کانی را‌بردو، ئه‌رکی ئه‌مړۆ ته‌نها بیره‌مینانه‌وه نیه، به‌لگو
ئه‌رکی بانگه‌وازکردنه بۆ دروست بونه‌وه، دروست بونه‌وه‌ی ئه‌و ته‌لاره‌ی بناغه‌کانی
پوچون و له‌ پماندان، چونکه ئیستا نه‌توه‌کاتی تر له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌میان
ژه‌نۆته سر نه‌توه‌ی ئیسلام، وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ رایگه‌یاندوه‌و فرمویه‌تی:
(يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمُ الْأُمَمُ كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا: خه‌ریکه
نه‌توه‌کان ده‌متان تر‌بژه‌نن بتانقۆن، وه‌ک خۆره‌ چۆن ده‌م ئه‌ژه‌نۆته
خواردنه‌که‌ی))، وتیان: ئایا ئه‌وه له‌و کاته‌دا له‌به‌ر ژماره‌ که‌میمان ده‌بیت، ئه‌ی
نیروای خوا! فه‌رموی: ((بَلْ أَنْتُمْ يَوْمِنَا كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غُشَاءٌ كَثُفَاءَ السَّيْلِ،
وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ الْمَهَابَةَ مِنْ صُدُورِ أَعْدَائِكُمْ، وَلَيَقْذِفَنَّ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ: ئه‌وکاته
ژماره‌تان زۆره، به‌لام که‌فن وه‌ک که‌فی لافاو، خوا ترسی ئیوه له‌ دلی
دوژمنه‌کانتاندا داده‌رنی و وه‌هن ده‌هاوئته دلی ئیوه))، وتیان ئه‌ی نیروای
خوا! وه‌هن چیه؟ فه‌رموی: ((حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ: خو‌شه‌ویستی دونیا و
رق بونه‌وه له‌ مردن)).

ئیمه هه‌موومان له‌و بروایه‌داین، که بینای ئیسلام به‌ ئیزنی خوا ده‌گه‌رئته‌وه،
که‌گه‌رپیشه‌وه زۆر بلنند ده‌بیت، وه‌ک چۆن له‌وه‌پېش بووه، هه‌موو ئه‌وانه‌ی
دلخۆشکه‌زن ده‌ستنیشانی کایه‌یه‌کی تازه‌ی ئیسلامی ده‌کن، به‌شپوه‌یه‌که
ده‌سه‌لاتداری سه‌رزوه‌ی بیت، سه‌ره‌پای هه‌موو ئه‌و هیرشانه‌ی نه‌قامی بۆ سر
ئیسلام ده‌یکه‌ن.

به لَام نَمَه له نامۆی دووه مدا کاریکی دژواره بۆ ئیسلام: ((بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا
وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ: ئیسلام به نامۆی دهستی پیکردوه، دووباره نامۆ
دهبیتهوه وهك چۆن دهستی پیکردوه)).⁽¹⁾

ئهم ئهرکه پێویستی به ههولێکی زۆر و چاویکی تیزهیه.

له نامۆیه کهی یه که مدا ئیسلام به لای که مه وه له بنه ما گشتیه کانیدا لای خهك
ئاشکرا بوو، که ئه ویش بپرواهینان بوو به خوای تاك و ته نها و بپرواهینان به وه حی
و پێغه مبه رایه تی و بپرواهینان بوو به زیندوو بونه وه، ئه وهی هاتبوه ناو ئایینه
تازه که وه، یان ئه وهی به توندترین شیوه دژایه تی ده کرد، هه موو توانا که ی
خستبوه کار بۆ له ناوبردنی. جا به راستی هۆی نامۆی یه که می؛ که می بپرواداران و
لاوازی و بێ ده سه لاتیان بوو به سه ر خه لگدا، هه روه ها زۆری ئه وانه ی ئه و ئایینه یان
به دل نه بوو و له سه ر زه وی سه ت میان ده کرد.

وه ره قه ی کورپی نه وفل، کاتێ خه دیجه هه والی هاتنی وه حی بۆ گێپایه وه به
پێغه مبه ر ﷺ ی وت: خۆزگه منیش لاویکی به توانا بومایه له و ئایینه دا کاتێ
هۆزه که ت له سه ر ئه و ئایینه له مه که که ده رت ده کن. پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی: بۆ؟
ئه وان ده رم ده کن؟ ئه ویش وتی: که سێک نیه وه ک ئه وه ی تۆی هێناییت و
دژایه تی نه کراییت.⁽²⁾

پیاویک له پێغه مبه ری ﷺ پرسی: تۆ خه لک بۆ چ شتێک بسانگ ده که ییت؟
فه رمووی: ((أَدْعُوهُمْ لِإِلَهِ إِلَّا لِلَّهِ: بانگیان ده که م بۆ ئه وه ی ئه و خواجه بناسن که
(الله) یه و جگه له و شایسته ی په رستن نیه)).

وتی: ئه مه کاریکه عه ره ب بۆ تۆی واز لی ناھینن!

به لَام نامۆی دووه جیاوازه، ئه گه ریش نامۆی هه ر نامۆیه له هه موو بارێکدا.
ئیسلامی ئه مرق، سه ره پای نامۆیه که ی له لای خه لکانی تر، لای خه لکه که ی
خۆیشی نامۆیه، کاتێ ئه و ئایینه له سه ر شێوه پاسه قینه که ی ده خه یته
به رده ستیان، لێی ده سه له مینه وه و ده لێن: تۆ ئه وه ت له کوپوه هیناوه؟ ئه وه ئه و

۱ آخرجه مسلم.

۲ سهیری کتیبه کانی سیره بکه.

نیسلامه نیه، که ئیمه دهیناسین!

یا کاتیک که سیک به دهوری گورپکدا خول دهخوات و دهستی پئیدا دینیت و داوای بهر هکات له مردوه کبی ناوی دهکات، که چند ساله یان چند سه دهیه مردوه، پئی ده لیت: ئه م کاره هاوبهش بۆ خودا دانانه و دروست نیه! پیت ده لیت: ئه وهت له کوئوه هیناوه؟ به راستی تو ده تهوئی نیسلام له لایه نه گیانی (روحي) به که ی دامالیت!

کاتئ که سیک یاسایه کی بیجگه له یاسای خوا داده نیت، یا که سیک به یاسای بیجگه له خوا رازی بیت، که پئی ده لیت: ئه وه هاوبهش بۆ خوا دانانه! پیت ده لیت: ئه وهت له کوئوه هیناوه؟ ئه وه توند پره وی و دواکه وتویییه! دنیا گورپوه و بهر وه پیش چوه! یان به لای که مه وه پیت ده لیت: ئه وه کاریکه له هاوبهش دانان خوار تره! هاوبهش دانانیکه له نیسلام ده رت ناکات!

کاتئ به ماموستای کومه لئاسی و ماموستای دهرونزانی و ماموستای پهروه رده و ماموستای میژوو، ده لیت: له راستیدا ئه وه ی ئیوه خویندوتانه له زانسته پورژئاواییه کان و ئه وه ی فبیری قوتابیه کانتانی ده که ن، پیچه رانه ی چه مکه نیسلامیه کانه و هه ندی جار به راشکاو ی له گه ل بیروباوه ر تیک ده گیری، پیت ده لیت: -مه گه ر ئه وانه ی خوا ره حمسی پیکردون-: نیسلام چی داوه له و کاروبارانه؟ ده تانه وی نیسلام بناخنه ناو هه موو شتیکه وه؟ ئه وه زانسته، نیسلامیش نایینه! نایینیش خوی له زانست هه لئادات!

له گه ل سه ده ها کاروباری تر... کاتئ حه قیقه تی نیسلام پیشان ده دریت، خه لکه که ده سله مینه وه، به لایه نی که مه وه سه ریان سوپده مینیت و هه ولتیک ی زوری ده ویت بۆ ئه وه ی وایان لی بکریت بپروا بهینن، که له لایه ن خواوه هاتوه، نه ک ئه وه ی ئه وان به نیسلامیان داناوه.

ئه مانه هه مووی له بواری (زانین) دا پروو ده دن.. به لام له بواری کار پیکردندا کوششی پتویست زیاتره!

به راستی زانین به ته نها به س نیه، ئه گه ریش سه ره تایه که و ذه بیت له پیش هه موو شتیکدا دهستی پی بکریت، به که م وشه ی وه حی به ﴿اقرا: بخوینه﴾.

دهستی پيڅرد، پاش ماوه يه ك نايه تي ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بزانه كه به پاستي جگه له (الله) شايسته ي پرستن نيه. ﴿محمد: ۱۹﴾ بؤ سر پيڅه مبه ر هاته خواره وه.

زانستيش - وهك سه له في صالح ﴿لِي تَبْتَغِي﴾ زانينكي په تي (مجرد) نيه، به لكو بريښه له و زانينه ي ده بيته كرده وه، پاشان ئه و زانينه له شيوه ي ناسيني حه قيقه ته وه ده كورپټ بؤ كار پيڅردني.

كاتي ناساندني وردى چه مكى (لا اله الا الله) له نامؤييه كه ي يه كه مى ئيسلامدا هه و ليكي زؤرى پيڅه مبه رى ﴿وَيَسْت﴾ ويست، له پاستيدا هه و لي پاسته قينه ي پيڅه مبه رى ﴿وَيَسْت﴾ - به تاييه تي له مه كه - په زوره كرده كوردي ئه و بپروادارانه بوو، كه حه قيان وه رگرت و بپروايان پي هينا، له سر پيويستيه كاني (لا اله الا الله)، قؤناغ دواى قؤناغ هه تا كه وتنه سر پاسته رڼيه كه، يه كه مجار بنكه و بناغه پتوه چه سپاوه كه ي په زوره كرده كرد، پاشان تي كړاي خلكي.

ئهمرؤيش - له نامؤيى دوهمى ئيسلامدا - بانگه واز له هه ردو لايه نه كه وه - ناساندن و په زوره كرده كوردي - پيويستي به هه و لدان هه به.

جا ناساندني ئيسلام به كؤمه لئيك كه هه نديكي بناسن و هه نديكي نه ناسن و له هه مان كاتدا و ابزانن هه مووى ده ناسن، گرفتيكه پيويستي به هه و لي زؤر هه به، به لام په زوره كرده - به لاي كه مه وه بؤ بنكه (قاعدة) كه - گرفتيكه پيويستي به هه و لي زؤر تر هه به؛ له بهر زؤرى بواره كاني په زوره كوردي پيويست له لايه كه وه، له لايه كه ي تره وه چونكه ده رونه كان به ئاساني واز له وانه ناهيښت، كه له سه رى راهاتون، خيټرا ناچيټ به دم ئه و ئه ركانه وه، كه داواى ليكراوه .. سه ره پاي ئه وه ي داواكراوه كان ته نها بؤ بنياتناني ده روونى بپروادار نيه، به لكو ناماده كوردي كه سايه تى به هيژه، كه شياو بيټ بؤ هه لگرتنى ئه و ئه ركه گه وره يه ي پويه پوي ده بيته وه.

گرنگه - تا ئه و په پي - بزانيڼ چون بانگه وازى خه لك ده كه ين .. ئه و قه يرانه ي ئه مرؤ جيهاني ئيسلامي پييدا تپه په رپټ؛ قه يرانكي توندوتيزه، له وانه يه توندترين قه يران بيټ له ميژوودا، كه پييدا تپه پيوه .. هه زوره ها كؤبونه وه ي

دوژمنان بۆ جهنگی ئیسلام، له وانه یه پیشتر به و قه یاره و پین داگرتنه نه بویت،
هه روا پیوستی نه مرۆی مرۆفایه تی به ئیسلام که متر نیه له پیوستیه که ی نه و
کاته ی، که بۆ سه ر پیغه مبه ری خوا ﷺ دابه زی.

نه گه ر به هه نگای به رچاو پون و پاگیراو، له سه ر رینگای بانگه وازه که مان
نه رۆیشتین، به راستی ناگه ی نه و ئامانجه ی ده مانه ویت و هه ولکی زۆرمان به یی
هوده ده روات.

به راستی ماوه یه کی زۆره بابته ی بانگه واز بیرمی جه نجال کره وه، پرسیارکی
گرنگ به می شکمدا دیت: چۆن بانگه وازی خه لک بکه یین؟ شیوازی راستی بانگه واز
چیه؟ به تاییه تی کاتی که - جارجاره - که مترخه می له هه ندئ لایه ن، یان
به له کردن له هه ندئ لایه ن، یان لادان له هه ندئ لایه نی کاروانی بانگه وازدا
ده بینم.. له دلی خۆمدا ده لیم: پیوسته پیاچونه وه یه کی هه مه لایه نه ی کاروانی
بانگه وازی زیاد له نیو سه ده بکریت؛ هه تا نه و که موکو پیا نه ی له کاروانه کاندای
پویداوه ته و او بکه یین و، نه و هه لاته دووباره نه که ی نه وه، که تئی که وتبوین، هه تا
سود له رابردوو وه ریکرین بۆ به هیزکردنی ئیستا و، راستکردنه وه ی کاره کان
له پینا و داهاتوودا، نه مه نه رکئی گرنکه و پیوسته بانگه وازان له هه موو
قوناغیکی ریکردندا سه رقالیان بکات.

له م چه ند لاپه رانه دا، هه ولده ده م نه و بیرۆکانه ی به ئاوه زمدا ⁽¹⁾ دیت و
ده چیت له و باره یه وه بخره پوو، نه مه ش له سه ره تا تا کۆتایی تیکۆشانیکه هه له
و راستی هه لده گریت، داوا له خوا ده که م پشتیوانم بیت بۆ گه یشتنه راستی؛ ﴿إِنْ
أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ من له مه دا به پئی توانا چاکسازیم ده ویت، سه رکه وتنیشم تییدا
به ده ست خوایه، پشتم پئی به ستوه و ده گه ریمه وه بۆ لای ﴿هود/ ۸۸﴾.

عَمَدُ قَطْبِ

چہ ندرہ رنجیک لہ دروستبونی نہ وہی یہ کہ مرا

پیوستمان به هه لوهستهی درژ ههیه بؤ سه رنجدان له دروستبونی نه وهی
 یه که م، چونکه تویشوری ته وای نه وانهی تیدایه، که ده یانه ویت بانگه واز بکن، یا
 نه م نایینه بجوائینیت له و جیهانهی تیدایه، به راستی نه و نه وهیه به چاودیری خوا
 دروست بووه وهک خوای پاک و بیگردد به موسای فرمووه: ﴿وَلْتَصْنَعْ عَلٰی
 عِیْنِیْ: بؤ نه وهی به چاودیری من په روه رده بیت. طه/۳۹.

نه و نه وهیه له سهر دهستی گه وره ترین په روه رده کار له میژووی مرو فایه تیدا
 دروست بووه، که محمدی نیراوی خواجه ﷺ، جا نه و نه وهیه له هه مو مرو فایه تیدا
 نه وهیه کی تاک بووه، خوا به وهی ناراستهی ده کرد و پیغه مبهری به په روه رده و
 رینمایی پیده گه یاند، به و شیوهیه هه مو هؤکانی دروست بوونی راستی و دروستی
 له سهر به رزترین شیوه بؤ ته و او بووبوو، وهک وانهی نمونهیی لیها تبوو، نه و وانه
 نمونهییی ماموستا به قوتابیه کانی ده لیته وه بؤ نه وهی فی ر بن کاتنی کاروباری
 فی ربونیان ده خریته نه ستو، که به باشی به ریوهی به رن.

پاشان خوای پاک و به رز ویستی کاروباری نه م نایینه ته و او بکات له سهر
 ریوشوینی نه و شتانهی، که هیه و له توانادایه - نهک ده رچوو له توانا - بؤ
 حیکمه تیک، که خوا خوی ویستویه تی بؤ نه وهی به رهیه که له به ره کان توشی
 ته مبه لی بن و بلین نه وهی یه که م به شتی نانا سایی (خوارق) سه رکه وتون، شتی
 نانا ساییش دوی پیغه مبه ر ﷺ بنه بر بوو!

نه وهی له م نایینه دا هیه، جگه له پیکهاتهی مرو شی، نه و وه حیهیه، که
 له لایه ن خواوه نیراوه ته خواره وه، نه و وه حیهش هر ماوه و پاریززواوه به هوی
 پاراستنی خواوه: ﴿اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗم لَحٰفِظُوْنَ: نِیْمه
 خؤمان نه م قورنانه مان نار دؤ ته خواره وه و خؤیشمان پاریزگاری

نه و وحی یهش چؤن بؤ نه وهی یه که مه؛ ئاواش بؤ نه وهی دوا بیه، نه وه
به رنامه ی خواجه بؤ نه م نه ته وهیه و بؤ هه موو مروفه به گشتی، پاستیی نه م نایینه
و پروگرامی خوابی هه لگرتووه، نه و پروگرامی خوا له مروفی ده ویت هه تا بؤ ذی
دوا بی، بؤ نه وهی ژبانی خویانیان له سه ر پابگرن و خویانی پی بنیات بنین، جا
نه وهش قورئان بیت هاتبیته خواره وه، بیان پوونکه ره وهی نه و کتبه بیت، که
پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ به سوننه تی گوته و کرده وهی پیی هه لساوه: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ نیتمه نه م
قورئانه مان نار دؤته خواره وه بؤ تو، تا بؤ خه لکی پوون بکه یته وه، که چییان بؤ
هاتؤته خواره وه، به ئومیدی نه وهی بیر بکه نه وه. ﴿النحل: ۴۴﴾ ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
الْهَوَىٰ ۗ إِن هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ به هه واو هه وه سی خوی قسه ناکات،
به لکو سروشیکه بؤی دیته خواره وه. ﴿النجم: ۳-۴﴾

به لام نه و به شداری کردنی فریشته کان له گه ل پرواداره کانداه جهنگی به در
کردیان، خوی له خؤیدا شتیکه نائاسایی نه بوو؛ ﴿إِذ يُوحَىٰ رُبُّكَ إِلَى
الْمَلٰٓئِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ نه و
کاته ی خوا فریشته کانی تیگه یاندن که: خو شم ده گه ل ئیوه دام، غیرهت وه بهر
پرواداره کان بنین، منیش ترس وه بهر خوانه ناسان ده نیتم، سا ئیوه له ملیان ده ن
ونه نگوسته کانیشیان به پرتن. ﴿الأنفال: ۱۲﴾

هاتنه خواره وهی فریشته بؤ چه سپاندنی مروفه کان، ته نها بؤ جهنگی به در
ناییت، به لکو بؤ هه ر بؤنه یه ک ده بیت، که به فه زمانی خوا پوودات:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ

أُولَئِكَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ: به پاستی نه وانسه و تیان:
 په روه دگارمان خوايه، پاشان به رده وام بوون له سه ری، فریشته دینه خواره وه بو
 سه ریان و پتیان ده لئین: ترستان نه بیټ له ناگر و غمی دنیا مه خون، دلخوش بن
 به و به هشته ی له وه پیش په ایمانتان پیدرابوو، نیمه له زیانی دنیا و له
 ناخیره تیشدا دوستی نیوه یین. فصلت: ۳۰-۳۱.

به لام شته نااساییه که بینینی فریشته کان بوو له لایه ن برواداره کانه وه، که
 ده یانینین له که لیان دژی بی پرواکان ده جه ننگن: ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ
 لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾
 خوا نه وه ی ته نها بو دلخوش کردنی نیوه کردوه، بو نه وه ی دلنیابن خواتان
 له که لدایه، چونکه سه رکه وتن ته نها له خوی به ده سه لات و له کارزانه. آل
 عمران/ ۱۲۶.

گر خوی پاک و به رز نه وه ی تاییه ت کرد به بروادارانی نه هلی به دره وه به بی
 بروادارانی تر، له به ر نه وه بووه جه نگی به در بوداویکی دانراوی خوا بوو، هم مو
 بؤذیک دو بباره نایته وه: ﴿يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ اَلْجَمْعَانِ بؤذی
 جیا که ره وه ی حق و باطل، بؤذی که یشتنی برواداران به بی پرواکان له جه نگی
 به دردا. ﴿الأنفال: ۴۱﴾.

نه و جه نگی میژوی نووسیه وه، میژوش هم مو بؤذیک نانوسریته وه... به لکو
 دیر له دوی دیر ده نوسریته وه!

جگه له م شته نااساییه ی خوا تاییه تی کرد به نه هلی به دره وه، جگه له وانسه ی
 تاییه ت بوون به خودی پیغه مبه روه ﷺ، هم مو کرده وه و فرمانه کانی تری
 نیسلام له سه ری و شوینی ناسای ریویشته وه (السنة الجارية)، هر له لاوازیوونی
 سه رتا و، تاقیکردنه وه و نارامگرتن و پالفته کردن، پاشان زال بوون به سه ر ترسدا،
 پاشان زال بوون به سه ر جیگیر بوون و هیژدا، پاشان بلا بوونه وه به زه ویدا. بؤیه
 نه و وانسه ی له دروستبوونی نه وه ی په که م وه ری ده گرین؛ وانه ی به رده وامن و ته نها
 به نه وه ی په که مه وه تاییه ت نین، به لکو توانای جیبه جیگردنیان هیه له هم مو

نه و جارنده دا، که سه رده م و شیوه بیان وهك نه وکاته بیّت، له بهر نه وهی سوننه تی جارین، نهك رودای سه ربه خو بن و تیپه پ بووین و دوپاره نه بنه وه.

خوای پاک و بهرزه که له قورنانه کی ناراسته ی کردوین، بۆ بیرکردنه وه له سوننه ته کانی پهروه ردگار و توژیینه وه له میژوو - نه و میژوو هی له راستیدا راره وی سوننه ته کائن له جیهانی واقیعدا - نیمه ش ده بی توژیینه وه ی پیکهاتوو ه کی به که م بکهین، بۆ نه وهی دهرس و عیبره تی لی وه ریگرین و بیته ریتماییکه رمان بۆ هر جولانیک که ده یکهین، هر وا بیته سنگی مه که کی به رده وام بون له سه ر پنگاکه مان، یان لادانمان لیتی.

چند شتیک ده ریاره ی دروست بوونی نه وهی به که م هه لوه سته ی پیکردم، که وای لیکردم زور حز به بیرکردنه وه و پامانی بکه م، نه وهی من جارویار ده بیبیم له م کاروانه ی نیستاماندا ده کریت، پیچه وانه ی پئویستییه کانی دروستبوونی نه وهی به که م، ده بیبیم نه و سه ریچیانه ده بنه ریگری کاروانه که، بۆیه حز ده که م هه ندی له و کارانه له م چند لاپه ریه دا نیشان بده م، له خوا ده خوازم هه میشه به دورمان بگریت له خلیسکان و ریتماییمان بکات بۆ سه ر پئی راست.

* * *

به هیترتین شتیک، که هه لوه سته ی پیکردم له کاروانی نه وهی به که م دا، نه و فرمانه خوییه بوو که داوای لیکردن جهنگ نه که ن له قوناخی پهروه رده کردنی مه که دا، به نارامه وه بهرگه ی سزا و نازاره کان بگرن. به راستی خوا ناماژه ی داوه به وه له نایه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ: نَاحُوا نَهْوَانَهُ نَدَبُوهُ، پئیان گوئرا هه تا له مه که ن شه ر مه که ن، نوژی بکه ن و زه کات بده ن.﴾ النساء: ۷۷.

هه ندی له هاوه له کانی پیغه مبه ر ﷺ کاتی نازاردانیان زیاد ی کرد له لایه ن بین بروا کانه وه، به پیغه مبه ریان وت: شه ریان له که لدا نه کهین؟ نه ویش ﷺ فرموی: ((ما أمرنا بقتالهم: فرمانمان پین نه کراوه له که لیاندا بجه نکین)).^(۱)

۱ سهیری کتیبه کانی سیره بکه.

له دهقه كاندا - نه له كيتاب و نه له سوننه تدا - روونكر دنه وهى حيكمه تى نه وهى
 فرمانه ره ببيانیه نه هاتووه، جا زانینی حيكمه ته كه سى بۆ ئيجتهاد واز لى هینزاوه،
 له وانیه ئاسانترین پێگا بۆ زانینی نه وهى حيكمه تهى ئيجتهاد نه وه بى، نه گهر وای
 دابنن بپواداره كان نه و كاته دژى قورپه يش جهنگابن، له و جهنگانه دا چى به دى
 هاتووه؟ پاشان بپر له و سوودانه ده كه یه نه وه، كه له نه جهنگانیا ن به دى هاتووه.
 سانانترین شتىك بتوانریت له نه نجامه كانى نه وه جهنگه نا به رابهرى به ویتنا بكریت
 نه وه به، كه قورپه يش بپواداره كان له ناو ده بات، چونكه نه وان كه مێكى لاوازی
 بپشتیوان بوون و كارى نه وه بانگه وازه تازه به له یه ك جهنگا، یا له چه مند
 جهنگىكى دوابه دواى یه كدا كۆتایی پى ده هات، بى نه وهى ئامانجه كه بپته دى، بى
 نه وهى خه لك پاستى نه وه بانگه وازه یان بزانیاه، بى نه وهى بلا بوونه وهى بۆ
 بنووسرايه.

نه گهر وای دابنن جهنگه كه - له گه ل نابه رابهرى بوئیدا - نه بپته هوى
 له ناو بردنى هه موو بپواداره كان، شتىكى گرنگتر هه به، كه سه رنجه مان زۆر
 راده كیشى، له بهر نه وهى په یوه سه ته له گه ل نه وهى له م سه رده مه ی ئیستادا
 بووده دات. نه ویش نه وه به، كه ئایا له و قوناغه دا شه رعیه ت له مه ككه دا بۆ كییه؟
 به پاستى خه لك به گشتى هه ستیان وابوو، كه شه رعیه ت بۆ قورپه يشه!

نه ی بارى بپواداران نه و كاته چۆن بووه؟ باریان وابوو، كه بپواداره كان له
 شه رعیه ت ده رچوون...

له بهر نه وه كى هه قى خاوه ن شه رعیه ته، تا له پى ده رچوو ه كان بپنیتسه وه
 سه رپى!

پاسته قورپه يش نه وه نده توندوتیژ بووه له (سه ركپ كردن و ته مى كردن) كه،
 گه یشتونه راده ی توندوتیژی و دلپه قى، به پاستى هه ندئ كه س به و توندوتیژه یان
 دلگران ده بوون، هه تا وای لیده هات هه بو هه ولى ده دا هه ندئ له ئازادراوه
 بپكه سه كان بخاته ژیر پاراستنى خوى، واته په نای بدا، به لام هه ر خه لكه كه
 قورپه یشیا ن به خاوه نى شه رعیه ت ده زانى و بپواداره كان له و شه رعیه ته ده رچوون،
 مافى قورپه يشى خاوه ن شه رعیه ته نه وان ته مى بكات كه له یاسا ده رچوون!

جا نایا له بهرژه وهندی بانگه وازه که دا ده بوو، که بپرواداران شه کاته بکه ونه
 جهنگ له گه ل قوره ییش، له کاتیکدا شه بچوونه له ناوخلکدا بلابوو؟!
 نا، له بهرژه وهندی بانگه وازه که دا نه بوو!
 با نیستا سهیر بکه یین کاتئ بپرواداره کان ملکچی فرمانه ره بانیه که بوون و
 جهنگیان نه کرد چیبیان بق شه نجام درا.

له حه قیقه تدا کاری زوریان بق شه نجام درا..

جا له و ژینگه عه ره بیه ی، که ناسراوه به وهی ستم قبول ناکه ن و جهنگی زور
 و توندوتیژی تیدا رووی داوه به هژی که وه نیمه شه مرق به هیچی نازانین و شایسته ی
 شه نیه دلۆپه خوینتیکی له پیناودا برژیت، له گه ل شه وشدا شه و جهنگانه
 چه نده ها سالی ده خایان و، که سانیکی زوری تیدا له ناو ده چوو، وه ک جهنگی
 (داحس و غبراء)^(۱).. له و ژینگه ی، که (عه نتره) ده رباره ی ده لئ:

ولقد خشیت بأن أموت ولم تدر للحرب دائرة علی ابني ضمضم
 الشامي عرضي ولم أشتمهما والناذرين إذا لم ألقهما دمی!

یه کیکی تر گوتویه تی:

ألا لا یجهلن أحد علینا فنجهل فوق جهل الجاهلینا!

نا له و ژینگه یه دا پیاوی نه جیب و خانه دان نازار ده درا، هه یانبوو له
 شه شرافه کانی قوره ییش بوون.

بیگومان شه شتیکی سه رنج راکیش بوو، چونکه به ته واوه تی پیچه وانه ی داب
 و نه ریتی ژینگه که بوو..

به ده برپینتیکی تر، شتیک له کرده وهی ژینگه که نه بوو.. ده بییت له کرده وهی
 شتیکی تری پیچه وانه ی ژینگه که بییت!

پاشان نازاردان به رده وام توندوتیژتر ده بوو، شه وانیش نازامیان ده گرت! لیره دا

۱ (داحس و غبراء) جهنگیک بوو له کۆتاییه کانی سه رده می نه فامیدا له نیوان هژی (عه بهس) و (زیبان) دا
 هه لگرسا، به هژی پینشیرکی دوو نه سه وه که یه کیکیان ناوی (داحس) بوو، شه ی تریان ناوی (غبراء) بوو،
 هه ردوو هژه که له سه نه نجامی پینشیرکیکه تیکچوون و شه له نیوانیاندا ده سستی پیکرد، هه ر هژه ی
 هاره یه یانه کانی چونه پالیان و جهنگه که دریزه ی کیشا و خه لکیکی زور کوژرا، هه تا چونه نیوانیه وه و
 صولحیان کرد و شه ره که وه ستا.

واتایه کی نوئی په یدابو، که له کرده وه کانی ژینگه که نیه، نویش نه وه په له ریگی
چیدا نه وانه بهرگی نه و نازارانه یان ده گرت، بهرده و امیش ده بون له سر نه و
کاره ی بوو بوو هوی نه و نازاردانه یان؟

نایا له ریگای شهره فی هوزبوو؟ نایا بؤ ده سته و تیک بوو؟ نایا له ریگای
ناره زوویک له ناره زووه کانی سه رزه ویدا بوو؟

بؤ هیچ له وانه نه بوو. به لگو له پیناو بیرویا وه ریگدا بوو، که بهوایان پیی
هه بوو. نه ژینگه په واتیکه یشتبوو، که عه قیده ده بی داب و نه ریت بیت، خه لک
دهستی پیوه بگریت و له پیناویدا بجه نکیت، به لام بهرگه گرتنی نازار له ریگایدا
له سر نه و ژینگه په - که که لکی نه ده گرتن - شتیکی تازه بوو، که ژینگه ی داب و
نه ریت بوو.

پاشان هه نکاویتی بهر وه پیشت ده نین، کاریکی تازه ترمان بؤ پون ده بیته وه.
که بهرده وام نازاردانه که توندو تیژتر ده بوو، هه تا ده بووه داپرانی نابوری و
کومه لایه تی، که ده گه یشته راده ی برسی کردن، به لگو هه ندی که س ده مردن، به لام
نه وان وازیان له عه قیده که یان نه ده هینا!

نابیت - نه له عورفی ژینگه که و نه له عورفی مرقدا به گشتی - که خه لک
له پیناوی شتیکی پوچه لدا بهرگی نه و شیوه نازارانه بگرن. به لگو ده بی
راستیه ک هه بیت خاوه نه که ی بهوای پیی هه بیت و له پیناویدا بهرگی نه و نازارانه
بگریت و بمریت. به لگو نه و راستیه ی بهوای پیی هه په له لای به نرختره له ناسایش
و حه وانه وه و پله و پایه و که رانه تی، هه تا له خوی هه تا له ژیانیشی.

هه مو نه و واتایانه له نیوان ﴿كُفُوا أَيَّدِيكُمْ﴾ دا هاتنه دی، هه نه وه بوو
نه نصاره کانی له مه دینه وه هینا، که هیشتا بارودوخ له مه که به ته وای
نه گورابوو!

ده توانین به کورتی بلین: به راستی نه هلی مه که ناگره که یان کرده وه، به لام
خه لکی مه دینه له دووره وه پیی پوښن بوونه وه، راستیان دوزیه وه، نه و راستیه ی
دوزینه وه که ی ویستی خوی له سر بوو.

* * *

له میانهی ﴿كُفْرًا أَيْدِيكُمْ﴾ دا، به تهنه هر نهوه بؤ نه بصاره كان روڤ نه بوه وه. به لكو كارتيكي تر پون بوه وه، كه گرنگيه كي نژدي مه بوو له سر هيلي به رده وامي بانگه وازه كه، نه ویش كيشه ی ((شهرعیه ته كه)) بوو.

خوای پاك و به رز له سوره تی (انعام) دا كه سوره تيكی مه كه بیه ده فه رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْأَيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ: نِيْمَه نَاوَا نيشانه كانی خؤمانيان ته او بؤ شی ده كه پنه وه و ده مانه وی پيمازی تاوانباران پون بيته وه. ﴿الأنعام: ۵۵.

هاتنی نه و اتایه له و نایه ته مه كه بیه دا به لگه په كي پونی هه په، یا پئويسته پون بيته، جا پونكر دنه وه ی پنگای تاوانباره كان نامانچيكي ويستراوه، (لام التعليل) له نایه ته كه دا پونی ده كاته وه، كه ده فه رمویت: ﴿وَلِتَسْتَبِينَ﴾، هاتنه خواره وه ی نه م نایه ته له ماوه ی مه كه دا، و اتا كه ی نه وه په پونكر دنه وه ی پنگای تاوانباران نامانچيكي له نامانجه كانی بانگه واز، به لكو له پئويستیه كانی بانگه واز بووه له سر رده می په كه مدا، كه كؤمه له مو سلمانه كه ی تیدا پي كه اتوه.

پونكر دنه وه ی پنگای تاوانباران، چی بؤ بانگه واز به دی دینی؟

به پراستی پونبوونه وه ی پنگای تاوانباران دوو شتی تیدایه: په كه میان روونی ده كاته وه تاوانباران كین؟ دووه م ده رخنستی نه و پنگایه ی گرتویانه و له پیتاويدا بوونه تاوانبار.

تاوانباران كین؟ پنگا كه یان چیه؟ په یوه ندی شیکردنه وه ی نایه ته كان به پونكر دنه وه ی پنگا كه یانه وه چیه؟

به پراستی نایه ته كان كيشه ی (الألوهية) ی شی كرده وه، نه ویش كيشه ی په كه م و گوره په له هه موو قورئاندا و به تاییه تی له سوره ته مه كه كه كاندا.

نایه ته كانی نه وه ی شی كرده وه كه خوای گوره، خوایه كي تاك و تهنه و بین هاویه شه، نابیته هاویه شی هه بیته له دروست كردن و به دیه پیتاندا و له هیچ كارتيك له كاره كاندا هاویه شی نیه، به رده وام نایه ته كان ده هاتنه خواره وه و سیفاته كانی نه و خوایه یان پون ده كرده وه و بین هاویه شی بؤ پریار ده دا، هه تا وای لیتهات

واتاڪه به ته اووه تي پوڻ ٻووه وه ٻو ٺه وانهي ٻر وائيان هيٺا ٻو و ٺه وانهش ٻر وائيان
نه هيٺا ٻو و، به ٻرستي بيٺو اڪان وائيان ليٺا ٻو و ٺر به پووني ده يانزاني پيٺه مبر
چي ليٺيان ده وي بيٺان و ٻر وائي پي بهيٺن، هه تا ده يانوت، وه ڪ خوا ليٺيان
ده گيٽيه وه و ده فهر مويٽ: ﴿أَجْعَلْ أَلَهَةً لِّهَا وَحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجَابٌ﴾ نايا خواڪاني ڪر دووه به يه ڪ خوا، به ٻرستي ٺه وه شتيڪي سه يره. ﴿ص: ه
ڪاتي روڻ ٻووه وه، ڪه خواي گوره خوايه ڪي ٽاڪ و بيٺاويه شه، داوا له ڪه ڪ
ڪرا به ته نها ٺه و ٻه رستن بيٺه وه ي هاويه شي له و ٻه رستن ده ٻو ٻر يار بدهن،
چونڪه خوي به ته نها شايسه ي ٻه رستن، پشت بڪه نه ٺه وانهي به دري ده يانوت
ٺه مانه خوان، شوين ٺه وه بڪه ون، ڪه له ٻه روه ردگار يانه وه ٻو يان هاٽوه
خواره وه، نيٺر بيٺه له و شويني ڪه سي تر نه ڪه ون: ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ
مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ شوين ٺه وه
بڪه ون، ڪه له ٻه روه ردگار تانه وه ٻو تان هاٽوه خواره وه، بيٺه له و شوين ٺه وانه
مه ڪه ون ڪه ڪر دو تانه دوستي خوتان، ٺيه وه ٺر ڪم عيبره ت
وه رده گرن. ﴿الأعراف: ۳﴾

جا له سه ر ٺه وه ڪه لڪه ڪه ٻوون به دوو ڪومه له وه: ڪومه لي ٻر واداره ڪان،
ٺه وائيش ٺه وانه ٻوون، ڪه ٻر وائيان هه ٻو و خوا ٽاڪ و ته نهايه، ڪه به بيٺاويه شه
ده يان ٻه رست و شوين ٺه وه ڪه و ٻوون، ڪه له ٻه روه ردگار يانه وه ٻو يان هاٽيوه
خواره وه، ڪومه لي تا و انباره ڪان، ٺه وائيش ٺه وانه ٻوون، ڪه نه يانده ويست ٻر واه به و
خوايه بهيٺن و به ته نها بيٺه رستن و شوين ٺه وه بڪه ون، ڪه ٺه و ٻو ي نار دونه
خوار.

ڪه واته، ڪوره يه شه ده ڪه ويٺه ڪويي ٺه و دابه شيوونه وه؟

به ٻرستي پيش پوڻن و شي ٻوونه وه ي ٺايه ته ڪان ڪوره يه شه خوي خواهه ي
شه رعيه ت ٻو و، ٻر واداره ڪان له به رچاوي ڪوره يه شه و له به رچاوي ڪه لگيشدا له و
شه رعيه ته ده رچو ٻوون، جا دواي شي ٻونه وه ي ٺه و ٺايه تانه هه لوٽيست چي
ده بيت؟ دواي ٺه وه ي ڪوره يه شه نه يوٽيست ٻر واهيٺيٺ به خواي ٽاڪ و ته نها و به بيٺ

هاوبهش بیپه‌رستیت و شوینتی نه‌وه بکه‌ویت، که خوا ناردویه‌ته خواره‌وه؟ یان باره‌که به‌لایه‌نی که‌مه‌وه لای هندی خه‌لک ده‌گوریت و قورپه‌یش و هاووینه‌کانیان ده‌بنه تاوانبار و، بروادارانیش ده‌بنه خاوه‌نی شرعییه‌ت؟

نه‌مه وهرچه‌رخانیکی نۆز گورده له‌سه‌ر هیتلی پارپه‌وی بانگه‌وازا، که‌وا بۆ خه‌لک پوونی بکه‌نه‌وه تاوانبار کیتن و پینگایان چیه و به‌رامبه‌ر نه‌وه‌ش پوونی بکه‌نه‌وه، کیتن نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر هه‌قن و پینگای هه‌ق چیه.

به‌پاستی ئالۆزیه‌که بۆ قورپه‌یش بوو، چونکه نه‌وان ده‌رگاوانی که‌عبه بوون، نه‌وه که‌عبه‌یه‌ی عه‌رب به‌گشتی به‌گوره‌یان دانابوو، بیجگه له‌وه‌ی خۆیان خاوه‌نی سامان و دارایی و خاوه‌نی حه‌سب و پله‌وپایه بوون، به‌پیتوانه‌ی سه‌رده‌می نه‌قامی هه‌موو بنه‌ماکانی شرعیه‌تیان بۆ کۆبوو پۆوه، که تیکه‌لی پاشماوه‌ی ئایینیکی گۆردراو بوون، که ده‌یاندا به‌پال ئیسه‌براهیم و ئیسماعیل (سه‌لامی خویان لیبن)، له‌ق کردنی نه‌وه شرعیه‌ته له‌ژیریاندا کاریکی ئاسان نه‌بوو، به‌تایبه‌تی ده‌رچوووه‌کان له‌ شرعیه‌تیان بیده‌سه‌لات و هه‌زاره‌کان بوون، که نه‌هتیزیان هه‌بوو نه‌ مال و سامان، نه‌ له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتداریکه‌وه پالپشتیکیان هه‌بوو!

به‌پاستی هه‌ر عه‌قیده‌ی پاست به‌ته‌نها ده‌توانی له‌سه‌ر نه‌وه شرعیه‌ته‌یان هه‌لبکه‌نیت و حه‌قیقه‌تیان ده‌ربخات، که نه‌وان تاوانبارن و شرعیه‌ت بۆ نه‌وان نیه، له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌یانده‌ویست برپوا به‌خوای تاک و ته‌نها به‌هتین و بینه‌هاوبه‌ش بیپه‌رستن و شوین نه‌وه‌بکه‌ون، که ناردویه‌تی خواره‌وه.

لیزه‌دا ده‌پرسین: نه‌گه‌ر برواداره‌کان له‌مه‌که‌دا درێ قورپه‌یش بجه‌نگانایه، ئایا پینگای تاوانباران پون ده‌بووه‌وه؟ نه‌گه‌ر بجه‌نگانایه خه‌لک وایان هه‌ست ده‌کرد قورپه‌یش خاوه‌نی شرعیه‌ته و برواداره‌کان له‌وه‌ شرعیه‌ته ده‌رچوون. جا ئایا له‌ دل و ده‌روونی که‌سدا - وه‌ک له‌ دل و ده‌روونی نه‌نصاره‌کان چه‌سه‌پا - ده‌چه‌سه‌پیت، که نه‌وه کیشه‌یه‌ پیتوانه‌یه‌کی تری هه‌یه جگه له‌ ده‌رگاوانی که‌عبه و سامان و مال و نۆزی ژماره و ره‌سیدی عورف و ره‌سیدی میژوو؟ نه‌وه پیتوانه‌یه‌ش (لا اله الا الله) یه، که برپا بوونه به‌خوایه‌تی خوای تاک و ته‌نها و بینه‌هاوبه‌ش و،

نوهی له ووه پیک دیت له پیوستی شوینکه وتنی نوهی خوا نار دویه تیه
خواره وه. هر وا برابوون به وهی هر نو حقه و شتی تر هیچی له دواړه نیه و
گومراییه، هر وا نومه نو کیشه گوره یه، که هموو شتیکی پی ده پیوری،
هموو شتیکی له سهر بنیات دهنریت.

نه گهر بپواداره کان دژی قورپه ییش بجه نگانایه، نایا ده کرا نه وه هغه ی
بپواداره کان ه لیا نگر تووه، بگاته دلی کومه لیک له خه لک وه کیشته ناو دلی
نه نصاره کانه وه، یان ته پوتوزی شه په که راستی کیشه که ی داده پوښی، پاش
که میک کیشه که دهبوه کیشه ی لیدر و لیدراو و ژیرکه وتوو و سرکه وتوو، کیشه ی
(لا اله الا الله) ش ده چوو په راویزی وینه که وه، نوه نه گهر له هسنتی خه لکدا
به په های شتیکی بمایه وه.؟!

وا ده زانم وینه که پونه.

﴿كُفْرًا أَيْدِيكُمْ﴾ نهینى هموو مه لویسته کان بو!

نوه بوو پی دا به کیشه ی لا اله الا الله - که کیشه ی هموو نیراوه کان بووه
له ناده موه هتا محمد ﷺ - که به پاک و پونی دهرکه ویت، بی نوهی به هیج
شپوه یه که تیکه لی کیشه یه کی تر بییت و، به پاکى و بی خهوشی بچپته ناو نه و
دلانه ی خوا ویستی و ابو هیدایه تیان بدات به بی خلّت و خهوش، جا له و دلانه دا
جی خزی دهرگرت، نیمان په کی خزی تیدا داکوتی، وه ک چوَن ده چپته ناو نه و
دلانه ش، که خوا نایه ویت هیدایه تیان بدات هر به پاکى و بی خهوشی
خاوه نه کان یان بی بپوا ده که ن بی بپواییه که گومانى تیدا نه بییت، کوفریک نه به رگری
له گیان و، نه به رگری له مال و، نه به رگری له هیمنی و ناسایشی تیکه ل ناییت؛
به لگور په تکر دونه وهی ناشکرای (لا اله الا الله) یه. نوهش ریکه و تنیکه بو
قه دهرکی هاتوو له قه دهره کانی خوا و سوننه تیکه له سوننه ته جاریه کان:
﴿لَيْهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ تا مردن و ژینی هر که س، به به لگه ی ناشکراوه بی، خوا
ده بیستی و ناگاداره. ﴿الأنفال: ۴۲﴾.

ئەو روئىيە، كە بە كىشەي ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ در ئەو لە پىويستىيە كاتى بانگەوازييە، جا بە بىن پونبونەوەي رىڭگاي تاوانباران لەسەز بناغەي ((لا اله الا الله)) و لە بەرامبەر ريش رىڭگاي بپواداران پوون بىيئەو ھەر لەسەر ئەو بىنەمايە، كە قاعىدە كە بە ئەندازە يەك گونجاو و ماقول ئەو ھەندە فراوان ناييەت، بە لكو بانگەوازي لە جىي خۆي بە ولاوہ ناچيەت، ئەگەر بە ھەر ھۆيەك لە ھۆكان توشى شكستى نە ييەت.

كاتى كىشە كە لەسەر ئەو شىوہ يە لە ميانى ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ پوون بوو، پىشتىوانان (الأنصار) ھاتنە پىشەوہ!

كاتىك پىشتىوانان ھاتن بىنكە كە فراوان بوو، لە ميژووشدا گۆران پوویدا!

* * *

ئىمەش لاي ئەو كىشە يە ھەلويستىكمان ھە يە.

پىشتىوانان كىن؟

ئايان ئەوانە جە ماوہ رىكى بە پەرۆش و موئەھمىس بوون، كە جە ماسەتە كە يان وای ليكردن بە كە سايە تى پىغە مەبەر ﷺ سەرسام بن، بە شىوہ يەك كە سۆز بەرامبەر ئەو كۆمە لە بىن ھاوتايە پەيدا بكات، ئەوانە ي بەرامبەر بە لاكان بە ئارام بوون، ئەو ئارام گرتنە دورو درىژە جوانە، ئەوانە لە گەل زەھمە تى و بە لا توندەكان چە سپاو و خۆراگر بوون!؟

يان كۆمە ليك سەرباز بوون ھاتبوون نامادە يى بە سەرباز بونى خۆيان پىشان دەدا و دەچونە پىزى موحامىدانەوہ؟

ئاي ئەمە و ئەوہ چەند لە يەك دورون لە ھيلى بەرەو پىش چوونى بانگەوازيدا!
 بىگومان خۆشويستنى پىغە مەبەر ﷺ بە بەردەوامى لە دليانا ھە بوو، لە بەر ئەوہ ي ئەو ھەندە سيفە تى جوانى ئەو پىغە مەبەرە يان بىنيبو و بىستبو، چونكە بە پاستى تاكە نمونە ي مرقايە تى بوو كەس شانى نە دەدا لە شانى ئەوانە ي ناسىبو يان، يان بىستبو يان لە ميژوودا. بىگومان بە زە يى و سۆزىكى زۆر لە دلياندا سەرى ھەلدا بوو بەرامبەر بپوادارە سزادراوہ كان، چونكە بە چاوى خۆيان دە يان بىنى و بە گويى خۆيان دە يان بىست چ سزايەك دە درين، ئەوانىش چۆن لە سەرى ئارام

به لآم نه مه و نه وه تاكه پالنه رنه بوون بؤ بزواندنيان؛ به لكو له سه ره تاوه نه وه بزواندبونئ، كه بپويان به (لا اله الا الله) و (محمد رسول الله) هيتابوو، بپويان به خوا هه بوو، كه په روه رديگاره، محمد ﷺ پيغه مبه ره، ئيسلام ئايينه، جا هاتن په يمان له سه ر گوئپايه ئي و ملکه چي و له سه ر مردن و ژيان بدن.

پيغه مبه ﷺ پيئى فه رموون: ((تَمْتَعُونِي؟: پاريزگاريم لي ده كه ن؟)) و تيان ده تپاريزين له وانه ئي ژن و مناله كانمانى لي ده پاريزين، هه روا و تيان: نه گهر بلئى برون بيابان بپرن، ده بپرين و، نه گهر بمانخه يته ناو نه وه ده ريباوه ده چينه ناوى. به راستى نه مه نواندنئ سه ر يازي ته ولو ه بؤ بانگه وازى نوئ.

له كاتيكدا هيتشتا كاتئ هاتنى جه ماوه ر نه هاتبوو! به لكو نه مان به قه ده رى

خوا هاتبوون.

به لآم چي ده بوو نه گهر پشتيوانان ﷺ هه ر جه ماوه ريكي موته حه ميس بوويان و هاتبن ته نها حه ماسه ت و خو شو يستن و به زه يى هاتنه وه پالى پتوه نابن؟ ئايا حه ماسه ته كه يات له ژير بارى ناخوشى و زه حمه تيه كانئ ريگا ئارامى ده گرت؟ ئايا له به ريه كدا چوندا ئارامى ده گرت، كاتئ فه رمان له خواى به رز و به تواناوه بؤ به رپه رچ دانه وه ئى ده ستر ريژئ يه هاتايه خواره وه؟

به لآم پيغه مبه ﷺ به هاتنيان بؤ ناو بانگه وازيى و موسلمان بونيان دلخوش بوو، نه مه كارئك بوو جي گومان نه بوو. يان بپواداره كانيش له نه هلى مه كه كه به بينينئ برا هاو بپروا كانيان دلخوش بوون، نه مه ش كارئكه جيئى گومان نه بوو. به لآم كه پيغه مبه ﷺ له سه ر هئلى بانگه وازه كه ده يبزواندن، نه مه يان كارئكه گومان ئيكي خه ست ده وري داوه. به لگه شئى پرسياره كه ئى پيغه مبه ر بوو، كه لئى پرسين: ((تَمْتَعُونِي؟: پاريزگاريم لي ده كه ن؟)) جا پرسياره كه ده زياره ئى بپروا كه يان نه بوو، كه هاتبون به راست و ريكي و بئى گومان ده يان خسته پوو، به لكو پرسياره كه ده رياره ئى هه نگاويكي تر بوو له دواى ئيمان وه، نه ويش خو به سه ر ياز كردنيان بو بؤ نه وه شته ئى بپويان پئى هيتابوو و ده يان زانئى نه وه هه قه.

نه گهر پيغه مبه ر بيزانبيايه نه وه حاله يان ته نها جه ماوه ريكي موته حه ميس بووه

و همیشه خویان بؤ بانگه وازه که نه کردوه به سهریاز؛ نه یده بزواندن، پیغه مبه ر^ک
 ئیعتباری نه ده کرد، که قاعیده که به وجه ماوهره موتهحه میسه برواداره فراوان
 بووه - به ئی - له کاتی کدا خویان بؤ مه لگرتنی ئه که کان نه کردبووه سهریاز.

* * *

که ی نه نصاره کان خویان کرده سهریاز بؤ بانگه وازه که ؟

له پیغشه وه وتمان: ئه ئاگره ی برواداره کان له مه که هه لیا نگیرساند، ئه و نوره
 بوو، که نه نصاره کان له مه دینه ری ئی خویان پی پۆشن کرده وه، هاتن خویان
 نیشانی پیغه مبه ر^ک دا بؤ یارمه تیدانی خوی و ئه و ئایینه تازه یه ..

به راستی ئه و یارمه تیده رانه (الانصار) به قه ده ری خوا هاتبوون، - به ئی - به لام
 به سوننه تیک له سوننه ته کانی خوا.

بوونی نمونه یه کی واقعی شاهد بؤ ئه و بانگه وازه تازه یه، ئه و ناوکه یه، که
 کۆبونه وه به ده وریا دینیتته کایه وه، هه روا بؤ خوی کۆبونه وه له ده وری ناوکه
 به نه ره ته که دینیتته کایه وه، پاشان به خیرایی دوا ی ئه وه فراوان ده بیته، هه ر کاتی
 قه باره ی ناوکه به نه ره ته که زیاد بکات. ئه و کۆبونه وه و فراوانبونه ش سوننه تیکی
 به ره و ردگاری یه؛ له جیهانی مادی و ژیا نی مرؤ فایه تیدا وه که یه !

ناوکه به نه ره ته که ئه و کۆمه له برواداره بوو، که له مه که به ده وری
 پیغه مبه رد^ک دروست بوو بوو، به هاتنه خواره وه ی وه حسی خوایی و به
 سه ره رشتیه گه و ره که ی پیغه مبه ر و تیکه ل کردنی گیانی خوی بریقه ی پی درابوو،
 به ئارام و هه ول و سنگ فراوانی و حیکمه ت و دیدتیزیه وه هه میشه سه یری
 گه شه کردنه که ی ده کرد، پاشان تاقیکردنه وه کان هاتن زیاتر بریسکه یان پیدا و
 پته ویان کرد و له خوا نزیکیان کرده وه.

له میانه ی ﴿كُفْرًا أَيْدِيكُمْ﴾^(۱) ده نواته^(۱) سه ره که که پیکهات، ئه و نه واته ی

میژوی دروست کرد.

ئه گه ر برواداره کان له مه که دا دژی قه ره یش بجه نگانایه، پیکهاتنی ئه و نه واته
 زۆر دوا ده که وت، ئه و سیفاتانه ش، که وه ریگرتبوو گۆرانی به سه ردا ده هات، بیجکه

۱ نهوات: نواة - ناوک

له و تارمایی بهی به سهر کیشهی (لا اله الا الله) دا ده هات، کاتی بگوریت بۆ کیشهی
لیدهر و لیدراو و سهرکه وتو و ژیرکه وتو، ههروه ها گزبونه وه پته وه که ی ده وری
ناوکه پته وه بریسکه داره که دوا ده که وت.

* * *

با ئیستا ئه وانه بخهینه بوو، که له میانه ی ﴿كُفُواْ اٰیٰتِکُمْ﴾ به نه نجام
گه یشتوو.

به راستی له کاروانی بانگه وازیدا زۆر کار له وه پهری گرنگیدا به نه نجام گه یشت...
پاستر بلێین، نه و شتانه ی جیی کیشه بوون روون بوونه وه، نه ویش کیشهی
((لا اله الا الله)) بوو به بئ کیشه کانی تر.

کیشه و ململانی نیوان قورپه ییش و برواداره کان له سهر سهروه ریتی خاک
نه بوو، ههروه ها له سهر ده سه لاتی رامیاری نه بوو (به راستی ده سه لات خرایه
به رده م پیغه مبه رﷺ بۆ نه وه ی واز له و کاره به یئین، به لام نه یویست و به رده وام بوو
له سهر (لا اله الا الله) و برواداره کان له لایه ن خۆیا نه وه ته نها بزوانیکیش نه بزوان بۆ
ده ستگرتن به سهر ده سه لات دا)..

ههروه ها کیشه که له سهر شه رهی خزمه تکاری مالی خوا نه بوو، له سهر
گه وره یی خزمه تکردنی حاجی به کان نه بوو.

کیشه که له سهر هیزی ئابوری نه بوو، نه و هیزی قورپه ییش هه ییوو برواداره کان
نه یانبوو، له میانه ی جهنگی ئابوری به هۆی گه مارۆ و برسیکردنه وه دژایه تی
برواداره کانیا ن ده کرد، برواداره کانیش نه له دوور و نه له نزیکه وه خۆیا ن له
قهری نه وه نه ده دا.

به لگو جهنگه که له سهر کیشه گه وره که بوو - که هه ر ده بئ هه میشه له سهر
نه وه بیته - که کیشه ی به که میش بوو، کیشه ی گه وره له ژیا نی مرۆشدا نه وه یه، که
ده بئ کئ بپه رستریته و له پاشاندا کئ خاوه نی فرمانه که بئ؟ کئ یاسا دانه ره؟
کئ دانهری پرۆگرامی ژیا نه؟ قورپه ییش به پیتی ئاره زوو و نه ندیشه و بۆ ماوه و
نه ریته کانی، ده یوست خۆی بیته، به لام برواداره کانی ده وری پیغه مبه رﷺ
ده یانویست بۆ خوا بیته.

ههوله كان به زۆرى لهوه چركرايهوه، كه بۆ پهروه ده كردنى بنكه پته وه كه
بيت، ئهو بنكه يه ي كه بينايه كه هه لده گرى. ⁽¹⁾

شى بوونه وهى نايه ته كان و پون بونه وهى پنگاي تاوانباران، كيشه ي
شه رعيه ته، پون بووه وه.

له دواميدا اينكه ته واو فراوان كرا به و سه ريزانه ي پى خويان روشن كرده وه به و
تاگره ي ئه واته ي ئه هلى ناوكه سه ره كيه كه ي پى داخ كرا.

جا به قه ده رى خوا كۆبونه وه و به پى سوننه تيك له سوننه ته كانى خوا
به ده ورى ئهو تاوكه دا هتيزى حه قيقه تى ملامانتيكه يان خسته سر.

پاشان كارنگى زۆر گرنگى تر نه نجام درا، ئه ويش خۆ به كلاكردنه وه بوو بۆ
خوا.

خۆ به كلاكردنه وه پيكا ته به كه له پيكا ته گرنگه كانى ئه و پيكا تانه ي
بانگه وازى پىويستى پى هه يه، ئه گه رچى سه باره ت به بنكه كه به تايبه تى و،
سه باره ت به گشت كاركاران به شيوه يه كى گشتى به په هابى گرنگ نه بيت.

به راستى خۆ به كلاكردنه وه بۆ خوا له دللى كۆمه له پوخته هه لى ئىدراوه كه دا قول
بووه وه له ميانه ي پهروه ده كردن له مه ككه دا، له ميانه ي ئه و نايه ته دا به زيوانه ي
لاى خوا وه داده به زين، كه داواى ئىخلاص بوون له په رستنى خواى ده كرد، هه روا
له ميانه ي پيشه واكه وه راسته و خۆ، كه خودى پيغه مبه ر ^ﷺ بوو به په فتارى كرده ي
فىرى ده كردن چۆن خوا به دلسۆزى ده په رستريت..

به لام پيغه مبه ر ^ﷺ، خوا خۆ به چا كترين پهروه ده پهروه ده ي كرد بوو.
پيغه مبه ر ^ﷺ له سه ره تاي هه لسانى بانگه وازه كه زۆر هه ستى به ناخۆشى
ده كرد، كه خه لك به درۆيان ده خسته وه، زۆر په رۆش بوو بۆ رينمايى كردنيان، زۆر
دلته نگ بوو به وهى پشتيان ده كرده پنگا راسته كه ي خوا، له بهر ئه وهى فيتره تى
وابوو ^ﷺ حه زى به خيّر كردوو بۆ هه موو خه لك.

وهى ده هاته خواره وه بۆ دلخۆش كردنى و په ژاره لا بردنى ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ

1 له بهشى داها تو باسى پرۆسه ي پهروه ده كردن ده كين.

لِيَحْزُنَكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَاءتِ
 اللَّهُ بِجَحْدُونَ: به راستی نیتمه ده زانین نه وهی بن بیواکان ده یلتین چهنده دلته نکت
 ده کات، به راستی نه وانه تو به درو ناخه نه وه، به لکو سته مکاران نینکاری
 نایه ته کانی خوا ده کن ﴿الأنعام/۳۳﴾ ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ
 عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ نارام بگره هر چه ند نارام گرتنت
 به خوا نه بن به کسه تر نیه و غم مه جو له سر قسه کانیان، نه وه نده سنگ ته نگ
 مه به بهو فیلانیه لیتی ده کن. ﴿النحل: ۱۲۷﴾

وهی بو ده هاته خواره وه، که له غم و په زاره ی زدی له سر لابه دن، له بهر
 ندر تنیگ یشتنی له و نایه تانه ی لای خوا وه ده هاتن وای لی ده کردن بیوا به یتن
 ﴿فَلَعَلَّكَ بَخْحُ نَفْسِكَ عَلَىٰ ءَاثِرِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ
 أَسْفًا ﴿۶﴾ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ
 عَمَلًا ﴿۷﴾ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا﴾ رهنگه تو بو نه و که سانه ی
 بیوا به م کتیبه ناکن، خمی و باقوی، تی بجی. هر چی له م سر زه مینه یه نیتمه
 کردومانه به زینت و وهی نارایش و جوانی، تا تاقیان بکینه وه کامه یان
 کار چاکتر ده بن. نیتمه نه وهی و له پوی نه م زه مینه یه ده که یه بیابانکی
 وشکاری که هیچی لی شین نه بن. ﴿الکھف: ۶-۸﴾

﴿وَإِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَن تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي
 الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى
 الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ
 وَالْمَوْتَىٰ يَبْعُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ نه گه ر پشت کردنه بیویانت زدی لا
 ناخو شه، نه گه ر ده توانی کونیک بکه زه وی یا په یژده یه ک به ره و ناسمان دابن
 نیشانه یه کیان بو به یته هه تا بیوا به یتن، به لام ناتوانی، نه گه ر خوا بیویستایه

همو یانی ده‌خسته سهر پئی پاست، نیتِ ناشنِ تو له پژیزه‌ی نه‌زانان بی، به‌پاستی
 که سانیگ دین به‌دهنگ بانگه‌وازه‌که‌وه شت بییستن، مردووه‌کان خوا له گۆره‌کاندا
 زیندیوان ده‌کاته‌وه، پاشان ده‌گه‌رینه‌وه بق لای خوا. ﴿الأنعام: ۳۵-۳۶.

وه‌حی ده‌هاته خواره‌وه بق نه‌وه‌ی به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ بلیت: کاری نه‌وته‌نهما
 گه‌یاندنه و به‌س، به‌لام نه‌نجامه‌کانی به‌ته‌نهما به‌ده‌ست خواجه، ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي
 مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ:
 به‌پاستی تو توانای نه‌وه‌ت نیه هیدایه‌تی نه‌وانه بده‌یت، که خۆشت ده‌وین، به‌لام
 خوا هیدایه‌تی نه‌وه ده‌دات که خزی ده‌یه‌ویت، چونکه هر نه‌و شاره‌زای نه‌وانه‌یه
 ریگای پاست ده‌دۆزنه‌وه. ﴿القصص: ۵۶.

نه‌وه‌ی زۆر سهرنج راکیشه‌ره له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا نه‌وه‌یه که، له‌ماوه‌ی
 په‌روه‌ده‌ی مه‌که‌دا به‌لینیک بق سهرخستنی شه‌خصی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌هاتوته
 خواره‌وه، به‌لکو پئی ده‌وترا: ﴿وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِينَ نَعِدُهُمْ أَوْ
 نَتَوَقَّئُكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ: یان هیندیگت له‌وه‌ی بۆمان
 بریارداون نیشان ده‌ده‌ین، یان بق خۆمانت ده‌به‌ینه‌وه، تو هر نه‌وه‌نده‌ت له‌سهره
 راگه‌ییی و به‌حیساب راگه‌یشتنیش له‌سهر نیه‌یه. ﴿الرعد: ۴۰.

به‌پاستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دلنیا بو له‌سهرکه‌وتن و به‌ده‌سه‌لاتیوونی نه‌م نایینه.
 خه‌بابی کوپی نه‌ره‌ت ﷺ ده‌یوت - کاتن نازاردانی برواداره‌کان له‌لایهن
 بی برواداره‌وه زۆریوو-: هاوارمان برد بق پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که له‌سیبهری که‌عبه‌دا
 بو‌ده‌یه‌کی خستبوه ژیر سهری، وتمان: نایا داوای سهرکه‌وتنمان بق ناکه‌یت؟ نایا
 بۆمان نا‌پاریتته‌وه؟ فه‌رمووی: ((قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُخْفَرُ لَهُ فِي
 الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا، ثُمَّ يُوتَى بِالْمِشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ وَيَمْشَطُ
 بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، مَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهُ لَيَتِمَّنُّ اللَّهُ هَذَا
 الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّايِبُ مِنْ صَعَاءِ إِلَى حَضْرَمَوْت، لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذُّنْبَ عَلَى
 غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَفْجِلُونَ: نه‌وانه‌ی له‌پیش ئیوه بوون پیاو ده‌گیرا و چالکیان بق
 مه‌لده‌که‌ند و ده‌یانخسته ناویه‌وه، پاشان مشارکیان ده‌هینا و سهریان ده‌کرد

به دوو به شه‌وه، هر به شان‌هی ناسن گوشت و نئیسقانیان سه‌ده‌پنی، نه‌ر سوری.
 نایینه‌که یانی وهرنه‌گنپرا.. سویند به‌خوا نه‌م فرمانه‌ت‌ه‌واو ده‌بیئت، ه‌تا وای
 لیدیت سوار له سه‌نعاره ده‌چیت بق‌ه‌زره‌مه‌وت، له‌خوا نه‌بیئت له‌ه‌یچی‌تر
 ناترسیت، گورگ به‌لای مهره‌کانیه‌وه ده‌بیئت، به‌لام نئوره په‌له ده‌کن.))^(۱)

دلی پیغه‌مبه‌ر به‌رینماییه‌کانی وه‌سی په‌کلابووه، که نه‌م نایینه له‌کاتی ژیانیدا
 ده‌سه‌لاتی ده‌بیئ، پیغه‌مبه‌ر خوی بق‌راگه‌یاندنی نایین په‌کلاکرده‌وه، پاشان
 پیغه‌مبه‌ری خوا^(۲) هاوه‌له‌کانی له‌سه‌ر په‌کلابونه‌وه بق‌خوا په‌روه‌ده کرد، ه‌تا
 خویانیان له‌بیر کردبوو، وه‌ک کتیبه‌کانی سیره بۆمان ده‌گنپنه‌وه، وای لی‌هات هم‌و
 هیوا و ناواتیان نه‌وه‌بوو به‌دلسۆزی خوا به‌رستن. کاتی خوا به‌دلاینی زانی، که
 بق‌نه‌و په‌کلابونه‌ته‌وه به‌ده‌سه‌لاتی کردن له‌سه‌ر زه‌ویدا و پیی پیدان به‌ره‌نگاری
 دوژمنکاری بین‌ه‌وه: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۱۹۱﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
 رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَادِمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ
 وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ
 يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۱۹۲﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ
 عَقِبَةُ الْأُمُورِ: نه‌وانه‌ی جه‌نگیان دژ ده‌کرا پییان پیدرا دژی دوژمنه‌کانیان

جه‌نگن، چونکه نه‌مان به‌پاستی سته‌میان لی‌کراوه، خوا بق‌سه‌رخستنیان
 به‌توانایه، نه‌وانه‌ی له‌مال و نیشتمانی خویان به‌ده‌رئران به‌ناه‌ق نه‌وه‌نه‌بیئت که
 ده‌یانوت: په‌روه‌ردگارمان (الله) به، نه‌گه‌ر خوا ه‌ندیکی به‌ه‌ندیک له‌ناویردایه
 واته‌بی‌بپرواکان به‌بپواداره‌کان - په‌رستگای صابنیه‌کان و گاوده‌کان و جوله‌که‌کان
 و مزگه‌وتی موسلمانه‌کان ده‌پوخیئران، نه‌و مزگه‌وتانه‌ی زور یادی خویان تیدا

دهكرا، ده خوا ئهوانه سهردهخات، كه ئايينهكهي ئه سهردهخه، به پاستي خوا
به هيز و به توانايه و كه س دهسه لاتي نيه به سهر ئه ودا، ئهوانه ي ئه گهر خوا له سهر
زه ويدا. دهسه لاتيان بداتي نويز دهكهن و زهكات دهدهن و فرمان به چاكه و
قه دهغه ي خرابه دهكهن و سهره نجامي هه موو كاريش هه ر بۆ لاي خوا
دهگه رينه وه. ﴿الحج: ۳۹-۴۱﴾.

شویتی پشته نگ له نه وه تا قانه کردا

زۆر له م خه لکه رایان وایه که نه وه ی شتیکی سروشتی و گونجاو بوو بۆ نه وه ی
یه که م له ماوه ی په روه رده ی مه که که دا به سه ر ژیا نی ئیستا ماندا چی به چی نابیت،
بۆیه له سه رمانه هه ر بۆ میژوو بیان خوینین، نه بۆ عیبه رت لۆه رگرت نه بۆ
چا ولیکردن!

ئه مه پتیستی به رو نکردنه وه ی ته وا وه یه، چونکه ئیستا نه وه چوار پیا نه له
کاری ئیسلامیدا نه گه ر به ته وا وه تی شیوه که پوون نه بیته وه؛ نه وا ته وژمه کانی
کاری ئیسلامی به رده وام ده کیشن به یه کدا و ناگه ن به یه که هه لویستی یه که پارچه یی
چون یه که، له کاتی کدا دوژمه کانی ئه م ئایینه یه که ریز پاوه ستاون له وپه پی
راسته وه هه تا نه وپه پی چه پ، هه موویان چنگیان له ئومه تی ئیسلام گیر کردوه،
هه ول ده دن له ناوی به رن به یارمه تی دان و پشتگرتنی یه که، وه که له بۆسنه و
هیژسک و کشمیر و چیچان و له هه موو شوینیکی سه ر پوی زه وی.

ئایا ئیتمه له قوناخی مه که داین، که به و شیوه یه که مه لگه هاویه ش دانه ره،
هاویه ش دانه رێک شار دنه وه ی تیدا نیه، به واداره کانی ش ئه و که مینه ن به وایان
هیناوه به ئایینی تازه، که بێ ده سه لات و بیژراون له ناو ئه و که مه له دا، به پیی
پتیستی کانی نه و که مه لگه یه ده بزوین؟ یان ئیتمه له ناو که مه لکی موسلمان داین و
له ئیسلام لایاندا وه، هه ول ده ده یین با رو دوخه که یان راست بکه ینه وه له ناو ئه و
که مه له دا به وه ی بیانگیزی نه وه سه ر ئیسلامه راسته که؟ یان به ته وا وه تی ئیتمه
چین؟

له بهر مه ترسی ئه م کیشه یه و نه و ده مه قالییه ی وروژاوه به ده ور یا و، نه و
جیا بوونه وه ی لێ ده که ویته وه به هۆی نه و ده مه قالییه وه، هه ز ده که یین به پونی
دیراسه ی بکه یین و بگه ینه تیروانی نیکی پوون، بێ نه وه ی سه زه کانه ن کارمان
تبیکات، یا به چه ند هه لویستیکی دیاریکراو، که هه ز ی پێ بکه یین یا هه ز ی

پننه کهین کاریگر بین.

به هموو دلتیاییه وه! نئمه له قوئاغی مهککه دا نین.. جا نئمه - کارکه ران له کیلگی بانگ وازیدا و چون به ده میه وه - پوژو ده گرین و حاج ده کهین، پوژوو حاجیش له مدینه فه پزکرا! نئمه هموو ئه و شتانه به حرام ده زانین که خوا حرامی کرده، هرچی خوا پیویستی کرد بیت به پیویستی داده نئین، تهنا ئه وانه به حرام نازانین، که له مهککه دا حرامیتیان هاتو ته خواره وه، یا هر ئه وانه به حال نازانین که له مهککه دا جه لال بوونیان هاتو ته خواره وه..

به هموو دلتیاییه وه! نئمه له قوئاغی مه دینه دا نین! چونکه بانگ وازه که له زه ویدا دامه زراوو به میز نیه، شه ریه تی خواش له به شی زوری جیهانی نیسلامیدا کاریتکراو نیه، ئه وانه ش به بانگ وازه که هه لساون نیستا له به ندیخانه کاندای بزرکراون، یا به پتی سیداره کانه وه هه لواسراون، یا به هموو شیوه یه ک پریان لگراوه.

به وردیی نئمه له کوئین؟ کام پهیره و(منهج) بو نئمه ده گونجیت؟ نایا ئه و پهیره وه ی پیغه مبه ر ﷺ له مهککه دا به فرمانی خوا شوینی که وتبوو؟ یا به رنامه و پهیره وه ی پیغه مبه ر له مدینه دا به فرمانی خوا له سه ری ده پویشت؟ یا شتیکی تره نه ئمه و نه ئه وه، به ناره زووی خو مان و به بی رتسایه کی دیاریکراو ئیجتهدای تیدا ده کهین؟!

کیشه که - وه ک ده بیینی - گرنگی خو ی هه یه و پیویستی به دیاریکردن هه یه.

* * *

بیگومان لیزه جیاوازی ئاشکرا و پون له نئیوان نئمه و کومه لگه ی مهککه دا هه یه، که زور خه لک شانیان دادا وه له سه ری بو جیاکردنه وه ی بارودوخی نئمه و ئه و کومه لگه یه.

به راستی خه لک له کومه لگای مهککه دا به ره های نیکولی فیکره ی (لا اله الا الله) یان ده کرد، هه تا قورئان ئه و سه رسورمانه یان ده گپرتته وه، که هه یان بووه ده رباره ی ئه و یه کخو ا په رسته یی، که پیغه مبه ر ﷺ بو ی هینابون: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ نایا خو اکانی کرده وه به یه ک خوا،

به راستی نه وه شتیکی سهیره ﴿ص: ۵۰﴾ له کاتیکدا نیمه له جیهانی ئیسلامیدا
هه موومان دان ده نئین به وه، که خوا به که و پرومان نیه خواجه کی تره ه بیت
له گه ل (الله) دا.

خه لک به گشتی نکولی بیروکی زیندوبوونه وه یان ده کرد، هه تا قورئان نه
سه رسامیه یان ده گپیتته وه، که هه یانبوو ده رباره ی نه وه ی پیغه مبه ر هیتابوی
له بروا بون به زیندوبوونه وه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمْرَقٍ إِنَّا نَكُفِّرُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ فَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿٧﴾ اَفْتَرَىٰ عَلَىٰ
اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ حِجَّةٌ ۗ خاوانه ناسه کان ئیژن: ناخو ئیوه گه ره کتانه پیاویکتان
بو ده سنیشان که یین، پیتان ئیژی: نه گه ر ئیسک و پروسکیشان به ریاد بیی،
سه ره نوئی زیندوو ده بنه وه؟ ناخو دروی به دهم خواره هه لیه ستوه، یان شیت
بووه ﴿سبأ: ۷-۸﴾.

له کاتیکدا نیمه - به گشتی - برومان به زیندوبوونه وه و لئیرسینه وه و پاداشت
و به هشت و دوزه خ هه یه، تو واز له و که مینه بی بروایه بیته که له م بواره دا
کیشیان نیه.

خه لک باوه ریان به ناردنی پیغه مبه ر و په یامه که یان نه ده کرد، وه ک قورئان
لییانه وه ده گپیتته وه: ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ
هٰذَا سَحْرٌ كَذٰبٌ﴾ لایان سهیره بوو، که له خویان ترسینه ریکیان بو بیت،
بی برواکان ده یانوت: نه و پیاوه سحریازکی دروزه ﴿ص: ۴﴾. به لام نیمه واز له و
که مینه مولحیده بیته که بی کیشن - برومان به هاتنی پیغه مبه ر ﴿هیه و برومان
هه یه، که له لایه ن په روه دگاریه وه نیراوه و قورئان قسه ی خواجه و ناردویتیبه
خواره وه بو سه ر نیراوه که ی ﴿نه و قورئانه قسه ی مرؤف نیه و له چیرۆکه
پروپوچه کانی پیشوو نیه ..

هه لیه ت نه وانه هه موو راست و هه قیقه تن ..

به لام وهره له لایه کی تره وه بنواین.

ئیسلام هات بو نه وه ی هه رچی هو و پیناوه (وسیط) هه یه له نئوان به نده و

په روه دگاریدا نه هیلئې، په یوه نندیش له ننیوان به ننده کان و خوادا راسته وڅو بکات؛
 ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
 فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾: نه گډر به ننده کانه له مېرمن
 له تو ده پرسن، من نژیکم؛ هرکس هانام وه بهر بیتنې، بڼه لامي ناهیلمه وه، با
 نه وانیش له فرمانی من دهرنه چن، بړوی ته واویان به من بڼ؛ به شکو رتی راست
 به دی ده کن. ﴿البقرة: ۱۸۶﴾.

جا صوفیگه ری چی له بیروباوه پی خه لک کردووه؟ له راستیدا شیخ له هستی
 موریده که یدا څوی به رجه سننه کردووه هه تا بوو ته واسته له ننیوان به ننده و
 په روه رگار، به ننده خاوه نی نه وه نیه، که به ناوه جوانه کانی خوا هاوار بو خوا
 بکات به بڼی نیزی شیخ، که نه و ناگای له دلپتی و بړیار بو هر یه کتیک ددات که
 چ ناویک له و ناوانه ی بو ده شیت و نه و ماوه یه ی بوی هیه نه و ناوه به کار به پتی،
 شیخ به به رده و امی دلی موریده کانی داگړ کردووه هه تا دواي مردنیشی به هه زار
 سال، مردن نابیته به ربه ست له ننیوان ده سه لاتی رچی و دله کاند... ده سته پتان به
 گۆرپه که یدا و پارانه وه لای و هاوار بو کردنی و داوای یارمه تی لی کردنی و قوریانی
 کردن بوی له نیشانه کانی دلسوزی موریده بو شیخ، هر وه ها نه وانه هویه کن بو
 نژیک بونه وه له خوا!

نایا نه و قسه یه چ جیاوازیه کی هیه له گه ل قسه ی نه وانه ی ده یانوت: ﴿مَا
 نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾: نیتمه نه م بتانه ناپه رنستین، به لکو
 په نایان بو ده به یین بو نه وه ی له خوا مان نژیک بکه نه وه. ﴿الزمر: ۳﴾. نایا نه وه
 هاو به ش دانانی پوون و نا شکرانیه؟

نیسلام هات بو هه لوه شاننده وه ی هه موو یاسا ده سکرده کانی مروف، بو
 نه وه ی شهریه ته که ی خوا به ته نها به رپا بیت، نه مه شی به بڼه مای عه قیده وه
 په یوه ست کرد؛ ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾:
 هرکس به وه ی خوا نار دویه تیه خواره وه جوکم نه کات، له
 بڼی پړواکانه. ﴿المائدة: ۴۴﴾.

خواب نیشانه‌ی شو نیناقه‌ی لایبری بیوایه، کرده به پشت کردنه
 شهریه ته کی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ
 مِنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ
 وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن يَكُن لَّهُمْ
 الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُدْعِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
 أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا كَانَ
 قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ: ده لئین: بیوامان به خوا و
 به پیغمبره مبرهینا و به رفه رمانین. له دوی نه مهش بر پکیان پو و ه رده گتین؛ نه وانه
 هر بیوادار نین. هر کاتیکیش به ره و خودا و راسپارده‌ی بانگیان ده کن، که
 خوی به کاریان رابگا؛ که چی دهسته یه کیان هر خوی لی ده بوین. نه گره له
 قازانجی وان بن، دینه لای و دهیسه لمینن. ناخو نه مانه دهغه زیان له دلدایه، یان
 دوودلن، یان ده ترسن خودا و پیغمبره خودا ناهه قیه کیان لی بکن؟ نا نه وان
 خویان ناهه قن. به لام نه وهی باوه پدارن، هر کاتئ بانگ ده کرین، که بین به ره و
 خودا و راسپارده‌ی، هه تا به کاریان رابگا؛ گورجی ده لئین: بیستمان و به رفه رمانین.
 نه وانه دیاره پزگارن. ﴿النور: ۴۷-۵۱﴾

شوینکه وتنی نه و دستور و یاسایانه‌ی مروف دایناون بن نه وهی خوا نار دبیتی
 خواره وه، وه که نه وهی کردبیتیان به په روه ردگاری خویان، له سه ر ناستی
 په رستی جگه له خوا وه که یه وایه: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ
 أَرْكَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
 إِلَهًا وَاحِدًا لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحٰنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ: له بری خودا، زانا
 و په به نه کانی خویان و مه سیحی فرزه نده‌ی مه ریه میان کرده خوا؛ فه رمانیشیان
 پیدرابو جگه له خوی تاک و ته نیا نه په رستن. له غه پره ز نه و هیچ شت بق په رستن

ناشنی. خودا بن عهیبه و به دورره له و شتانهی به هاوتای نهوی ده زانن. ﴿التوبة: ۳۱﴾.
 جا عه لمانیه ت چ کاریکی کردوته سهر ژبانی خه لک؟ چه ند حکومت له سهر
 زهوی نیسلامدا حوکم به وه ده کات، که خوا ناردویه تیه خواره وه؟ له سهر زمانی
 عه لمانیه کانه وه چی به شه ریعه ته که ی خوا ده وترئی؟ نایا نه وه هاویه ش دانانی
 پروون نیه؟

که واته چۆن حوکم له سهر نه م بارودوخانه بدهین؟

له حوکم دان به سهر بارودوخی نه مپۆی جیهانی نیسلامیدا جیاوازیه کی زۆد
 ههیه له نیتوان نه وهی خه لک ناشکرای ده که ن، که عه قیده یانه و له نیتوان نه وهی له
 واقیعدا کاری پئ ده که ن.. پاشان جیاوازی له حوکم دان به سهر نه و
 هاودژی (تناقض) انه دا، نایا نه وه ده رجوونه له نیسلام، یا له خوار نه وه وهیه؟ به
 ده برپینیکی تر نالۆزیه که بریتیه له حوکم دان به سهر خه لکدا.

پای من - له چه ند سالتیکه وه - نه وهیه، که نه م کیشیه پتویست ناکات
 سه رقالمان بکات له بواری بانگه وازیدا، پتویست ناکات له سهر نه وه هه لویتسه
 بکهین و جیابینه وه لئی و ده مه قالی بکهین و بهش بهش ببین و ههر کهس له ئیمه
 به لایه کدا پروات.

به راستی نه م خه لکه - جگه له وانیه په ره وردگارت ره حمی پیکردوون -
 بیگومان که وتونه ته ناو هاویهش دانانه وه، هاویهش دانانی بیرویاوه پ بیت، یان
 هاویهش دانانی په رستن بیت، یا هاویهش دانانی حاکمیه ت (شوینکه وتن) بیت وه ک
 یه که .. به لام حوکم دان به وهی، که نه وانه هاویهش دانانه (مشرك) ن، نه وه کیشیه کی
 تره و جیاوازه، چونکه ههر کهس که وت ناو هاویهش دانانه وه حوکمی هاویهش
 دانهری به سهر دا نادرئ، مه گهر چه ند مه رجیکی دیاریکرای تیدا بیت و نه و
 به ربه ستانهی تیدا نه بیت، که پئ بگریت له وهی حوکمی بی پروایی به سهر دا بدریت ..
 ئیین ته ییمه - بهر ره حمی خوا بکه ویت - ده لیت:

نه وه م بۆ روون ده کردنه وه، که له پیشینه کان و پیشه واکان هاتوه ده رباره ی
 بی پرواکردنی گشتی نه وانیه نه وه و نه وه ده لئین، نه ویش ههر هه قه، به لام ده بی
 وتنی به گشتی و به دیاریکردن جیا بکریتسه وه. نه وه یه که م کیشیه له کیشیه کانی
 بنه ما گه وره کان که نه ته وهی نیسلام کیشیه یان له سهری ههیه، که نه ویش کیشیه ی

هر پشه‌یه (الوعید)، جا به پراستی ده‌قه‌کانی قورئان دهر یاره‌ی هر پشه‌یه که ره‌های
 وه‌ک نایه‌تی: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلَتِهِمْ ظُلْمًا﴾ به پراستی نه‌وانه‌ی
 به‌ستم مالی هه‌تیوان ده‌خون. ﴿الآیة.. هه‌روه‌ها هه‌موو نه‌و ده‌قانه‌ی هاتوون؛ که
 هه‌رکس نه‌وه‌ی کرد نه‌وه‌و نه‌وه‌ی بقر ده‌بیئت، نه‌مانه هه‌موو ره‌های گشتین؛
 نه‌ویش وه‌ک نه‌وه‌و وایه، که یه‌کئی له پیشینه‌کان و تبییتی: هه‌رکس نه‌وه‌و بلیت نه‌و
 که‌سه نه‌وه‌یه، پاشان که‌سیکی دیاریکراو خوکی هه‌ر پشه‌یه که‌ی له‌سه‌ر لاده‌بریت
 به‌توبه‌یه‌ک، یا به‌کردنی چاکه‌یه‌کی سپه‌روه‌ی تاوان، یا تووش بوونی به‌لایه‌ک
 بییته که‌فاره‌تی، یا شه‌فاعه‌تیکی قبول کرای بقر بکریت.. بقر پرواکردن خوئی له
 هه‌ر پشه‌یه، هه‌ر چه‌نده نه‌و قسه‌یه به‌درؤ خسته‌نه‌وه‌ی قه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿
 بیئت، به‌لام له‌وانه‌یه‌ی پیاوه‌که‌ تازه موسلمان بو بیئت، یا له‌ بیابانیکی دور په‌روه‌ده
 بو بیئت، نه‌و جوړه که‌سانه به‌بقر پروا دانانرین به‌ ئینکارکردنی نه‌وانه‌ی ئینکاریان
 لده‌کات، هه‌تا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر دروست ده‌بیئت، ده‌شبن پیاوه‌که‌ نه‌و ده‌قانه‌ی
 نه‌بیستی یا بیستی بیئت، به‌لام لای نه‌چه‌سپا بیئت، یا ده‌قیکی تر به‌ره‌آستی بووه
 نه‌ئولیکردنی پیوست کردووه، نه‌گر به‌هه‌له‌ش ته‌ئویلی بکات. ^(۱)

له‌شوئینیکی تردا وتویه‌تی: ^(۲) به‌پراستی نه‌و ده‌قه هه‌ر پشه‌بیانه‌ی له‌قورئان و
 سوننه‌تدا هه‌ن، ده‌قی پیشه‌واکانیش هاتوون به‌بقر پرواکردن و فاسق کردنی خه‌لک
 و نه‌و شیوانه، چه‌سپاندنیان پیوست ناییت دهر یاره‌ی که‌سیکی دیاریکراو، مه‌گر
 مه‌رجه‌کانی هه‌بن و به‌ره‌سته‌کانی نه‌بن، لیژده‌دا جیاوازی نه‌صل و فروع نه‌یه.

له‌شوئینیکی تردا وتویه‌تی: ^(۳) به‌لام بقر پرواکردنیان و مانه‌وه‌یان له‌ناگردا بقر
 هه‌میشه‌ی دوو گوته‌ی زانایانی به‌ناویانگی له‌سه‌ره، دوو ریوایه‌تیش له‌ئهمه‌ده‌وه،
 دوو گوته‌ش له‌خه‌واربجه‌کان و دهر چووه‌ه‌روریه‌کان و رافیزه‌کان و
 هاوشیوه‌کانیان.

به‌پراستی هه‌ر قسه‌یه‌ک بکریت پیچه‌وانه‌ی نه‌وانه‌ بیئت، که‌ پیغه‌مبه‌ر ﴿

۱ مجموع الفتاوی-المجلد الثالث ص ۲۳۰-۲۳۱.

۲ مجموع الفتاوی-المجلد العاشر ص ۳۷۲.

۳ مجموع الفتاوی-المجلد الثامن والعشرون ص ۵۰۰-۵۰۱.

هیناویه تی بی پرواییه، ههروه ها ئه و کرداران هیان، که له په گزی کرده وه کانی بی پروا کانه، که به رامبه ر موسلمانان ده یکن بی پرواییه، جگه له م شوینه به لگه کانی ئه م م باس کردوه، به لام بی پروا کردنی یه کینکی دیاریکراو و حوکم دان به مانه وه یان بۆ هه میشه له ناگردا، له سه ر چه سپاوی مه رجه کانی بی پروایی و له سه ر نه بوونی به ربه سه ته کانی ده وه سه تیت، به لکو قسه ده که یین به ده قه کانی (وه عد و وه عید و ته کفیر و ته فسیق)، حوکم ناده یین بۆ دیاریکراوینک بچیتته ناو ئه و گشتیه وه، هه تا ئه و پیویسته یی تیدا ده بییت، که به ره له سستی نیه، ئه و قاعیده یه شم له قاعیده ی ته کفیردا خستۆته روو.

ئا ئه وه کلیلی کیشه که یه سه باره ت به بانگه وازی و به رنامه ی بزوتنه وه.

جا خه لکی - مه گه ر که سه یگ خوا ره حمی پی کرد بییت - که وتونه ناو هاوبه ش دانانیکه وه، که له هاوبه ش دانانی سه رده می نه قامی ده چیت، ئه گه ریش له به ر زه روره ت نه بییت هه موویان حوکمی هاوبه ش دانانیان به سه ردا ده درن، ئه وه ی لامان گرنگه له م بانگه وازی ده، روونکردنه وه ی حه قیقه تی ئیمان، روونکردنه وه ی هه لوه شینه ره کانی ئیمان، هه روا بانگه واز کردنی خه لکی بۆ وازه ینان له وه ی ئیی که وتون له و هاوبه ش دانه - به چاوپۆشین له وه ی بی پروان یا بی پروا نیین له حوکمی خوا - بانگکردنیان بۆ وه رگرتنی ئیسلامه ته یه کی پاسه ت و کارپیکردنی له م جیهانه دا، نه ک له جیهانی خه یال و نه ندیشه دا.

بۆ ئیمه گرنگ نیه به فلانه که سه بلین: تو هاوبه ش دانه ری (یا ده رباره ی ئه وه بلین)، به لکو ئه رکه که ی ئیمه ئه وه یه پپی بلین: ئه وه ی تو ده یکه یت هاوبه ش بۆ خوا دانانه و بانگی بکه یین - به حیکمه ت و نامۆزگاری چاک - بۆ ده رچوون له و هاوبه ش دانانه و هاتنه ناو هه قیقه تی ئیسلام.

ئه وه له و لایه نه وه که خه لک تیدا ده ئی و ئه رکی ئیمه ش به رامبه ری، له لایه کی تره وه ئه و بارو دۆخه ی جیهانی ئیسلامی تیدا یه - جگه له وانه ی په روه ردگاری په حمی پیکردون - ئه و ره وشه ی دژی بانگه وازی وه ستاوه و نایه ئی بانگه ران به ته واوه تی حه قیقه تی پروا و هه لوه شینه ره کانی ئیمان روون بکانه وه، به تاییه تی ئه وانه ی په یوه ستن به و یاسایانه ی، که خوا نه یناردونه خواره وه؛ به ندیخانه و سیداره کان له سه ر پنگای بانگه وازیدا (قور قوره)، چا و ده پر نه ئه و که سه ی ده یه ویت

حقیقه‌تی (لا اله الا الله) یون بکاته‌وه به‌و شیوه‌ی، که لای خواوه هاتۆته خواره‌وه. جا گونجاوترین به‌رنامه و په‌یره و بۆ بانگه‌وازی چیه؟ بۆ چ شتیک بانگه‌وازی بکه‌ین؟ له‌سه‌ر چ شتیک به‌چرئ بانگه‌واز بکه‌ین؟ کام له هۆکان ده‌مانگه‌یه‌نی - یا نزیکمان ده‌کاته‌وه - له‌وه‌ی مه‌به‌ستمانه؟

ئه‌گەر ئه‌و بارودۆخه‌ی، که ئیستا هه‌یه له‌سه‌ر شیوه‌ی راسته‌که‌ی وینا بکه‌ین و خۆمان له‌و ئالۆزیانه‌ی رزگار بکه‌ین، که ده‌رکردنی حوکم به‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئیستای لی ده‌که‌وێته‌وه، به‌ر له‌ بیانو دروست کردن له‌سه‌ریان به‌حیکمه‌ت و ئامۆژگاری چاک، ئه‌وا خۆمان ده‌ببینینه‌وه، که له‌ بانگه‌وازیانه‌ی له‌ قۆناخی مه‌که‌که‌وه‌ نزیکترین، نه‌گه‌رچی به‌هۆی هه‌ندئ جیاوازی نیتوان ئه‌م په‌وشه‌ و ئه‌و په‌وشه‌دا به‌ ته‌واوی وه‌ک به‌کیش نه‌بین، ئه‌ویش جیاوازیه‌که‌ ده‌بێته‌هۆی حوکمی جیا به‌سه‌ر خه‌لکه‌دا، به‌لام حوکمه‌که‌ به‌سه‌ر په‌وش و باره‌کاندا ناگۆرێت و په‌وشه‌کان خۆیان بپیری حقیقه‌تی به‌رنامه‌ی بانگه‌وازه‌که‌ ده‌ده‌ن و بپیری نزیکترین هۆکان ده‌ده‌ن بۆ که‌یشتن به‌ ئامانجه‌کان.

لێره‌دا ده‌بینین شوێنی چا‌ولی‌کردن له‌ نه‌وه‌ی یه‌که‌م زۆر فراوانتره‌ له‌وه‌ی له‌ یه‌که‌م کاتدا ده‌رده‌که‌وێت، به‌راستی کێشه‌ی زۆر هه‌یه‌ واما‌ن لێ‌ده‌کات که‌ تیا‌ی‌اندا بگه‌رێینه‌وه‌ بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و، به‌چا‌وی تیزئێ کراره‌وه‌ لێ‌ی وردبینه‌وه‌ و پێگای بانگه‌وازه‌که‌مانی تێدا بدۆزینه‌وه‌، به‌ ته‌مای فه‌زلی خوا‌ین پێگای راستمان نیشان بدات.

* * *

ئه‌گەر تو‌یژینه‌وه‌ی باری ئومه‌ی ئیسلامی بکه‌ین - که‌ پێ‌ویسته‌ بیکه‌ین -، له‌ما‌وه‌ی چوارده‌ سه‌ده‌ی رابوردودا لادانی زۆر ده‌بینین که‌وتۆته‌وه‌ کاروانی ئومه‌ته‌وه‌، که‌ به‌رده‌وام خه‌لکی ورده‌ورده‌ له‌ حقیقه‌تی ئیسلام دورخستۆته‌وه‌، هه‌تا ئیسلام گه‌یشتۆته‌ نامۆبیه‌که‌ی دو‌وه‌می، ئه‌و نامۆبیه‌ی پێغه‌مبه‌ر ده‌رباره‌ی فه‌رموویه‌تی: ((بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ: ئیسلام به‌ نامۆبی ده‌ستی پێ‌کردووه‌، دو‌وباره‌ نامۆ ده‌بێته‌وه‌ وه‌ک چۆن ده‌ستی پێ‌کردووه‌)).⁽¹⁾

نهگر به دوی نهو لادانانه بکهوین - پیوسته نهوه بکهین - که ده بیت
 دهرده که دیاری بکهین بؤ دانانی جوړی چاره سه رکړدی - ده بینین لادان هر
 تنها له سر په فتار نه، به لکو چه مکه کانیسی گرتوته وه، به پاستی هموو چه مکه
 ئیسلامیه کان توشی لادان هاتوه، هه تا چه مک (مفهوم) ی (لا اله الا الله) به لکو به
 چه مکی (لا اله الا الله) دهستی پیکردوه - هر او چه مکی په رستن و چه مکی
 قه زافه دهر و چه مکی دونیا و ناخیره ت و چه مکی شارستانی ت و چه مکی
 په روه رده و چه مکی جیهاد و... هتد. ^(۱)

نهگر کار به و شیوه په بیت به چی دهست پی بکهین؟ نایا هیچ ریبه که هیه تا
 دهست بکهین به پاستکردنه وهی چه مکی (لا اله الا الله)؟ نایا ده کړی ژبانی خه لک
 له سر بنه مای ئیسلامی پاست بکړتته وه، نهگر چه مکی (لا اله الا الله) له می شک
 و دلی خه لکدا پاست نه کړتته وه؟ جا له بهر نه وهی ژیری نه رکه که ی بریتیه له
 هه ست کردن به هق و پاستی، به لام دله کان نه رکیان گورینی ههستی
 بیریی (ذهنی) یه بؤ شه حنه یه کی ویزدانی پالنه ر بؤ په فتاری کرده یی له جیهانی
 واقیعا... نا نهوه ریگای چاکسازیه.

با ئیستا بینین چه مکی (لا اله الا الله) له ههستی خه لکدا توشی چ بووه؟
 به پاستی زور کز بووه، هه تا (لا اله الا الله) بووه به وشه یه کی په تی، هر به
 زمان ده وترتیت، کاریگری له سر واقیعی زورینه ی خه لک نه ماوه، جگه له وانیه
 په روه ردگارت په حمی پیکردون، به لکو وای لیته اتوه له لای زورینه ی خه لک
 هاویه شدانانی تیکه وتوه، جا چ هاویه شدانانی بیروباوه پر بیت، یان هاویه شدانانی
 په رستن بیت، یان هاویه شدانانی یاسادانان.

جیوازی نیوان واقیعی ئیستامان و واقیعی کومه لگه ی نه فامی له کاتی هاتنی
 پیغمبر ﷺ نه وه یه، که نه وان شیرکی پون و ناشکرایان ده کرد و له هه مان
 کاتیشدا نه یاننده ویست بلین: لا اله الا الله... به لام خه لکی نه م سرده مه ی ئیمه -
 جگه له وانیه په روه ردگارت په حمی پی کردون - به دم ده لئین: لا اله الا الله، پاش
 نهوه ده که ونه ناو هه موو جوړه کانی هاویه شدانانه وه یا جوړیک له جوړه کانی.

۱ نهگر ویستت سهیری کتیبی (مفاهیم ینیغی آن تصحیح) بکه.

له بر نه وه نيمه پټويستمان به بهرنامه يه كه هيه زځر له بهرنامه كې
 پټغه مېرڼې بچيت له مېككېدا، بڼ دهرخستنې، هه قيقه تي (لا اله الا الله) پاشان
 كږپښي بڼ ناو ژيانې نه وانه دا، كه نه م نايينه يان وه رگرتوه.

به پاي من نه وه نه ركيتكي زه حمته و هيچي كه م تر نيه له وزه حمته و
 ه ولدانه ي ه ولدراوه له جهوله ي به كه مدا بڼ لابردي ناموږي له سره نيسلام، به لكو
 له وانه يه لابردي ناموږي دوهم گرانتر بيت له ناموږي به كه م، له بر نه وه ي خودي
 پټغه مېرڼې ناماده بووه خږي نمونه ي پيشپره وي زيندور سه رچاوه ي نيلهام بووه.

زه حمته يي لابردي له جهوله ي به كه مدا نه نجامي توندوتيزي دوژمن دروست
 بوو، له گال توندې ده ستگرتن به عورفي باووي پيرانه وه: ﴿فَأِنَّمَا يَسْرُنَهُ

بِلِسَانِكَ لِنُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا﴾ به پاسستي نه م
 قورثانه مان له سره زماني تو ناسان كړدوه بڼ نه وه ي له خواتر سه كان دلخوش
 بكيه ت و دوژمنه سه سه خته كان پترسيښي. ﴿مرم: ۹۷.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ

ءِآبَاءَنَا أَوْلَوْكَ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ كاتې

پټيان ده و ترا شوين نه وه بكون، كه خوا نارديوپه تيه خواره وه، ده يانوت: به لكو
 نيمه شوين نه وه ده كه وين، كه باووي پيرانمان نيمه يان له سره پاميناوه، نه گه ريش
 باووي پيرانيان عه قليان به هيچ نه شكاييت و پټي راستيان نه دوزيبه تيه وه ﴿البقرة: ۱۷۰

به لام له جهوله ي دووه مدا، هه ست به زه حمته ي ناكه ين، بڼ نه وه ي خه لك وا
 لي بكيه ين به ده ميان بلين: لا اله الا الله، نه وان به ياني و نيواره ده بليتن، به لام

زه حمته ي له وه دايه وا ده زانن هر به ده م بلين (لا اله الا الله) ده بنه موسلمان و
 سيفه تي نيسلاميان پټوه ده لكې، جا په وشتيان هه رچونيك بيت و هه رچي بكن
 بڼ نه هيشتي پټويستيه كاني (لا اله الا الله) له جبهاني واقيعدا. نه گه ر پټيان بلتيت:

(لا اله الا الله) چه ند پټويستيه كي هه يه، هه تا له سه ريان نه رڼون نيسلامه تيتان بڼ
 ناچه سپي، نه گينا به بپرياره زمانيه كې وه رده كيرئ و به هه لگه پراوه (مرتد)
 داده نركت، به دروت ده خه نه وه! ده لټين نيمه له باووي پيرانمانه وه نه وه مان

نه بیستوهه!

به پاستی نه وانه - به شسی زوریان - که وتونه ناو پیسی و له که ی بیری
نیرجانیوه، نه وانه ی نه لئین: ((مه رکس وتی: لا اله الا الله) نه و که سه ده بیته
بپوادار، نه گ ریش کرده ووه یه که له کرده ووه ئیسلامیه کان نه کات))! نه وانه ی ده لئین:
((بپوا ته نها ته صدیقه یا ته صدیق و ئیقراره، کرده ووه ناچیتته ناو ناوی بپواوه))!
نه ووه ی هه موو شیوه سه ریچییه کان ته نها گونا هه، پاشان ده لئیت: له گه ل بپوادا
سه ریچی و گونا هه زیانی نیه!

لابودنی شویتنه واری نه و له که و پیسیه له ژیانی خه لکدا و گنیزانه ووه یان بپو
چه مکی پاسته قینه ی ئیمان نه ووه ی پیشینه چاکه کان له سه ری بوون و نه ووه ی
ده لئیت: ئیمان گوته و کرده ووه یه، نه ووه نه رکی پاسته قینه ی ناموکان (الغریاء) ه،
نه وانه ی پیته مبه ر^۱ مژده ی پاداشتی زوری پیداون به فه رمووده ی ((طوبی
للغریاء))، فه رموویه تی^۲: ((فطوبی للغریاء یصلحون ما أفسد الناس من سنتی:
طوبی که شوینیکی زور خۆشه له به هشتدا بپو نه و نامو یانه ی، که خه لک سوننه تی
منیان تیکداوه، نه وان چاکی ده که نه ووه))^(۱).

پاشان له به شیکی سه ری خۆیدا باسی په روه رده ده که ین، به لام ئیمه لیزه دا
بپیار ده ده ین خالی ده ست پیکردن له بانگه وازیدا پئویسته ناساندنی (لا اله الا
الله) بیته، که حه قیقه ته که ی له نامو ییه که ی دووه می ئیسلامدا نادیاره، وای
لیهاتوره کاتی حه قیقه ته که ی نیشان بدریت خه لک لئی دوورده که ونه ووه!

هه روه ها بپیار ده ده ین ناساندنی لا اله الا الله له گه ل په روه رده و
پئویسته کانی - زانیاریه کی په تی نیه بدریت به گوئی خه لکدا، وتار و دهرس و
ناموژگاری په تی نیه، به لگو هه ولئیکی پاسته قینه ی به رده وامه، پئویستی به
به دوا داچون و هه ولی به رده وام هه یه و پئویستی به دوا داچونی نه وانه هه یه، که
دین و ده چنه ناو دهرونه ووه، بپو په واندنه ووه ی نه و ته مه ی، که بیروکه ی نیرجانی
هیتاویه تیه کایه ووه، بیجگه له و ته مه ی بیروکه ی عیلمانی داهینراو دایه پناوه،
هه ردوکیان خۆره ن بینای عه قیده لاواز ده که ن و له و شته زیندوانه ی ناوی، به تالی

۱ رواه الترمذی وقال حدیث حسن

دهکه نه وه و هیزه به کاره که ی ناهیلن، نو هیزه ی که پوژیک هه بیبوه، که له سه ر
نو وه قیقه ته بووه، که خوا نار دویه تیه خواره وه.

پاشان بریار ده دهن په له کردن له م کاره - له سه ر نو و بناغه یه ی، که نو کاره
به لگه نه ویست و ناشکراو پونه، پیویستی به هه ول و کوشش نیه، یا له سه ر نو
بناغه یه ی نو هه ول و کوششه ی تییدا دراوه به سه بزی، یا له سه ر نو و بناغه یه ی
که نه رکیک ی زورمان له ده ست دایه، کاتی زورمان به ده سه توه نیه بۆ ناساندنی (لا
اله الا الله) سه ره پای په روه رده و پیویستی هه کانی، چونکه نه گه ر په له مان کرد
کاره که مان خیز ناهیلن و خزمه تی بانگه وازه که ناکات، له کۆتاییدا نه نجامیک ی
به ردار ی نابیت.

نه وه ی ده بییت باش سه رنجی لی بدریت له نه وه تاقانه که دا نه وه یه، ده بی
بزانی ن قورئان چه ند گرنگی داوه به م کیشه و، پیغه مبه ر ﷺ چه ند گرنگی داوه بۆ
رون کردنه وه ی له گه ل په روه رده و پیویستی هه کانی. چونکه نو کیشه یه به شی
زوری ماوه ی بانگه وازه که ی خایاندوه و به شی زوری هه ول کانی بر دوه. گه ر
زانیمان له به ر چ هۆیه ک قورئان له سه ره ته مه که یه کاندا به خهستی باسی نو
کیشه یه ی کردوه، بۆمان ده رده که ویست که نه وانیه ی به و قورئانه قسه یان له گه لدا
کراوه، یه که م جار نه وان هاوبه ش دانر بوون، با وه بیرمان بیته وه ئیته نه مپو
به ره ووی کۆمه لیک بوینه وه که وتونه ناو هاوبه ش دانانه وه، نه گه ریش هه موویان
له به ر زه روره ت هاوبه ش دانر نه بن، نو هاوبه شدانانه ی نه مانی تیکه وتوه هه ر
له و جوړه هاوبه ش دانانه یه، که عه ره به هاوبه شدانه ره کانی تیکه وتبوو، که نه ویش
هاوبه شدانانی بیروباوه ر و په رستن و حاکمیه ت بووه.

هه روه ها له سه رمانه نه وه مان له یاد بن، که ته رکیز کردن له سه ر نه م کیشه یه
هه میسه هۆکه ی نه وه نه بووه، که قسه له گه ل کراوه کان هاوبه شدانه ر بون، به لکو
برواداره کانیش پیویستیان به وه هه یه به رده وام بیران بخریته وه و بیری
پیویستی هه کانیان بخریته وه، به لگه ش له سه ر نه وه نه وه یه، که باسی (لا اله الا الله)
له قورئانی پیروژ نه بر اووه، ته نانه ت دوا ی نه وه ی کۆمه له موسلمانه که پیک هات و
له زه وی دامه زرا دژی بی پرواکان و جه نگا له پیتاوی (لا اله الا الله)، خوا له
سه ره تی (النساء) دا نه م نایه ته ی نار دۆته خواره وه که ده فه رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَيَّ
رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِن قَبْلُ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا: نهي شو كه سانهى
بپواتان هيناوه، بپوا بهيئن به خوا و پيغه مبه ره كهى و نهو په يامهى نارديوه تيه
خواره وه بؤ سر پيغه مبه ره كهى و نهو په يامهى له وه و پيش نارديوه تيه خواره وه،
هر كه سيكيش له بپوا به خودا و فريشته كانى و كتيبه كانى و پيغه مبه ره كانى و
پؤذى دوايى حاشا بكا، له راده به در گومرايه. ﴿النساء: ۱۳۶.

خوای گوره له سوره ته مه دينه بيه كاندا نايه تى نؤرى نارديوته خواره وه، كه
رئيماييه راميارى و نابورنى و كومه لايه تيه كان ده به سستيت به (لا اله الا الله) و
پيويستيه كانيه وه:

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿٢٧١﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿٢٧٢﴾ لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ:

بلى: خوابه! خاوه نى هيز و ده سالات! هر كه س بؤ خوت مه يلت لى بى
ده سته لاتی پى ده دهى و كي ش تو چه ز كهى ده سته لاتی لى ده سستينى! هر
كه سيكى وه قه در خهى و هر كه سى زه بون بكهى، خوت ده يزانى؛ چا كه هر
به ده سته خوته و تو له سر هه مو شت تواناى. شه و دوناو پؤذ هه لده كي شى، پؤذ
ده خيه ناو شه وه وه؛ زيندو له مردو در ده خهى، مردو له زيندو در ديتنى؛
هر كه سى خوت مه يلت لى بى، بى هه ژمار بؤيوى ده دهى. باوه پداران، با جگه له
باوه پداران نه گرن به دوست. ﴿آل عمران: ۲۶-۲۸.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنكُمْ

فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا: نهی گه لی خاوهن باوه پان!
 بهر فرمانی خودا و پیغمبری خودا و کاریه دهستانی خوتان بن. هر کاتیکیش
 له سر شتی له نیر خودا پیک نه هاتن، نه گهر بپواتان به خودا و به پوژی قیامت
 ههیه، کیشی خوتان حه والهی خوا و پیغمبری خودا بکن. نه م کاره بواتان
 باشتره و ناکامی چاکتری ههیه. ﴿النساء/ ۵۹﴾

نمونهش له سر نه وه زوره.

پاشان (لا اله الا الله) وانه یه که نیه بگوتریته وه و پاشان بچینه سر وانه یه کی
 تر، به لکو (لا اله الا الله) وانه یه که ده خویتریته و له گه لیدا ده چینه سر وانه یه کی
 تر و برده وام باس و خواسی نه م نه ته وه مسولمانه ده بیت هه تا پوژی دواپی.

* * *

نه و پیگایه کامه یه (لا اله الا الله) ی پی ده ناسریت؟

نه و پیگایه وه که خوی به رز دیاری کردوه؛ کارزانی و ناموزگاری په سنده:
 ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي
 هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
 بِالْمُهْتَدِينَ﴾: به کارزانی و ناموزگاری په سنده، م مردم به ره و پیگای
 په ره ردگارت بانگ بکه و به چاکترین شیوه له گه لیانا بدوی. په ره ردگارت له
 که سانه ی له ریگای نه و لایانداوه له گشت که س- ناگادارتره و هر خویشی
 باشتر ده زانی کئی به له سر پاسته ری به. ﴿النحل: ۱۲۵﴾

پیویسته بزانی که حکمهت و ناموزگاری چاک چاودیر نیه به سهر هه له کان و،
 له ری لادانه کانی خه لکه وه و ختوکه دانی هه ستیان بیت بق نه وه ی لیمان رازی بن یا
 لیمان وهریگن!

زانترین که س به مه بهستی په ره ردگاری، پیغمبر ﷺ بووه، که نه و
 فرمانه ی پاسته وخز له په ره ردگاری وه پیگه یشتووه، جا چون پی هه لسا؟ نایا
 له گه ل هاویه ش دانانه که ی خه لکی گونجا؟ نایا له وه دور ده که ته وه پاستی

کاره که یان پس بآیت؟ له کاتیکدا له په روهدگاریه وه فرمانی پیگه یشتهو
راستی که ناشکرا بکات: ﴿فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ: نه و فرمانی پیتدراوه ناشکرای
بکه﴾ الحجر: ۹۴.

هاو به شدانه ره کان شکاتیان له پیغه مبرک کرد لای نه بوتالیبی مامی، وتیان:
خه ونه کانی تیکداوین و جوینی داوه به خواکانمان و باوو باپیرانمانی بی پروا
کردوه!

به رهنکار یونه وهی عه رب به هه مو نه مانه، نه و په پری کارزانی به، هه روه ک
پیغه مبرک پیاده ی کرد.

کارزانی و حیکمه ت نه و بو، که جه نگ نه کری و له و کاته دا نه که ونه شه پری
هاو به شدانه ره کان و ده مارنه گرتیان، که وا پاساو بده نه دوزمن بؤ ده سندریشی،
ویزای ناشکرا کردنی هه موو راستی به کان بی که م و کوپی.

لیزه دا ده گینه مه سه له یه کی گرنکی نیستا، با سه پری شوینی پیشه نگ له
نه وهی تاقانه دا بکهین؛ نایا له م کاته ی نیستادا بومان چاکه بکه وینه جه نگی
چه کداریی له گه ل خاوه ن ده سه لاته کان؟

ده سندریشی له لایه ن نه و ده سه لاته ی حوکم به یاسای خوا ناکات، کاریکه ده بین
هه میشه چاره پوانی بکهین؛ چونکه سوننه تیکه له سوننه ته کانی خوا و هه رگیز
پوی نه داوه ده سه لاتیکی جاهیلی به بانگه وازی (لا اله الا الله) رازی بیست، یا
ته نانه ت جه نگ راگرتن له گه لیا، کاتی داوای جه نگ راگرتنی لیگراییت!

کاتی شوعه یب علیه السلام به قومه که ی وت: ﴿وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا
بِآلِدِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ
خَيْرُ الْحَاكِمِينَ: نه گه ر هیندیک له نثیوه بروای هیناوه به و شتانه ی که منی

پس پاسپیرواوه و هیندیکیشان بروایان پس نه هیناوه، خو پابگن هه تا خوا بؤ خوی
له بهینی نیمه دا داوهری کا، خوی چاکترین داوهره. ﴿الأعراف: ۸۷.

ده سه لاندرازی خو به زلزان جه نگ راگرتن قبول ناکن، به لکو به رده وام ده بین
له سه ر ده رکردنی برواداره کان و زود لی کردنیان بؤ وازهینان له نایینه که یان:

﴿قَالَ أَلَمْأَلُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ﴾
 نهوانی خویشان به زل داده‌ها له ناوقه و مه که بیدا و تیان: نهی شوعه‌یب! تو و
 نهوانی بهر یایان هیناوه له شاره که مان دهرده که بن، یا ده بی بگه پینه وه سر
 ناینه که مان، نه ویش و تی: نه گهر چه زیش نه که بن هر
 ده مان گینه وه. ﴿الأعراف: ۸۸﴾

له نه فامی به کانی تازه‌دا بی پروا خوئی ناوانه ((دیموقراتیسی)) پی به هم مو
 کومه ل و پیتر و دهسته یه که ده‌دهات کاریکه ن و نازادن، جگه له و کومه له ی
 بانگه وازی (لا اله الا الله) ده کات! نه وهی له جه زانیردا پرویدا به سه بۆ نمونه ی
 نه وهی ده یلین، موسلمانان به شیوه یه که پابه‌ند بوون - به چاوپوشین له هله و
 راستی نه و کاره - به بنه ماکانی نه فامی و پروگرامه کانیانه وه، تا گه یشته
 به ده‌سته‌پنانی زورینه ی ده‌نگه کان له پیگای سندوقه کانی هه لیزاردنه وه و هک
 نه فامیتی کردبویه مه‌رج، پاشان نه و نه فامیتی به نینکاری ریئیر (مبدأ) هکی خوئی
 کرد، که پی دابوو به هم مو کومه له کان و هم مو بانگه وازه کان، که چی به تنها
 به رامهر موسلمانان کان و هستان و پیمان و تن یا ده‌رتان ده که بن... یا
 ده که پینه وه!

بوار نیه که سیک بپرسیت: نایا وه سیله یه کی تر نه بوو له ویدا بانگه وازه که
 به کاری بهینیت توره یی ده سه لاتداره نه فامه که نه و روزینی؟ کاره که تازه کوتایی
 هاتوو! نه و پرسپاره ی نیمه ش کردمان: نایا بۆ نیمه چاک نیه چه‌نگی چه‌کداری
 بکه بن له م کاته‌دا له گه ل خاوه‌ن ده سه لاته کان؟

بۆ وه لامدانه وهی نه و پرسپاره ده‌گه پینه وه سر نه و وانه یه ی که لکمان
 لوه‌رگرتوو له میژوو دروستبوونه که ی به که‌مدا، که له به‌شه‌کی رابوردودا
 باسمان کرد، جا له سه‌ره‌تاوه ده‌پرسین: چ کاتیک خوا پی‌دا به موسلمانان کان
 به‌ره‌نگاری ده‌ستدریژه کان ببنه وه به نایه تی: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ
 ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ نهوانی جه‌نگیان دژ ده‌کرا زینان پیدرا

بجنگن دڙي دڙمنه کانين، چونڪه ئه مان به راستي سته ميان ليکراوه، خوا بڻ
سه رختينان به توانايه. ﴿الحج: ۳۹﴾.

ئو پڻ پيدانه کاتي هات، كه ئه مانه ي خواروه به جي گه يه نران:-
يه ڪلاڪرڻه وه ي ڪيشه ي لا اله الا الله.. يه ڪلاڪرڻه وه ي ڪيشه ي شهرعيت..
دروستڪرڻي بنڪه (قاعده) له سر بنه مايه كي پته.. فراوانڪرڻي بنڪه كه به هاتني
پشتيوانان (الانصار).. په روه رده ڪرڻي بنڪه له سر يه ڪلابونه وه بڻ خوا..

ئيسٽا با سهير بگهين، له ڪارواني ئيسٽادا ڪام له م ڪارانه به جي هاتوه،
چهنديشي لي به جي نه هاتوهه؟

ئايا به ته واوه تي ڪيشه ي (لا اله الا الله) يه ڪلابوته وه، نالئين لاي جه ماوه،
به لڪو لاي بانگخوازه کان خويان؟

ئايا لاي بانگخوازه کان پوون بڙته وه، كه ياسادانان به وانه ي خوا نه يناردونه
خواروه وه؛ هاويهش دانائتيڪه مرؤف له ئيمان دهرده ڪات، هه روه ها پازييون به و
ياسادانان هه هاويهش دانائتيڪه مرؤف له ئيمان دهرده ڪات؟ يان هيتشتا له سر
ئم ڪيشه يه مشتمور له نتيوانياندا به رده وامه، له نتيوان گومان هه بون وقه ناعهت
بون دايه؟

ڪيشه ي حوڪم دان به سر خه لڪدا ليگه پڻ، ئه وه ڪيشه يه كه ليڙه دا خؤماني
لي نادهين، هه رده م داوا ده كهين ئم ڪيشه يه له گرنگي بانگه واژه كه بڻ
پونڪرڻه وه ي حه قيقه تي (لا اله الا الله) سه رقالمان نه ڪات. له راستيدا ئه و نوانه
ڪيشه يه كي له يه ڪ جيان -يا پتيويسته له يه ڪ جيابن-.

يه ڪيڪيان ڪيشه ي فيرڪاري (تعليمي) يه، ڪيشه ي پونڪرڻه وه ي راستيه ڪان بڻ
خه لڪ، ئه و راستيانه ي لاي به شي زؤري خه لڪ نادياره به هؤي نامؤيينه ڪي دووه مي
ئيسلام، ئه ويش سپارده يه ڪي خواييه، ده ي به جي بگه يه نرؤت و نه شاردرؤيته وه، با
خه لڪيش لتي دوريكه ونه وه، كه له سر شيوه راسته ڪي پيشان بدرؤيت..

دووه ميان ڪيشه ي جي به جي ڪرڻه، جي به جي ڪرڻيش ده بي يه ڪه مجار بيانو
دروست ڪرڻ له سر خه لڪ پيشي بگه وئت، به پونڪرڻه وه ي زؤر بي ئه وه ي
تيڪه لي هيج ڪيشه يه ڪي تربيت و لئلي بڪات، ئه و ڪيشه يه ئه ونده تاريڪ ڪراوه
خه لڪي له راستيه ڪي دورڪه وتونه وه.

ده‌گه‌رئینه‌وه بۆ پرسیاره‌که: ئایا کیشی‌ی یاسادانان، که خوا نه‌یناردۆته خواره‌وه لای بانگخوازنان خۆیان پهن بۆته‌وه - ئیستا واز له جه‌ماوهر بهینه-، یان هیشتا قسه‌که‌ی ئیبن‌عه‌باسیان لێ تیکه‌ل بوه، که وتویه‌تی: ((کفر دون کفر، کفر لا یخرج من الملة)) بی‌پروایی له‌خوار بی‌پرواییه‌وه‌یه، بی‌پرواییه‌که، که له ئیسلام ده‌رناچیت؟!

ئوه‌ی که ئیبن‌عه‌باس وتویه‌تی ﴿کفر دون کفر﴾ بی‌پروایی‌یه‌که له‌خوار بی‌پرواییه‌وه‌یه، ئوه‌ یاسادانان نه‌یه، که خوا نه‌یناردۆته خواره‌وه، به‌لکو حوکم کردنه‌ له‌کیشیه‌کی دیاریکراودا به‌وه‌ی خوا نه‌یناردۆته خواره‌وه، به‌نه‌زانی یا به‌ته‌ئویل، یا به‌ ئاره‌زو، یا به‌رامبه‌ر به‌رتیل، یا ئاره‌زویه‌ک، بی‌ئوه‌ی ئوه‌ حوکمه‌ بکریت به‌ یاسایه‌کی پێچه‌وانه‌ی حوکمی خوا.

ئوه‌ قازیه‌ی که‌سیکی بۆ ده‌هینریت، که ده‌رکه‌وتوه ئاره‌قی خواردۆته‌وه و بۆنی عاره‌قه‌که له‌ ده‌می دیت، جا ئوه‌ قازیه‌ هه‌دی به‌سه‌ردا نادات له‌به‌ر ئوه‌ی له‌که‌س و کاری پیاوه‌که‌وه به‌رتیلی پێگه‌یشتووه، خۆی له‌ حوکمی خوا به‌ حوججه‌یه‌ک له‌ حوججه‌کان لاداوه؛ ئوه‌ قازیه‌کی فاسقه، به‌لام به‌ فاسقیه‌که‌ی کافر نابیت، به‌لام ئوه‌ پۆژه‌ی بلتیت: عاره‌ق خواردنه‌وه تاوان نه‌یه، یا تاوانه‌ و هه‌دی له‌سه‌ر نه‌یه، به‌لکو سزایه‌کی تری له‌سه‌ره، ئوه‌ قازیه‌ به‌وه‌ کافر ده‌بیت، کافریه‌ک له‌ ئیسلام ده‌ری ده‌کات، چونکه له‌ کیشیه‌که‌دا حوکمیکی دروست کردوه پێچه‌وانه‌ی حوکمی خواجه، ئوه‌ش به‌ کۆپای هه‌موو شه‌رعزانه‌کانه.

کاتی ته‌تاره‌کان حوکمیان به‌ (یاسق) ده‌کرد - وه‌ک فه‌رمووده‌ په‌وان (ئیبن‌که‌ثیر) وتویه‌تی: یاسق کۆمه‌لێک یاسایه، هه‌ندیکیان له‌ قورئان وه‌رگیرابوو، هه‌ندیکیان له‌ ئینجیل و هه‌ندیکیان ته‌ورات و هه‌ندیکیان له‌ جه‌نگیزخان خۆی داینابوو، (ئیبن‌که‌ثیر) له‌ ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته ﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ المائدة: ۵۰. وتویه‌تی: خواجه‌وره‌ ئینکاری له‌وه‌سه‌نه‌ ده‌کات، که له‌ حوکمی خوا ده‌رده‌چن، ئوه‌ حوکمه‌ی هه‌موو خیری تێدایه‌ و قه‌ده‌غه‌ی هه‌موو شه‌پی تێدایه‌ و پاستره‌ له‌ هه‌موو نه‌وانه‌ی به‌ پای ئوه‌ پیتۆلانه‌ی خه‌ک به‌بێ پالپشت له‌ شه‌ریعه‌تی خوا دایانناوه،

وهك نه هلی جاهیلی له گومرایې و نه زانی حوکمیان پېنده کرد، نه و حوکمانه ی به هه و او ناروزو پای خوځیان دایاننابوو، هه روهك ته تاره كان به سیاسه تی پاشایه تی حوکمیان ده کرد، که له جه نگیزخان وه رگریابو، که یاسقی بؤ دانابون، یاسقیش بریتی بو له کتیبیک که کومه لیک حوکمی تیدابوو، له چه نده ها شه ربعه ت وه ری گرتبوو له جوله که و دیان و نیسلام و جگ له وانیش، زور یاسای تیدابوو به هه و او ناروزی خوئی وه ریگرتبوو، تا وای لیهات به یاسایه کی دانراو مایه وه بؤ نه وه کانی، نه وانیش ده یانخسته پیش حوکم کردن به کتیبه کی خوا و سوننه ته کانی پیغه مبر^(۱)، جا کام له وان نه و کاره ی کردبیت نه وه کافره، پیویسته جهنگی له دژدا بکریت، هه تا ده گه پیته وه بؤ حوکمی خوا و پیغه مبره کی، هه روا حوکم به غیری نه وانه نه کات نه له کم و نه له زوردا.^(۲)

نیبن که ثیر بهر په حمه تی خوا بکه ویت، به راستی و بیگومان قسه که ی نیبن عه باسی به باش ده زانی^(۳)، لپی تیکه ل نه بوبو، چونکه به زانسته یه کی و به فیه که ی ده زانی، ده زانی جیاوازی نیوان حوکم کردن به وه ی خوا نه یناردو ته خواره وه له کیشه یه که له کیشه کاند و، یاسادانان به وه ی خوا نه یناردو ته خواره وه چه .

شیخ موحه مده دی کوری نیبراهیمی کوری عبداللطیف نالی شیخ^(۴)، که شایه تی بؤ دراوه به زانستی زور و به هیز له حه قدا، له (رسالة تحکیم القوانین الوضعية) دا له سر نه و کیشه یه دواوه، پاش نه وه ی قسه که ی نیبن که ثیری هیناوه، وتویه تی:

((سه یرکه چؤن خوی پاک و بهر ز کوفر و ستم و فیسقی له سر نه وانه تو مار کردوه، که حوکم ده کن به وه ی خوا نه یناردو ته خواره وه، ناگو نجیت خوی پاک و بهر ز به و حاکمه بلیت کافر، که حوکم به یاسا و کتیبی خوا ناکات و، کافر نه بیت، به لکو نه وه کافری مو تله قه، یا کوفری کرده وه یی یا کوفری بیرو پروایه . نه وه ی له نیبن عه باسه وه هاتوو ده رباره ی ته فسیری نه و نایه ته که تاوس ریوایه تی

۱ سهیری ته فسیری (نیبن که ثیر) ب ۲ ل ۶۸ بکه .

۲ موفتی پیتشوی عمره بی سمودی بووه و له گوره زانایان بزوه .

کردوه، هروه‌ها گه لئکی تر به لگه یه له سه‌ر ئه وهی هوکم کردن به وهی خوا نه یناردۆته خواره وه کافر یونه، یا کافر یونی بیرو پوایه، که مرۆف له ئیسلام دهرده کات، یا کافر یونی کرده وهیه، که مرۆفی پئ له ئیسلام دهرناچیت؛ به لام یه که میان که کوفری بیرو پوایه چه ند جوړیکه:

یه که میان: ئه وهیه ئه وه که سهی هوکم به یاسا و کتیبی خوا ناکات، بروای به راستیه تی هوکمی خوا و پیغه مبه ره که ی نه بیته، ئه وهش ده قواده ق مانای گێرانه وه که ی ئیبن عه باسه، چونکه ئه وه ئینکاری کردنه له و یاسا شه رعیه تی خوا ناردونیه خواره وه، ئه مهش له نیوان زانایاندا کیشه یان له سه‌ر نیه، بنه ما بریار درا وه کانی نیوانیان به کۆرا ئه وهیه، که هه رکه سه ئینکاری له بنه مایه ک له بنه ما کانی ئاین بکات، یا لقیکی، یا ئینکاری پیتیک له و پیتانه بکات، که پیغه مبه ری خوا پیتی هاتوه، ئه وه که سه کافره به جوړیک، که له ئیسلام دهرده چیت.

دوه میان: ئه وهیه حاکم ئینکاری نه کات له وهی هوکمی خوا و پیغه مبه ره که ی له پیشترن هوکمیان پئ بکریت، به لام بروای وابیت، که هوکمی غهیری پیغه مبه ره ښاکتره له هوکمی پیغه مبه ره ښاکتره و ته واوتره و گشتگیرتره بۆ ئه وانسه ی خه لک پنیوستیان پتی هه یه له کاتی نا کوکیاندا، یا به ره های، یا سه باره ت به و پودا وه تازانه ی له ئه نجامی پیشکه وتنی سه رده م و گوپانی باره کان دروست ده بیته، هروه‌ها ئه وهش بئگومان کافر بووه، چونکه فه زلی یاسای زاده ی بیری کورت بینی مرۆفی به سه ر هوکمی خوی کار به جئ و گه ورده دا داوه.

هوکمی خوا و پیغه مبه ره که ی خۆی له خۆیدا به جیاوازی سه رده مه کان و گوپانی باره کان و پودا وه تازه کان گوپانی به سه ردا نایته، چونکه کیشه یه ک نیه له کیشه کان له هه رکوی بن هوکه که یان له ناو قورئانه که ی خوی به رزو سوننه ته کانی پیغه مبه ردا نه بیته، جا به ده قی پوون بیته، یا هه لئینجان بیته لئی، یا بیجگه له وانه بیته...

سییه میان: حاکم بروای وانه بیته که یاسای ده سه کرد له یاسای خوا و پیغه مبه ره که ی چاکتره، به لام بروای وابیت وه ک ئه وایه، ئه وهش وه ک دوانه که ی پیشی یه تی، که کافر ده بیته و له ئیسلام دهرده چیت، له بهر ئه وهی ئه وه قسه یه

خوای به دیبینه ر و خه لگ به کسان ده کات و پیچه وانه و نکولی کردنی فرموده ی
 خوای به رزه، که فرموده تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾: هیچ شتیك له و ناچیت. ﴿﴾
 پیچه وانه ی نه و نایه تانه ی تره، که به لگن له سر نه وه ی تنها خوا سیفه تی
 ته او مه ندیتی (کمال) ی هیه و دوره دروستکراوه کانی وه ک نه وین له زات و
 سیفه ته کان و کرده وه کانیدا و له حوکمی نیوان خه لگ کردن له کاتی
 گیره و کیشه یاندا.

چواره م: برپای وانه ییت، که یاسای ده سکرد وه ک حوکمی خوا و
 پیغه مبه ره که یه تی، له گه ل نه وه ی به چاکتری ده زانن، به لام برپای و ابیت دروسته
 حوکم به وانه بکریت، که پیچه وانه ی حوکمی خوا و نیراوه که یه تی. نه مه ش وه ک
 نه وه ی پیشوه، حوکمی نه و چون بیت حوکمی نه ویش وایه، له بر نه وه ی برپای
 وایه دروسته حوکم بکری به وه ی پیچه وانه ی حوکمی خوا و پیغه مبه ره که یه تی، جا
 به ده قه راسته پروونه کان که نه وه خه رامیتی نه وه یان براندو ته وه.

پینجه م: گه وره ترین و شمولى ترین و پونترینیانه بق عینادی کردنی شهرع و خو
 نه گه وره دانانه به سر یاساکانی و دژی خوا و پیغه مبه ره که یه تی، له پوی
 ناماده کردن و کومه کی و پروانگه و لق و ته شکیل و جور و حوکم و سه پانندن و
 سه رچاوه و به لگه نامه کانه وه لیکچوی دادگای شهرعیه، وه ک چون دادگا
 شهرعیه کان سه رچاوه و به لگه نامه یان هیه، که سه رچاوه کانیا ن هه موو
 ده گه ریتته وه بقورشان و سوننه تی پیغه مبه ره که یه تی، ناواش نه م دادگایانه
 سه رچاوه ی تریان هیه، که یاسایه که ده ره اتوه له ده ستوری جورا و جور وه له
 یاسای زوره وه وه ک یاساکانی فهره نسا و نه مریکا و به ریتانیا و جگه له وانه ش
 له و یاسا و بقورنانه ی هندی بیدعه چی دایان و به ناوی شهرعیه تی نیسلامه وه.

شه شه م: نه وانه ی به شی زوری سه ره ک هوز و عه شیره ته کان له بیابانه کان و
 هاوشیوه کانیا ن، که حوکم به وه تی پیشینان (سوالف) ده کهن، که بریتی یه له
 به سه ره اتی باوو پیرانیا ن و عاده ته کانیا ن.

به لام به شی دووم له هه ردو به شه که ی کافر بوونی نه وه ی حوکم به یاسای خوا
 ناکات نه وه یه، که مروقی پی له نیسلام ده رناچیت، له پیشه وه باسی ته فسیره که ی

(ثین عه باس) مان کرد که دهرباره ی نایه تی ﴿وَمَنْ لَّمْ یَحْکُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِکَ هُمُ الْکَافِرُونَ﴾ هرکس به روی خوا ناردویه تیه خواره وه حوکم نه کات، له بی بیواکانه ﴿المائدة: ۴۴﴾ وتویه تی: نه وه نه وه به شش ده گریته وه، به پیی قسه که ی دهرباره ی نایه ته که وتویه تی (کفر دون کفر) کوفر له خوار کوفره وه یه، هر وه ها وتویه تی: نه وه کوفره نیه که ئیوه بوی چون -ته او-، نه وه ش له بهر نه وه ی ناره زووه که ی پالی پیوه ناوه، که له کیشیه کدا به یاسای خوا حوکم نه کات، به لام بروی اویه که حوکمی خوا و پیغه مبره که ی حقه و راسته، دان به ودا ده نی خوی هله و گونا می کردیوه و پیی راستی وه لا ناوه .
 نه مه و نه گهر کوفره که ی له نیسلام دهری نه کات، تاوانه که ی له تاوانه گوره کان زلتره، وه ک زینا و عاره ق خواردن و دزی و سویندی به دیو و شتی تر، جا نه و تاوانه ی خوا له قورئانه که یدا ناوی ناوه کوفر، گوره تره له و تاوانه ی ناوی نه ناوه کوفر. داوا له خوا ده که بین موسلمانان له سهر حوکم کردن به قورئانه که ی به ملکه چی و په زامه ندیه وه کوبکاته وه، چونکه نه وه به ده ست خویه و توانای به سهر دا هیه .

* * *

جا نایا کیشیه که لای خودی بانگخوازه کان پون بۆته وه، یان هیشتا هه ندیکیان کاره کانی لی تیکه ل و پیکه ل ده بیته، جاریک به قسه که ی ثین عه باس ﴿﴾ و جاریک به کاریگری بیروکه ی ئیرجائی، نه و بیروکه یه ی ئیمان و کرده وه له یه ک ده بریت، هه تا نه گهر کرده وه که ش به ناشکرا پیچه وانه ی (لا اله الا الله) بیته، وه ک حوکم کردن به و یاسایانه ی خوا نه ی ناردیو ته خواره وه .؟
 جا نه گهر کاره که به رده وام لای هه ندی له بانگخوازه کان تیکه ل و پیکه ل بیته، نه دی چی له جه ماور چاوه پیی ده کری؟

نای چند هه ول و تیکوشان هیشتا له به رده مماندایه، بۆ نه وه ی نه و کیشیه یه به بی ته م و مزل له ههستی خه لکدا رهون بیته وه، که به شیوه یه ک بتوانن راستی خویای به دی بگن، بی نه وه ی خویان له راستی به دور خه ن؟! .

نه مه سه باره ت به کیشیه ی فرمانره وایی (حاکمیه ت)، که هه ر ته نها نه و

پيويستی به پوښن بونه نيه له ناو كيشه‌ی (لا اله الا الله) دا. . جا په كلاكردنه‌وه‌ی كيشه‌که پيويست ده‌کات له‌و كيشه نيشتمانيه و نه‌ته‌وه‌ييه و كومه‌لايه‌تيا نه‌ی تي‌ی نالاهه رزگار بكریت، نه‌و كيشانه‌ی هاتونه ناو كاروانی بانگه‌وازه‌که.

به‌راستی له‌به‌رده‌م پيغه‌مبه‌رداﷺ كيشه‌ی زور ه‌بوو ده‌يتوانی بيان‌ورويښی بـ زور‌كردنی (جه‌ماوه‌ر).

فارسه‌كان به‌شيكی دورگه‌ی عه‌ره‌بيان داگير‌كردبوو، پومه‌كانيش به‌شه‌كه‌ی تريان داگير‌كردبو، خو پيغه‌مبه‌رﷺ ده‌يتوانی ده‌مارگيری نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب بورويښی بـ نه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ر له‌ ده‌وره‌ی كويته‌وه، ه‌تا نه‌وكاته‌ی كوده‌بونه‌وه و به‌سه‌روكايه‌تی نه‌و پروايان ده‌هينا، نينجا پي‌ی ده‌وتن: بلين لا اله الا الله.

ه‌روه‌ها كيشه‌ی كومه‌لايه‌تيش ه‌بوو، ده‌وله‌م‌نده‌كانيان گه‌يشتبونه نه‌وپه‌پري ده‌وله‌م‌ندی و ه‌زاره‌كانيان گه‌يشتبونه نه‌وپه‌پري ه‌ژاری و برسيتی، كه‌س بيري نه‌ده‌كرده‌وه له‌ سنوردانان بـ ده‌وله‌م‌ندی ده‌وله‌م‌نده‌كان به‌ لابردنی سوو(ريبا) -به‌لايه‌نی كه‌مه‌وه-، ه‌روا وه‌رگرتنی به‌شيك له‌و زياده‌يه‌ی لای ده‌وله‌م‌نده‌كان ه‌بوو و دابه‌شكردنی به‌سه‌ر ه‌زاراندا بـ به‌رزكردنه‌وه‌ی ناستی بژويان، خو پيغه‌مبه‌رﷺ ده‌يتوانی نه‌و كيشه‌يه بورويښی و كومه‌له ه‌زاره‌که چوارده‌وره‌ی بدن و لتي كويبنه‌وه و هيزكيان لـ دروست بکات، كه به‌رامبه‌ر توندوتيزی قوره‌يش بيان‌وه‌ستينی و له‌کاتی گه‌رم بوونی جه‌نگدا پتيان بلن: بلين لا اله الا الله.

جگه له‌م كيشانه‌ش بابته‌تی تری به‌كه‌ك ه‌بوون بـ كوكردنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ر و وروژانندی حه‌ماسه‌تيان، پاشان راكيشانيان به‌لای بانگه‌وازه‌که‌دا له‌نيوان نه‌و كيشانه‌وه نه‌و كيشانه‌ی به‌ سروشتی خويان زور كه‌س حه‌زی لـ ده‌كهن و به‌ناسانی به‌ده‌وری نه‌وه‌دا كوده‌بنه‌وه، كه جاري بـ ليده‌دات و خوښه‌ويستی و حه‌ماسه‌تيانی ده‌ده‌نی.

به‌لام پيغه‌مبه‌ری خواﷺ -به‌پينمايی په‌روه‌ردگار- له‌ ماوه‌ی په‌روه‌رده‌ی مه‌كه‌دا هيج كيشه‌يه‌ك له‌و كيشانه‌ی نه‌وروزاند، به‌لكو په‌ك كيشه‌ی وروژاند، نه‌و كيشه‌يه‌ی بوه‌ مايه‌ی نه‌وه‌ی پياوه‌گه‌وره‌كان و جه‌ماوه‌ری ده‌وريان دژايه‌تی بكن، نه‌ويش ه‌ر سور بو له‌سه‌ر نه‌و كيشه‌يه و پيداگيري ده‌كرد، ه‌تا خوا پي‌ی

دا باشرین دلی بۆ بکریتته وه دوای نیرراوه کانی خوا -سه لامی خویان لی-.

ئه وهش بۆ ئه وه نه بوو، که ئه و کیشانه له ژیا نی نه ته وه که دا هیچیان گرنگیان نه بووه، نه خیر له بهر ئه وه نه بووه! چونکه به پاستی بزوتنه وه ی ئیسلامی دوابه دوای یه که ئه و کیشانه شیان گرتۆته خۆ، به لام له بهر ئه وه بووه، که کیشه گوره که له پهیره وه ی پهروه رداگار و واقعی به شه ردا- کیشه ی (لا اله الا الله) یه، ئه و کیشه یه ی به رنامه ی ژیا نی مرۆفایه تی له سهروه ستاوه له دونیادا و له پۆژی دواییدا، له بهر ئه وه ی کیشه کانی ژیا ن هه موو له به رنامه ی ره بانیدا- پێویسته له (لا اله الا الله) هه لئولا بێت و به توندی پێوه ی په یوه ست بوو بیت، که پاستی و پاکی و خۆ یه کلا کردنه وه ی بۆ زۆر بکات. له پاش ئه وه په په ره و و به رنامه ی خویا نی به ره و یه کلا کردنه وه ی کیشه ی (لا اله الا الله) رۆیشتوو ه و دامالینی له وه ی که له قۆناغی دروست بووندا لیلی بکات، بۆ ئه وه ی په رستن به پاکی بۆ خوا بیت، که ئاما نه که ی ته نها رازی بوونی خوا بیت، هه تا نه گه ر به پاکی چه دلی خاوه نه کانی وه، گشت ئه و کیشانه ی پێوه په یوه ست ده کریت که به ژیا نی ئوممه ته وه به نده، بۆ ئه وه ی ترسی ئه وه هه بیت له م دلانه ش تیکه ل و پیکه ل بیت، به لام ترسه که له قۆناخی دروست بووندا یه، کاتی لی تیکچوون له دروست بووندا پووده دات، جا خیرا به رزه وه ندی هه کان زال ده بن و شو ن پێی شه ی تان ده کریتته وه.

ئایا کیشه ی (لا اله الا الله) له دلی بانگخوازاندا تو نیستا وازی نه له دلی جه ماوه ر- بۆ بریاردانی به ندایه تی پاک بۆ خوا یه کلابۆته وه، که به شتیه یه که کیشه کانی نه ته وه یی و نیشتمانی و دادگه ری کۆمه لایه تی تیکه ل نه بیت، بانگخوازانی ش -له پیتاوی راکیشانی جه ماوه ردا- باسی (سۆشیالیستی ئیسلام) و (دیموکراتی ئیسلام) و فره لایه نی له ئیسلامدا) ده که ن.

* * *

ئایا به ته واوه تی کیشه ی شه رعیه تی یه کلابۆته وه، نالین لای جه ماوه ر، به لکو لای خودی بانگخوازه کان؟

تیگه یشتنمان بۆ شه رعیه تی چی ه؟

له نامۆبیه که ی دووه م بۆ ئیسلام به تایبه تی دوای لابردنی شه رعیه تی ئیسلام له حوکم له به شی زۆری ولاتیانی ئیسلامیدا- پیتوانه کانی ئیسلامیمان

له بیرجوه ته وه، گۆپومانن به پیتوانه کانی پۆژئاوا، به تاییه تی له بواری (سیاسه تی شهرعی) دا.

پۆژئاوا ده لئی: پیتوانه کانی شهرعیه ت بریتیه له سه رکه وتن له هه لبژاردنه کاندادا.. جا هه رکه سه ن دهنگی زۆری به ده ست هیتنا، نه وه خاوه نی شهرعیه ته و شایسته یه حوکم بگریته ده ست.

بۆ ماوه یه کی که میش بئ نه و گۆرانه تونده لیگه پئ، که توشی نه و پیتوانه یه هات، کاتئ نیسلامی یه کانی جه زائیر گه وره ترین ده نگیان به ده ست هیتنا! به راستی پۆژئاوای (گه وره) رای هیتناوین، له هه ر کیشه یه کدا که مسولمانان تیتیدا لایه نیکن، به دوو پیتوانه پیتوانه بکات، نه وه ش له به ر نه وه یه، که زۆر بپروایان به به ها (قیه م) و پئیبیر (مبادی) و ریز گرتنی لایه نی تر و پیزی مافه کانی مرؤف هه یه !!

تۆ له هه لوێسته کانی پۆژئاوا گه پئ، وه ره له نیسلامیه کان بپرسین: ئایا له م کیشه یه دا نه مه پیتوه ری نیسلامیه؟ وا دانئ که سیک یا پارتیک یا کۆمه لیک یا با له شتیه رامیاریه کان نه بیته- له هه لبژاردنه کاندادا دهنگه هه ره زۆره کان به ده ست بهیئت، به شتیه یه که له سه داسه دی دهنگه کان به ده ست بهیئت، پاشان به یاسای خوا کار نه کات، ئایا له ئایینی خوادا شهرعیه تی هه یه!؟

به راستی دوو شتی جیاوا زمان له نامۆیی دووه می نیسلامدا- لی تیکه ل بووه: چۆنیته هه لبژاردنی فرمانه وه (حاکم) و جۆری نه و حوکمی حوکمی خه لکی پئ ده کریته..

کاتئ نیسلام له سه ر زه وی نیسلامیدا ده سه لاتدار بوو، شه رعنا سه کانی سیاسه تی شهرعیه ت باسی مه رجه پیتویسته کانیان ده کرد، که ده بئ له حاکم و ده سه لاتداردا هه بن، باسی به یه تی ئازادیان ده کرد، باسی پاوێژ (شوری) یان ده کرد، هه روه ها نه و کارانه ش که په یوه ستن به سیاسه تی حوکمه وه، باسی (فقه الضروره) یان ده کرد، هه روا باسی نه وانه یان ده کرد که ده توانرئ له ژۆر فشاری پیتویست (ضروره) دا واز له مه رجه کان بهیئرئ، جا ده یانگوت: ((سه رکه وتو بۆی هه یه گویزایه لی و ملکه چی بکری)).. به لام هه رگیز به بیر یاندا نه هاتوه حاکمیک بیته حوکم به یاسای خوا نه کات، پاش نه وه ش بیته فرمانه وه ی شهرعی به سه ر موسلمانانه وه !!

به پراستی مهرجی بنه پره تی بۆ شه رعیه تی حوکم له ئیسلامدا نه وه یه، نه و یاسایه ی هه یه یاسای خوایی بیته، پیشتەر گوته که ی ئیبن که ئیرمان باسکرد، که ده رباره ی نه و حاکمه کرد بووی که حوکم به یاسای خوا ناکات، به لکو به شه رعیته ک حوکم ده کات، که پیچه وانه ی شه رعیته ته .

ئایا نه م کیشه یه له بیر و زهینی خودی بانگخوازان به جه ماوه ریشه وه یه کلابۆته وه .. یان قسه کانمان گهستی له سه ره له ئیژاردن ده پوات، ئایا نه و هه لئیزاردنه نازاده یا سه خته یه ؟ ئایا له په رله ماندا چه ند ده نگمان به ده ست هینا ؟ بۆ زیادکردنی ده نگه کان چه ند هه ولی ترمان ده ویت ؟!

نه گه ر گومانمان وابن کاتی به شی زۆری ده نگه کانمان له په رله ماندا به ده ست هینا، بو ارمان بۆ ده ره خستی بۆ جیبه جی کردنی شه رعیته تی خوا، نه وه نه و په پری ساده و ساویلکه ییه، نه و بارو دۆخه ی له جه زائیر دروست بووه به سه بۆ به لگه ی نه وه .

به لام هه لئیزاردنی نه و پینگه یه مان وه ک مه بده ئیک - له پیناوی گه یشتن به حوکم پاشان هه ولدان بۆ جیبه جی کردنی شه رعیته تی خوا له و پینگه یه وه، پیچه وانه ی شه رعیته ته ؛ چونکه خه لکه که ده کرین به سه رچاوه بۆ هه لئیزاردنی جۆری نه و حوکمه ی حوکمیانی پی ده کریت، (لیره دا باسی هه لئیزاردنی حاکم ناکه ین) نه گه ر ئیسلامیان هه لئیزارد ئیسلام حوکم ده کات، نه گه ر جگه له ویان هه لئیزارد جگه له و حوکم ده کات ! ئایا نا نه وه ئیسلامه ؟!

ئیمه له کوئی فه رموده ی خوی به زیداین، که ده فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ: بۆ هیچ بپواداریکی ژن و پیاو نیه کاتی خوا و پیغه مبه ره که ی حوکمیکیان دا، نه وان به ناره زووی خویان کاریکن له و حوکمه دا.﴾ الأحزاب: ۳۶.

به پراستی سه رچاوه ی سه پاندنی حوکمکردن به شه رعیته تی خوا، به په سه ند و ناپه سه ندی خه لک نیه، نه گه ر موسلمان بن .. جا که موسلمانن، هه رده بی حوکم به شه رعیته تی خوا بکن، نه گینا بپوادار نین نه گه ر پشت بکه نه شه رعیته تی خوا و پوو بکه نه یاساکانی تر، با نوێژ بکن و پۆژوو بگرن و بلین ئیمه موسلمانین!

﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَنَا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُوْتِيَكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ: ده لئين بپرومان به خوا و به پيغمه مبر هينا و ملکه چي فرمانه کانين، پاش نه وه کومه لئکيان پشت هه لده کهن، نه وان هه بروادار نين، نه گه ر بانگ بکريت بق نه وه ي خوا و پيغمه مبر حاکم بيت له نتيوانيندا، که چي کومه لئک له وان پشت هه لده کهن. ﴿النور: ٤٧-٤٨﴾

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيهِ أُنْفُسَهُمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا: نا سويند به خوا بروادار نابن، هه تا تو نه که نه داوهر له کيشه کانين، پاشان هه چي حوکميتک دا نه وان هه ست به گريئ نه کهن له ده رويناندا و خويان ته تسليم ده کهن به ته واوه تي. ﴿النساء: ٦٥﴾

به راستي ناتوانريت له جيهاني واقيعدا نيسلام حوکم بکات، گه بروادار بونيان نه بيت، که سور بن له سه ر حوکم کردن به ياساي خوا و ياساکاني تروه لا بنين، دلنياش بن که پازيبون به ياساي جگه له ياساي خوا کوفره و ده رچوونه له نيسلام.. به راستي نه و جورده بروادارانه ئيستا له کومه لگه دا که من، نه فامبي هميزيان ليده گرن و ده چن به گزيانا.. نه مه راستيه، به لام وا پيويست ده کات ئيمه به رده وام بانگه واز بکه ين و به رده وام نه و راستي به بق خه لک پون بکه ينه وه، نه ويش نه وه يه، که هه رکه س رازي بيت به ياسايه ک جگه له ياساي خوا، بي نيمانه، هه ر به رده وام خه لک له سه ر پيويستيه کاني نه و راستيه په روه رده بکه ين، هه تا بنکه (قاعده) برواداره که به هميز بيت به شيوه يه ک کاروباره کان بکه ونه ده ستی، له م کاته دا نا نه وه نه رکي بانگه وازه هه رچه نده به جيته تاني کاره که دريژه بکيشن، نه رکي بنکه نه وه نيه له ريگاي سندوقي هه لبراردنه کانه وه ده نگي خه لک وه ریکريت، که نايا ده يانه ويئ موسلمان بن يا نايانه ويئت!

جا نايا نه م کيشه يه له هه ستی خودی بانگخوازاندا به جه ماوهر يشه وه پون بؤته وه، به بين ناگايي خزاونه ته ناو پيوانه کاني ديموکراتي که جه ماوهر وا ده کات-

له‌رواله‌تدا به‌لای که‌مه‌وه-^(۱) نه‌وان دانه‌ری جو‌ری حوکه‌کانن نه‌ک نه‌و خ‌وایه‌ی
 دروست‌کردن و فره‌مانی به‌ده‌سته؛ ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ هرچی دروست کردن
 و برپیاردانه بۆ خ‌وایه ﴿الأعراف: ۵۴﴾ نه‌وه دوورپانی سه‌ره‌کی نی‌وان نه‌فامیی و
 ئیسلامه!

* * *

ئایا بنیاتی بنکه‌که له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی پته‌و دارپژژاوه؟
 له‌سه‌ره‌تاوه ده‌لئین: نه‌وه نه‌گه‌ر هیشتا کیشه‌ی (لا اله الا الله) و، کیشه‌ی
 شه‌ریعت به‌لایه‌نی که‌مه‌وه له‌هه‌ستی هه‌ندئ له‌بانگ‌خ‌وازه‌کاندا پون نه‌بی‌ت،
 نه‌ی چۆن بنکه‌که له‌سه‌ر نیشانکار(مواصفات) ه‌پئویسته‌کان دامه‌زراوه؟
 به‌پراستی بنکه (قاعده)ی پئویست له‌بنه‌ماوه له‌نه‌وه‌ی بانگ‌خ‌واز پیکدیت،
 نه‌وانه‌ی به‌شێوه‌یه‌کی فراوان بۆ بانگه‌وازی ئاماده‌ ده‌کری‌ن، له‌سه‌ر دوو بناغه‌ی
 گه‌وره‌ داده‌مه‌زری: تیگه‌یشتنیکی هۆشیاران له‌حه‌قیقه‌تی ئیسلام،
 په‌روه‌رده‌یه‌کی قول له‌سه‌ر پئویسته‌کان و نه‌رکه‌کانی نه‌م ئایینه.

ئیمه‌ بینیمان تیگه‌یشتنی هۆشیاران بۆ حه‌قیقه‌تی ئیسلام هیشتا ترووشی
 که‌موکۆری بووه له‌دوو کیشه‌ی سه‌ره‌کی کیشه‌کانی ئیسلامدا، ئه‌وانیش کیشه‌ی
 (لا اله الا الله) و کیشه‌ی شه‌ریعته، له‌گه‌ل چه‌نده‌ها کیشه‌ی ترکه له‌دواییدا باسی
 ده‌که‌ین به‌ستراوه به‌په‌یره‌و(مه‌نهج)ی بزوتنه‌وه‌که‌وه، به‌لام په‌روه‌رده‌کردنه‌کی
 ترسناک تره و که‌موکۆری له‌بواره‌کانیدا زۆرت‌ره.

نه‌گه‌ر گه‌پاینه‌وه بۆ دروست بوونه‌که‌ی یه‌که‌م، به‌پراستی غه‌می گه‌وره‌ی
 پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌قوناغی مه‌که‌دا، په‌روه‌رده‌کردنی بنکه (قاعده) که‌بووه له‌سه‌ر
 بنه‌مایه‌که له‌وپه‌ری پته‌وی و په‌گداکتاوه، سه‌رکه‌وتوو له‌هه‌موو بواره‌کانی:
 ئیمانی و په‌وشتیی و تیپوانین و په‌فتاریی و عه‌مه‌لیدا.

په‌نگه‌ نه‌وه‌یه‌ک وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌حابه‌ ﷺ دووباره نه‌بیته‌وه هه‌تا پۆژی دوابی -

۱ له‌شانۆی دیوکرانیدا چه‌ماوه‌ر واتن‌ده‌گات خۆی حوکم ده‌کات، به‌لام له‌پراستییدا حوکم به‌ده‌ست
 سه‌رمایه‌داره‌کانه! به‌لام له‌روانگی ئیسلامه‌وه حوکم چ بۆ چه‌ماوه‌ر بی‌ت یا به‌ده‌ستی سه‌رمایه‌داره‌کانه‌وه
 بی‌ت، له‌هه‌ردو حاله‌تدا هه‌ر حوکم کردنه به‌ر شه‌ریعی خ‌وای نه‌یناردۆته خ‌واره‌وه.

هەرچەند ئەوەیەك نیه لەو ئاستە بەرزانی تیدا نەبیت - بەلام شوینی پیشەنگ بۆ
 ئیمە لەو ئەوە تاقانەیه، بنگە (قاعده) پتویستە لە توانستەکانی عەقیدەیی و
 رەفتاریی، بەرزتر بێت لەوەی كە هەیهتی بۆ نواندنی پاستگۆییانەى حەقیقەتى
 ئیسلام، چونكە بانگەوازه كە لەسەر شانی ئەووە هەلەستتیت، لە
 كەسایەتیه كانیدا پیشەنگ دروست دەبیت، لەسەر هەولێ ئه و بەرپوومی
 بزوتنەو كە دەوستانى لەلابردنى نامۆیى دووم بۆ ئیسلام، وهك چۆن ئهركى
 لابردنى نامۆیى یه كەم بۆ ئیسلام كەوتبوه سەر شانی كۆمەلى یه كەم.

بۆ بابەتى پەرورده بەشیکى سەرەكى دادەنێن لە بەشەکانى ئەم كۆتیبەدا،
 بەلام لیژەدا دەلێن: بەپاستى پتویستە لەسەرمان لەسەرەتاوه بزانی، ئەوێ لە
 جەولەى یه كەم داوا دەكړئ سەبارەت بە بنگە (قاعده) كە هیچ ئاستیکى لەسەروى
 خۆى نیه، بەلكو ئاستیکى تاییهتى؛ چونكە بە ئهركیكى تاییهتى هەلەستتیت،
 رۆبەرپوى چەند كۆسپ و لەمپەرێك دەبیتەوه، كە لەجۆرى ئاسایی نین، هەرۆا
 رۆبەرپوى دژایەتیهكى تاك دەبیت لە فیل و تەلەكە و زانیندا، رۆبەرپوى ئەو ئەندازه
 پق و كینه دەبیتەوه كە لەدلایه بۆ ئیسلام.. هەموو ئاستیک ناشیت بۆ ئەو ئەركە
 گۆرەیه و هەموو رۆبەرپوونەو یهك ناشیت بۆ ئەو كۆسپ و تەگەرە و دژایەتیانە.
 سەرەپای ئەو بارهگرانه ئاشكرايهی گەیشتن بۆ ئاستى پتویست، كارێكە نە
 فیلێ تیدایه و نە دەتوانریت وازی لێبھێنریت، ئومەتیش كە لە پیشەو یهتى -
 نرخی تەمەلى و دواكەوتن و دەربازبوون لە هەلگرتنى ئەركەكانى ئەم ئایینه
 دەدات، ئەو تەمەلى و دواخستنهى، كە گەیاندویهتى ئەوێ نەتەوهكانى تەردەمى
 تێبژەنن وهك چۆن خۆره دەم دەژەنیتە خواردنەكەى.. ئەمڕۆ دەبێ هەولێ زۆر
 بدریت، تا هەندیک قەرەبووى ئەو تەمەلى و دواخستنه بکاتەوه، كە زیاتر لە دوو
 سەدهى خایاندووه، كە دوژمن تیددا زال بوه، خۆى خستۆتە سەر سنگى نەتەوه و
 نایەویت جۆلە بکات.

ئەوێ یه كەم، كە پێغه مەبرك ﷺ لەناویاندا بو، سەروش (وحى) یشیان بۆ دەهاتە
 خوارهوه، بەو شیۆه یه هەولێ زۆریان دەدا بۆ لابردنى نامۆیى یه كەمى ئیسلام،
 ئیمە خودى پێغه مەبریشمان لەناودا نیه، وهك ئەوێ یه كەم سەروش (وحى)
 ئاپاسته ی پاسته و خۆمان ناكات - پتویستمان بەوپهرى هەولدان هەیه، بە پشت

به ستن به خوی به زری گوره و میهره بان و حلیم، بق نه وی هه وله که مان پیروز بکات و هه نگاهه کانمان راسته پی بکا، نامویی دووه میش له سر ده ستمان لایبات. نه و بوارانه ی زور پیویستی به هه ولدانی زور هه به دروست کردنی بنکه یه، به لام نه مرؤ نیتمه نه و ساتمه و هه لئوتوتانانی له کاری نیسلامیدا ده بیینین به لگه یه له سر نه وی نیتمه هه نگاهوی په له مان ناوه، له مه سه له ی په روه رده دا هه ولی شایسته مان نه داوه، به لکو هه ندی جار نه مانزانویه نه و کاره، یان نه وی تر پیویستی به په روه رکردن و ناماده کردن هه یه!

* * *

نایا بنکه که هه تا راده ی باش فراوان بوه، که بگونجیت بق خستنه نه ستوی نه و نه رکه ی، که له جه وه ی یه که م داوای ل ده کریت؟

جا نه گه ر مه به ستمان بنکه ی جه ماوه ری بیست، به پاستی و بیگومان له ماوه ی کاری بانگه وازی به رده و امدا له نیوسه ده زیاتره و له میانه ی نه و شه هیدانه وه، که گیان و خوینی خویان به خت کردوه له پزنگای بانگه وازه که دا، هه روا له میانه ی بین ناوه زی نه فامه کان له خوین پشتندا و به ندکردن و ده ریه ده رکردن و سزادانی موسلمانان، فراوان بوه، نه وه ده ستوری خویبه سته مکاره کان هه میشه لئی بین ناگان: که نه و بانگه وازه ی خوینی پیشکش بکریت نامریت! سته مکاران واده زانن، نه گه ر خوینی زوریان پشت و به ندکردن و ده ریه ده ری و سزایان به کاره ینا، بانگه وازه که له ناو ده بن، نه و بانگه وازه به ته حه دای به رده وام ده زانن له به رده میاندا، که ده بین سه رکه ون به سه ریا.. نه وه خوی قه ده ری خویبه بق پالفته کردن و پاکردنه وه ی بپواداران و له ناو بردنی بین بپروا کانه له کورتاییدا:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٠١﴾ إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٢﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ: سست مه بن و زویر مه بن هه ر نیوه له سه روه ده بین نه گه ر بپوادار بن، نه گه ر نیوه

بریندار بوون، نه وانیش هه مان شیوه بریندار بوون، نه مه پوژگاره ده بیهنین و ده بیهین له نیوان خه لکدا بق نه وهی خوا پرواداره کان بزانتیت و له نیوه چه ند که سیک هه لبریزی بق خوی و بیگیزی به شهید، خوا سته مکاره کانی خوش ناویت و بق نه وهی خوا نه وانه پاک بکاته وه و بن پرواکان له ناویه ریئت. (آل عمران: ۱۳۹-۱۴۱).

به تی بنکه جه ماوهره که فراوان بووه، په لی لی بۆته وه و لوق لوق فراوان بووه و جیهانی نیسلامی هه موو گرتۆته وه، هه زاره ها لای چووته ناو، که له سیبهری رییمی نه قامیدا له دایک بوون، به لام خوا ویستی وابوو ریگای نیسلام هه لبریزین، چالاک بانگه وازی و بن ناوهزی و گه وجیتی نه قامی کاری تیکردوون، به لام کیشی نه و جه ماوهره بزۆتنه وه چیه.

به لام دلخۆش بوونی بانگخوازان به فراوانی بنکه له سه ره نه و شیوه یه، کاریکه گومانی تیدا نیه، به لام نایا نه و جه ماوهره خوی کردۆته سه ریازی نه و بانگه وازه وه که نه نصار خویمان کرده سه ریاز بق بانگه وازه که ی پیغه مبه ره ﷺ، نه وه یان کاریکه گومانی له سه ره!

یه که مجار پرسیار ده که یین: نایا نه و جه ماوهره به په روژه بق نیسلام هه ره له سه ره نه و به په روژیه ده میننه وه، کاتی جاهیلیهت گه وجیتی خوی ده نوینن، که وا موسلمانان ده کوژی و سزایان ده دا و ده ره ده ریان ده کا، ناسایش و دلنیاییان لزهوت ده کات و نازاریان ده دا و کوژت و به ندیان ده کات، یان نه و کاته یه کیکیان ده لی: تا نه و راده یه نه بوینه ته هاوپی! جا له ریگا که واز ده مینن.!!؟

گریمان موسلمانان له یه کئ له ولاته کاندایا کاروباریان گرته ده ست، نه قامی جیهانیش: سه لیبی سه هیونی به که مارۆی نابوری دزیان بجه نگئ واز له هۆیه کانی تر بهینه -، نایا نه و جه ماوهره به په روژه نارام ده گریت له سه ره برسیتی له پیناوی مانه وهی حوکی نیسلامدا؟ یان پاشگه ز ده بیته وه و ده گه ریئت به شوین پارویه که ناندا؟

یان گریمان موسلمانان حوکی یه کئ له ولاته کانیان که وته ده ست، نه قامی جیهانی خوی تی نه که یاندن به جه نگ و که مارۆی نابوری و جوړه کانی تری جه نگ، به لام خویمان ته نها گورانی ناشه رمی له ویستگه ی رادیو دا لابرده و قلیمی پوتیان له ته له فزیوون قه ده غه کرد و پوتی نافرته تیان له ریگادا حه رام کرد، نایا نه و جه ماوهره

بەپەرۆشە ھەموویان ھەر لەسەر ئەو بە پەرۆشەیان دەمێننەو، یان ھەندیکیان بەرەو داوای دین و بەلایەنی کەمەو دەلێن: ئەو توندپەرەویی پێویست ناکات! نایا ئەو جەماوەرە بەلایەنی کەمەو پێویستی بەو نە ھەندیک پەرەردە بکریت، بۆ ئەوێ خۆی بکاتە سەربازی ئەرکەکانی ئیسلام و لەو ئەرکە پانەکات، کاتی دوزم بە جەنگ بەرەوپۆی دەبیت، یا ئەو کاتە ئێحکامەکانی ئیسلام دادەمەزیت؟

نایا کێ ئەو جەماوەرە پەرەردە دەکات، لەکاتی کدا خۆی بنەکە بەشی خۆی لە پەرەردەکە ئەوا نەکردوو، خۆی نامادە نەکردوو بۆ فراوان بوونی جەماوەر، جەماوەر نۆز بە پەرۆشەو ھاتوو، پەرەردیاریان نەدۆزیو؟
 بەلام باسی یەکلەکردنەو بۆ خوا باستیکی دیکووی یە! دەرھەقی کەستیکی دیاریکراو نادوین، پاکانە خۆمان ناکەین، خوا خۆی بەتەنھا ئاگادارە بەسەردل و دەرۆنەکاندا: ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾: خواش دەرۆنی کێ چاوی ناپاکی ھەبە و چیان لە دلدا شارەدۆتەو؟ غافر ۱۹.

ئیمە ئەوئەندە دەلێن دیاردەئەو ئەو ناکۆکی و دوپەرەکی و کۆمەل کۆمەلەئە ئەمڕۆ، کە دەوری کاری ئیسلامی داو، نیشانەئە ئەوئە، کە کەموکۆپی ھەبە لە پەرەردەئە بڕایەتی ئیسلامی (الأخوة الإسلامية) لە دەرۆنی ئەوانەدا کە لە بواری بانگەوازدا کار دەکەن، ھەروا کەموکۆپی ھەبە لە خۆیەکلەکردنەو بۆ خوا.

جیاپایی خۆی لەخۆیدا عەیب نەبە، ھەرچەندە پێویستە چەند رێکخەریکی ھەبیت رێکی بخات، بەشێوەیەک نەبیت دەمارگیری ئارەزووی دەرۆن، یا بۆ کەستیکی تاییەتی، یا بۆ کۆمەلێک لە کۆمەلەکان، بەراستی ھاوئەکانی پێغەمبەر ﷺ لەئێوانیاندا جیاپایی ھەبوو، بەلام لە یەک جیانەدەبوونەو، ئا ئەوئەش تەرەری کێشەکەبە. کاتێک جیاوازیمان لەسەر شتێک ھەبوو و ئیمەش بۆ خوا یەکلە بوین، بۆ حەق و راستی یەکلەبوین، بێگومان ناکۆکی و دوپەرەکی و جیاپوونەو کەم دەکات، دیاردەئە دروستبوونی حیزبایەتی، کە ئەمڕۆ لەکاری ئیسلامیدا بەرچاوە کەم دەکاتەو، ئەو حیزبایەتیەئە دەبیتە مایەئە دەمارگیری بۆ بیروپا، بۆ سەرۆک، بۆ کۆمەل، بۆ رێگا.

یہ کدہنگی و کڑپایسی خویٰ لہ خزیدا خوازواو نیہ، با لہ سہر ہلہیش بیت، چونکہ ہلہ خزمہ تی بانگہ بازی ناکات، بہ ردہ وام بوون لہ سہری تی کدہرہ، بہ لام خوی کلاکردنہ وہ لہ پونکردنہ وہی حہق پیویستترہ بقیہ کخستنی دلہ کان، لہ لہ یہک جیابوونہ وہ بہ ناوی پاستکردنہ وہی ہلہ و دہرختنی پاستی!

بہ کورتی: نیتمہ لہ ریگادا پہ لہ مان کردوہ، لہ بہ ردہ مماندا ریگایہ کی دورو و دریژہ یہ، دہ بی ہر بیبرین بقیہ وہی لای خوا شایستہی دہ سہ لات پیدان بین.

بہ پاستی خوا ریگای دہ سہ لات پیدانی بقیہ پون کردینہ وہ: ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرَضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ... ہر نہ ویش ہاتہ ہاواری

خوت و خاون باوہ پان و یاریدہی دان. بہ دل نہ وانی کردہ ہوگری بہ کتری. نہ گہر ہرچی لہم سہرزہ مینہ دا ہہ یہ، ہہ موت بہخت بکردایہ، نہت دہ توانی و لیکیان بکہیتہ وہ؛ بہ لام خودا و لیکی کردون بہ ہوگر؛ ہر خوی خاوون دہ سہ لاتی لہ کارزانہ. نہی پیغہ مہر بقیہ تو و بقیہ باوہ پدارانی شوینت کہ وتون، خودا بہ سہ نہی پیغہ مہر! ہانی پرواداران بدہ بچنہ خہ زاء... ﴿الأنفال: ۶۲-۶۵.

نہوہ چوار مہرجہ، لہ چوار ٹاہتی یہک بہ دواوی یہ کدا، لہ یہک سورہ تدا ہاتون، کہ مہرجہ بنہ پرتیہ کانی سہرکہ وتن دہ ردہ خہن، نہو مہرجانہ ش: بوونی پروادارانیکہ، کہ لہ نیمانہ کہ یان پاستگو بن، دلہ کانیان ہوگری یہک بیت، خویان بقیہ خوا یہ کلاکرد بیتہ وہ، نامادہی جہنگ بن. کاتی پہوشہ کہ جیہادی گہرہک بیت. جا نہ گہر لہ ژتیر رؤشنایی نہو مہرجانہ دا سہیری واقعیہ بانگہ واژہ کہی نہ مرق بکہ بن، بیگومان بو مان دہ ردہ کہ ویت ہہنگاومان ناوہ، بہ لام لہ ریگادا پہ لہ مان کردوہ!

هۆیە کاتی پە لە کردن لە بزوتنە وهی ئێم سەر رده مه و ئێ و ئێنج مانه ی لی ی ده که ویتته وه

لێره دا سێ هۆی سهره کی ههیه، که بوه مایه ی پە لە کردن لە بزوتنە وهی
سەر ده مه دا:

یه که م: ئه ندازه نه گرتنیکی وردکارانه بۆ دوریسی ئوممهت له حه قیقه تی
ئیسلامه وه.

دووه م: هه لئه تان به حه ماسه تی جه ماوه ر، گومان بردن به وهی، که کاره که
هه رچه نده زۆر گرانه؛ به ده ست هینانی نزیکه.

سێیه م: ئه ندازه گیری نه کردنیکی پتویست بۆ کاردانه وهی دوژمن.

بۆ هه ر یه ک له م هۆیانه، که مێک پون کردنه وهی له سه ر ده که یین.

پێش نیو سه ده و زیاتر کاتی بانگه وازکردن سه ری هه لدا، هه موو لایه نه کانی
باری ئوممهت روون و ناشکرا نه بوو، پاشماوه ی دیارده ئیسلامیه کان نه ندیشه ی
سه رنجده رانی وای ده کرد وایزانیست هیشتا خیری تێدا ماوه .. داگیرکردنه
فیکریه که نه یترانی بوو وه ک ئیستا له ناو ئوممه تدا زال بێ، پاشماوه ی نه ریه کان
دواکه ی داپۆشی بوو وینه راستیه که ی ده رنه ده که وت.

به لام داگیرکردنی فیکری له و کاته وه ده ستی پێکرد، که جیهانی ئیسلامی
که وته ده ست پۆژئاواوه، جیهانی ئیسلامیش له لای خۆیه وه به پیشکه وتنی مادیی
و زانستی پۆژئاوا سه رسام بو، موسلمانان له و کاته دا له هه موو رویه که وه
دواکه وتبوون، پاشان پرۆگرامی فێرکردن و هۆکانی راگه یاندن کاری خۆیان کرد به
قولکردنه وهی داگیرکردنه که، هه روا ده رچواندنی نه وه یه ک، که ورده ورده له ئیسلام
خۆیان داده مالی و ورده ورده ده چوونه ناو پرۆسه ی به پۆژئاواکردن .. به لام کاتی
بانگه وازه که پێش نیو سه ده زیاتر ده ستی پێکرد، به ری ته وای نه دا، ئه و کاته

له سه ره كه ناره كان نافرته تاني چيني نوروستقراتي^(۱) نه بيټ كه س به پوتى نه ده بينرا! به لام نافرته تاني چيني ناوه نويه كان به رده وام شه رميان له و خو پوت كرده نوه ده كرد هر چنده حه زيان پي ده كرد، له بهر زوري نوسين و بلاو كرده وهى له ناو گوڤار و پوژنامه كاندا، كه بلاويان ده كرده وه له ويته و دهنگ و باسه كانيدا، به لام كچه شه عبيه كان لييان راده كرد و ئينكاريان ل ده كرد، دو ستايه تي خاويين له نيوان كو پان و كچاندا به شه رميكي زوره وه دروست ده بوو، له باوكه كان و دايكه كان ده شاررايه وه، نه و كچه ي ناشكراي بكردايه؛ نه و له بهر چاوي خه لك ده كه وت! بيروكه ي پوژناوايى له گوڤار و ناميلكه كاندا بلاوده كرايه وه، يان ده درايه پال خاوه ني نه سلى له بيري ار (مفكر) ه پوژناواييه كان نه گه نه قلگه ره كه نه مين بوايه و ريزى خو ي بگرتايه، يا ده دزرا و زورجار ده درا پال نه قلگه ره كه خو ي، شانق و سينه ما و ئيستگه هه مويان كاريان بو داگير كړنى فيكرى پوژناوايى ده كرد، به لام پيشه ننگه كانى هيشتا كه م بوون، كاريگه ريه كه ي هيشتا له سه ره تادايه .

به كورتي كاري وهر چه رخانه كه به و پله يه ي ئيستا خيرا نه بوو، به تاييه تي دواي جهنگي جيهاني دووم كاري وهر چه رخانه كه كه وه بازي خيرا و به په له .
له لايه كي تره وه پاشماوه ي نه ريته كان هه ر مابوون، وا به بيري هه نديكدا ده هات كه خو ي ده گريټ به رامبه ر فشارى داگير كاري فيكرى، وه ك نزيكه ي نيو سه ده پيش نه وه خو ي گرت! ئيستاش به رده وام كو مه ليك لاو ده چنه مزگه وه ته كان، هه تا له پايته خته گه وره كانيشدا، كه داگير كړنى فيكرى ته ركيزى كر دوته سهريان، له مانگي ره مه زاندا گه وره و بچوك كه س ناويږي به ناشكرا خواردن و خواردنه وه بخوات، نه گه ريش له راستيدا به پوژوو نه بن! ژنه يتان و شو كړدن هيشتا به ناگاداري باوك و دايك ده كړيټ، زورجار هه ر له پيگاي نه وان ه وه په يمانه كه ده به سترټيټ، خيژانه كان هيشتا به يه كه وه به ندن و له يه كه نه ترازون، گه وره ي خيژان قسه ره وايه، كوړ و كچه كان به سراون به نه ريته گشتيه كان و لي ي ده رناچن، هه ركه لي ي ده ربيټ خه لك پشتي تن ده كهن و لي ي دوورده كه ونه وه؛

۱ گه وره پياوان و پياوماقولا ن.

به لآم گوندنشینه کان به گشتی له سه ره ئه و باره ماون، که چه نده ها نه وهی له سه ره
بووه، ئینکاری نه و فه ساده ده که ن، که له شاردا هه به، ناخ هه لده کیشن بق
(پۆژانی رابردوو).

له م جو ره په وش (ظروف) هدا، ده کری ژۆر چه قیقه ت بشار ریته وه!
به پاستی ئیسلام ماوه یه کی که م نیه بو ته کومه ئیک نه ریت، ژۆر تر له وهی
بارگه (شحنة) یه کی پاسته قینه ی زیندوی. ماوه یه کی دیاریکراو له ژیا نی ئوممه تدا
خه لک به توندی ده ستیان گرتبوو به نه ریته کانه وه به شیوه یه ک مرؤف وا
تیده گه یشت، که خه لکه که له سه ره ئایینی پاستی بن! به لآم نه ریته کان دوا ی
ماوه یه ک، که کومه کی زیندوی لی ده بپرئ، که زیندوی تی و کاریگه ری پی
ده به خشن، وشک ده بیته، جا ده ست ده کا به وشکیبونه وه و به ستن له لایه که وه،
له لایه کی تر وه یه کگرتنه که ی ون ده کات، نه گه ر گۆرانی توند به سه ره کومه لدا
نه بیته؛ چه نده ها سه ده به و شیوه یه ده مینیتته وه، هه رچه نده له کۆتاییدا به کاری
هۆکاری (روت بوونی فیکری) نه گه ر ته عبیره که پاست بیته ورد و خاش ده بی!
به لآم کاتی ده پوخی و گۆرانی کاری توند و کاریگه ر پوو ده دات، نه ریته کان ناتوان
به رگه بگرن، به په له داده پمین.

نه وهی له جیهانی ئیسلامیدا رویدا شه وه بوو پاچ (قازمه) - که له داگیرکردنی
فیکری خۆی ده نوینئ - ژۆر توند و تیز بوو، که به ره و پووی روخانی خودی
ئیسلام کرابو بیجگه له نه ریته پوواله تیه کانی، هه لبه ت نه ریته کان به په له داده پمین
له ژیر ده می پاچه کاندای که شه و پۆژ ئیش ده که ن له دابونه ریتیکدا، که
ماندوو بوونیان نیه و به رده وام له ئامانجه کانیان ناگۆپی.

له ماوه ی نیو سه ده دا کاره کان گۆرانیکی ترسناکیان به سه ردا هات وه ک شه وهی
ئوممه ی یه که م به پاستی رویشته و نه ما، له جیاتی شه و ئوممه یه کی ترهات، که
په یوه ندیان به یه که وه نیه جگه له له یه ک چوونی ناوه کان، شه و فه ساده ی ناوی
(راپه رین) بوو، به په له هه مووی گرتنه وه وه ک بلآو بوونه وهی ژهر له ناو له شی شه و
که سه ی شتیکی پیوه دراوه. ئیتر هه ر ئافره تی چینی ئوروستقراتی به تنها
له سه ره که ناری ده ریاکان خۆیان روت نه ده کرده وه، به لکو کچه کانی چینی مام

ناوه ندىشى گرتوه و بهره بهره په تاكه لادىكانيشى گرتوه! هه تا وای لیهات
 په یوه ندى نیوان کوربان و کچان - پاك و ناپاك - له كومه لگه دا شتیكى ناسایی بوو،
 به لگو بووه یه كئ له بنه ماكانی، شیرازه ی خیزان پچرا، نیتر گه وده ی خیزان
 ده سه لاتی به سه ریا نه ما، وای لیهات كوره كان و كچه كان كاری تاییه تی خویمان
 هه بوو، ناییت دایك و باوك خویمان تی هه لغورتینن... نایین به گشتی وای لیهات بووه
 نیشانه ی دواكه وتوویی و داخران، بوه نیشانه ی دواكه وتن له كه شتی ژیانی زیندوی
 بزوین، وای لیهات مانوه له سه ری شتیكى عیب بیټ و خاوه نی پی عه بیدار
 بكریت، چونكه بنه ما له هه موو شتیكدا بهره وپیش چونه نه ك مانوه، له ماوه ی
 نیو سه ده دا نه وانه هه موو پوویمان دا و درانه پال پیشكه وتن و پاپه پین، درانه پال
 كه ژاوه ی جیهانی پیشكه وتوو و درانه پال شوپرشى ته كنزولوجیا و شوپرشى
 كه یانندن!

به پیى سروشتی باره كه نه ده بوو جیهانی نیسلام له دهره وه ی نه و پوداوانه دا
 بیټ، نه و پوداوانه ی زهوی پیدا تیده په پی، به لام نه گه نیسلام له ده روونی
 خاوه نه كانیدا زیندوو یوايه، نه ك كومه لی نه ریټی په تی بی گیان، نه وا شتیوه یه كی
 تری زقذ جیاواز نزیك بوو پو بدات.

پیشكه وتنی زانستی و ته كنزولوجی، گرفت بؤ مروفی موسلمان دروست ناكات،
 له وه پیش موسلمانه كان هه موو بزوتنه وه یه كی زانستیان وه رگرتوه، كه له سه ر
 زهوی هه بووه، پاشان ده ستیان كرده وه به زیاد كرنی پیشه یی، دیارترینیان
 به كار هیټانی به رنامه ی نه زمونی له لیكولینه وه ی زانستیدا، بیجكه له چه نده ها
 دوزینه وه ی زانستی تر، كه ناوك و كركوكی پیشكه وتنی نیستا بووه. موسلمان
 بیرویاوه په كه ی له نگ ناییت كاتن فیزی زانست بیټ، نیمانی به خوا و پوژی دواپی
 له نگ ناییت، چونكه خاوه نی کیانیكى هاوسه نكه، كه لایه نگرى خواستی نیمان و
 خواستی زانستی تیدایه، یارمه تی یه ك ده دن بین بهره نكار بوونه وه ی یه ك و
 دژایه تی یه ك كردن: ﴿أَنَّمَا يُخَشَى اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾: له بنده كانی خوادا
 به پاستی زاناكانیان له خوا ده ترسن. ﴿فاطر ۵۸﴾.

نه و دژایه تی و له بهره كدا چونه ی له نه وروپا پویدا، له نه نجامی ناته واوی نه و

ثابینهی ئهوان کردویانه ته نایینیان، ناته و اوویه که له کیانهی که ئه و نایینه به جیتی هیشته، نه که له بهر ئه وهی نایین به سروشتی خۆی هاوژنی زانسته، نه که له بهر ئه وهش زانست ببیته جیگری نایین! جا ئه گه ر ئیسلام له دهرونی خاوه نه کانیدا زیندوویه، نه که کۆمه لئ لاسایی کردنه وهی پتهی بن گیان، نزیک بوو ئوممه تی ئیسلامی نمونه یه کی شارستانی جیاواز له نمونه نه فامیه که ی رۆژئاوا پیشکه شی مرۆف بکات، که له تیکچونیکه وه ده چیت بق تیکچوونیکی تر، که له هر قوناخیکدا بیت له قوناخه کانی به کئ له لاکانی مرۆف نه بیت وهری ناگریت، جا یان لاینه رۆحیه که ی وهری ده گریت، یان لاینه مادییه که ی... یا ئه و لاینه ی له پیتاوی پۆژی دوا ی کار ده کات و ژیا نی دنیا پشتگو ی ده خات، یا ئه و لاینه ی له پیتاوی دنیا دا کار ده کات، ناخیره ت پشتگو ی ده خات. له هه موو باره کاندای مرۆف ناتوانی هه مووی وه ریگریت، وه ک خوا دروستی کردووه به هه ردو لاکه یه وه که به یه که وهن و په یوه ستن: مسته قوره که و فوه گیانه که یه:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِّقُ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿۷۱﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ
وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ کاتن په روه ردگارت به فریشته کانی راگه یاند وا خه ریکم مرۆیه که له قور دروست بکه م، هه رکاتی له شیم ته و اوکرد و له گیانی خۆم فوم پیدا کرد، هه موتان سوژده ی بق به رن ﴿ص: ۷۱-۷۲. ئوممه ت که ناتوانی پیشکه و تنی زانستی و ته کنز لۆجی له سه ر زهوی وه ریگری، هه روا ناشتوانی نمونه یه کی شارستانی جیاکار پیشکه ش بکات، ئه و اتا په ک ده گه یه نئ، که نابن خاوه نی بانگه وازه که له دهستی بدات، اتا گشتی په که ی ئه وه یه، که هه شخه له زیندووه که ی ئه و نایینه له دهرونی خاوه نه کانیدا کورژاوه ته وه، یان ئه وه نده لاواز بووه، که له گه ل روداوه کان توانای کار لیکردنی زیندوی نیه، وه ک چۆن له پیشدا له گه ل روداوه کانی میژوودا کاری له یه که نه کردووه... به پیتی سروشتی باره که ئه م لاوازیه هر ده بیت چه ند هوی هه بیت، ئه و لاوازیه له سروشتی ئه و نایینه زیندووه نیه، که له ژیا نی مرۆفایه تیدا چه نده ها شتی سه رسوپهینه ری دروست کردووه، کاتن خاوه نه کانی برواییکی پاستگزیانه و هوشیارانه یان پئ هینا، له دنیا ی واقیعه دا پئی جولاون... وادیا ره دل توشی چه ند

نه خۆشیهك بووه، دلێش كه نه خۆش كهوت لاشه هه مووی نه خۆش ده بیته:

((أَلَا فِي الْجَسَدِ مُضْفَةٌ إِذَا صَلَّحَتْ صَلَّحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ: به راستی له ناو له شدا پارچه گۆشتیک هه به نه گه ره شه و چاك بوو هه موو له شه چاك ده بیته، نه گه ره خراب بوو هه موو له شه خراب ده بیته، نه و پارچه گۆشته شه ده)).

نه گه ره شه و نه خۆشیهانه له سه ره تای پێگاوه بۆ بانگه وازکاران ده رکه ویت، پیش شه وهی بکه ونه پێ؛ هه ولێ چاره سه رکردنیان ده دن.. نه گه ره هه موو شه و دواکه و تنه جۆرا و جۆرانهی که موسلمانانی تێی که و تبهون، که بریتی بوون له دواکه و تنی زانستی و مادی و رامیاری و جهنگی و شارستانی و روشنبیری، که له شه نجامی دواکه و تنی عه قیده یی، که له م ماوه ی دواییه دا به شه یوه یه کی تایبه تی توشیان بوو بوو، بۆیان پون بویایه وه .. شه و به رنامه یه کیان بۆ بانگه وازه که داده نا، وه که شه و بانگه وازه نه ده بوو، که له سه ری رۆیشتن، هه روا دیدی جیا وازیان ده بوو بۆ دۆزینه وه ی پێگای چاره سه رکردنی. هه لته ت دوری ئوممه ت له شه یوه پاسته که ی ئیسلام به ته و اوه تی بۆ بانگه وازه کان پوون بوو، چونکه له وه دیارتر بوو، که له که سه شاراوه بیته .. به لام ماوه ی شه و دوری یه و جۆره که ی شاراوه بوو، که له ژیر توێکلی نه ریتی خه له تینه ردا، که وا له بینه ر ده کا وا بزانی بیناکه ژیره وه ی هیشتا ساغه، یا لیره و له وی پێویستی به نۆژهن کردنه وه یه کی که م هه یه !

بۆ بانگه وازه که پێویست بوو له بناغه وه خۆی ده رخات، بۆ شه وه ی ببینریت به ساغی ماوه ته وه، یان له میانه ی شه و هه ژاندن و راته کاندنه دوابه دوای یه کانه ی که له میژودا به سه ر ئوممه تدا هاتوه تیکچوه، بۆ شه وه ی له ناخیا بریاری خالی ده ست پیکردنه وه بدات: ئایا نۆژهن کردنه وه ی بیناکه یه، یا نوێ کردنه وه ی بناغه یه.

نه و گه نده لیه ی تووشی ئوممه ت هاتوه، ته نها گه نده لی ره فتار نیه، به لکو گه نده لی چه مکه کانیشی گرتۆته وه، گه نده لی چه مکه کان ژۆر ترسناک تر و چاره سه رکردنیان گرانتره له گه نده لی ره فتار و کرده وه.

کاتی رهفتاری که سیک یا کۆمه لیک یا نه ته وه یه ک تیک ده چیت، له گه ل بوونی چه مکانیکی راست، چاکسازی - گرانیه که ی هر چه نده بکات - به ئاسانی به ده ست دیت و نومید پئی نزیکتره له وهی، نه گه ر چه مکه کان خۆیان گه نده ل بوین، چونکه تو نه وکاته پئویستت به هه ولی چه نده چاره هه یه، هه ولتیک بق راست کردنه وهی چه مکه کان که نه وه یان زه حمه تره، هه روا هه ولتیک بق راست کردنه وهی رهفتاره کان.

له راستی دا کاتی بانگه وازه که دهستی پیکرد هه موو چه مکه کان تیک چوو بوون - وه که له پیشه وه ئاماژه مان بۆی کرد - هه تا چه مکی (لا اله الا الله) یش، به لگو له چه مکی (لا اله الا الله) وه دهستی پیکرد، جگه له وهی وشه یه ک بوو به زمان گۆده کرا، هیچی نه مابوو وه له گه ل لایه نی چه ند دروشمیکى خوا به رستی لای هه ندی که س به ته قلید به جینان ده هینا، زیاتر له وهی به زیندوو یی و تیکه یشتوو یی بیکه ن، به شتیه وه یه ک مرۆف به به رنامه ی ژیا نی ته واومه ند په یوه ست بکات، که هه موو ژیا ن بگریته وه له په رسته نه که ی و کرده وه که ی، سیاسه ته که ی و ئابوریه که ی، په یوه ندیه کۆمه لایه تی و فیکریه که ی له یه ک کاتدا.

نه و هۆکارانه ی کاریان کردبو ه سه ر گه نده ل کردنی چه مکه بنه ره تیه کانی ئیسلام له هه ستی خه لکدا رۆر بوون، نه و هۆشیاری و تیکه یشته راسته یان نه بوو، به و شتیه وه ی خوا ناردبو یه خواره وه، که له وه پیش نه وه ی یه که م (ﷺ) تیکه یشته بوون و کاریان په ده کرد، هه روه ها چه ند نه وه یه کی دوا ی خۆشیان.

بیرۆکه ی (ئیرجائی) کرده وه ی له ناوی ئیمان ده ره هینا بوو! ده یوت به راستی ئیمان دان پیدانان و برپاره و زیاتر نیه، هه رکه س وتی (لا اله الا الله) نه وه برواداره، نه گه ریش کرده وه یه ک له کرده وه کانی ئیسلام نه کات!

بیرۆکه ی صۆفی، ئیسلامی گۆپی بق پارانه وه ی رۆحانی و ویرده کان و یاده کان و شتی نه زانراوی ویزدانی، که له واقعی زه ویدا ناجولئ، نه فه رمان به چاکه ده کات و نه قه ده غه ی خراپه ده کات، نه هه لده سیته به جیهادکردن، جگه له تیکچوونی عه قیده یی له په رسته نی گۆره کان و نه ولیاکان و چوون به ره و پیریان به په رسته نیک که بق غه یری خوا نابیت.

سته می سیاسی هر له سهرده می نه مه ویه کان و پاشان عه باسی یه کان و پاشان مه مالیکه کان و پاشان عوسمانیه کان خه لکی دورخستبۆوه له وهی به کاروباری گشتی یه وه خه ریک بن، وای لی کرد بویون پویه که نه گرنگی دان به کاروباری تاییه تی خۆیان، چه مکی په رستن (العبادة) یان له دروشمه په رستنه کانیاں کورت مه لیتابوو، هه روا له کاره په سنده کانی تاک، که خو هه لئه قورتینتیه کاروباری گشتی.

پشت به ستن گۆرا بۆ پشتکردنه وه یه کی سلبی بێ نه وهی ده ست به هۆکانه وه بگیریته، عه قیده ی قه زاوقه ده ریش گۆرا بۆ ملکه چی و دواکه وتویی، که له وه پیش عه قیده ی به ره و پیش چوون و نازایه تی بوو له پویه پرو بونه وهی دوزمن و بوداوه کان بوو:

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا إِلَّا آخِذِي الْحُسْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ: بیژه: بیجگه له وهی خودا بۆ نویسن توشمان نایه: هه نه و سه ره وهی نیه یه و گه ره که خاوه ن باوه پان هه خۆبه خودا بسپیرن... بیژه: ناخۆ چاوه توپن جگه له یه کی له و دوانه ی که هه ردوکیان باشه کانن - شتیکی ترمان توش ببی. نه وای نیه ش چاوه توپن خودا هه ر خۆی، یان به هۆی نیه جه زه به و بۆ بنیزی. ده سا نیه چاوه توپن، نه وای نیه ش چاوه توپن. ﴿التوبة: ٥١-٥٢﴾

رینگای نیوان کارکردن بۆ دنیا و کارکردن بۆ پۆزی دواپی کرایه وه، که له وه پیش هه ریه ک پینگابوو، که سه ره تاکه ی له دنیا و کورتاییه که ی له پۆزی دواپی بوو: ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا: به وهی خوا به تۆی داوه، به شوین مالی سه لاوه به! به شی خۆشت له م دنیا یه له بیر مه که. ﴿الفصص: ٧٧﴾

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾: نه وه كه نم زه مینه ی بق که وی کردون؛ شانه و شان تییدا بگه رین و له بزیره که ی بخون، هه ستانه وه ش بق لای نه وه. ﴿المملک: ۱۵﴾

هه موو نوممهت ریگای دونیایان پشت گوی خست، که زانست و هیژ و دهسه لاتی سه ر زه وی و ناوه دانکردنه وه و چاک کردنی باری ژیانه و، پویان کرده شتیک وایان زانی نه و شتانه له خوابان نزیك ده کاته وه، نه وانیش کۆری زیکر و سۆزی ویزدانن، له کاتیکی کومه لیک له خرابه کاران پویان کرده فریوده ره کانی دونیا، له کۆکردنه وه ی سامان و مندالی زۆر و پارازنده وه و رابواردن و زال بوون به سه ر خه لکدا، مردن و زیندوو بوونه وه و لیپرسینه وه و پاداشتیان له بیر چوه وه، خرابه کاریان له سه ر زه ویدا بلاو کرده وه، نوممه تیش دهستیان به کلاری خویانه وه گرتوه، تا با نه بیات و هیچ به وانه نالین!

هه موو نه م نه خۆشیانه، که ئایین له و شته زیندویانه ی تییدا یه، به تال کردۆته وه، (لا اله الا الله) ی له شه حنه کاریگه ره که ی به تال کردۆته وه، که نه بو سه ره تا به راست کردنه وه ی چه مکی (لا اله الا الله) ده ست پی بکرایه، به په روه رده یه کی پته وی بینا چه سپاو، پیش نه وه ی پویکرایه کۆکردنه وه ی چه ماوه ر!

نه گه ر نه و پاشماوه نه ریتیانه ی که له سه ره تای بانگه وازیدا له ناو کومه لگه دا مابۆوه، بانگه رانی هه لئه له تاندین و سه ری لی شتیواندبن له هه قیقه تی نه و نه خۆشیانه ی نه بیانی که توشی بنه مای عه قیده یی نوممه ته وه بووه، نه و هه ماسه تی و به په رۆشی چه ماوه ر بق وه رگرتنی بانگه وازه که، له راستیی واقعیه زیاتر هه لی خه له تاندون.

چه ماوه ر بانگه وازه که ی به هه ماسه تیکی به رچاو وه رگرت، ماوه ی چه ند سالیک به ده وه ری پیشه وای شه هید کۆبونه وه، که به یه ک ملیۆن مرۆف داننه ران، که لاری زۆریشیان تییدا بوو، نه گه ر ژماره ی دانیشتیانی که لی میصری نه و کاته، به بیست ملیۆن دابنیت، نه و ریژه یه زۆر به رزه، نه گه ر ژن و مندال و پیرمان لی ده رکردن، چونکه نه وانه خویان سه رقال ناکه ن به کاره گشتی به کانه وه، یان پیشوازی له

ھېچ شتىكى تازە تاكن!

يىگومان ئەو لايەنە پۇخىيە نۆرەي پىشەۋاي شەھىد ھەيىبو، ئەو تۈنا
بىن ئەندازەي ھەيىبو بۇ كاركردە سەر ھەستى خەلك، كارىگەرى خۇي ھەبو، بۇ
ئەو ھەماسەتە نۆرەي خەلك پەيدايان كر دېتو بۇ ۋەرگرتنى بانگەۋازەكە،
بەشىۋەيەك كەسەك ئەو بەھرەيەي نەبەتت لە ۋ ماۋە كەمەدا ئەو خەلكە نۆرەي بۇ
كۇناكرتتەۋە.

بەلام با لەلايەكى ترەۋە سەيرى ئەو جەماۋەرە بگەين، بۇ چ شتىك بەپاستى
كۆبۈنەتەۋە؟

ئەو جەماۋەرە ئەو كەسەيان دۆزىيەۋە كە لايەنى رۇخيان تىز بكات، بە
پىگايەكى (رۇشكەر) جياۋاز لە كۆپى يادەكان، كە بەشى نۆرى خەلك پەنايان بۇ
دەبرد بۇ تىزكردى لايەنى گيانىيان لاي شىخەكانى تەرىقەتى صۇفىگەرىي، ئەو
تەرىقەتەي پۇشنىبەرەكان لىيان دەسلەمىنەۋە، بەلام جىگەرەۋە (بەدىل)ى
رۇشكەريان لى ۋن بېو، ھەتا لە خودى پىشەۋاي شەھىد ۋ قسە كارىگەرەكانىدا
دۆزىانەۋە، كە گيانىيانى تىز دەكرد ھەر لە ۋ كاتەشدا ھۇشيارىي ۋ بىدارىي
دەپاراستى، ئەو پىگايەي نوقمى ئەو سىپۈنە نەبو، كە ھەست ۋ نەستى
دەتاراند... ئەو كەسەيان دۆزىيەۋە كە ھىواكانىيان بە گەپانەۋەي ئىسلام بۇ
بۇيۇننەۋە، دۋاي ئەو تىكشكانە تۈندەي بە نەمانى خىلافت توشى خەلك بو،
ھەرۋەھا جەماۋەر ئەۋەي دۆزىيەۋە، كە پىۋىست بو لە جۆرەھا پىسى دەريان
بەپىن، كە كۆمەلگەي پىس دەكرد، بۇ ئەۋەي بىانگىرپىتەۋە بۇ ئەو نمونە بەرزەي
جاران ۋ رەۋشت باشىيە.. ھەمو ئەمانە بەپىن ئەۋەي توشى ھېچ مەترسىيەك بېن،
ئەو ھەۋل ۋ كۆششەي كە دەياند، تەنھا بىرىتى بو لە نامادەبوون ۋ گۆيگرتن!

بەلام ئەو جەماۋەرەي بەو ئاسانىيە ھات، ھەر بەو ئاسانىيە خۇي پۇيشت، كاتى
لە ئاسۇدا سەرەتاي مەترسىيەكان دەرگەۋت! ئەم جەماۋەرە پۇيشت ۋ نەگەپراۋە!
چۈنكە بەپىريا نەدەھات نامادەبوون ۋ گۆيگرتن توشى ھېچ مەترسىيەكى بكات،
بەھېچ جۆرەك نامادە نەبو خۇي بختە مەترسىيەۋە، ئەگەر ئەۋەي بزانيايە يا
پىشېبىنى بگردايە، ھەر لەسەرەتاۋە نەدەھات ۋ بېرى لە ھاتن نەدەكردەۋە!

پاش نه وه نه وانه به دوه وری پيشه وای شهید مانه وه، که خوی په زوه رده ی
 کرد بوون و له بهرچاوی خوی بوون و هیز و توانای راستی پی به خشیبوون...
 نایا ماتنی نه و جه ماوهره زوره و هه لاتنی هر له یه که م سه ره تای دهر که وتنی
 مه ترسیه کان، له ده سته که وتنه کانی بانگه وازه که بوو، یان یه کیک بوو له هویه کانی
 کوسپ و پیگرتن؟

کاتی کاردانه وه ی دوژمن ده خهینه بوو، چاویکیش به م کاره ده خشینین...
 به لام لیتره دا هه لویسته یه کمان هه یه؛ له م کاته زوه دا چی وای له بانگه وازه که کرد
 روویکاته جه ماوهره؟! نه وه ش خه یالیکه له نیازپاکی بوو، که گومانی چاک برا به
 نه حوالی خه لک، بپروا و ابوو که خالی تیکچونه که یان تیکچونی په رفتار بوو، نه که ر
 به قسه ی کاریگر ناموزگاری بکریت کیش که چاره سر ده بییت، نه و جه ماوهره
 له سر پی نیسلام به رده وام ده بییت، ده بیته سه ریازی دلسوزی بانگه وازه که، یا
 به لایه نی که مه وه که ره سه ی خاون و چاکن بق به سه ریازیون، بانگه وازه که ش به ره و
 نامانجه داواکراوه که ده یانجولیتنی!

له سه ره تای کاره که وه بق خاوه نی بانگه وازه که ناشکرانه بوو - وه ک له دوا پیدا
 بویان ناشکرا بوو - که خه وش (خلل) ه که ته نها له گنده لی په رفتاردا نیه، به لکو
 گه یشتنبوه چه مکه کانیش، به تاییه تی نه وانه ی په یوه ستن به حوکم کردنی
 شه ریعه تی خوا. به راستی کاره که پیویستی به هه ول هه بوو بق گه یاندنی راستی به
 جه ماوهره... نه وه ش له دوا پیدا دهر که وت.^(۱)

به لام دوا ی نه وی بانگه وازه که چه ند هه نگاوی نا، بق چون به ره و (جه ماوهره)،
 له سر نه و نه ساسه ی که چاکه - په ناموزگاری که ر و شه حنی سوزداریی - ببن به
 سه ریازی دلسوز بق بانگه وازه که، یا به لایه نی که مه وه که ره سه ی خاوی چاک بن بق
 به سه ریاز بوون... دوا ی نه وه ی پووی کرده جه ماوهره و به و شیوه یه کوی کرده وه

۱ پيشه وای شهید له سالی ۱۹۴۸ زغیره ده ک وتاری نوسی له ژور ناوینشانی (معرکه المصحف)، شه وه ی
 تیدا روون کرده وه که ره وه ی نومعت نیسلامی نیه، نیسلامیش نابین، تا ته نها یاساکه ی حوکم ده کا و کاری
 پین ده کری. نم واتایه به م سنوردار کردنه، له هتلی رویشتنی بانگه وازی یه که م روون نه بوو، سه ره تای
 قوناختکی نوی تاراسته کردن بوو. به لام نم زغیره وتاره به هوی هه لگیرسانی جه نگی فله ستین وه ستن.
 پاشان له فبرایری سالی ۱۹۴۹ پيشه وای شهید تیرور کرا، بهر له وه ی په پیره وانی تاراسته ی نوی وهریگرن.

و بهر و گزیده پانی سیاست بزینرا، که کاردانه وی چاوه پوانکراو و چاوه پوان
نه کراوی دوزمنی ووزاند.

جا کاتی چه ماور ده جولن، دهسه لاتدارانی ناووخ پئی هراسان ده بن، کاتی
بزوتنه وهی نیسلامی له یه ک کاتدا دهسه لاتدارانی ناووخ و دهسه لاتدارانی جیهانی
هراسان ده کن، دهسه لاتدارانی جیهانی زودتر پئی هراسان ده بن! جابوق
نه وهی له سر شیوه راسته کی هست به م کاره بکه بن، پیوسته چه نده ما
لایه په له میژوو بخوینینه وه.

له م دور سه ده هی دیوایدا به پونی ده رکوت، که باره کان (أحوال) ی جیهانی
نیسلام له هه موو باره کاندایه تیگچونی به رده وام دان. شو ده وه ته
عوسمانی یه ی، که هه موو نه وروپای لی ده ترسا و توقیبوو، دهسه لاتته کی
ورده ورده نه ما و کم ده بووه، هه تا وای لیتهابوو روسیای قه یسیری په لاماری
زه وی یه کی ده دا، بی نه وهی بتوانی زه ویه که بگه ریخته وه، یا نه ویلایه تانه
بگیزیته وه ژیر دهستی، که له دهستی دابوو، ولاتی به لقانیش به هاندانی ولاته
نه وروپیه کان لئی هه لگه پاوه، له ناو جیهانی نیسلامیشدا له که مینه نه ته وه بیسه کان
لئی هه لگه پانه وه، ده ولت له ژیر پئی روداوه کاندایه به لاو نه ولادا ده رکوت.

به لام نوممه تی نیسلامی حالی له وه که متر خراب نه بوو، دواکه وتووپی له هه موو
لایه که وه ده وری دابوو، نه زانی، هه ژاری، داخراوی له ناووخ، له سر روداوه کان
که نه فت و بی توانا بوو. له و کاتدا نه وروپا بینی وا کاتی نه وه هاتوو به سر
دوزمنه دیرینه که پیدا زال بیت و له ناوی به ریت، جا کوبوه وه که وه پیلان گزیران،
نه خشی کیشا بو ده سنگرتن به سر هه موو جیهانی نیسلامیدا، ملکه چ کردنی بو
ولاته نه وروپیه کان که پتیا ن ده و تن (نیستعمار) له گه ل نه وروپای خاچ په رستیدا
پاشان توخمیکی نوئی تر هاته ناوه وه، نه ویش جوله که ی جیهانی بوو، که پلانی
بو حسابی تاییه تی خوی داده نا، به لام له گه ل یارمه تیدانی ته وای خاچ
په رسته کاندایه بوو، له پیناوی دروستکردنی نیشتمانیکی جوله که له فه له ستین.

دوای نه وهی سوولتان عبدالحمید داوای جوله که ی ره دکرده وه، که
نیشتمانیکیان له فه له ستین بو دابه زینیت، به ته واره تی به رزه وه ندی جوله که ی

جیهانیی و صهلیبی جیهانیی په کی گرت و پلانه که یان بوو به یه ک پلان، هر چه نده
هر پیریکیان هه ولی جیبه جن کردنی به رزه و ندی تاییه تی خوی دده. پلانه که له
هه موو پویه که وه پته و بوو، جیبه جن کردنی شی سه باره ت به صهلیبی صه هیونی
ناسان بوو، به هوی نه وه ی نه ته وه ی نیسلامی هوشی خوی له ده ست دابوو، نه و
عزیمه ته ی له ده ست دابوو که خوا پیی پاسپاردبوو به فه رموده ی: ﴿وَلَا تَهِنُوا
وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ با سستی پوتان تن نه کا و
خه میش مه خون، هه ر ئیوه ن که سه ر ده که ون، نه که ر بپروا و به خوا هه یه. ﴿آل
عمران: ۱۳۹﴾

ترسناکترین چه که دوزمن به کاری مینا بۆ دزایه تی نیسلام - دوا ی نه وه ی
پی سه ریازی و رامیاریان بۆ ته خت بوو- داگیر کردنی فیکری بوو، که نامانجی
له ناوبردنی به ره نگاری کردنی داگیر کردنه که ی خاچه رستی و زایونی بوو، به
له ناوبردنی عه قیده له ناو دله کاندای و ده رچواندنی چه نده ها نه وه، که به ندایه تی بۆ
پۆژئاوا قبول بکات و پیی پازی بیت، نه گ ریش به په رۆش نه بیت بۆی و حه زی
پی بکات، به گومانی نه وه ی - هه ول دده ات به سمه کانی بیکوژیت - به ره و پیی
رزگاریون ده چیت!

له خاچه رستی زایونی شاراوه نه بوو، که گه لانی نوممه تی نیسلام پۆژیک دیت
وه ناگا بیته وه و پاشکویی و سه رشوپی و زه بونی غه رب قبول نه کن، هه ولیش
دده ن بۆ رزگاریون، هه روه ها خویشی بۆ نه م کاره ناماده کردوه، به چاندنی
تووی نیشتمان په روه رده یی و نه ته وه یی و دروست کردنی چه ند سه رکر دایه تیه ک،
که جه ماوه به ده وریا بن و خویانی پیوه هه لواسن، که به چاودیری نیستعمار
دروست بوون. نه و به ناشکرا و نه یی ناپاسته ی ده کردن؛ هه تا بۆ نه وه ی نه که ر
شوپشیک دزی نیستعمار پوویدا نه و شوپشه داواکه ی و نامانجه که ی سنوردار بیت،
نه ویش داوا کردنی سه ره بخویی سه ریازی بیت یا سه ریازی و سیاسی به لایه نی
که مه وه له پواله تدا- بی نه وه ی بیر له سه ره بخو کردنی بیر و پۆشنبیری و گیانی
بکاته وه، به و شیوه یه شوپشیکه وتنی پۆژئاوای هه ر ده مینس، نه ویش له پیی
ریکخواوی نیشتمانی و قهومی و (شوپشه رزگاریخوازه کان) دا، پاشان جه ماوه

له بئى تاگايى خۇيدا چەپلە ئىدەدات و ھەلدەپە پىت بۇ ئەو شانۇيانەى كە بۇى
نمايش دەكرىن.

به كورتى ئەوہى كە خاچپەرستى و زايۇنيزم (صہيونىة) لىى دەترسى و به
ھەموو ھۆيەك ھەولى پىگرتنى دەدات، پەيدابوونى پابونىكى ئىسلامىە، چونكە ھەر
ئەوہىە كە لەگە ئيا رىك. ناكە وپت و لە نىوہى پىگاشدا ناگەن بەيەك، ھەر ئەوہىە
دوژمن چاك دەزانى چەندە مەترسى ھەيە بۇ سەر بەرژوہەندىەكانى: ﴿الَّذِينَ
ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ﴾ ئەوانەى كىتىمان بۇ
ناردون لە گاورد و جولەكە ئەو پىتغەمبەرە ﷺ دەناسن وەك چۆن مندالەكانيان
دەناسن. ﴿البقرة: ۱۴۶﴾.

كاتى بزوتنەوہى ئىسلامى لەسەر دەستى پىشەوای شەھىد دەستى پىگورد،
جىھانى صەلىبى و صەھىۋنى بە ترسىكى دىيارەوہ چاودىريان دەكرد و ھەوليان
دەدا بزانت ترسناكىەكەى چەندە.

رۆژھەلاتناسى بەرىتانى، كە ناوى (جب) بوو - رۆژھەلاتناسان دەزگای زانىارى
رۆشنىبرى صەلىبى و صەھىۋنى بوون - كىتپىكى نوسىوہ بە ناونىشانى
(الإتجاهات الحديثة في الإسلام Modern Trends in Islam) - چاپى بەكەمى لە
سالى ۱۹۳۶ز. دەركەوت، لەو كىتپەدا باسى بزوتنەوہكەى (جمال الدينى ئەفغانى)
و (محمد عبده) ى كردوہ، كە بە ھەماسەتپكى پووالەتپەوہ مەدھى دەكات، بەلام
لە يەكئ لە پەراويزەكاندا نوسىوہتپى: ((دواى ئەمە كۆمەلپكى تازە سەريان
ھەلدوہ بە ناوى (إخوان المسلمین) ھوہ، بە سەرۆكاپەتپى كاپراپەك ناوى (حسن
البننا) يە، ھوكم دان بەسەر ئەم كۆمەلەدا ھىشتا زوہ، ھەرچەندە لە پووالەتدا
مەترسىەكى تاپپەتپى ھەيە)).

لەم لىدوانەدا دەردەكەوپت، كە چەندە ترساون و نارەزوى زانىنى ھەقىقەتپى
ئەم كۆمەلە پىر مەترسىە تاپپەتپەيان ھەبوہ ((

كاتىك خاچپەرستى زايۇنيزمى دەيانبىنى ژمارەى جەماوہرى دەورى
بانگەوازەكە زىاد دەكات، خەلك بە ناوى ئىسلامەوہ بە دەورپا كۆدەبنەوہ، بە پىتى
سروشستى بارەكە مەترسىان زىادى دەكرد. بەلام نەياندەزانى چى لە ناخى

کژمه له که دایه، له ناماده کردنی نه و په پری مه ترسی، ناماده کردنی سه ریازان بؤ بانگ وازی، که ناماده بن له پیناوی نیسلام بمن!

به لام قونبله که له سالی ۱۹۴۸ ته قیه وه، له شوینیکا ته قیه وه که ترسناکترین شوین بوو، هه روه ها له مه ترسیدارترین کات بوو تییدا بته قیته وه، نه ویش فه لستین بوو، له کاتی ناماده کردن بؤ پیکه پینانی دهوله تیگی جوله که دا.

دهنگی ته قینه وه که زور گه وره تر بوو، زور ترسناک تر بوو له وهی خاوهن بانگ وازه که له و کاته دایان نابوو.

به لام خاوهن بانگ وازه که دوزمنایه تیی سه لیبی و سه هیونی بؤ نیسلام ده زانن، ده زانن ترسیان لی هیه، ده زانن ناروزوی له ناویردنیان هیه، ده زانن لایان ناخوشه خه لک بگه ریله وه ناوی، نا نه مه کاریکه له وه رونتره که باس بکریت، چونکه له به لگه نه ویسته کانی هستی موسلمانان، بؤ هه ر موسلمانیک به سه نه م نایه تانه له قورنندا بخوینن: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ به هیج شیوه یه ک گاورد و جوله که لیت رازی نابن، هه تا شوین نایینه که یان نه که ویت. ﴿البقرة: ۱۲۰﴾.

﴿إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسَوْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا﴾ نه گه ر چاکه یه کتان توش بیت لایان ناخوشه، نه گه ر تووشی خراپه یه ک هاتن پیسی دلشاد ده بن. ﴿آل عمران: ۱۲۰﴾.

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ زور له خاوهنی کیتاب چه زده که ن، دواى بپوهینانان بتانگړپنه وه سه ر بن بپوایی، له بهر چه سودیان پاش نه وه ی راستیان بؤ ده رکه ویت... ﴿البقرة: ۱۰۹﴾.

۱ موسلمان نه وه ی به سه، که نه وانه له کتیبه که ی خوادا بخویننیه وه، بؤ نه وه ی بزانی نه و دزایه تیه به رده وام هیه و لاناچیت..

به لام هه سترکدن به چه ندیتی نه و دوزمنایه تیه و چه ندیتی فیل و نه له که ی و دریزه ی نه و ته له که یه و شوینه که ی له و کاته ی نیستادا، کاریکی تری جیاوازه..

به لام شهوي له رڼه وي پوداوه كاندې دهرده كه وي نه ويه، كه مه زنده كړدني
همو نه مه، وهكو پښويست ورده كار نه بوه..

پلانكه ي جوله كه - كه سه لبيبه ت به همو توانسته وه هاوكاري كړد-
همو شتيكي ناماده كړد، شهوي كه به خه يال داده هات، وهك به راييه ك بق
دامه زړاندني دهوله تي جوله كه.

كاتي سولتان عبدالحميد شه و ماله زوره ي روت كرده وه كه خستيانه به رده مي
بق پښكهي ناني دهوله تيكي جوله كه له فه له ستين، كه بريتي بوو له پښچ مليون
ليره ي زيري نيسترليني (نهوكاته سامانيكي زور و گه وره بوو) وهك به رتيليك بق
گيرفاني خو، پاشان به لښيان پيدا روسيا و به ريتانيا و فه په نسا رازي بكه ن
چي تر هه ريمه كاني سر به دهوله ته كه ي نه وروژينن لښي (نه مه گرفتني رامباري
دهوله ته كه ي بوو)، هه روا به لښيان پيدا، كه قه رزيكي زوري دريژخايه ني بده نښ،
بق بوژاندنه وه ي باري نابوري دهوله تي عوسماني، كه له ژير قه رزي زوردا ده ينالاند،
(نه وپش گرفتني باري نابوري دهوله ته كه ي بوو).. جا هه ر له و كاته وه، جوله كه
نه خسه ي پلانتيكي رامباري دريژخايه نيان دانا، هه روهك هرتزل له كو نگره ي
زايوني، كه له شاري (بال) له سويسرا سالي ۱۸۹۷ز. برياري له سردا، كه په نجا
سال بوو.

عبدالحميديان لابرډ، جهنگي جبهاني به كه ميان پښكهي نا، بق كړ كړدنه وه ي
نه وروپاي خاچپه رست بق جهنگي دهوله تي عوسماني و له ناو بردي، نه و كاته
پښيان دهوت (پياوه نه خو شه كه)، پاشان دواي له ناو بردي، ميراتي پياوه
نه خو شه كه يان به ش كړد، له نښوان هه ر دوو دوسته كه ي جوله كه ي نه و كاته دا
فه په نسا و به ريتانيا (هه تا نيس تاش له گال كوراني بنكه ي قورسايي له به ريتانيا
سه روكي (جبهاني نازاد!)) بق نه مريكا سه روكي نيس تاش، جا فه له ستينيان وا لي كړد
- بيته شويني مملاني نښي داهاتوو- بكه وپته ژير نښتداسي به ريتانيا وه، بق به رايي
دامه زړاندني دهوله تيكي له ژير سايه ي په يمانه كه ي بلفورډا، كه وتبوي: به راستي
حكومه تي پاشاي خاوه ن شكو به چاوي به زه ييه وه (!) ده وروانيته دامه زړاندني
نښتمانيكي نه ته وه يي جوله كه له فه له ستيندا..

پلانہ فیلاویہ کہ بہ وہ وہ نہ وہ ستا، بہ لکو ولاتہ کانی چواردهوری فہلہ ستینی
 کردہ چند دولہ تۆکہ یہ کی دژ بہ یہ ک و لہ یہ ک دوری فرہی دراو، بی کیش لہ جیہانی
 جہنگ، نہ لہ جیہانی رامیاری و نہ لہ جیہانی نابوریدا، جگہ لہ دوست کردنی
 نہ و کیشانہی نیوانپان لہ سہر سنورہ کانیان، جگہ لہ دوست کردنی کیشہی
 نیشتمانی و نہ تہ وایہ تی، کہ یہ ک لہ یہ کتری جیابکاتہ وہ۔

فیئل و تہ لہ کہ یان بہ وہ وہ نہ وہ ستا، ہاتن بؤ دورخستہ وہی لاوہ کانی ولات لہ
 کاری جدیہ ت، ہموو وہ سیلہ یہ کیان بہ کارہیتنا، بہ تاییہ تی بؤ نہ وہی لہ و
 کارانہ یان دور بخہ نہ وہ، کہ ترسی نہ وہ ہہ بیت کار بکاتہ سہر پلانہ کانیان۔ جا
 لہ بہر نہ وہی لاوہ کانی ہموو نہ تہ وہ یہ ک وزہ یہ کی ترسناکن، گہر بہ پاستی و
 بہ جدی پویکہ نہ کاریکی گہورہ، لہ بہر نہ وہ ہموو ہویہ کانی گہ مزہ بی و
 ژنانہ بییان بہ سہر لاوہ کاندا زال کرد، کہ بہ ہویانہ وہ لاوہ کان گوئی نہ دہن بہ
 کارہ گرنگہ کان و کارہ نزمہ کانیان لا گرنگ بیت۔ پیغہ مہریش ﷺ فہ رمویہ تی: ((إن
 اللہ یحب معالی الأمور ویکرہ سفاسفہا: خوی گہورہ کاری بہ رزی لا خۆشہ ویستہ و
 رقی لہ کارہ نزمہ کانہ))۔^(۱) ہات سینہ ما و شاتق و رادیوی بہ سہریاندا زال کرد -
 نہ و کاتہ تہ لہ فزیون نہ بوو، دواپی پیدابو، جولہ کہ نہ و کاتہ ہیشتا ((شیتی توی
 پی))ی بلاو نہ کرد بؤوہ لہ سہر ناستی ہموو جیہان۔ دوویارہ کیشہی
 ((رزگار کردنی ٹافرہ تی)) بہ سہردا زال کردن بؤ نہ وہی کچان و کوپان بہ یہ کہ وہ
 سہر قال بکات، یہ کہ م جار پہ یوہندی ((پاک!)) ببہستن و پاشان پہ یوہندی تاوان،
 دہ مارگیری پامیاری حیزبایہ تی بہ سہردا زال کردن بؤ نہ وہی ہموو کات و
 کۆششیکیان لہ ناو بہریت و پہ گیرفانی بہ تالہ وہ بؤی دہریچن، پاشان دہ مارگیری
 ((رۆشنبری)) لہ نیوان قوتابخانہ جیوازہ کانی پۆژئاوای بؤ ہینانہ کایہ وہ بؤ
 نہ وہی رۆشنبری خویہ تی بہ دہست نہ ہینن، ہر وہا دہ مارگیری ((ہونہر)) لہ
 نیوان نہ م گورانی بیژ و نہ و گورانی بیژی کوپ و کچ، ہموو نہ مانہش کاری بی مانا و
 بی سودن!

پاشان لہ کاتی دیاری کرودا، دواپی پہ نجا سال بہ تہ واوی لہ دواپی کۆنگرہی

۱ رواہ الطبرانی فی معجم الکبیر۔

(هرتزل) هوه، که تئیدا ناشکرای کرد، پئویسته دهوله تیک بۆ جوله که دابمه زریئت دوی په نجا سال، دهوله ته که راگه یاندر، جه نکه شانۆییه که ی که سوپا عه ره بیه کان پئی هه لسان، به پئگایه که هه لگیرسا زۆر له گالته وه نزیک تر بوو نه که له راستی، هه روا خیانه تکاری و بازرگانی چه کی گه نده ل (فاسد) ده سته پئیکرا، سوپاکه به لای پاست و چه پدا بزوا بۆ نه وه ی له دوا ییدا له سه ره هتلی دابه شکر او که هه موویانی له وه پئیش له سه ره کۆبوون وه ستان!

ئا لیره دا، له ناله بارترین کاتی پلانه کانی دوژمن، قونبله که ته قیه وه، ده نکه ترسناکه که ی دونیای له رزاند. پئشمه رگه موسلمانان کان چونه گۆره پانی جه نکه وه، جوله که و سه لیبی جیهانی راستیه که یانی بۆ ده رکه وت.. که نه و قونبله یه چه نده ترسناکه، ده نکه دانه وه که ش له سه ره ئاستی هه موو جیهان چه نده ترسناکه، زۆر له وه ترسناک تر بوو، که خاوه نه کانیان مه زه نده یان کردبوو..

کاتی جوله که له گه ل پئشمه رگه موسلمانان کان به ریه که که وتن، خیرا بۆیان ده رکه وت و زانیان نه وانه جۆریکی جیاوازن، جیاوازن له سوپایانه ی هاتوون ده وری خۆیان ببینن له جه نکه شانۆییه که دا.. زانیان نه وانه خاوه نی عه قیده ن، هاتون عه قیده که یان پالی پئوه ناون، هاتون له پئناوی عه قیده که یان به نگن و له پئناویدا بمرن، سه خین گیانیان له پئگای خودا ببه خشن.. نه مانه نه وانه بوون که له وه پئیش له میژوودا ناسیبوون.

نه و کاره هه راسانی کردن و سه ری سوپماندن، چونکه بره وایان نه ده کرد هه رگیز نه و کومه له خه لکه بگه پئته وه.. به تاییه تی له میصردا، که داگیرکاری فیکری کاری خۆی کردبوو له سه رده می هیرشه که ی فه ره نساوه، بۆ نه وه ی له ئایینه که یان ده ریان بکات، به لکو هه تا له عه ره بیه تیه که شیان ده ریان بکات له ژۆر دروشمی (میصر بۆ میصریه کانه)، که واتای نه وه ده گه یه نئ بۆ عه ره بایه تی و نیسلام بواری تئیدا نیه.. هه راسان بونه که یان زۆر بوو، به بیردا نه ده هات، هه تا گه یاندبوونیه نه وه ی ده نگی (الله اکبر والله الحمد) زیره ی پی کردبوون، خیرا سه نگره کانیان چۆل ده کرد و چه ک و تفاهه کانیان به جئ ده هیشته، هه لده هاتن بۆ نه وه ی بزگاریان بیت..

نه و کاتهی له ههستیاندا به تهواوهتی پون بووهوه، که دهولتهی ئیسرائیلی دانامه زئی - بیجگه له فراوان بونه دیاری کراوه که ی پاشه پوژی - ههتا بزوتنه وهی ئیسلامی زیندوو بییت... ده بئی بزوتنه وهی ئیسلامی له ناو ببری، بۆ ئه وهی ئیسرائیل بژی، هیمن و ئاسایش بییت و جیگیر بییت، به ئاره زوی خۆی فراوان بییت، فرمان له سه لیبی سه هیونی وه ده رچوو بۆ هه لوه شانده وهی کۆمه لی (الاخوان المسلمین)، پاشان سه رۆکه که یان کوژدا، پاشان پوداوه کان یه ک به دوا ی یه کدا پویاندا.

به شیوه یه کی دپندانه چاره ی بزوتنه وه که کرا، زۆر دپندانه تر له وهی پیشبین ده کرا.

هیچ که سیک له وانهی هه ئسا بوون به بانگه وازه که، به ته مای ئه وه نه بو له نازاردان سه لامه ت بی، ئه وهش به پپی پئوشوینی، که هه یه له حوکمی مه حالدا... که س به ته مای ئه وه نه بو نازاردان بگاته ئه و پاده دپندانه یه که وه... به وهی به پوژی پونا که له سه ره قام، گولله بنریت به سه رکرده ی کۆمه له که وه، پاشان خسته خانه کانیش نه یانویست فریای خوین به ریونه که ی بکه ون، بۆ ئه وهی بمری، ئه وهش به فرمانی ده ولت و پلان که ی بو... هه تا هه زاره ها گنج و لاو بگیری و له به ندیخانه کاندئا ئه و پیری سزای توندوتیژ بدرین به شیوه یه ک ئه وهنده دپندانه سزا ده دران، که دپندهش به زهیی پیا نا ده هاته وه... ئه مانه هه مووی به بیری که سدا نه هات بو و که س بیری له وه نه ده کرده وه پوویدا ت.

به سروشتی باره که شتیک ناتوانی پاساو بۆ ئه و مروفه دپندانه و کاره دپندانه یان بینیته وه، هه رچه نده هه ولی شارده وهی تاوانه کانی بدات به وهی گوایه، پاریزگاری ئاسایش ده کات، ناشوب له ناو ده بات، یان هاوشیوه ی ئه و بانگه وازانه، که هه یچ له دونیادا داینا پوشتی، له پوژی قیامه تیش ﴿يَوْمَئِذٍ يُوقِفُهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ خوا پادا شتی چاکه کانیان ده داته وه و ده زانن به راستی خوا هه قی ئاشکرایه. ﴿النور: ۲۵﴾

به لام له لایه کی تره وه ده پرسین ئایا بزوتنه وه که له سه ره بر نامه یه کی راست ده رویشت، یان له بزوتنه وه که بیدا په له ی کرد، بهر له کاتی خۆی دهستی پیکرد؟

کس و نر زانیت بزوتنه وه که هودنه ی له گه لدا ده کرا، نه گه ر پزگایه کی تری بگرتایه .. نیمه ده بینین چون پیاوه گه وره کان، وه لامی شوعه بیبیا داوه الله کاتی پی و تن نارام بگرن، مه تا خوا حوکی خوی ده کات: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ ﴿٤٧﴾ • قَالَ أَمْلَأُ الدِّينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَٰئِكَ كَفَرٌ لَّيِّنٌ: نه گه ر کومه لیک له نئیوه بره ی هیناوه به و شتانه ی، که منی پن پاسپیرووه و هیندیکیشتان بره یان پن نه هیناوه، خورابگرن مه تا خودا بو خوی له به ینی نیمه دا داوه ری ده کا خوی چاترین داوه ره . گره گره کانی هوی - که له خویان بایی بوبون - گو تیان: شوعه یب! نیمه توش و نه و که سانه ش وه ک تو باوه پریان هیناوه، له شاری خومان ده رده که یین؛ یان دینه سه ر دینی مه . گو تی: نه گه ر چه زیش نه که یین؟ ﴿الأعراف: ۸۷-۸۸﴾

نا! نه قامی (جاهلیه) له به رامبه ر بانگه وازی (لا اله الا الله) ناتوانی مه لکا، یا جنگ بوه سستین، یا نارامی له سه ر بگریت.

نیمه نالین: نه گه ر بزوتنه وه که له سه ر به رنامه یه کی راست به رده وام بایه له و نازاره رزگاری ده بوو، که ده کری بگاته راده ی ته عزیز و کوشتن، چونکه کومه له ی یه که م، که پیغه مبه ر ﷺ به چاودتری خوی په روه رده ی کردبوو، له سه ر گه وره ترین به رنامه بوو، که بزوتنه وه که ده یتوانی له سه ری بره وات، چونکه وه حی په روه رده گار مه نگاو به مه نگاو ناراسته ی ده کرد، له گه ل نه وه شدا له نازاردان سه لامه ت نه بوون، که گه یشته راده ی ته عزیز و ده ربه ده رکردن و برسی کردن و کوشتن .. رویشتن له سه ر به رنامه یه کی راست بو نه وه نیه نه وانه پیا ریزیت، که مه لده ستن به بانگه وازه که! به لکو نه وه ی داواکراوه نه وه یه، که له پیناوی خودی بانگه وازه که دا بییت، بو نه وه ی به رمه مه کانی به ته واوی بدات، په یامه که ش له سه ر شیوه یه کی ته واو بگه یه نییت.

بزوتنه وه که به چاره کردنیکی توندوتیژ چاره کرا، کاتیک بنک په توه که ی

لهسەر بناغه يه کي زۆر توند و پته و دروست کړا، کومه لیک پيشمه رگه ي دلسوزي ناماده ي مردن له ريگاي خوادا ده چواند، که له پيتناوي بانگوازيي بۆ خوا نازايانه خوگر بن له ژير سزا و نازاردا.

قهوميگ ده رچوو براي تي به يه کيه وه به ستبون له بهر خوا، که هاوتاي زورتر بوو لايان له په يوه ندي خوين.. قهوميگي ده رچواند، که مامه له يان پاک بوو، چونکه له خوا ده ترسان و کومه ليکي ئيجابي له ناوياندا ده رچواند، ناماده بوون کوشش بکن.. ئه وانه هه موو کومه لیک سيفه تن پيوستن بۆ بنکه که، به لام هه موو شتيکيش نيه، ئه وه به ته نها به س نيه بۆ پيکه پيناني بنکه خواستراوه که.. ئه وانه ته نها چه ند که سيگ نين خويان بۆ خوا خاوين کرد بيته وه، خويان بۆ خوا نه زر بکن.

ئه وانه بانگوازن.. ده يه ويته ئوممه ت به ته واوه تي زرگار بکات له وسوگي و دارمان و داته پيويه ي تني که وتوه، به هؤي دوريان له ريگاي خوا، ئه مه ش کاريکه زور زوري گه ره که. له به شيگي داهاتودا باس له په روه رده ي پيويست ده که ين، ئه وه ي له بانگوازه که پيوسته بۆ بنکه که، يان بۆ ئه و جه ماوه ره ي بانگوازه که ي پي ده بزويته.. به لام ئيمه ليژده دا توژينه وه ي هؤکاني په له کردن ده که ين، هه روا ئه و نيشانه و شوينه واران هه ش که له سه ري پيگ ديته.

بزوتنه وه که به رده وام بوو له سه ر ناراسته کردني جه ماوه ر، پيش ئه وه ي بيناي بنکه که ته واو بيته، هه روا بزواندني جه ماوه ر پيش ته واو بووني هؤشيار يي ئيسلامي، له جه ننگي نا به رامبه ردا له گه ل ده سه لاتداران به ريه ک که وتن.. جا له سه ر ئه مه چه ند ده ره نجاميگي ليکه وته وه، که له زور لايه نه وه خزمه تي بانگوازه که ناکات.. ته مي ده وري کيشه ي (لا اله الا الله) به رده وام بوو، ئه گه ر نه ليين زيادي کردبوو به هؤي تيگه ل بووني کيشه راميار ي و نابوري و کومه لايه تيه کان، پيش ئه وه ي له دلي خه لگدا ريشه کيش بکريت - به لايه ني که مه وه بانگوازه کان - له سه ر ئه وه ي که ئه وه به ندايه تي پاکه بۆ خوا، به چاوپوشين له وه ي له ژياني دونيا ليتي ده که ويته وه له ده ر ئه نجامي راميار ي، يان نابوري، يان کومه لايه تي.. پاشان ئه م کيشانه هه موو کاتي، که ده وريان دي له (لا

اله الا الله) وه هله قولين، په يوه ستیشن پيښه و لټي جيانا بنه وه و ته ريب نين پيښي و پيښي نه که وتون.

ليړه دا له بيرمان نه چيټ په له کردن له بزواندنې جه ماوهر، پيش کامل بوني هوشيارېي ئيسلامي، نه گهر نه لټين پيش نه وه هوشيارېي ئيسلامي لاي جه ماوهر دروست بيت، به ته واوهرتي پارت و کيانه عيلمانيه کاني هراسان کړدبو، له سر نه وه جه ماوهر له بهر ده ستيان نه ده مان و په يوه نديان ده کړد به بزوتنه وه ئيسلاميه که، له بهر نه وه هه ستان بزوتنه وه ئيسلاميه که يان له پريگا په سه نه که ي خويه وه گرت، به وټنه يه که که خويان دايان نابوو بؤ به ره نگار بونه وه ده يانوت: کوا نه و بهر نامه يه تان بانگه وازي بؤ ده که ن بؤ نه وه ه شرعيه ت له دست ئيمه ده ريټن، شرعيه ته که به خوتان ده دن؟ له پاش نه وه هاني بزوتنه وه ئيسلاميه که درا، که بگه پټ به دواي نه و بهر نامه ي وه لامي ته حه دا که بداته وه، بؤ نه وه له يه کلا کړدنه وه ي کيشه سه ره کيه که ي دورې بخاته وه نه و پيش کيشه ي (لا اله الا الله) بو.

به راستي کيشه ي (لا اله الا الله) - به تايه تي له قوناغي دروست بوندا - له هستي خاوه نه که يدا نه وانه ي، که له سر بهر نامه ي راست په روه رده ده کړين به هيچ شيوه يه که په يوه ندي نيه به و نه جامانه ي، که له ژياني دونيادا لټي ده که وټنه وه، نه ده سلات نه جيگير بووني راميارې، نه باش بووني باري ئابوري، نه خوشگوزه راني باري کومه لايه تي. به راستي هيچ له وانه ي له ژياني دونيادا لټي ناکه وټنه وه، به لکو نه نجامي خاوه نه کاني وه که سه ره نه جاني سيحريانه کاني فيرعه ونې لي دټيت، کاتي ئيمانيات هيټا، که به شيان کوشتن و له داردان بوو، يا وه که سه ره نجامي (اصحاب الاخدود) لي دټيت، نه وانه ي کاتي بهر وايان هيټا سه ره جه ميان به زيندوويي به ناگر سوتيتنران، بوون به نمونه بؤ نه وانه ي دواي خويان، به شه که يان که خويان پيښي رازي بون ره زامه ندي خوا و به هه شتي عه ده نه، که جوبار به ژيريا ده پروات.

به لام کړدنه وه جه ماوهر و په له کردن له بزواندنې پيش پيگه يشتني، به لکو پيش پيگه يشتني بنکه که خوي به ته واوي، بووه هوي نه و تارمايه نوره ي دورې

کیشہ بنہ پرتیہ کہ، بیوہ کزلہ کہی بانگہ واز بق نیسلام کہ وا جیبہ جی کردنیی
 هموو گرفته رامیاری و کومه لایہ تی و نابوریہ کان چاره سہر دہ کات، نو کیشانہ ی
 کہ خہ لک نہ مرق بہ دہستیوہ دہ نالینن، پاشان گہ پان بہ شوین نو (بہ رنامہ
 کردہ بیہ) ی، کہ پویہ پوی تہ حہ دا عہ لمانیہ کان دہ بیئتہ وہ!

نیسلام کہ خوی چاره سہرہ، حہ قیقہ تیکی خویبہ خوی پاک و بہ رز خوی
 دہستہ بہ ریتی، خویشی بہ لینی پیداوہ و بہ لیتنہ کہ شی راستہ: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ
 الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 نیشتہ جیی نو و باژیرانہ نہ گہر خویان بنا سبیا و خویاریز بان، دہ روزہ ی
 بہرہ کہ تانمان لہ ناسمان و زہ مینہ وہ بہ پویاندا دہ کردہ وہ. ﴿الأعراف: ۹۶.. نہ گہر
 بلین نو چاره سہرہ تہ نہا گہ یشتنی موسلمانان بہ حوکم دیتہ دی، کاریکہ
 بہ لگی قورٹان و سوننہ تی لہ سہر نیہ، بہ لگی پوداوہ کانی میژوی لہ سہر نیہ،
 چونکہ موسلمانان چہ ندہا سال بہ ژیانی ناخوشی و بی دہ رامہ تی ژیاون، دوی
 نہ وہ ی دہ سہ لاتیشیان گرتوتہ دہست و نو دہ ولتہ نیسلامیہ شیان دامہ زرانندوہ،
 کہ بہ یاسای خوا کاریان کردوہ، بہ ردہ وامیش بوو ہتا سہ ردہ می عومہ ر،
 خہ لگہ کہ ش نارامگر بوون لہ ژیر باری ہہ ژاری و ہموو ناخوشیہ کاندا، لہ بہر
 نہ وہ ی پروادار بوون، لہ بہر نہ وہ ی خویان بق بانگہ وازہ کہ نہ زر کردبوو، لہ بہر
 نہ وہ ی بہ ٹومیڈی پڑی دوی بوون، سہیری ہیچ خوشیہ کی ژیانی دونیایان
 نہ دہ کرد. نا نہ وہ نہ وہ ی بق نہ و بانگہ وازہ ہینایہ دی، کہ لہ زہ ویدا رہگ
 دابکوتی و بہ دہ سہ لات بیت و لہ ناسودا بلاو بیئتہ وہ.

نہ گہر پیغہ مبر، جہ ماوہری فریو دابایہ بہ وہ ی، نہ گہر نیسلام دہ سہ لات
 بگریتہ دہست ہموو گیرو گرفته کانی سہ رزہ وی چاره سہر دہ کن و بہ خوشی
 دہ ژین لہ ناو نیعمہ تہ خوشہ کاندا، بہوشیوہ یہ نارامیان نہ دہ گرت لہ سہر نو
 ہہ ژاریہ ی توشیان بوو لہ سہر دہ می دروستبوونی دہ ولتہ تی نیسلامیدا، دوی
 نہ وہ ش چہ ندہا سال نہ و ناخوشیہ ہہر بہ ردہ وام بوو، نہ وا نہ و بزوتنہ وہ
 پڑشندہرہ دروست نہ دہ بوو، کہ روی زہ وی و ہرچہ رخاند. کاتی وا لہ خہ لک
 دہ گہ یہ نن- نہ وانی دلیان بق (لا الہ الا اللہ) پاک و یہ کلانہ بوٹہ وہ- بہ وہ ی نہ گہر

دهسه لات كه و ته دهستی موسلمانان، همو گيرو گرفته كانيان له چاوتروكاندنيكدا چاره سر ده كن، پاشان موسلمانان چند سال حوكميان به دهسته وه ده بيت، به لام گيرو گرفته كان چاره سر ناكريت، به لكو زقر زياتر ده بيت، شهوش له نه جامي توندوتيزي صه لبييهت و زايونيه له جهنگا، نايا خه لك نارام ده گرن، شهوانه له ده رگاي به ندايه تي پاكوه بق خوا نه چوبنه ناو نايينه كه وه، به لكو له ده رگاي به رژه وه ندي دونيايي وه چوبنه ناوي؟ نايا نارام ده گرن له سر هه ژاري و بي بهش بوون و جيهادي تال، هه تا شه و كاته به ليني خوا به جي دي له و كاته ديار ريكراوه ي لاي خوا دانراوه، يان هه لده كه پينه وه به سر شه و حوكمه دا، كه شهوي بق جيبه جي نه كردن، كه له پيناوي دا هاتوون، له پيناويدا له صندوقه كاني هه ليزاردندا دهنگيان پيداوه؟!

شم بانگه وازه يه كه مجار و پيش هه موو شتيك ده بي بق رونكر دنه وه ي شهركي به نده كان بيت به رامبه ر وه ده پينه ريان، شهركي به ندايه تي بوخت و ته نها بق خوا بيت، پابه ندبون به و ياسايانه ي لاي خوا وه هاتون، به چاوپوشين له و شتانه ي كه له نه جامي به رستني بوخت و ته نها بق خوا له ژياني دونياي ليده كه ويته وه، له ده سته كوت و زيان ليكه وتن به پتي حيسابي زهوي. له راستيدا پاداشت له پوژي دواييه، له گه ل پونكر دنه وه ي شهوي، كه خوا به تاييه تي به ليني داوه به م نوممه ته، كه جينشيني و دهسه لات و ناسايشيان له ژياني دونيادا بق دينيته دي، به لام به مرجي پوون: كه خوا به تاكيي به رستن بي هاوبهش و به رستنه كانيان ته نها بق شه و بيت، نه كه ته نها به وه ي بقرن بق صندوقه كاني هه ليزاردن و زقرينه ي دهنگه كان به دهست بيتن، پاشان سولته بگرته دهست: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا﴾ خوا به وانه ي له نتيوه به وايان هه به و ناكار چاكن، به ليني دا له م زه مينه ده يانكاته جيگه نشين: هه روه كو چون شهوانه ي به له واني كرده جي نشين. دينه كه شيان - كه

خۆی په سندی كړوه - هر بۆیان داده زړینې و ترسه كه شیان بؤ ده كاته
 بلنیايي {تا} ته نیا من بپه رستن، هیچ شتیکیش به شهریکي من نه زانن. ﴿النور: ۵۵.
 بیگومان نه گهر بانگه وازه كه له سر نه و بڼه مایه بیټ، زږر به هیواشی ده پوات،
 جهاوهریش له ماوه یه کی كورتدا زږر كونا بیټه وه، به لام نه و كاته ی به ده سلات
 بوونی راست به پټی په یزه وی خوا یی، به پټی ده ستوری خوا یی ده ست پی ده كات،
 قه ده ری خوا جیبه جی ده بیټ: ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ﴾ خوا زال به شهر كاره كانیدا، به لام به شی زږی خه لك
 نازانن. ﴿یوسف: ۲۱.

* * *

پاشان تم و مژه كه جاریکی تر له دو لاره زیادی كړووه: كاتی هه ندی
 گروهی بزوتنه وه كه كه وتنه جهنگی خویناویه وه له گه ل ده سه لاتداراندا، كاتیکیش
 گروهی كانی تر چونه كوره كانی په رله مانه وه! هه راسان بوونی سه لیبیته و زایونی
 له بزوتنه وه ی نیسلا می، بیجگه له هژكاره كانی تر؛ بووه هوی گورانی توندوتیژ له
 سیاستی جیهانیدا، كه لیره دا بواری دريژه پیدانی نیه، به لام ده بی لیره دا
 نامازه یه کی خیرا بكریت بؤ نه و شته ی كه تاییه ته به جیهانی نیسلا میه وه.
 به راستی به بریتانیا و فهره نسا له جهنگه گوره كه ی جیهانی دووه مدا (۱۹۳۹-
 ۱۹۴۵) به شه كه تی و ماندویی ده رچون، به لام نه امریکا به سه لامه تی ته واو
 ده رچوو، بی نه وه ی كاولكاری جهنگ توشی بیټ كه شایه نی باس كردن بیټ،
 نه مه نه امریکای فریو دا بؤ نه وه ی بیټه سه ركرده ی ناوزه د كراو به ((جیهانی
 نازاد))، جا ده سه لاتی به بریتانیا و فهره نسا ی له و شوینانه ده ركرد، كه خوی
 ده سه لاتی به سه ردا گرتبون و خوی جی گرتنه وه، له سه ر ده سستی چه ند
 سه روكیکی كریگرته ی نه امریکا، كه پاله وانیتی دروینه ی ده خسته پالیان،
 له به رچاری خه لك وای ده رده خست نه وانه تیکشكینه ری نیستعمارن و رزگار كری
 گه لانن له شه ره كاندا.. به لام نه و گه مه یه كه له وانه یه ژیریژی (منطقی) بیټ له گه ل
 نه نجامه كانی شه ره كه دا، كه نامانجیکی تری شاراوه ی هه بوو، كه سه هیونی و
 سه لیبی هه نكاویان بؤ ناوه له گه ل یه ك ریکیان خستوه، نه ویش لیدانی بزوتنه وه

ئىسلامىيە كانە لە ئاۋچە غەربىيە كاندا بە تايىبەتى بۇ دابىن كىردى ئاسايشى ئىسرائىل بۇ ئەۋەى بواری ھەبىت جىگىر و بەتوانا بىت وەك خۇى دەپە وىت لە ولاتە ئىسلامىيە كاندا فراوان بىت، دواى ئەۋەى لىدانى يەكەمى پون بوو ە، كە پىشەۋاى شەھىدى تىدا كوژرا و چەندەھا لوى تىدا سزادرا، لىدانى لە ناۋبەر نەبوو، بەلكو وەك ئەۋە واپوو تويشويەك بىت بۇ بزوتنە ە، كە لە ھەرچوار لاۋە كىلەى بزوتنە ە ە و فراوانى زياتر كىرد.

لە پىتۋاى ئەۋە ئامانچەدا بە بايەخەۋە سەركى پىۋىست ھەلبىزىردان، ھەمويان لە ەسكەرى ھەلبىزارد، ھەموو ەسكەرىيە كىش چاك نىە بۇ ئەۋە كارە مەترسىدارە، دەبىن ھەر ئەم سى مەرچە سەركەپەيان تىدا بىت: شىت بوون بە دەسلات، دلرەقى، بق بوون لە ئىسلام، وەك چاۋكىردن لە نمونەى يەكەم، كە كەمال ئەتاتورك بوو - جىبى برواى خۇيان بوو -!

كاتى ئەۋە سىفەتەنە لە كەسىكى دىارىكراۋدا دىتە بوون، راستەوخۇ زۆر بە توندى پوودە كاتە لىدانى بزوتنە ە ئىسلامىيە كان! لە گەل ئەۋە شدا كاروبارە كان بۇ رىكەوت واز لى ئە دەھىترا، بەلكو دىراسەى دەكرا و دادەنرا بۇ خستنى بزوتنە ە ئىسلامىيە كان^(۱) و كوشتنى سەرك و پىشەۋاكانى، ھەروا گرتنى ھەزارەھا لە لاۋەكانى و سزادانىان بە شىۋە يەكى وا دىرندە، كە باس كىردى موچىك بە لەشى مرقۇدا دىتت...

لىرەدا ((حىكەتە كە!)) لە ەدا دەردەكە وىت، كە ەسكەرىيە كان ھەلدە بىزىرن، نەك مەدەنىيە كان، چونكە لە گەل ەسكەرتارىدا ھەموو شت، ياسا سەربازىيە كان، داداگى ەسكەرى، توندوتىزى، ئىجرائاتى جەرگىر، بە پىكوپىكى بۇيان بە پىۋە دەچىت... بەلام ئەگەر مەدەنى بونايە بۇ ئەجامدانى تاوان ئەۋە جورئەتەيانە ئەدەبوو، نە ئەۋە ھىزەيان دەبوو بۇ تۆلەسەندەنە ە و نە ئەۋە دىرندايە تىيەيان دەبوو، نە ئەۋە تۆقاندەنەيان دەبوو.

بە شىۋە يە كوشتارى موسلمانان لە ھەموو ئەۋە ولاتانەدا بەردەوام بوو، كە

۱ وەك رىكەختنى روداى (المنشيه) بۇ عبدالناصر لىپىناۋى كوشتارە كەى ۱۹۵۴-۱۹۵۵ گەلى روداى

عسکه رتاری دهسه لاتی به دهست بوو، ناییت ئه وانه هه مووی به پزیکه وت بن، به لگو به مه بهست و پلان و نه خشه وه بووه. جا ناوچه که توشی سزایه ک بوو سزایه کی دپندانه، که له میژوودا وینه ی نه بوه، مه گه ر له دادگا ته فتیشیه کانی ئه نده لوسدا هه بوین، که به ته واوته ی ئامانجی له ناوپردنی ئیسلام بووه، لیدانه کان به دوا ی یه کدا به رده وام بوون. چهند سالیگ تینه ده په پی - جاری وا ده بوو چهند مانگیگ - سه یرت ده کرد کوشتاریکی تر لیتره وه له وی دهستی پی ده کرا، دهنگی به ناو جیهاندا بلاو ده بووه وه، له خو شیا سه هیونی و سه لیبی ده که وتنه سه ما کردن، له خو شیا سه رکه وتنی (کوپره کانیان) له جیبه جی کردنی ئه و کاره ی، که (دایکی) خو شه ویستیان دابوی به سه ر شاناندا دهستیان ده هیئا به دهستیانا!

له نه نجامی ئه و په وشه پر نازارده دا دوو بالی جیاواز له پوانگه دا له ناو ریزی بزوتنه وه که دا - به لگو دژ به نه ک - دروست بوو، یه که میان بالی لاوان، که ئه وه ی سه ر یازه کان پیی هه لسا بوون رقی هه لساند بوون، بریاریاندا بوو که ده بی رده ی ئه و توندوتیژی به توندوتیژی بدریته وه، به گومانی ئه وه ی له کۆتاییدا به رگری چه کداری کۆتایی به توندوتیژی سه ر یازی ده هیئیت، ناچار یان ده کات - یا گه وره کانیان ناچار ده کات - بق گۆرینی شیوازه کانیان. ئه وه ی تریان بالی پیره کان بوو، که لیدانه دوا به دوا ی یه که که شه که تی کرد بوون؛ پیگای سه لامه تی یان هه لبارد به وه پی توانا وه بریاریان دا بچنه ناو گه مه ی ((دیموکراتیه که وه)) بق ئه وه ی پییان نه لئین ئه وانه لایه نگری توندوتیژین. جا هه ردوو باله که بونه هوی زیاد کردنی ته م و مژ له ده وری کیشه ی (لا اله الا الله) دا.

به چاوپوشین له هه موو ئه و پاساوانه ی هه ردوو کۆمه له که ده یان هیئا وه بق بین تاوان کردنی پیگاکه یان، ئیمه لیتره دا باسی ئه و ئاسه واران ده که یین، که هه ر له سه ره تا وه له نه نجامی په له ی بزوتنه وه که به دی هات، که کۆمه لئ پیگری تازه ی خسته سه ر لیستی پیگره کانی تر، زۆرتر له وه ی یارمه تی ده ر بیته بق بزوتنه وه که، بق ئه وه ی به ره و پیشه وه به وات. هه رچه نده له به رچاوی خاوه نه کانییدا واده رکه وت، هه نگاوی نیجایی و به که لگ بوون بق بزوتنه وه که و نزیک خه ره وه بوون بق ئامانجه داوا کرا وه که.

نه گهر و امان دانا پهوشی بانگه وازه که نئستا نزیکتین شته له پهوشی کومه له
 موسلمانان که ی مه که له گه له هندی جیا وازیدا، نه واپه نا بردن بق توندوتیژی
 خزمه تی بزوتنه وه که ناکات، ته مومژ به ده وریا زقرتر ده وروژینی له وهی کیشه که
 روشن بکاته وه و بق خه لکی پون بکاته وه. له بیرمان نه چی پوون کردنه وهی
 حقیقتی مه سه له ی (لا اله الا الله) ره گزی بنه پرتی هه موو بزوتنه وه که یه، جا چ
 سه باره ت به جه ماوهر بییت یا بنکه که وه ک یه که. به پاستی ناکری پیشکه و تنیکی
 پاست به ده ست بییت له سه ر پزپه وی بانگه وازه که، هه تا نه و کیشه یه به تیپوانین و
 رهفتار له ههستی خه لکدا جیی خوی نه کاته وه.

کاتی ده چینه ناو جه نگیکی نابهر اهر دژی ده سه لاتدار و پیش نه وهی کیشه ی
 ((شهرعیه ت)) لای خه لک دیاری بکریت، دوو شت به یه که وه پووده دهن، که
 هه ردوکیان به یه که وه زیان به خشن به بزوتنه وه که:

یه که میان: کیشه که ده گورپست - دوا ی ماوهر یه که نه گهر مملانیته که کم
 بخایه نیت یا زور - بق کیشه ی لیدر و لیدراو، سه رکه وتوو و ژیرکه وتوو، پاش نه و
 هه موو مملانیته ی له سه ری ده کریت کیشه بنه پرتیه که هه ر له بیر ده چیتنه وه یا
 ده خریته په راویزه وه.

نیمه لیزه دا دوو کیشه مان هه یه: یه که میان کی به پاستی شایانی په رسقنه؟
 خوی تاک و ته نها یان چند خویه کی ساخته؟ نه مه ش کیشه یه که له ناوه پوکیدا
 کومه لن کیشه هه لقولاره .. دوو میان کیشه ی کی یاسادانه ر (المشرع) - نایا خوا
 دانهری یاسایه، یان مروف؟ کی بریارده ری به هاکان (قیم) ه؟ کی به بریارده ری
 پیوانه کانه؟ کی دانهری به رنامه یه بق خه لک؟ نه وانه کومه لیک کیشن - له و کاته وه
 مروف پیی ناو ه ته سه ر نه م زهویه و به رده وام ده بییت هه تا قیامت هه لده سیته -
 شوین مملانیته نیوان نه فامیی و نیسلامه، له نیوان نه هلی حه ق و نه هلی باتله،
 هه ر نه و کیشه یه ش بووه، که له پیناویدا پیغه مبه ره کان نیروان و سروشیان
 له پیناویدا هاتوته خواره وه و به هشت و دوزه خ دانراوه!

دووو میان: نیمه هه لیکي گوره ده ره خسینین بق پزیمه دژ به نیسلامیه کان،
 هه رچنده نه وان به خه لک ده لئین دژی نیسلام ناوه ستین و شه پی له گه لدا ناکه یین،

به لکو شهر دژی نه و نیرهابه ده کهین، که نیسلام بریاری له سهر نادات،
 جه ماوه ریش بریوی پئ ده کات دوی ماوه یه ک کورت خایه ن بیت، یا دریزخایه ن!
 له وه دا زیانکی ته واو له بانگه وازه که ده که ویت، چونکه هه لویتستی پاستی نه و
 رژیمان دده پویشیت و له ههستی خه لکدا کیشه شه رعیه که مه یینی دوا ده که ویت،
 چونکه نه مه له کیشه سهره کیه کانه، که له کوتاییدا چاره نوسی جه نگی که ی
 له سهر ده وهستی له نیوان نه فامیی و نیسلامدا.

هه روه ها کاتی ده چینه ناو که مه ی ((دیموکراتیی))، له کیشه ی (لا اله الا الله)
 زور شتمان له ده ست ده چیت.

یه که م شت که له ده ستمان ده چیت؛ گورینی کیشه ی سه پاندن (الزام) ه بق
 کیشه ی هه لباردن، که جه ماوه ر نه وه هه لده بیزیت، خوی پاک و بهرز
 ده فه رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ
 يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ: بۆ هیهج بهوادریکی ژن و پیاو نیه کاتی خوا و
 پیغه مبه ره که ی حوکمیکیان دا، نه وان به ناره زوی خویان فه رمانیکی تر
 هه لیزین. ﴿الأحزاب: ۳۶.

به پاستی مه سه له ی په رستنی خوی تاک و بی هاوبه ش، بریتی یه له کیشه ی (لا
 اله الا الله)، واتا له بیروپاوه ردا خوا به په رستراو دابنریت، هه ر نه و په رستراوه له
 دروشمه کانی په رستندا، هه ر نه ویشه یاسادانه ر، هه ر نه و بریارده ری به هاکان و
 پیوانه کانه، هه ر نه و دانه ری به رنامه ی ژبانی خه لکه .. نه وه کیشه ی سه پاندنه نه ک
 موسلمان هه لباردن خوی تیدابن، چونکه دانی به نیسلام داناه، به لکو نه وه
 کیشه ی سه پاندنه بق هه موو نه وانه ی به زمان وتویانه (لا اله الا الله) هه رچه نده نه و
 که سه له دلدا دوو پوو بیت و رقی له نیسلام بیت، جا نه گه ر نه و که سه پشتی کرده
 شه ریه ته که ی خوا، نه و که سه به داننانه زمانیه که ی ده گیریت، پاشان به
 هه لگه پاوه له نیسلام دده نریت:

﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمْنًا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

لِيَحْكَمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرَضُونَ: ده لئين بپرومان به خوا و به پيغه مبر
 هينا و ملکه چي فرمانه کانيانين، پاش نه وه کومه ليکيان پشت هه لده کەن، نه وانه
 هه ر بپرودار نين، نه گه ر بانگ بکريت بۆ نه وه ي خوا و پيغه مبر حاکم بيت
 له نيوانياندا، که چي کومه ليک له وان پشت هه لده کەن. ﴿النور: ۴۷-۴۸.

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا
 يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا: نا سويند به خوا
 بپرودار نابن، هه تا تو نه کەنه داوهر له کيشه کانيان، پاشان هه ر چي حوکميکت دا
 نه وان هه ست به گري نه کەن له ده رونياندا و خويسان ته تسليم ده کەن به
 ته واو هه تي. ﴿النساء: ۶۵.

کاتى ده چينه ناو گه مه ي ديموکراتي به وه، به کەم شتيک که ده يکه ين، گوريني
 نه م سه پانده خوايه به بۆ کيشه به ک، که راي خه لکي تيدا وه زده گيري، راي
 له سه ر وه رده گيريت بۆ په سندرکدن ي يا په سندرکدن ي، له گه ل هه ل دان به و
 که سانه ي ده لئين: ئيوه که مينه ن، که مينه ش بۆي دروست نيه راي خوي به سه پيئي
 به سه ر زورينه دا، که واته نه وه مه سه له ي رايه نه ک مه سه له ي سه پاندين،
 مه سه له به که چاوه رويان ده کري نه وه ده نگانه ي له سه ري ريکن، بگاته بريکي
 ديار يکراو هه تا بريار بدات.

به چاوپوشين له وه ي نه فامه کانيان کرديان له جه زائير، کاتى ده نگه کان
 گه يشته راده ي پيويست - نه وه وانه به که پيويسته هيج که سيک له وانه ي جاري
 په يره ويى نه م پيگايه ده دات، له ده لاله ته که ي بين ناگا نه بيت، - پيويسته کيشه که
 سنوري بۆ دابنريت له سه ر به نه رتيکي جياواز.. به راستي شه ريعه تي خوا کردنه
 حاکم سه پاندينکي خوايه به، په يوه ندي به ژماره ي ده نگه کانه وه نيه، هه لباردني
 خه لکي تيدا نيه، که نايه وه ري ده گرن ي يا وه ري ناگرن، چونکه نه وان خاوه ني
 نه وه نين وه ري نه گرن و پاشان به موسلمانى بميننه وه!

جياوازي هه به له نيوان نه وه ي نيسلام له زه وييدا دامه زريت و - دواي ويستی
 خواي به رز- له سه ر بووني بنکه به کي بپروداري قه باره ديار يکراو، که ده تواني نه و

سەپاندنە خواییە لە واقیعدا بێنیتە جیبەجێکردن و لەنیوان ئەوەی خودی سەپاندنە که جیبی سەرنج بێ! جیبی پاوەرگرتن بێ! جا چ بتوانین لە واقیعدا بەجیبی بگەیهین، یا نەتوانین لەبەر لاوازیمان و بێهیزی و بێدەسەلاتیمان بەسەر خەلکدا، هەروەک باری موسڵمانان لە مەککەدا.. پێویستە بانگەوازی بەخێرتە پیش چاوی خەلک لەسەر ئەو بنەرەتە: که ئەو سەپاندنێکی خواییە، ئەو کەسە نەڕێ بکات و بەلاوەی بنێ! لە حوکمی خوادا هەلگەپاوەیە، خەلک هەموو داوایان لێکراوە بەجیبی بگەیهن، بە فرمانێرەوا و فرمان بەسەرداواراوە، جا دەستەبەک یان کۆمەلێک هەبێت، یان نەبێت داوای لێکراوە؛ چونکە لە سەر داوای کەس لە ئادەمیزاد نەوێستاو، داوی ئەوەی پەروردگاری جیهانیان داوای کردووە لە بەندەکانی بەشیوەی فرمانی سەپێندراو.

ئەو واتایە بە تەواوەتی لە هەستی خەلکدا دەشاررێتەو -یا لە کەمێکدا شەحنە کاریگەرێکە و ن دەکات- کاتێ دەچینه ناو گەمە دیموکراتیکەو، که بریار دەدات هیچ شتێ ناسەپێندێ، مەگەر زۆرینەی دەنگەکان بریاری لەسەر بدن.

دووهم زیان که توشمان دەبێت کاتێ دەچینه ناو گەمە دیموکراتیکەو، خاوەرکردنەو و تواندەوێ شەریعەتە، شەریعەت لە دیموکراتیدا بۆ ئەو کەسانە، که زۆرینەی دەنگەکان بە دەست دەهێنن، ئەو پێوانەی خوایی نیە؛ بەلکو پێوانی خوایی -وەک لەبەشی پیشوو باسمان کرد- شەریعەتی خوا حاکم بێت، هەر کەس پوو وەر دەگێڕێ لەوێ، که شەریعەتی خوا حاکم بێت، لە ئایینی خوادا شەریعەتی بۆ نیە. ئەگەریش هەموو دەنگەکانی بە دەست هێنابێ نەک زۆرینەی دەنگەکان، لێرەدا دوریانی توند هەیه لەنیوان ئیسلام و دیموکراتیدا.

کاتێ دەچینه ناو گەمە دیموکراتیکەو، دەبێ دان بنێین بە شەریعەتی ئەو کەسە زۆرینەی دەنگەکان بە دەست دینن، ئەگەریش کار بە شەریعەتی خوا نەکات، چونکە ئەو یاسای ئەو گەمەییە، که ناتوانین پێچەوانەی بکەین، ئەو کاتەش دەکەوینە ناو قەدەغەی عەقیدەیی، ئەویش شەریعەتە بە کارێک، که خوا دەربارەی فرمویەتی کوفرە، ئەویش دانانی یاسای دەستکردی مۆرفە.

هرچيمان وتبیت به نهینى و ناشکرا: ئیمة رازی نین جگه له یاسای خوا، ناچار ده بین ملکه چی یاسای دیموکراتیهت بین، له بهر ئه وهی به گه مه که پازی بووین، به لکو زورکات داوامان لیده کات که پیمان پسی بدریت یاری تیدا بکهین، ناره زایی درده پیرین کاتی له وه هقه بی به ش ده بین.

دوژمنه کانمان که وتنه ناو گیزلوی دیموکراتییمانان له ده ست نه چوه تا به کاری بئین بۆ ئه وهی ناچارمان کن و بمانخه نه ته نگزه وه زیاتریشی بکن و پیمان بئین: هه لویستمان چیه نه گه ر به شداری هه لیزاردنتان کرد و درنه چوون، جگه له ئیوه دره چوون ئه وانه ی به شریعت حوکم ناکه ن؟ ئیمة ش وتمان - چهند جیتی سه رسوپمانه - ریزی پای ئوممهت ده گرین!! ئه گه ر دووباره لییان پرسین: ئه گه ر حوکم به ده ست ئیوه بوو خه لک حه زی به ئیوه نه کرد، ده نگه به جگه له ئیوه دا، ئیمة ش وتمان - چنده جیتی سه رسوپمانه - : ملکه چی بریاری ئوممهت ده بین. ئه دی ئه گه ر بریاری ئوممهت پیچه وانه ی ئه وه بوو، که خوا بریاری داوه؟!

چ توانده وهیه که بۆ کیشهی (لا اله الا الله) و کیشهی شه ریعت له وه توندتره؟ له گه ل ئه وه شدا له بهر ئه وهی چوینه ناو گه مه که وه دره چومان نیه له وهی یاساکه ی قبول نه کهین، چونکه ئه وه خواستی مه نتیقه، ئیمة کاتی بۆمان ههیه یاساکه ره فز بکهین، که له بنه رته دا هاوبه شی گه مه که نه کهین. ئیمة له گه ل خۆمان و له گه ل خه لکیدا راستییزین، کاتی پئیان ده لئین: ئیمة هاوبه شی گه مه که ناکهین، چونکه یاساکه ی پیچه وانه ی ئه وهیه خوا دایناوه و به نده کانی پتوه پابه ند کردوه.

ئیمة کاتی ئه وه ده لئین، دوژمنه کانمان دره یاره مان ده لئین: ئیوه دیموکراسی نین، ئیوه دوژمنی دیموکراسین، ئیمة ش پئیان ده لئین: به ئاره زووی خۆتان چی ده لئین بیلئین، ئه ور ئیمة مان قبول نیه، که له سه ره تاوه مافی یاسادانان ده داته دهستی مرۆف، که پیچه وانه ی یاسای خوایه، چونکه ئیمة ئه گه ر ئه وه مان قبول کرد موسلمان نین! ئه وهی خوا نار دویه تیه خواره وه بۆ سه رمان ئیسلامه، نه ک دیموکراسیی، ئه وهی خوا سه پاندویه تی به سه رماندا ئیسلامه نه ک دیموکراسیی. ئه وهی خوا له پوژی دوا یی له سه ری لیمان ده پرسیتته وه ئیسلامه نه ک دیموکراسیی

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ له لای خوا دین نیسلامه. ﴿آل عمران: ۱۹.

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾: هر که س جگ له نیسلام بکاته نایینی خوی، لئی وهرناگیریت و له یوژی دوا پیدا له زیانبارانه. ﴿آل عمران: ۸۵.

له نیسلامدا راویژ(شوری) هه یه، به لام راویژ دیموکراسی نیه، جا راویژ له پیکا راسته که پیدا بو پیاوه کردنی دهقه، هه روا نه وی موسلمانان نیجتهادی تیدا ده که ن نه و مه سه له یه که دهقی له سهر نیه،^(۱) به لام دیموکراسی هه ز له سه رتاوه حوکم کردن ده خاته دهستی مروّف، رازی نابی له سهر نه وهی حوکم شایستهی خوی تاک و ته نها و بی هاوبه شه!

نای! دیموکراسیه تی نه وان و راویژی نیسلام چه ند له یه که وه دودن: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾: نایا حوکمی نه فامیان ده ویت، کئی حوکمه که ی چاکتره له حوکمی خوا بو قه ومیک برپوا بهینن. ﴿المائدة: ۵۰.

نه گه ره له چونمان بو ناو گه مه ی دیموکراسی زیانمان لی نه که وت، جگه له خا و کردنه وه و توانده وهی کیشهی (لا اله الا الله) و کیشهی شرعیهت، هه نه وه مان به س بوو بو خق نه خستمانه ناو گه مه که وه، نه و سوده که مه چیه که ده کری به دهستی بهینن له چونمان بو ناو په ره مان، که کاتیکیش ناهیلری بچینه ناویه وه دهیدرینن.

خوای گه وره نارهق و قوماری حه رام کردووه له گه ل نه وهی - به دهقی قورئان - سو دیان بو خه لک تیدا هه یه، که چی حه رامیشی کردووه، وه ک نایه ته که به پرونی ده ری خستووه، چونکه خراپیه که یان له سوده که یان زو تره:

۱ سنوری نیجتهاد له فیهی نیسلامیدا ناسراوه نه ویش نه وه یه، که حلال حه رام نه کات و حه رام حه لال نه کات، له گه ل مه به سه کانی شرعیهت و به ریه ک پانه چن، بواره که شی زو فرآوانه هه مو نه و کارانه ده گریته وه، که نه ژبانی نه مته دابن، به لام ری کخراوه به ری کخه ره کانی یاسای خودا.

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾: دهریاره‌ی نارهق و قومار پرسپارت لیده‌کن، پییان بلئی نه و دوانه خرابیه‌کی تقدیان تیدایه و سود و که لکیشیان تیدایه، به‌لام خرابه‌که یان گه‌وره‌تره له که لک و سوده‌که یان. ﴿البقرة: ۲۱۹﴾.

نه‌وه ریسا (قاعده) یه‌کی فیهی‌یه، که به‌هویه‌وه له و شتانه‌دا ریتمایی ده‌کریئن، که ده‌قیکیان له‌سه‌ر نه‌بیئت. کیشی‌یه پهل‌مان و چونه‌ناوی ده‌قی له‌سه‌ر نیه، به‌لام باش وردیوونه له‌کیشی‌یه که ده‌مانگه‌یه‌نیته نه‌وه‌ی که تواندنه‌وه‌ی کیشی‌یه (لا اله الا الله) و پیوستیه‌کانی و تواندنه‌وه‌ی کیشی‌یه شهرعیه‌ت، کاریگه‌ری پیچه‌وانی ده‌بی بۆ سه‌ر بانگه‌وازه‌که؛ چونکه هوشیاری جه‌ماوهر له‌م دوو کیشی‌یه سه‌ره‌کیه‌ی بانگه‌واز پهرش و بلاو ده‌کات، که نه‌وانیش بریتین له: حوکم کردن به‌ شهرعیه‌تی خوا سه‌پاندنیکی خوییه و پای خه‌لکی تیدا وه‌رناگیریت، سه‌رچاوه‌ی سه‌پاندنه‌که تیددا نه‌وه‌ نیه، که زؤینه‌ی خه‌لک پیی رازی بن، یان رازی نه‌بن، به‌لکو سه‌رچاوه‌ی سه‌پاندنه‌که تیددا نه‌وه‌یه، که نیمه‌موسلمانین، یا تنها گوتمان نیمه‌موسلمانین.. به‌راستی شهرعیه‌ت له‌نایینی خوادا په‌یوه‌ندی نیه به‌ ژماره‌ی نه‌و ده‌نگانه‌وه‌ فلان و فلان به‌ده‌ستی ده‌هیتن، به‌لکو ژماره‌ی ده‌نگه‌کان به‌ستراون به‌که‌سیتی نه‌و حاکمه‌ی، که نوممه‌ت هه‌لی ده‌بژیری بۆ جیبه‌جی کردنی شهرعیه‌تی خوا، نه‌ک به‌جۆری نه‌و حوکمه‌ی حاکمه‌که ده‌یکات، که که‌س مافی هه‌لبژاردنی نیه، جا حاکم بن یا ژیرده‌سته‌کان بن، دوا‌ی فه‌رمانی خوی سه‌پینه‌ر به‌ جیبه‌جی کردنی شهرعیه‌ت، حوکمی خواش ناشکرایه بۆ نه‌و که‌سه‌ی، که پشت ده‌کاته شهرعیه‌تی خوا، که بیپرواییه: ﴿فَلَا وَرَثَكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ﴾: نا سویند به‌خوا بپروادار نابن، هه‌تا تو نه‌که‌نه داوهری خویان. ﴿النساء: ۶۵﴾ ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾: نه‌وانه‌ش بپروادار نین. ﴿النور: ۴۷﴾.

* * *

نه‌مانه کیشی‌یه سه‌ره‌کین له کیشی‌یه‌کانی بانگه‌واز، نه‌گه‌ر جه‌ماوهر باش له‌م کیشانه‌تی نه‌گات و بپروای پییان نه‌بیئت به‌ بپروایه‌کی چه‌سپاو، نه‌وا بنکه

جه ماوهریه پاسته که نایه ته دی، نه و بنکه یه ی که حوکمی نیسلامی له سر
داده مه زری، که نه فامی جیهانیی هموو له بۆسه دان بۆ پیشگریکردن له
به دی هاتنی نه و حوکمه له زه ویدا.

ده بی بروایه کی هوشیار و روچوو هه بیته، بهرگهی نه وه موو فشاره جیهانیه
بگریته و بهرامبهری بوه ستیت. هه رچی تارماییه که به دهوری نه و کیشانه دا دروست
بکه یه له پاستیدا ده بیته بهر به ست له بهردهم بانگه وازه که دا، با وایش بزانیه نه وه
ریگا که نزیکه ده کاته وه.

* * *

نه وانه کورته یه کی خیرابوو ده ریاره ی نه و هویانه ی بونه هوی په له کردنی
بزوتنه وه هاوچه رخه که له بزوتنه وه که یدا، هه روا نه و نه نجامانه ی، که له و
په له کردنه هاتوته کایه وه، که ده بی بیته هوی چاوخشانده وه مان به
کاره کانماندا و هه ولی راستکردنه وه یان بده یه.

* * *

له به شه کانی داهاتوودا باسی په روه رده ی پیویست ده که یه، جا بۆ بنکه
پته وه که بیته، که هه لگری کیشه کانی بانگه وازه که یه، یا بۆ نه و بنکه ی
جه ماوهریه ی، که ده بی پیک بیته بۆ نه وه ی بزوتنه وه که له پودای سه رزه ویدا
بیته نه نجامدان، هه روا به یارمه تی خوا بگاته نامانجه کانی. له باسه که ماندا
هه نگاهه کانی بهرنامه ی پیغه مبه ر له بانگه وازدا ده که یه رینمایی خۆمان، نه و
بهرنامه یه ی، که خالی سه ره تا تئیدا، دامه زانندی بنه که یه کی پته وه که بیناکه
هه لده گری.

بنگم پیت و هک

پتویست به رونکردنه وه ناکات، که هه موو پیغه مبه رتک نه وه ناو نیشانی په یامه که یه تی، نه و نمونه شه که پتویسته له سر شوینکه و توانی شوینی بکه ون، به پتی توانایان، قسه و کرده وه کانی له خویان بیننه دی، هه روا جیبه جی کردنی نه و فرمانانه ی پتیا ن ددها، هه روا نه وانه ش که قه ده غه ی کردون: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ: هه رکه سیگمان به پیغه مبه ری نار دووه، بق نه وه بوه که به خه لک رابه گ تینن، به نیزی خوا ده بین فرمانی قبول کن.﴾ النساء: ۶۴.

﴿وَمَا آتَانَكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا: پیغه مبه ر هه رچی بق هینا ون وه ری بگن و هه رچی لی قه ده غه کردون وازی لی بهینن.﴾ الحشر: ۷.

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا: بی سو پیغه مبه ری خودا سه ره شقی چاکه بق نیه و بق هه رکه سی، که به خودا و پوژی سه لا هیواداره و هه ر له خه ریکی یادی خوا به.﴾ الأحزاب: ۲۱.

پیغه مبه ری خوا لله هه رمویه تی: ((.. فإذا نهیتکم عن شیء فاجتنبوه، وإذا أمرکم بأمر فأتوا منه ما استطعتم: نه گه ر شتیکم لی قه ده غه کردن لینی دووریکه ونه وه، نه گه ر فرمانم پیدان به فرمانتیک چه ند له تواناتا نا بوو بیکن.))^(۱)

دوباره پتویست به رونکردنه وه ناکات، که په یامه کوتاییه که ی خوا، په یامیتی تاک بوو له نیتوان هه موو په یامه کاند: چونکه نه و په یامه نایینی پی ته واو بوو،

به‌رو پوی هه‌موو مرقۆ‌فایه‌تی کراوه، نه‌ک ته‌نها بۆ نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاری‌کراوه‌ی
 په‌یامه‌کانی پێشوو، هه‌روا له‌به‌ر نه‌وه‌ی نێردراوه‌ته‌ خواره‌وه، که‌ حوکمی پێ‌بکریته‌
 وه‌هه‌موو ژیا‌نی خه‌لکی بگریته‌وه‌ له‌ هه‌موو لایه‌نیکه‌وه‌ و به‌رنامه‌ی ته‌واوی
 مرقۆ‌فایه‌تی نه‌خشه‌ بکیشیته‌ له‌ کاتی هاتنی پێغه‌مبه‌ره‌وه^ﷺ هه‌تا نه‌و کاته‌ی زه‌وی
 به‌میراتی بۆ خوا ده‌مینێته‌وه؛

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
 الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و‌اله‌ مه‌وه‌وه‌ دینه‌که‌ تانم ته‌واوکرد و به‌پێ کورتی و که‌مایه‌سی
 چاکه‌م ده‌رباره‌ی ئێوه‌ کرد؛ ئیسلامیشم بۆ دینی ئێوه‌ هه‌لبژارد. ﴿المائدة: ۳﴾ ﴿قُلْ
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ بلی نه‌ی خه‌لکینه‌ من نێردراوی
 خوام بۆ هه‌موتان. ﴿الأعراف: ۱۵۸﴾ ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا
 لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ﴾ نه‌م قورئانه‌مان به‌ خه‌لات بۆ تو ناردۆته‌ خواره‌وه، که‌ هه‌رچی تێدایه‌
 راسته‌؛ به‌ کتێبه‌ به‌رینه‌کان بپوای هه‌یه‌ و چاودێریانه‌. ئیتر تو به‌پێ نه‌وه‌ی خوا
 هه‌ناردویه‌ته‌ خواره‌وه، به‌ کاروباریان رابگه‌. ﴿المائدة: ۴۸﴾

ئه‌مانه‌ هه‌مووی له‌ ته‌قدیری خوادابوون و گونجاو‌بوون بۆ کۆتایی هێنان به‌
 په‌یام و ناردنی دوا پێغه‌مبه‌ره‌وه^ﷺ ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ
 وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ محمد بابی هه‌یج پیاویک له‌ پیاوانی ئێوه‌
 نیه‌، به‌لام راسپاردیه‌ی خوايه‌ و ناخه‌ری پێغه‌مبه‌رانه‌. ﴿الأحزاب: ۴۰﴾

پێغه‌مبه‌ره‌وه^ﷺ فرمویه‌تی: ((لَا نَسِيَّ بَعْدِي: دواي من پێغه‌مبه‌ری تر نیه‌ و
 نایه‌ت.))^(۱)

له‌گه‌ل کۆتایی هێنان به‌ په‌یام ناردن، شتیکی گونجاو‌بوو که‌ په‌یامه‌
 کۆتاییه‌که‌ هه‌موو نه‌وانه‌ بگریته‌وه، که‌ خه‌لك پێ‌ویستیان پێ‌ی هه‌بوو له‌و کاته‌ی

تبیدا هاته خواره وه، له پاش نه و کاته و هه تا پوژی دوایی به شیوه یه ک که هیچ نه وه یه کپان گومرا نابن نه گه ر دهستی پیوه بگرن، بۆ جییه جی کردنی کاروباریان، بیویستیان به شتی تر نابیت. ^(۱)

پیغه مبر ﷺ فه رمویه تی: ((تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنْ تَمَسَّكُمْ بِهِ لَنْ تَضِلُّوا أَبَدًا؛ كِتَابَ اللَّهِ وَسُنَّتِي: شَتِيكُمْ بُوَ بِهِ جِي هَيْشْتُون، نه گه ر دهستی پیوه بگرن گومرا نابن، کتیبه که ی خوا و سوننه ته که ی من.)) ^(۲)

سروشستی بوو - په یامه کوژتاییه که له سه ر نه و شیوه یه بیته - که پیغه مبر ی کوژتایی ﷺ گه وره ترین نیروو بیت له ناو نیروو کاندای، گه وره ترین پیاوه که زه وی هه لی گرت بیت.. له راستی دوورناکه وینه وه، نه گه ر وتمان: به پاستی نه و پیاوانه ی پیغه مبر ﷺ په روهرده ی کردن؛ گه وره ترین پیاوانی میژوو بوون - دوا ی پیغه مبره به پیزه کان، صلوات الله علیهم -.

به شیوه یه کی گشتی ده توانین بلین: نه و به ها و ریبرانه ی، که به رنامه ی په روهرده له خو ی ده گری و به کار ده هینری، کاریگه ریه کی گه وره ی هه یه له سه ر نه وانه ی له سه ری په روهرده ده بن، جا به پیتی گه وره یی نه و به ها و ریبرانه، ده بی ناستی په روهرده بوه کان له سیفته په سند و ناکاره به رزه کان بیت.. هه روا له پوویه کی تره وه ده لئین: په روهردیار (مربی) کاریگه ریه کی گه وره ی هه یه به سه ر نه وانه ی په روهرده ی لی وهرده گرن، هه روا به پیتی گه وره یی په روهردیار په روهرده وه رگران ناستیان به رزتر ده بی.

له روی سییه مه وه ده لئین: به پاستی نه و ناماده ییبه سروشتیه ی له په روهرده که ره وه ده رده چیت، کاریگه ریه کی گه وره ی هه یه بۆ به رزکردنه ی ناستی نه وانه ی نه وه یان به رده که ویت، به پیتی سه لامه تی و دوری فیتره ت له نه خو شیه کان.. نه گه ر نه م سنی ره گه زه مان وه رگرت، ده توانین بیرو که یه ک پیک

۱ له ژبانی خه لکدا به رده وام کاروباری تازه به دی دیت، نه وانه ش له عیلمی خوادا نادیار نه بوون، نه وکاته ی په یامه که ی ده نارد، به لام هه موو نه وانه ی خستو ته ناو شه ریه ته که یه وه که تازه دادین و، شه رعناسان و زانا (اصول) ناسه کان نه و کارانه یان جیا کردو ته وه به ته واوی و پونیان کردو ته وه، هه رکه س ده یه ویت با سه یری کتیبه کانیان بکات.

۲ أخرجه الشیخان.

بهترین، که نه و بنه پته تانه ی بنکه پته وه که ی له سر دامه زراوه، نه و بنکه پته وه ی که پیغه مبرر ۴ دروستی کردبوو، هه روا ده رباره ی جوړی نه و بنکه یه ی، که پوی میژووی وهرچه رخاند.

ریبیره کان نه و هیان به سه، که شوینی ده رچونیان و بناغهی به که میان به کخوپه رستی بیت، نه ویش (لا اله الا الله) یه، به کخوپه رستیش نه م نه ته وه یه ی دروست کرد، چاکترین نه ته وه که بُو خه لك هاتبیت؛ خستیه سر زهوی:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نیه چاکترین کومه لن له ناو مه ردمی دنیا دا سه رو هه لدا؛ فرمان به چاکه ده که ن وری له ناره وا ده به ستن. باوه ریشتان به خوا هه یه ﴿آل عمران: ۱۱۰﴾

به لام نه و چاکیتی یه ی که له به کخوپه رستی دروست ده بیت، نه له که سیک نه له شتیک خۆده نوینی، هه ر وه که له و بنکه یه دا خۆی نواند، که پیغه مبرر ۴ به چاودیری خۆی په روه دی کردبوو له قوناغی په روه رده ی مه که ده، پاشان له مه دینه دا.

به کخوپه رستی - به شیوه راسته که ی که لای خواوه هاتوته خواره وه و دلی پیغه مبرر ۴ وهریگرتووه و هاوه له کانی له سر په روه رده کردووه - که وره ترین راستیه له م بونه وه رده دا، که وره ترین شته له حه حقیقه تی نه و بونه دا له کارکردنه سه ر پیکهیتانی بونه وه ر و بنیاتنانی ده رونه کان: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ غه یره ز خوا هیچ شت بُو په رستن ناشی؛ هه ر زیندوه و به سه ر هه مو شت راده گا. ﴿آل عمران: ۲﴾

بونه وه به سه ر وشت خواپه رسته، مروفیش به سه ر وشت خواپه رسته، به لام ناسمانه کان و زهوی به خوشیه وه هاتون خویان ته سلیمی خوا کردووه، ماوه ته وه مروف هه ندیکیان ملکه چ ده بن و هه ندیکیان خۆی به زل ده زانی و خۆی دوور ده خاته وه:

﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ: پاشان پوی نا له به رزایی، که نهوسا هر تاریکان بو. بهوان و به زه مینیی گوت: خۆشی یا ناخۆشی، ده بی بیته بهر فرمانم. گوتیان: وا به خۆشی هاتین. ﴿فصلت: ۱۱﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾: تو نابینیی نهو که سانهی وا له ناو ناسمانه کان و نهوانهیی له زه میندان و خۆر و هه یف و نه سستیره کان و کۆسار و دره ختان و جانه وهر و زۆر له مهردم سوژده هه ربۆ خوا ده بن؟ زۆر یکیش نازاریان بۆ بریار دراوه... ﴿الحج: ۱۸﴾

بنه پهرت له سروشتی خه لکدا به کخوابه رستی به؛ ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَوِيمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾: تو هه ربۆ له م دینه بکه و هه ربه ره و هه ق هه نگاو بنی؛ دینیکی بنه پهرتی به و له سروشتا خوا نه و خه لکهی هه ربۆ خوابه رستی وه دی هینا وه. کاری خوداش گۆرانی به سهردا نایه. دینی پته و و پایه دار هه نه مه به، به لام زۆر بهی نابۆر دهی مهردم نه زانن. ﴿الروم: ۳۰﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا: نِهوساش که پهروهردگاری تو له پشتی نه وهی ئاده م بنه چه کی به ره م هینا، له سه ر خۆیان شایه تی هه ربه خۆیان دا. گوتی: من پهروهردگارتان نیم؟ گوتیان: به لئی، نیمه له وه ناگادارین. ﴿الأعراف: ۱۷۲﴾

پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ((كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ: هه رچی مندالتیک له دایک ده بیته له سه ر سروشتی خواناسی به.))^(۱)

هره‌ها فرمویه‌تی: خوی گوره فرمویه‌تی: ((إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنْفَاءَ
 كَلْبُهُمْ: من هموو به نده کانب به به کخوابه رستی وه دی هیناوه.))^(۱)
 به لام خوا به فه زل و کهره می خوی نه یویستوه له سه ریه کخوابه رستی نؤر له
 مرؤف بکات، وه ک چون بونه وه ره کانی تری به نؤر ملکه چ کردووه، به لکو ریزی
 مرؤفی گرتوه وه زلی داوه تی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا
 تَفْضِيلًا: نئمه ریزمان له توره می نادم گرت و له وشکانی و له زه ریادا هه لمان
 گرتن: ریزی پاکزمان پیداون: له چاو نؤر له کرده ی خومان نؤر پتره درمان
 گرتون. ﴿الإسراء: ۷۰.

له نیشانه کانی نه و ریزگرتنه نازادی هه لباردنه: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۱۰﴾
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۱۱﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿۱۲﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ
 دَسَّاهَا: به گیانی مرؤ سوینده به وهش که ریکی خستوه، نه وسا هه موو تاوانباری
 و پاریزکاری ده ویژدانی گه یاندوه. دیاره هه رکنی گیانی خاوین راگرتوه، رزگار
 بوه. هه رکه سیکیش ده گوناویه وه پیچاوه، دؤراندویه. ﴿الشمس: ۷-۱۰.
 له گه ل نه وه ی نه و نازادی به ریزیکی خاوییه، خوا داویتی به مرؤف، به پاستی
 هه ندی که س به ناوه ژوو نازادیه که ی له سه رپیچی کردنی خودا به کارده هینی و لوت
 به رز ده کاته وه و پشت ده کاته په رستنی، له جیاتی نه وه ی پی پاست هه لبارتیت و
 پاست و ریک بیت. به و شیویه له ناو خه لکدا بپوادار و بی بپوا ده بیت: ﴿هُوَ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ: خوا دروستی کردون، جا بی بپوایشتان
 تیدایه و بپواداریش. ﴿التغابن: ۲.

به لام نه وانه ی بپوایان هیناوه نه وانن، که له سه رسروشتی ساغ به رده وام
 بویشتون به پی پاستی بپوایان و چه قیوی و هیزی بپوایان، پله یان به رز ده بیت له

په یزه ی خوانا ساندنا بؤ به جی گه یاندنی مه به سستیکی گه وره، که خوا له پیناویدا دروستی کردون: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ: مَنْ هَر بؤ شه وه جندوکه و مرؤم دروستکرد، تا بمپه رستن﴾ الذاریات: ۵۶.

ته و حید چی له دهرن دهکات؟

نایا پارچه ناسنیکت نه بینوه کاتن ته زویه کی کاره بایی پیدا تیپه ر ده کریت یا موگناتیسیتی به سه ردا ده بریت.. چی له تاویا پووده دات؟ وه ک زانستی فیزیقا ده لیت: گه ردیله کانی له سه ر ریزیکی دیاریکراو ریز ده بنه وه، هیژیکی موگناتیسیتی تیدا دروست ده بیت، که له وه پیش تیدا نه بووه و ده بی به وزیه کی بزوینه ر که له وه پیش بی جولَه بوه و نه ده بزوا و هیچی نه ده بزواند..

شه وزیه له کیانی خویدا له کوئی بووه؟ له وه پیش پرش و بلاو بوو، دهرنه ده که وت و کاری نه ده کرد، بونیکی واقعی بینراوی نه بوو.. نیستا له سه ر شیوازیکی دیاریکراو کزونه وه، جا وزه که دهر که وت و کاری کرد، له جیهانی واقعی شدا شوینه واریکی بینراوی بؤ بوو..

شه وه له وه ده چیت شه وه یه، که له دهرنی مرقدا پووده دات، کاتن خوشی نیسلام تیکه لی ده بیت، کاتن یه کخوایه رستی فیژ ده بیت، کاتن پروا به (لا اله الا الله) دیتن.. دهرن له پرش و بلاویه که ی کزده بیت و یه ک ناراسته ده بیت.

به لام، با نه ختن بوه ستین بپرسین: پرش و بلاوی له دهرنه کاند چ دروست دهکات؟ یان دهرن به سروشتی خوی وایه؟ یان کاتن بی چاودیری و بایخ پندان و بی ناراسته کردن؛ به و شیوه ی لیدیت؟ کاتن مرقف ه لئه سیت به ((ته زکیه)) ی پیویست به رامبه ر نه فسی خوی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿ الشمس: ۹-۱۰.

پرش و بلاوی دهرن به شوینکه وتنی چهند خویه ک پووده دات، هه روه ها به فشاری ناره زووه کان.. هه روا به دیاری نه کردنی نامانجیکی دیاریکراو له ژیاندا پووده دات.. شه وه - به لایه نی که مه وه - سن هوی سه ره کین پرش و بلاوی له

دروندا دروست ده‌کهن، جا بپروا دیت لای ده‌بات، جا دهرن کورده بیته وه له
پهرش و بلاوی و له‌ناوچونی، به‌وش ده‌بیته وزه‌یکه کی نذر و ده‌بزویت و
ده‌بزویت...

به‌لام مروئی نه‌فامی عه‌ره‌بی، چه‌نده‌ها خوی ده‌پهرست، که هه‌ندیکیان دیار
و ناشکرابوون وه‌ک بته‌کان، هه‌ندیکیشیان شاراوه‌بوون وه‌ک هوز و عورفی
باوباپیران...

به‌لام بته‌کان، دوان له‌سه‌ریان به‌لیشاهه، هه‌تا یه‌که‌م جار له‌سه‌رده‌می
نه‌فامیتی عه‌ره‌بیدا مروف وایده‌زانی نه‌و بتانه ته‌ن‌ها خون ده‌بی پهرستری، به‌لام
ئه‌وه‌ی دیقه‌تی لی ده‌دبری درده‌که‌ویت، که نه‌وانه به‌ته‌ن‌ها له‌جیاتی خوا
نه‌ده‌پهرستران، بپروانه هونه‌ر (درید بن الصمه)، که ده‌لی:

وهل انا إلا من غزیه إن غوت غوی وإن ترش غزیه ارشد

ئه‌دی پهرستنی شوینکه‌وتن چی‌یه، نه‌گه‌ر نه‌وه نه‌بی؟ عه‌ره‌بی نه‌فامی
ده‌یزانی هوزه‌که‌ی گومپان نجا هه‌ر شوینی ده‌که‌وت، چونکه له‌هه‌ستیا
په‌روه‌ردگاری پهرسترا هه‌یه، که دروست نیه به‌پیچه‌وانه‌ی بجولیتسه‌وه نه‌له‌پتی
پاست نه‌له‌گومپاییدا!

هه‌روه‌ها داب و نه‌ریتی باوباپیران په‌روه‌ردگاریکی ترسو له‌جیاتی خوا
ده‌پهرسترا: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا
عَلَيْهِ ءآبَاءَنَا أَوْلَوْ كَانِ ءآبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾
نه‌گه‌ر به‌وانه ده‌بیتن: هه‌ر به‌شوین نه‌وه‌دا برون که له‌خواوه ناردراره، ئیتن:
نه‌خیر، ئیمه نه‌و کاره ده‌که‌ین که باب و باپیره‌کانمان په‌چاویان کرد. جا با
بابوباپیریشیان هه‌چیان له‌هه‌ج نه‌زانینی و پاسته‌پیشیان هه‌ر نه‌دیینی! ﴿البقرة: ۱۷۰﴾.
داب و نه‌ریتی باوباپیره‌کان بوو، که نه‌بوتالیبی والی‌گرد نه‌چیته ناو ئیسلامه‌وه
له‌سه‌ر نه‌وه‌موو خوشه‌ویستی‌یه‌ی هه‌یبوو بۆ برازاکی ﷺ، له‌سه‌ر نه‌وه‌موو
هۆگری و چاودیری‌کردنه‌ی و پاراستنی له‌بین‌پرواکانی قورده‌یش - بۆ نه‌وه‌ی پیتی
نه‌وتریت نه‌بوتالیب پیچه‌وانه‌ی داب و نه‌ریتی باوباپیرانی جولاهه‌ته‌وه! جا چ
به‌ندایه‌تی‌یه‌ک له‌و به‌ندایه‌تی‌یه‌ زیاتر هه‌یه؟

به لام مرّوفی نه قامی سه رده می نیستا چندها خوا ده پرستیت، که به ژماره
 زؤرترن و شاراوهرتن له خواکانی سه رده می نه قامی عه رب: (به رژه وهندی
 نه ته وایه تی) له جیگه ی هژزایه تی عه ره بی کۆنه، که گه وره تر و مه ترسیدارتر و
 زیاتر دهستی به سه ر ده رونی شوینکه و توه کانیدا گرتوه .. (رای گشتی جیهانی)
 له جیگه ی داب و نه ریتی باوو با پیرانه، که گه وره تر و مه ترسیدارتره و زؤرتتر
 کاریگه رتره بۆ سه ر (بئ ده سه لاتان) به تاییه تی له هه موو زه ویدا، له گه ل نه وه ی
 نه وه دروستکراویکی سه ر دهستی نه و شه پتانانه یه، که حوکمی زه وی ده کن، جا
 له پشت په رده وه بیست یان بئ په رده .. (پیشکه و تن) خواجه که .. (زانست)
 خواجه که .. (عیلمانیه ت) خواجه که .. (به ره مه ینان) خواجه که .. (نازادی که سایه تی)
 خواجه که.

بیجگه له ئاره زوه کان!

که له کۆن و نویدا خوای په رستراون له جیاتی خوا .. نه وانه خواجه کن
 بهنده کانیا ن له ناو ده بن و به ره و له ناو چوو نیان ده بن.

نه و ئاره زوانه له باری سروشتی خۆیدا له قولایی فیه ره ته وه، خۆراکیکی
 پیویسته بۆ ده رونی مرّوفایه تی، بۆ نه وه ی هه لسیّت به کاروباری سروشتی خۆی
 له ئاوه دان کردنه وی زه ویدا، که به شیکه له ئهرکی جینشینی، که خوا مرّوفی بۆ
 دروست کردوه:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۗ نُوحًا ۗ وَكَانَ
 په روه ردگاری تو به فریشتانی راگه یاند، من ده مه وی بربیکاریک له سه ر زه مین
 دیاری بگه م.﴾ البقرة: ۲۰.

﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا: نُوحًا ۗ وَكَانَ
 وه دی هینان و ویستی ئاوه دانی بکن.﴾ هود: ۶۱.

﴿زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
 الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
 ذَلِكَ مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ: نُوحًا ۗ وَكَانَ

کۆپى زۆر پەيدا كۆردن و دەسكە و تىنى كۆمى زى زىو و زىپان و پەوئەسىپى بە درۆشم و ولسات و زەوى كىلاننى، بۆ مەردم رازاۋەتەۋە و لە ژيانى دىنبايەدا ماىەى خۆشپىن، بە لام وەختى دىنەۋە بەردەستى خودا، پىدەزانن كە زۆر لەۋە باشتر ھەيە.. ﴿آل عمران: ۱۴﴾.

ئەۋ ئارەزواتە ۋەك چۆن خۆراكىكى بەسودە، بەلام كاتى سنور تىدە پەرىنى دەبىتتە زەھرىكى كوشندە، ئەۋەش ھەروەك خواردەمەنى جەستەيى وايە.. جا لاشە - بۆ ئەۋەى بەكارى سروشتى خۆى ھەلسىت - پىۋىستى بە بېرىك لە پىرۆتىنات و نىشاستە و خۆى و فىتامىناتە، بەلام ئەگەر لە بېرى گونجاۋى ھەركاميان لە سنورت تىپەپاندى، خەوش لە كارەكانى لاشە پوودەدات، ئىتر ئەۋ كاتە نابىتتە خۆراكىكى راست و دروست، واى لى دىت تواناى كار كۆردى سروشتى خۆى نەبىت، كە پىۋىستە لەسەرى بىكات، جا نەخۆشى دەست پىدەكات.. دەرونىش ھەر بەۋ شىۋەيە، پىۋىستى بەۋ ئارەزوانە، يا ئەۋ (پالئەرانە) ھەيە، بۆ ئەۋەى بە بزوانى سروشتى خۆى بىزۆيت، كە پىۋىستە لەسەرى لەژيانى دونيا پىۋى ھەلسىن، بەلام ئەگەر شوپىن فرىودەرهكانى ئەۋ ئارەزوانە بگەۋىت - چونكە ئەۋ ئارەزوانە لەخۆياندا خۆش و رازاۋەن مەۋف بە زۆرى فرىودەدەن - بەپاستى سىستەمەكەى تىك دەچىت و خراپ دەبىت، تواناى ھەلسان بەكارى سروشتى خۆى نامىنى، ھەرچەندە ھەلسىت بە چەند چالاكىەكى لاپى، ۋەك چۆن خانەيەكى ساغ تىك دەچىت كاتى توشى شىرپەنجە دەبىت.. چالاك دەبىت، بەلام چالاكىەكەى دەبىتتە ھۆى لەناوچون.

خالى (تاقىكۆردنەۋە) لىرەدايە، كە مەۋف لە ژيانىدا توشى دەبىت، كە ئامانچىكە لە ئامانجەكانى ۋەدى ھىنانى خەلك:

﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ئىمە مەۋفمان لە تىۋكىكى ئاۋىتتە ۋەدى ھىتا تا تاقىكەينەۋە؛ گۆى و سۆماى دىتتىشىمان پىدا. ﴿الإنسان: ۲﴾.

﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾

هرچی له م سهرزه مینه به نئمه کردن به زه نبره تا بیان نه زموین کامه یان کارچا کتر ده بن. ﴿الکھف: ۷﴾

بابه تی تا فیکردنه وه نه و پئگایه به، که مرؤف خؤشیه کانی زه وی لئیه وه به ده ست دئین... نایا نه م مرؤفه له سنوری بن وه بییدا پاده وه ستن، که خوا بوئی داناوه - نه و خوایه ی خؤی له تیف و خه بیره، که ده زانی کئی دروست کردوه و ده زانی چی چاکی ده کات و چی بو چاکه - یان زیاده پوهی ده کات و سنوره که ی تیپه پ ده کات، جا نه و خؤشی یانه ی سهرزه وی ده کاته زه هرئکی کوشنده، که زیانبه خش ده بی زؤرتر له وه ی سودبه خش بیست، یا زیانی ده بیست و سود نابه خشیت؟

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ناخو که سنی وه دی هینابن، چون

نازانی؟ وردیله بین و ناگادار، هر خویه شی. ﴿الملك﴾

﴿تَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ نه مانه سنوری خودا، له سنوری خوا

ده رمه چن. ﴿البقرة: ۲۲۹﴾

﴿تَلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ نه مانه سنوری خودان نه چن تخونیان

بکون. ﴿البقرة: ۱۸۷﴾

مرؤفی نه قامی عه رب، نوقعی ناره زوه کان بوویوو، نه وه نده ی لی به کارده هینا، که باری کومه لایه تی و باری نابوری پئی پیده دا، خراپه ی له و کاره ی دا به دی نه ده کرد، به لکو به شانازی و ریژی ده زانی! به ناره زوی تی کچوری ده پیرازنده وه.

(طرفة بن العبد) ده لئی:

ولولا ثلاث هن من عيشة الفتى	وجدك لم أحفل متى قام عودي
فمنهن سبقي العاذلات بشرية	كُمت متى ما تُعلّ بالماء تزيد
وكرى إذا نادى المضاف محنبا	كسید الغضا - نيهته - المتورد
وتقصير يوم الدجن، والدجن معجب	ببهكنة تحت الطرف المعد

باسی مهی و نافرته و جهنگ ده کات، دواى نه وه ی نه م دئیره ی خواره وه ی

بیش نه و گوتوه:

ألا أيهذا اللاتمي أخضر الوغى وأن أشهد اللذات هل أنت مغلدى؟

له بر نه وهى مانه وهى هميشه بى مهاله له واقيعى ژيانى دونيادا- (مهنتيق) له جاهيليه تدا، ده بى مرؤف چند ده توانى ناره زوى تير بكات، چونكه تاكه ههك، نه گه ره له ده ست چوو ناگه پيته وه، به لام مرؤفى نه قامى سه رده م، ناره زووه كان له ژيانيدا نه و بنه رته بيه، كه مرؤف له پيناويدا ده ژى، نه گه ريش كاريكات و به ره م بهيئى له پيناوى به ده ستهيئنانى هؤيه ك، كه بوارى زوى بؤ پهيدا بكات له و ناره زوانه ي ده ستهى بكه ويئ! جا له وه دا به كسانن كه سانتيك ناره زوه كه يان ده سلات بيت و هه ولى به ده ستهيئنانى بده ن، يان نه و كه سه ي ناره زوه كه ي له مال و مولك بيت و كاريكات بؤ پهيدا كرده ن، يان كه سانتيك ناره زويان جنس و وه رگرتنى خوئى بيت، نه و ناره زوه ي نه قامى سه رده م كرديه تى به شتيكى به نرخ بؤ گه وره و بچوك و ژير و شيت و ژن و پياو وهك يه!

به لام له نه فاميدا تامانج نيه دورتييت له ژيانى دونيا و له وانه ي تيديابه له خوئى و ناره زوه كان: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾ ده يانوت: له ژيانى دونيا به ولاره نيه، ده مريين و ده ژين ته و او بوونى بوژگار نه بيت هيچ نيئه ناكوژيئت. ﴿الجنائيه: ٢٤﴾

﴿إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ له ژيانى دونيا به ولاره هيچى تر نيه ده مريين و ده ژين و زيندو نابينه وه. ﴿المؤمنون: ٢٧﴾

﴿فَاعْرَضْ عَنِ مَنْ تَوَلَّى عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ﴿٢٨﴾ ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ: تو له و مرؤيه وازبينه كه له يادى نيئه خو ده بوپيئى به ده ره له ژينى دنيا به، هيچى ترى نه ويستوه. هه ره وه نده ي لى ده زانن. ﴿النجم: ٢٩-٣٠﴾

﴿يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ﴾

له رواهتی ژینی دنیا ناگادارن وهیچ ناگاشیان له پاشه پۆزه که نیه. ﴿الرّوم: ۷﴾

کاتی نامانجه نزیکه کانی مرۆف کورت هه لای له ژییانی دنیادا - هه رچه نده وا ده ریکه ویت دوربیت - زۆر له وه کیانهی ون ده کات، که خوا له پیناویدا دروستی کردوه، کاتی له مستی قوپی زهوی و فویه که له گیانی خۆی دروستی کرد...

به هابه رزه کان ون ده کات که پاگری راستین بۆ مرۆف:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۶﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَسَجَدُوْا لَهُۥ سٰجِدِیْنَ﴾ کاتی په روه رده گارت به فریشته کانی راگه یاند: وا خه ریکم مرۆیه که له قوپی دروست ده که م، کاتی له شیم ته واوکرد و له گیانی خۆم فوم پیداکرد، هه موتان سوژدهی بۆ به رن. ﴿ص: ۷۱-۷۲﴾

به لام مرۆفی نه فامی عه ره ب خه می هه ره گه وره ی بریتی بوو له هۆزه که ی و ئه و پوداوانه ی به ده وریان پویان ددها، له بهر ئه وه پاراستنی په چه له ک و شانازی و شه په قسه و هه والی جهنگ و هیرش کردن و هه لاتن، ئه و جیهانه ی بوو، که تیییدا ده ژیا و له پیناویدا ده ژیا، شاعیره کانیا ن هۆنراوه یان پیدایا هه لده دا، ده بو به شه و چه ره یان و جیگای پیشبرکیی نیوانیان بوو له گه ل لایه نی ئه و کارانه ی ده یانکرد، بۆ زۆر کردنی سامان و مال و مندال، هه روه ها ئه و ئاره زوو یازیا نه ی ده یانکرد.

به لام مرۆفی نه فامی سه رده م، زۆرتر گومراو قه تیس ماوه له ژییانی دنیادا و له جیهانی هه ستدا، زۆر دورکه و وتو تر بووه له به ها به رزه کان و ئه رکه کانی له بهر چنگ گرتنی به خوشیه کانی هه ستیه وه، له بهر ئه وه ی دروستکه رانی ئه م نه فامیه به په رۆشی دورخستنه وه یانن به ته واوه تی، له هه موو به ها کانی مرۆفایه تی، که مرۆف له چوارچیوه ی ئازه ل ده رده که ن، له بهر ئه وه هونه ری زۆریان نواندوه بۆ پاراندنه وه ی زهوی و پاراندنه وه ی خوشی وه رگرتن له خراپه کاری به هه رچی هۆ هیه، که به بیردا بیت - یا به بیردا نه یه ت - له هه موو نه فامیه کاندایا - کۆن و تازه یدا - کاتی مرۆف قه تیس به مینس له ژییانی دنیادا و بپروا نه هینن به زیندوو بوونه وه و گه پانه وه و لپه رسینه وه و پادا شت، ژیا ن له به رچاویان وا ده رده که ویت بپه موده و بپه مانایه . به ها کان تیییدا نرخی نیه ئه وه نده نه بیت، که

مرۆف خزمه‌تی ئاره‌زوه به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی پین‌بکات له‌ ژيانه‌ سنورداره‌که‌یدا، مرۆف له‌ ژيانه‌دا سه‌رگه‌ردانه‌ وه‌ك شاعیری نه‌فامی هاوچه‌رخ (ئیلیا أبو ماضي) له‌م چه‌ند دێره‌ ده‌ری بپیوه‌:

جنت لا أعلم من أين ولكني أتيت!
ولقد أبصرت قدامي طريقاً فمشيت!
وسأبقى ماشياً إن شئت هذا أو أبیت
كيف جنت؟ كيف أبصرت طريقي؟ لست أدري!

له‌به‌ر ئه‌وه‌ عاره‌ق هه‌میشه‌ به‌شیک بووه‌ له‌ نه‌فامیی، چونکه‌ هۆیه‌ك بووه‌ بۆ هه‌لاتن له‌ هه‌ست کردن به‌بێ هوده‌یی ژیان، که‌ ئه‌ویش هه‌ستیکی قورسه‌ له‌سه‌ر ده‌رون، وه‌ك چۆن خه‌لك خۆیان نوقم ده‌که‌ن له‌ گه‌مه‌ وگالتە (له‌و)، بۆ کوشتنی ئه‌و کاته‌ی پوچه‌ل و قورسه‌، کاتێ مرۆف له‌ مملانییه‌ نزمه‌کانیان و به‌رژه‌وه‌ندیه‌ نزیکه‌کانیان ده‌بنه‌وه‌، ده‌گه‌رێن به‌دوای ئامانجیکدا، که‌ ئه‌و بۆشاییه‌یان بۆ پریکاته‌وه‌، به‌لام نایدۆزنه‌وه‌.

له‌ نه‌فامیی عه‌ره‌بیدا عاره‌ق و کۆرپی خواردنه‌وه‌و یاری قوما؛ هۆ و وه‌سیله‌ی گه‌وره‌یان بوو بۆ هه‌لاتن... له‌نه‌فامی سه‌رده‌مدا ماده‌سپکه‌ره‌کانیش چونه‌ پال عاره‌ق و سه‌ماگه‌ و خانه‌ی پابواردن و نادیه‌کانی قوما... له‌لایه‌کی تره‌وه‌ دل‌ه‌پاوکی و نه‌خۆشیه‌ ده‌رونیه‌کان و خۆکوشتن و شیتی دێته‌ ئه‌نجام، کاتێ هۆکانی تر سه‌رکه‌وتو نابن بۆ لابرده‌نی هه‌ست کردن به‌بێ هوده‌یی ژیان له‌سه‌ر هه‌ست و هۆش.

* * *

ئه‌وانه‌ هه‌موویان هۆن له‌دوای ئه‌و په‌رش و بلاویه‌ی، که‌ ده‌رونی مرۆفایه‌تی له‌ نه‌فامییدا توشی بووه‌، هه‌ر ئیمانیشه‌ ده‌رونه‌کان له‌ په‌رته‌وازه‌یی کۆده‌کاته‌وه‌. ئیمان واتا که‌ی له‌سه‌ره‌تاوه‌: بریتییه‌ له‌ بیروباوه‌پ بون به‌وه‌ی خوا، خوايه‌کی تاك و ته‌نهایه‌ و خوايه‌کی تر نیه‌ جگه‌ له‌و... به‌راستی هه‌موو خواکانی تر و هه‌موو په‌رستراوه‌کان له‌جیاتی خوا، خه‌یالێن هه‌یج راستیان نیه‌، ته‌نها له‌ گومانی خاوه‌نه‌کانیاندا بونیان هه‌یه‌، ئه‌وانه‌ گومانیکن هه‌یج به‌هه‌ق و پاستی نابه‌خشن...

واتاکای ئه وه یه جگه له (الله) کهس شایستهی په رستن نیه، چونکه له راستیدا خواجه کی تر نیه جگه له و شایانی په رستن بیته، جا هه رچی تر په رستریته له بنه په ته وه پوچه له، چونکه ئه و په رستنه بۆ ئه وانه کراوه، که نابیی په رستریته... هه روه ها واتاکای ده سترگرتنه به وانه وه که له لایه ن خوا وه نسیراون، چونکه له ناو هه ست و هوشدا ناگو نبیته خوا خۆی شایسته ی په رستن بیته و به ته نها په رستراوی هه قیقی بیته، که چی ملکه چی جگه له و بگریته له سه ریچی کردنیدا! له کۆتایی کاره که دا مانای ئه وه یه، که خوا دانهری یاسایه، هه ر ئه و هه لال و هه رام دیاری ده کات، هه روه ها چاک و خراپ و په واو نا په وا، هه ر ئه و سنوری ئه وانه داده نیته، که خۆشی ژیا نی دونه یان تی دایه و هه لک کاری تی دا ده که ن، هه ر ئه وه به رنامه ی ژیا ن بۆ هه لک داده نیته و ئه و ئا مانجان ه یان بۆ دیاری ده کات که بۆی ده ژین.

کاریگری ئه و ئیمانه ئه وه یه، که هۆیه ک له هۆکانی په رش و بلاوی ناهیلی، ئه و هۆیا نه ی ریگه خۆش ده که ن بۆ ئه وه ی په رش و بلاوی بچیته ناو ده رو ن. کاتی خوی په رستراو له هه ستدا ده بی به یه ک خوا، به ته وا وه تی هه موو خوا دروستکراوه کان کۆتاییان دیت، ئه وانه ی ده رو ن له دوا که و تنیا ندا په رش و بلاو ده که ن و هه رپارچه ی دوا یه کی خۆی ده بیته، هه ری که یان خوا ست و شه ته حاتی خۆی ده بیته، که له یه ک ئا راسته دا یه ک نا گرنه وه، جا ده رو ن له ناویاندا دابه ش ده بیته، هه رخوا یه ی کاری خواجه تیه که ی ناکات له سه ر حیسابی خواجه کی تر نه بیته:

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾: خوا دو مرو به نمونه دینیته وه: یه ک خولامی چه ند که سی دژ به یه کتره، ئه وی تریان خولامی تاقه که سینگه؛ ئاخو ئه م دوانه وه ک یه کن؟ سو پاس بۆ خوا، به لام زۆریه یان نه زانن. ﴿الزمر: ۲۹﴾.

کاتی خوی شایسته ی په رستن ده بیته یه ک خوا، له ده رو ندا ئاره زوه کان ریک و بیگه ده بن له و سنورانه ی، که خوا بۆی سنوردار کردون، ئه و ئاره زوانه ده بنه

خۇراکىكى چاكي دەرون، نابىن بە زەهرى كوشندە، نابىن بە غەمى ھەمىشەيى، كە
 نە تىر بخوات و نە تىر بىت، ھەل بۇ دەرون ناھىيلىتەو، كە تىيدا نارام بگىت...
 كاتى خوى پەرسىراو بە يەك دادەنرى لە دەروندا ئەو ئامانجەش دياردەكرىت،
 كە ھەموو ئامانجەكان لە ناويدا رىك دەبن، ئەو بەھايانەش ديارى دەكرىن، كە
 ئامانجەكان دىنيتە كايەو. ئەو بىن ھودەيىيە لە ژياندا ھەيە دەپوات، كاتى مروف
 بپوا بەيىنى بە زىندوبوونەو ھەگەر ھەو لىپرسىنەو ھە پاداشت.

* * *

ئەگەر ئەو رۆلى رىبىرەكان بىت لە پىگە ياندنى بىكەي پتەودا، با وتە يەكى بە
 پەلەش بلىين لەسەر رۆلى پەروەردىار ﷺ، كە گەرەتەين پەروەردىار بوو
 لەمىژوودا، ئىمە ناتوانىن ھەقى خۆى بەيىنە ئەو پەروەردىار، نە لەم وتە يەدا، نە
 لە چەندەھا وتە... ئەو ھى بەسە، كە پەروەردىگارى نىعمەت بەخشە بەخشەرەكەي
 شاھەتى بۇ داو، كە دەفەرموى: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ نَاكَارَت فِرہ
 بەرزە. ﴿القلم: ۴.﴾

بەلام ناتوانىن ئەو بىكەيە بىناسىن، ھەتا ئەگەر بەپەلەش بووە باسى ئەو
 كارىگەر يە گەرەيە نەكەين، كە كەسايەتى گەرەي پىغەمبەر، خۆى لەناوياندا
 دروستى كردوۋە.

شۆيىنكە وتوان ھەمىشە شتىك لە سىفەتەكانى سەر كىردەكەيان ۋەردەگىن لە
 ميانەي خۆشەويستىانەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو ھەو
 تىگەيشتنى تەواويان بىت، چونكە موعجەب بون بە كەسايەتى سەر كىردە پال بە
 شۆيىنكە وتوانىەو دەنيت لە خۆيانەو ھەولى لە وچون بەدەن لە ھەندى
 كىردە ۋە كانياندا، ھەروەھا لە ھەندى لە قسەكانى ۋە ھەندى لە ھەلوپستەكانى و
 ھەندى ھەلسوكەوتى، ئەو ھەش بە كىردە ۋە پويداو ھە صەحابە ۋە ﷺ بە رامبەر
 پىغەمبەرەكەيان، كە زۆرىان خۆش دەويست بە جۆرىك سەروى ھەموو
 خۆشەويستىەك دەكەوت، ئەو ھەندە رىزىان لى دەگرت، كە لەسەروى ھەموو ئەو
 رىزانەو بوو، كە شۆيىنكە وتوان لە ھەموو مىژوودا بە رامبەر سەر كىردەكەيان
 ھەيانبو بىت.

هیره قل له نه بسوفیانی پرسى، که هیشتا موسلمان نه بوبو، حالی بروداران
به رامبر پیغه مبره که یان چونه؟ وتی: که سم نه بینویه نه و نده که سینی خوش
بوی وهک هاره له کانی محمد، محمدیان ﷺ خوش بوی.

به لام کاره که له گه ل پیغه مبره را ﷺ تنها نه و شعیابه نه بوه، که به بین
تیگه یشتنی نه او یان کاری کرد بیته سه ریان، به لکو کاریگه ریه کی تیگه یشتن و
هوشیارانه بوه به فرمانی خوا، نه و خویای برویان پی هینابوو، خویان
ته سلیمی کرد بوو و به فرمانی خودی پیغه مبره ﷺ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ
اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا:
بِئْسَ مَا يَفْتَعُ مَبْرَى خُودَا سَهْرَمَشَقِي چَاكَه بُو نِيَوَه وَ بُو هَرَكَسِي، كَه بَه خُودَا وَ
بِقَدِي سَه لَا هِيَوَادَارَه وَ هَر خَه رِيكي يَادِي خُويَه. ﴿الأحزاب: ٢١.

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ: هَر چِي پیغه مبره ده وداتی لیتی وه رگرن؛ له هه رچيشتان
بی بهش کا، ده سستی بُو مه بهن. ده بی له خوا بترسن؛ که تۆله ی خوا نَدَد
دئواره. ﴿الحشر: ٧.

﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِ
رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ: مه دینه یی و نه و عاره به
ده شته کیانه ی له ده وریان، نه ده بویه پیغه مبره ی خودایان وه لا بنایه و خویان
له وه لا وار دایه. ﴿التوبة: ١٢٠.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا
يُحْيِيكُمْ: نه ی که لی خاوه ن باوه ران، هه ركاتی خُودَا وَ پیغه مبره لیتو داوا ده که ن
کاری بکن نیتوه ی پی بژینتوه، گورجی بیکن؛ نیتوه ی پی
ده بوژینه وه. ﴿الأنفال: ٢٤.

پیغه مبره ﷺ فرمویه تی: ((لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ

وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ: که س له نئیوه بهوای ته او نابیت هه تا منی لا خوشه ویست تر نه بیت له خوئی و مال و مندالی.))^(۱)

هه روه ها فرمویه تی: ((صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصْلًا: چون من ده بینن نویژ ده که م نئیوه ش به و شئیوه یه نویژ بکن.))^(۲)

فرمویه تی: ((خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ: ریشوئینی خواپه رستی له منه وه وه ریگرن.))^(۳)

ئه وه ش له بهر ئه وه بووه، که ته نها سه رکرده یه ک نه بووه، که سه رۆکایه تی کومه ئیک له خه لک بکات، به لکو پیغه مبه ر بووه له خواوه راده گه یه نن، ئه وه بۆ خه لک پون ده کاته وه، که خوا نارویه تیه خواره وه، گوئیپایه لی کردنیشی فرمانه، گوئیپایه لی کردنی خواپه رستییه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٗٓ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا: ئه ی گه لی خاوه ن باوه پان! به رفه رمانی خودا و پیغه مبه ری خودا و کاربه ده ستانی خۆتان بن. هه رکاتیکیش له سه ر شستی له نئو خودا پیک نه هاتن، ئه گه ر به واتان به خودا و به رۆژی قیامت هه یه، کیشه ی خۆتان هه واله ی خوا و پیغه مبه ری خودا بکن. ئه م کاره بۆتان باشتره و ناگامی چاکتری هه یه.﴾ النساء: ۵۹.

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ: هه رکه سیک به رفه رمانی پیغه مبه ره، دیاره به رفه رمانی خواپه﴾ النساء/ ۸۰.

له بهر ئه وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ نه و خوشه ویستییه زۆره ی په یره وانن کۆببووه، که هیچ خوشه ویستییه که نه یده گه یشتن، هه روا گوئیپایه لی کردنیشی که ئه ویش خواپه رستییه، ئه وه نده ی کاریگه ری بۆ کۆبوویوه له ده رونی هاوه له کانیدا ﷺ وینه ی نه بووه له میژوودا.. کاریگه ری که سایه تیه بن وینه که ی، کاریگه ری ریبیره

۱ أخرجه الشيخان.

۲ أخرجه البخاري.

۳ أخرجه مسلم.

بئويته كاني ئو دوانه له يهك كاتدا بوون..

له پيشه وه به دريژي له ريبيره كان دواين، دوايي دهگه پيئنه وه سهري به دريژي باسي ده كه ين.

به لام كه سايه تيه كه ي پيغه مبه ر ﷺ ريمان پسي ده دات له م شوينه دا بليين:
به راستي كه سايه تيه كي كوگر (جامع) بووه هه موو ئه وانه ي تيدا كو بوه ته وه، كه بلا بوو بوونه وه له ناو كه سايه تي پيغه مبه ره كاني تر دا، سه لامي خوايان لي بي، له وانه: روخانيه تي عيسا، نارامگرتني نوح، به توانايي موسا، دلنه رمي ئيبراهيم، سه لامي خوايان لي بي.. بو چهند سيفاتيك، كه خوي تاك بووه تيدا، كه بو پيغه مبه ري تري پيش خوي نه بووه، كه سايه تي سه ركرده يه كي سينا سي تيدا كو بيووه، ئو سه ركرده ي، كه نه ته وه كه ي له په رته وازه يي كو بكاته وه، له نيو نه ته وه كاندا شوينيكي به رزيان بو ديا ري بكات.. هه روا كه سايه تي سه ركرده يه كي سه ربازي، كه سوپايه كي تاك له نازايه تي و به هيزي په روه رده بكات، كه پيرو ترين جه نكيان بي بكات.. كه سايه تي په روه رد ياريك، كه كه مته رخه مي نه بيت له كو شش كردن له په روه رده كردني شوينكه و تووه كاني له وپه ري په وشش و ناكاري چاكدا.. كه سايه تي خوا په رستكي دابزاو بو خوا، كه له په رستن غافل نه بيت، به يانيان و ئيواران و شه وان.. كه سايه تي خه باته ريك كه ماندو نه بيت له جيهاد كردن.. كه سايه تي مي رديكي نمونه يي و باو كيكي ميه ره باني دل سوژ.. ئه وان هه موو له كه سايه تيه كه يدا هاوسه نگ بوو، لايه كي به سه ر لايه كي دا زال نه ده بوو، لايه نيكي گورج و گول نه ده بوو له سه ر حيسابي لايه نه كه ي تري، بيگومان كاريگه ريه كه ي له سه ر په يره واني، كه و ره ترين كاريگه ري بوو، كه پيغه مبه ريك له ناو نه ته وه كه يدا به دي هينا بيت، كه و ره ترين كاريگه ري له ميژوودا، كه مرؤف به دي هينا بيت.

* * *

وهك به كورتي باسي ئو ريبيرا نه مان كرد، كه بنكه كه ي دروست كرد، ئو بنكه يه ي پيغه مبه ر ﷺ دايمه زراند، هه روه ها ده رياره ي كه سايه تي په روه رد ياري كه و ره، ئو كه سايه تيه ي بنكه كه ي په روه رده كرد، هه روه ها و ته يه كي كورت

دەربارەى جۆرى ئەو پىياوانە دەلئىن، كە بىنكە كە لەسەر شانيان دامەزرا:

﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾: خوا خۆى باشتەر دەزانى چكەسى بۆ

پىغەمبەرىيە مەلئە بۆزىرى. ﴿الأنعام: ۱۲۴﴾.

هەلبۇزاردنى خوا بۆ پىغەمبەرەكەى ﷺ، هەلبۇزاردنى ئەو زەوىيەى پەيامەكەى لىئو دەردە چىن، هەلبۇزاردنى ئەو نەتە وەيەى يەكەم جار پەيامەكە وەردە گرن، بىگومان ئەو هەلبۇزاردنە حىكە تىكى ئۆزى لەدواوہيە، بەپاستى خوا بۆ پەيامە كۆتايىيەكەى، گە وەرە تىرىن پىغەمبەرى هەلبۇزارد، زەوىيەكى هەلبۇزاردو، كە خوا خۆى دەزانى گونجاوتىرىن زەوىيە، كە ئەو پەيامە كۆتايىيەى لىئو دەرچىت.. زەوىيەك ئەو كاتە هىچ دەولە تىك لەو دەولەتە گەورانە حوكمى زەويان دەكرد ئەو كاتە هىچ تەماعيان پىتى نەبوو، چونكە بىبابانىكى پوتى بىن باران بوو، كە كۆمەلە بپوادارەكە دروست بوو و بە دەسلات بوو، بەبىن دەست تىخستنى دەسلاتىكى دەرهكى بۆ زەبون كوردنى و لاواز كوردنى، يا بەرى لىبگرىت نەيەلئىت نەركەكەى بەجىن بەيئىت. هەتا ئەگەر دەولەتە (گە وەرەكان) بە مەترسىيەكەيان زانى، ويستيان بەرپەرچى دەنەو، ئەو دەولەتەكەى دامەزندانو، هئىزە لئدەرەكەى پىكەپىناو، ئەو هئىزەى دوژمنى پىن دەترسىئىن.

بەلام موقەفەكانى ئەم زەوىيە، خوا دەيزانى شىباوتىرىن موقەن بۆ هەلگرتنى ئەو پەيامە و گەياندىنى بە هەموو لايەكدا، هەرچەندە بىتپەرست بوون، بەلئى، هاوبەش دانەر بوون، بەلئى. دوژمنىكى سەرسەخت بوون.. بەلئى. دەمەقالتى ئۆزىيان دەكرد.. بەلئى، بەلام لەدواى هەموو ئەوانەو، فىترەتايان پاكتر بوولە هەموو گەلانى تىرى سەرزەوى، كە شارستانىيەتى نەقامى گەندەلى كرىبوو بەپابواردن و نەرمىتى بە ئومىدى مانەوہى هەمىشەيى لە زەويدا، هەروا بە بلأوہ بوونەوہى شوپىنى ئارەزوو خالى كوردنەوہى تىيدا، وەك چۆن دوو ئىمبەراتۆرە (گە وەرەكەش!) لاي راست و چەپى دورگە (جىزىرە)يان گرتبوو، كە فارس و پۆم بوون، جگە لەوہش گەلەكانيان خرابونە ژىر زەبىر و زەنگى حاكىمى موقەدەس، كە گەردنەكانى بۆ نەوى بوون، كە مامەلەى گە وەرە كۆيلەى لەگەل گەلەكەى دەكرد، گە وەرەكان سەمىيان دەكرد و بەندەكان ملەكەچى.

بئگومان نه فامی عه ره بیی، ده رونی عه ره به هاوبهش دانه ره کانی خراب کردبوو. به لام - وهک له واقعیدا چه سپا - خرابکردنی توئیکله که ی بوو نه چوو بووه ناوه پوؤکی فیتره ته که وه، نه وه نده ی پئنه چوو نه وه عه قیده تازه یه نه وه توئیکله خراب بووه ی لا برد، هه تا یه کسه ر گه یشته نه وه ره گزه چا کانه ی که له فیتره تدا هه لگرا بوون، به شئوه یه ک شتی سه یری به دی هئنا.

بئجگه له وه بئ بروایانه ی به رده وام بوون له سه ر بئ برواییه که یان، دژی نه وه ئایینه به توندوتیژی چه نگان هه تا کوزران، به راستی نه وه درونانه ی هاتن به دهنگی په یامه که وه، به شئوه یه کی جوان هاتن به شئوه یه ک، که پئشتر وئنه ی نه بوو له ناو شوئیکه وتوانی پئغه مبه راندا، نه وهش له بهر فیتره ت پاکیان، که له ژیر توئیکلی ساخته دا شارابووه، هه روا له بهر دلسوزی قولیان بۆ نه وه ئایینه، له بهر نازایه تی یان و ناماده بوونیان بۆ به خشین و گیان به خت کردن.

شتیکی تر هه یه ده بئ نامازه ی بۆ بکریت، نه ویش ناماده بییان بوو بۆ گواسته نه وه ی خیرا بۆ نه وه شوئینه تازانه ی نیشته جئ ده بوون تئیدا و ده بووه نیشتمانیان.. نه وه په یوه نده تونده ی جوتیار ده به ستن به زهویه که یه وه نه وانی نه ده به ست به زهویه که یانه وه تا کاتئ چه ند هه نگاوئیک لئی دوز ده که ونه وه؛ هه ست به غه ربیی بکن. نا به و شئوه یه به زه ویدا بلا بوونه وه وهک نه وه ی له وه و پئش هئچ گه لئکی تئیدا بلاونه بو بئته وه، رئنه مایی و پوئشنا بیان بۆ هه موو مرؤفایه تی هه لگرتبئ.

هه تا ئیستا به کورتی له وه سن هؤکارانه دوا بن، که به شداری کردووه له پته و کردنی نه وه بنکه یه ی پئغه مبه ر ^ﷺ دروستی کردبوو: گه وره یی نه وه رئبیرانه ی بنکه که له سه ری دامه زرابوو، هه روه ها گه وره یی په روه ردیار، که پئغه مبه ر بوو، هه روا فیتره ت پاکی نه وانه ی نه وه رئبیره گه ورانه یان وه رگرت و به گه وره یی په روه ردیاره که یان کاریگر بوون. جا هئشتا باسی ده وری نه وه په روه رده یه مان نه کردووه، که پئغه مبه ر ^ﷺ پئی هه ئساوه به رامبه ر په یره وانی.

* * *

رئبیره کان به راستی هه ن - نه مرؤش هه ن هه روهک نه وه پوؤده ی لای خساوه

هاتوته خواره وه - به لام له خویره کارناکات، نه گەر پهروه دیاریک له ناو دهرونی په پیره وانیدا نه چیئین و سهوزی بکات و سه پررشتی بکات و چاودیری بکات و ناراسته ی بکات، پهروه دیاریش رنگه هه بئ، به لام کاریگره ته واوه که ی نادات هه تا هه ولی پتویست دهدات بۆ پرۆسه ی پهروه ده کردن، کاریگره یونی له خووه (تلقانی) به ته نها بهس نیه بۆ پهروه ده کردن دهرون، نه گەر پهروه دیار هه ولتکی نیجایی نه دات، بۆ قول کردنه وه ی به های پتویست و چه سپاندنی له دهرونه کاندای.

له کتییکی تردا باسی بهرنامه ی پهروه ده ی ئیسلامیم کردوه،^(۱) به لام لیره دا ده مانه ویت رۆلی پهروه ده دیاری بکهین له دروستکردنی بنکه دا، چونکه نه مه نه و بابه ته یه، که نه مرۆ بهر وه پومان ده بیته وه له بزوتنه وه که ی سهرده مماندا و له زۆر بابه ته کاندای نه وه مان هه ر نیه.

له پیشه وه باسمان کرد که بپروا به (لا اله الا الله) کاریگره یه کی قولی هه یه له دهرونی مرۆفدا، چونکه گهردیله کانی ناو دهرون نوپاره پێک ده خاته وه، وه ک چون ته وژی کاره با کار ده کاته سه ر پارچه یه ک ناسن و گهردیله کانی یه ک ده خاته وه.. به لئ، به لام دهرونی زیندوو - به ناره زوه کانی و ویسته کانی و هه لچونه کانی و راکیشانه کانی - له پارچه ناسنکی نه جولاو ناچیت، که ده کړی له سه ر شتیوه که ی خۆی پاریزگاری بکړیت له و ماوه دریزه ی که له سه ری بووه.. به لکو پارچه ناسنه که خۆی - هه لئاچن و ناچولئ له ناو هه سه ته کاندای - بۆ هه میشه پاریزگاری باره که ی خۆی ناکات، که ته وژی کاره با دروستی ده کات، نه گەر پاریزه ری بۆ دانه نریت بیپاریزیت له وه ی گهردیله کانی جارنکی تر بلاوبینه وه، وه ک له وه پیش بلاوبونه وه.

دهرونی مرۆف - به هه لچونه کانی و ناره زوه کانی و راکیشه ره کانی - له پیشتره، که جارنکی تر په رش و بلاوبیته وه، نه گەر به چوارده وریا پاریزه ر نه بیت بیپاریزئ له بلاوبونه وه، که کاره کاته سه ر ریک و پیک کردنی گهردیله کانی، هه ر کاتی ویستی یاساکه ی خۆی سه رله نوئ تیک بداته وه.. وه ک

۱ کتاب (منهج التربية الإسلامية)

چون پارچه ناسن همو موگناتیسسه که ی ون ناکات، نه گار ماوه یه ک
 بی پاریزگاری وازی لی هینرا، به لام موگناتیسسه که ی ورده ورده ون دهکات، نه و
 درونه ش، که پروای هیناره هر به و شیوه یه، همو نیمانه که ی ون ناکات کاتی
 بی پاریزگاری ماوه یه کی دوردریز وازی لی بهینریت، به لام ورده ورده نیمانه که ی
 لاواز ده بیت، هتا وای لی دیت نیمانیکی کارا نابیت، توانای یه کگرتنی نابیت، هتا
 وه کو نه وه وایه هر له جیهانی واقیعدا نه بوویت... لیره دا دهرده که ویت، که
 په روره ورده چنده پیویسته به رده وام بیت له سر نیمان، نه ک هر نیمانی پروت.
 دهرونی مرؤف له ژبانی دونیادا توشی جول یه کی هه لوه رینی نه ریتی ده بیت
 له ناو قه واره ی خویدا، نه نجامی کاریگری نه و ناره زوانه ی که خوا له قورئاندا
 باسی کردون:

﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
 الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
 ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ﴾ ناره زوی ژنان و
 کوی نذر په یداکردن و دهسکه وتنی کرمای زلی زیو و زیبان و په وه نه سپی به
 دروشم و ولسات و زهوی کتلان، بق مردم رازاوه ته وه و له ژبانی دنیا یه دا مایه ی
 خوشین، به لام وه ختی دینه وه به ردهستی خودا، پیده زانن که نذر له وه باشتر
 هیه... ﴿آل عمران: ۱۴﴾

به راستی له پیشه وه باسمن کرد نه م جول هه لوه ریته نه ریتی ی دهرون- که له
 سروشتیدا پال به مرؤفه وه ده نیت بق کرده وه ی دیاریکراو و په فتاری دیاریکراو-
 خالی تاقیکردنه وه یه، نه و تاقیکردنه وانه ی، که مرؤف له ژبانی دونیادا توشی
 ده بیت، که له دهرونیکه وه بق دهرونیک جیاوازه، هه روه ها په فتاریک له
 په فتاریکه وه: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ
 عَمَلًا﴾ نیمه نه وه ی له سر زه ویدایه بق رازاندنه وه ی دروستمان کردوه بق نه وه ی
 مرؤفه کان تاقی بکینه وه که کامیان چاکترین کرده وه ده که ن. ﴿الکھف: ۷﴾

نایه ته پیروزه که به کورتی باسی نه و ناره زوانه دهکات، که له ناو دهروندا

ده بزوين و ده بچولئينى به ره و كرده وه و په فتارى ديارىگراودا، چونكه بواره كى
 بوارى دريژه پيدان نيه. ^(۱) به لام هه لچونه كانى مرؤف و خووشيه كانى و هاواره كانى و
 پاكيشانه كانى له ژماره نايه ن، كوتايى نايه ت و پيداگيرى ده كات، هه روه ك شاعير
 گوتويه تى: ((وحاجة من عاش لا تنقضى)).

له بهر شه وه تاقير كرده وه هه موو چركه يه ك به رده و امه، په روه رده ش هه موو
 چركه يه ك پتويسته، هه تا دهر ون له سه ر بارى پتويست راست بيته وه، له
 به ندياه تى ناره زووه كانيش رزگار ده بيت، له سه ر راستالى (استقامة) راديت، هه تا
 لاي ده بيته بنه رت (أصل)، فه رموده ي خواى به سه ردا جيبه جى ده بيت كه
 ده فه رموى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
 أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾

نه وان هه كه گوتويانه: په روه رداگاران خودايه و له گفتيان لايان نه داوه؛ فره شته
 دينه لايان و پييان نيئن: نه بترسن، نه خه م بخون؛ مرده تان بى گه يشتونه شه
 به هه شته ي كه به لئنتان پيدراوه. ﴿فصلت: ۳۰﴾ له گه ل نه وه شدا مرؤف بى تاوان
 نيه و هيج كه س له هاواره كانى دهر ون پاريزدانويه، كه ده يخاته ناو گونا هه وه،
 هه رچه نده ده رگاي توبه له به رده م مرؤفدا هه ميشه كراوه ته وه. پيغه مبه ر ﴿
 فه رمويه تى: ((كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرَ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ: هه رچى ناده ميزاد هه يه
 گونا هه زور ده كات، با شترين گونا هه كاران نه وان هه ن، كه توبه له گونا هه كانيان
 ده كه ن.)) ^(۱) ليره دا پؤلى په روه رده و پتويسته مرؤفايه تى به په روه رده
 دهر ده كه ويت، پتويستيشه نه و په پى گرنگ و بايه خى پى بدر يت.

په روه رده ته نها بؤ پي ك و پي ك كرده ي دهر ون و شپه رزه يى و هه لچونه كانى
 پتويست نيه، هه رچه نده نه وان هه بنه ره تيكن ناتوان ريت وازيان لى به يئر يت، به و
 نه بيت زيان راست نايته وه، به لام پتويسته بؤ ناسته كانى ترى په فتار و به ها

۱ له چه نده نايه تى تر دا به دريژى باسكراوه و هه روه ها له زور فه رموده كانى پيغه مبه ردا. ﴿
 ۲ رواه أحمد وابن ماجه.

خوای گه‌وره جورده‌ها تاقیکردنه‌وهی له‌ژیانی دونیا بۆ مرۆف داناووه، هه‌ندیکیان له‌ناخی خۆیه‌وه فشار ده‌که‌ویته‌ سه‌ری، نه‌ویش پالنه‌ره‌کان و خواست و ئاره‌زوه‌کانیتی، هه‌ندیکی تریشیان فشار له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌رونی خۆی ده‌که‌ویته‌ سه‌ری، هه‌رچه‌نده‌ کار ده‌کاته‌ سه‌ر ناخی خۆیه‌وه، جا فشاری سیاسی بیته، یان ئابوری، یان کۆمه‌لایه‌تی، داب و نه‌ریتی خه‌لکیش ده‌چیتته‌ ناو فشاره‌که‌ی دواییه‌وه، هه‌موویان خواستی ملکه‌چ کردنی خه‌لکیان هه‌یه‌ به‌پیی پتویسته‌کانیان، نه‌گه‌ریش زۆریان له‌ نه‌فامیدا به‌تایبه‌تی هه‌واو ئاره‌زو بوو بن زیاتر له‌وه‌ی پتویسته‌ حه‌قیقه‌ته‌کان بن، نه‌وه‌واو ئاره‌زوه‌ن، که‌ لوت به‌رزه‌کان ده‌یانسه‌پاند به‌سه‌ر بن‌ده‌سه‌لاته‌کاندا: ﴿وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾: نه‌گه‌ر راستی شوین ئاره‌زوی وان که‌وتبا، بیگومان ئاسمانه‌کان و زه‌مین و هه‌رچی ده‌ناو نه‌واندایه‌ه، خه‌را ده‌بون. ﴿المؤمنون: ۷۱﴾.

بۆ نه‌وه‌ی ژیان ریک و بیک بیته‌ له‌سه‌ر ئاستی شیاو به‌ مرۆفه‌وه، نه‌وه‌ مرۆفه‌ی خوا ریزی لی‌گرتووه‌وه‌ فه‌زلی داوه‌ به‌سه‌ر زۆر له‌ دروستکراوه‌کانیدا، پتویسته‌ مرۆف به‌ره‌لستی نه‌وه‌ فشارانه‌ بکات، نه‌گه‌ریش به‌هۆی نه‌وه‌ به‌ره‌لستیه‌وه‌ توشی جورده‌ها بن‌به‌ش بوون بیته‌..

نه‌گه‌ر واز له‌ ده‌رون به‌یتریت بن‌چاودیری و پاراستن، نه‌وه‌ ده‌رونه‌ نه‌رم ده‌بیته‌ و لاواز ده‌بیته، هیزی به‌ره‌لستی کردنی فشاری نامینی و به‌ئاسانی لارده‌کریته‌وه‌وه‌ لول ده‌کریته، جا لوت به‌رزه‌کان هه‌ولی به‌کاره‌یتانی فشاری زیاتر ده‌ده‌ن، بۆ به‌ده‌سته‌یتانی ملکه‌چ بوونی زۆری خه‌لک، نه‌وه‌کاته‌ش فه‌ساد له‌ زه‌ویدا سه‌ره‌لده‌دا، واته‌ به‌ده‌سه‌لات ده‌بی و گه‌وره‌ ده‌بی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾: فه‌ساد له‌ وشکانی و ده‌ریادا سه‌ری هه‌لداوه‌ به‌و کاره‌ خراپانه‌ی، که‌ مرۆف ده‌یکه‌ن. ﴿الروم: ۴۱﴾.. له‌و (کاره‌دا) سته‌می سته‌مکاران و خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ده‌ران په‌کسانن، جا نه‌وانه‌ هه‌موو خراپه‌ن

ژيان دور ده‌خه‌نه‌وه له وینه پاسته‌که‌ی، که پټوښته له‌سه‌ری بیت. لیره‌دا رۆلی په‌روه‌ده جاريکی تر به‌ديار ده‌که‌وی بۆ نه‌وه‌ی ده‌رونی پته‌وی پټوښت به‌ده‌ست به‌یتي، بۆ به‌روه‌وو بوونه‌وه‌ی فشاره‌کان. به‌ها و رټيیره‌کان به‌ردی په‌قن، که بنياتی ده‌رون له‌پوخان ده‌پارټن له‌کاتی به‌که‌م ليداندا، يا چه‌مینه‌وه له‌ژير فشاردا، به‌پټی ده‌ستگرتنی پاستی به‌و به‌ها و رټييرانه‌وه پته‌وی پاسته‌قینه بۆ ده‌رون دروست ده‌بیت، نه‌و ده‌ست گرتنه‌ش به‌هه‌ولی به‌رده‌وامی په‌روه‌رده‌ی پاست دروستی ده‌کات، به‌لام له‌ده‌روندا نه‌وه دروست نابیت، هه‌تا له‌سه‌ر پټک کردنی ناره‌زه‌که‌ی و هه‌واو هه‌وه‌سه‌که‌ی پانه‌یه‌ت، چونکه بټنه‌وه توانای له‌سه‌ر پته‌ویی نابیت و به‌رگه‌ی نه‌رکه‌که‌ی ناگرتیت: ﴿فَأَسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌تو پاگه‌یه‌ندراوه پټ‌دایگره؛ که تو له‌سه‌ر ريگه‌ی پاستی. ﴿الزخرف: ٤٣.

﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی که به‌رانبه‌ر به‌کتیب په‌فتار ده‌که‌ن و نوټيزيش ده‌که‌ن، نيمه پاداشی نه‌وانه‌ی ناکارچاکن گوم ناکه‌ين. ﴿الأعراف: ١٧٠.

پټوښت بوون به‌په‌روه‌رده، نه له‌و سنوره کوتايی دیت، نه له‌ ناستی نه‌و کاراندا کوتايی دیت، به‌تاييه‌تی سه‌باره‌ت به‌ بپواداره‌کان، به‌پاستی ويستی خوا وابه‌وه، که هه‌موو خه‌لك يه‌ك نه‌ته‌وه نه‌ين:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ﴾ په‌روه‌ردگارت نه‌گه‌ر حه‌زی بگردايه، خه‌لکی دنياي گشتی ده‌کرده يه‌ك نايين؛ به‌لام به‌ناته‌بايي هه‌ر ده‌ميئنه‌وه؛ {نا} مه‌گين په‌روه‌ردگاری تو به‌زه‌یی پيياندا بيته‌وه؛ که هه‌ر بۆيه‌ی دروست کردون. ﴿هود: ١١٨-١١٩.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۗ هُوَ يُشِيءُ ۗ﴾ هه‌ر نه‌ويشه‌ که ئي‌وه‌ی وه‌دی هيئاوه، سا هيئديکتان باوه‌رو پټ‌نه‌هيئاوه و هيئديکيشتان

پاشان له دهستوری خوی پاک و به زردا وایه، که له سر زه ویدا پالنانه هه بیته
له نیوان پرواداره کان و بی پرواکاندا، له نیوان نه هلی هه ق و نه هلی باتلدا، بۆ نه وهی
زه وی خراب نه بیته به بالادهستی نه هلی باتل، بی نه وهی شتیك هه بیته پشتگیریان
بکات: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ
اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾: نه گهر خودا هیندیکانی له وئا پوره به هیندیکان
تهرت و تونا نه کردایه، نه م زه مینه خراببو؛ به لام خودا چاکه ی له سر هه مو
خه لکی دنیا هه یه. ﴿البقرة: ۲۵۱﴾.. خوا ده توانی نه هلی باتل له ناویه ری و
سته مه کانیاں پوچه ل بکاته وه، چونکه هه ره وه که به هه رچی بلی بیه ده بی:
﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾: هه رچیه ک بمانه وی
په یدا بی، هه هینده یه که پی بیژن: بیه، ده بی. ﴿النحل: ۴۰﴾.. به لام دهستوری
خوا وایه، که له ناو بردنیاں به دهستی نه هلی هه ق بیته، به یارمه تی و پشتیوانی
خوا، نه وهش له لای نه هلی هه ق به شیکه له تاقیکردنه وه، که له دهستوری خوا
بویان دانراوه، بۆ گه وره کردن و به زرکردنه وه یان له و کاته دا: ﴿ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ لَأَنْتَصِرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِيَجْلُوا بِبَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ﴾: نه گهر خودا بیویستبا، بۆ
خوی توله ی لی دهستاندن، به لام ویستی به یه کتریتان به زموی. ﴿محمد: ۴﴾. ﴿فَلَمْ
تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ
وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا﴾: الله سَمِيعٌ عَلِيمٌ: نه وان نیسوه
نه تان کوشتن؛ خوا کوشتنی. که هاویشنت، هاویژه ره که تو نه بوی؛ خوا
هاویشتی. نه و ده بیویست باوه پرداران به باشی تاقی کاته وه، خودا بیسه رو
زانایه. ﴿الأنفال: ۱۷﴾.

نه م کاره بریتی یه له کوشش و پالنانی ناهه ق له پیناوی چاکسازی زه وی و
پاراستنی له خرابه، نه وه نه و لوتکه یه، که مرؤف له ژیا نی دنیادا پی ده گات،

هر له هه مان کاتدا لوتکه ی ئیسلامه، پیغه مبه رﷺ فرمویه تی: ((ألا أُخبرُكَ بِرأسِ الأمرِ، وَعَمُودِهِ، وَذُرُوعِهِ سِنَانِيهِ؟)) نایا پیت رانه که یه نم که سه ری نه م کاره و کۆله که که ی و لوتکه که ی چیه؟؟)) - معازی کوری جه به لﷺ ده لئ - وتم: به لئ نه ی نیراوی خوا، فرموی: ((رأسُ الأمرِ الإسلام، وَعَمُودُهُ الصلاة، وَذُرُوعُهُ سِنَانِيهِ الجهاد: سه ری کاره که ئیسلامه، کۆله که که ی نویره، لوتکه که ی جهاده.))^(۱)

جهادیش کاریکه پیویستی به پهروه ده یه کی دریز و ناماده کردن هه یه، ناماده کردن دهرونی و گیانی پیش ناماده کردن لاشه یی و مادیی، نه وه ناستیکه له ناسته کانی پهروه ده ته واو ناییت، هه تا مرؤف به و دوو ناسته ی پیشوودا تن نه پهریت، ههروه ها پیویستی به دهرون پتهوی هه یه که له سه ر پیک کردن ناره زوه کان چر ده بیته وه، به و پیته پهروه ده پله پله ده چیته ناو نه و سئ ناسته به پاهیتان له سه ر پیک کردن ناره زوه کان و پاهیتانی دهرون له سه ر پیک کردن به تیپه ربوون به به ده سته پینانی پتهوی به چه سپاندنی به ها به رزه کان له بنیاتنانی دهروندا، به گه یشتن بق ناماده بوون بق جهاد و ئارامگرتن له سه ر ئه رکه کانی له دهرون و مالدا..

پاشان ناستیکی تر هه یه هر ده بن نامازه ی بق بکه ین، کاتئ پاسی باشتترین سبه ده که ین، به تایبته ی نه وه ی هاوه لانی پیغه مبه رﷺ، نه ویش ناستی خۆبه خشینی جوامیرانه یه، که له واجبه کان و فرهزه کانیش تیپه ر ده کات، که به رز ده بیته وه بق مه ندویه کان و موسته حه به کان، وایان لی ده کات وه ک واجبه کان و فرهزه کانیان لی بیت، بن نه وه ی خوا و پیغه مبه ره که ی بیسه پینن، به لام هر له به ر خۆشوویستی خوا و پیغه مبه ره که ی و په رستنیکی دلسوزانه بق خوا به ئومیدی پازی بونی، نه و نه وه تاکه ی پیغه مبه رﷺ پهروه ده ی کردبوو، له و ناسته دا گه یشتبوه لوتکه، هه رچه نده نه وه یه که له نه وه کانی ئوممه تی ئیسلام خالی نه بوه له و که سانه ی به رزیوونه وه بق نه و ناسته به رز و بالا یه.

* * *

کاتئ نه وه مان بق بوون بووه وه، نه وا نزیک بوینه وه له به رچا وگرتنی نه و

ههولهی پهروه دیاری گه وره ❀ داویتی بۆ بهرزکردنه وهی ئه و دهرونانه بۆ ئه و
ناسته بهرزهی گه یشتبونی له جیهانی واقیعدا، ئه ویش ناستیکه، که له میژوی
مرۆفدا نه بووه ..

کاتی ئه و نامپازه گه ورانه مان زانی، که پیغمبه ر ❀ به کاری هیناوه له
پهروه رده کردنی هاوه له کانیدا، یارمه تیمان ده دات بۆ له بهرچا و گرتنی ئه و ههوله .
ئه و ههوله ش نامپازیک پیویسته بۆ هه موو پهروه رده کردنیک له سه ر بهرنامه ی
نیسلام؛ جا له هه ر نه وه یه ک بیته له نه وه کانی نیسلام، هه روا قولکردنه وه ی بپروایه
به خوا و پۆژی دوا یی و ژیان بردنه سه ر له گه ل بوونی خوادا .

هیچ شتیک نیه وه ک تیمان بتوانی به و شیوه یه دهرون بهرز بکاته وه، به پاستی
ئه و تیمانه ئه و پاریزه رانه زۆر ده کات، که دهرون ده پاریزن له ده ست ده رچون و
نزم بونه وه له گه ل گرانیی ناره زوه کان، پاشان بهرز بونه وه ی لا خۆشه ویست
ده کات له په یژه کانی خوا په رسته کان بۆ بهرزترین پله .

مرۆف چهنده له گه ل خوا ده ژیی و خۆشی ده ویت و لئی ده ترسی، له ناشکرا و
نه پیتی یادی ده کات و داوای رازی بوونی ده کات، چهنده یادی پۆژی دوا یی و
زیند بوونه وه و کۆبوونه وه و لپیرسینه وه و پاداشت و به هه شت و دۆزه خ ده کات،
ئه وه ننده ده توانی ناره زوه کانی به ند و به ست (ضبط) بکات و به ها به رزه کان
له خۆیدا بنوینی، ئه وه ننده ده توانی خۆی ناماده بکات بۆ جیها دکردن له پیتاوی
خوادا، هه روه ها ناره زومه ندی بۆ خۆبه خشیینی مهردانه به ئومیدی رازی بوونی خوا .
نه گه ر له نایه ته کانی قورنانی پیرۆز بکۆلینه وه ده بینن، به تایبه تی ته رکیزیکی
زۆری له سه ر ئه و کارانه کراوه ..

به لام ناساندنی خوا به ناوه جوانه کانی و سیفه ته به رزه کانی و ئه و توانایه ی،
که هیچ له دهستی ده رناچیت و ئه و زانسته ی هیچی لی ون نابیت و ئه و چاودیرییه ی
بی ناگا نابیت له هیچ و ئه و په حمه ته ی هه مووشتی گرتۆته وه، ئه و ده سه لاتهی
هیچ شتیک له به رده میا خۆی بۆ ناگیریت؛ پرونتره له وه ی له کتیه ی پیرۆزه که ی
خوادا ناماژه ی بۆ بکریت، ئه وه ش پابه تی یه که م و گه وره ترینه له بابته کانی
قورنانی پیرۆزه دا، له پوهی ئه و پوه ره وه، که دایده پۆشیت و ته رکیزی به رده وام

له سهري و پونكرده وهی پټويستيه كانی، نه ویش په رستنی خوی تاك و ته نهایی
 بین هاویه شه له بیروباوه پی دلدا و دروشمه كانی په رستن له نوټو و پوټوو و زه كات و
 حاج و داوای یارمه تی لی كړدن و هاوار بڼ كړدنې و قوربانی بڼ كړدنې و نه زرد و
 پارانه وه و پابه ندبون به یاساكانی خوا له فرمانه كان و قه ده غه كان و یاساكان و
 ریڼما ییبه كان و نه حكامه كانه .

به لام دیمه نه كانی پوټی دوا یی له گال جوړ او جوړی شیوازی را نو ان دیسا و
 باس كړدنې له زور شو پیندا و بیرخستنه وه ی نيعمه ته كانی و سزا كانی، هه روه ها
 كاریکی پونه بڼ نه و كه سانه ی باش له قورنانه كی خوا ورد ده بڼه وه .. به لام
 نه وه ی له سوره ته مه دینه ییبه كان سه رنج راده كیشی به تاییه تی، كه دوو كاره كه
 به ییكه وه ده به ستی: نه ویش بپوا به خوا یه و بپوا به پوټی دوا ییبه، به سه لیبی و به
 نیجایی، نه وه شی به بیروباوه پ و دروشمه كان و یاساكان و شیوازی په فتار و
 په وشته كان په یوه ست كړدوه، جا چ لای بپواداران بیت یان بین بپواكان: ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَكَ وَالصَّالِحِينَ مِنْ ءَامِنٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ﴾ نه وان هی خاوه ن باوه پڼ و نه و كه سانه ش كه جوله كه و فله و سایبی
 مه زه بون، نه گه ر به خوا و پوټی په سلان باوه پویان بی و ناكار چاك پڼ، له لای
 په روه ردگاریان پا پاداشی خویان پڼ ده گا و نه هیچ ترس نیکیان له سه ره، نه خه م
 ده خون. ﴿البقرة: ۶۲﴾

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمْ النِّسَاءَ فَلَبَعْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ هه رگا ژنان تان ته لاق دا و كاتی هه یایان به سه رچوو-
 نه گه ر به ته رزنیکی رهوا وهك ناوجوتانی پټشویان پټك كه و تن- نیوه مه بڼه
 به ره له ستی شو كړدنیان. كڼ له نیوه بپوای به خوا و به پوټی قیامه تی
 هه بی. ﴿البقرة: ۲۳۲﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ: نَهَى كَهَلِ خَاوَهَن باوه پان! خیره کانتان به منته له سر کردن و نازاردان به فیوق مه دهن. نه چن وهك نهو كه سانه بن كه باوه پان به خوا و پوژی سه لا نیه و بق پوبینی له مالی خویان ده به خشن. ﴿البقرة: ۲۶۴﴾

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا: نَهَى كَهَلِ خَاوَهَن باوه پان! به رفه رمانی خودا و پیغه مبه ری خودا و کار به ده ستانی خوتان بن، هر کاتیکیش له سر شتی له نیو خودا پیک نه هاتن، نه گهر بیواتان به خودا و به پوژی قیامه تی هیه، کیشی خوتان هه واله ی خوا و پیغه مبه ری خودا بکن. ثم کاره بؤتان باشره و ناکامی چاکتری هیه. ﴿النساء: ۵۹﴾

﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ: دژی نه وانه بجهنگن كه به خودا و پوژی سه لا بن باوه پان و هرچی خوا و پیغه مبه ری خوا به نارپه وایان زانیوه، نه مان به په وای ده زانن و نایه نه سر دینی راستیش، تا نه و کاته ی به زه لیلی و به دهستی خو، سه رانه ی خو به نگو ده دهن. ﴿التوبة: ۲۹﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا: بن سو پیغه مبه ری خودا سه رمه شقی چاکه بق نیوه و بق هر که سنی که به خودا و پوژی سه لا هیواداره و هر خه ریکی یادی خواجه. ﴿الأحزاب: ۲۱﴾

نه گهر له سوره ته مه دهنیه کاندا په یوه ندی راسته وخو له نیوان بپروا به خوا و

بیروا به یزیدی دواپی مه بیت، له سوره ته مه که بیه کانیسدا هیه، هر چه نده
 هر یه که یان خوی سه ربه خوی باسی کردوه: ﴿الْهٰکِمُ اِلٰهُ وَاحِدٌ فَاَلَّذِيْنَ لَا
 يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ قُلُوْبُهُمْ مُّنْكَرَةٌ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ﴾ خودای نپوه هر یه کیته،
 نهو که سانه ی بیرویان به دوا یزیدی، دله کانیان دژ باوه پین و خوشیان هر بهزل
 ده زانن ﴿النحل: ۲۲﴾.

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلٰى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ
 الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿۳۱﴾ وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ﴿۳۲﴾
 وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
 غَرَامًا ﴿۳۳﴾ اِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿۳۴﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا اَنْفَقُوْا لَمْ
 يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿۳۵﴾ وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ مَعَ
 اِلٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اِلٰهُ بِالْحَقِّ وَلَا
 يَزْنُوْنَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَمًا ﴿۳۶﴾ يُضْعَفُ لَهٗ الْعَذَابُ يَوْمَ
 الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدُ فِيْهِ مُهَيِّئًا ﴿۳۷﴾ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صٰلِحًا
 فَأُوْلٰئِكَ يَبْدِلُ اِلٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنٰتٍ وَكَانَ اِلٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۳۸﴾ وَمَنْ
 تَابَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ اِلٰى اِلٰهِ مَتَابًا ﴿۳۹﴾ وَالَّذِيْنَ لَا
 يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ وَاِذَا مَرُّوْا بِاللَّغْوِ مَرُّوْا كِرٰمًا ﴿۴۰﴾ وَالَّذِيْنَ اِذَا
 ذُكِّرُوْا بِبٰآئِتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخْرِئُوْا عَلَيَّهَا صُمًّا وَعُمِيَانًا ﴿۴۱﴾ وَالَّذِيْنَ
 يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَّاجْعَلْنَا
 لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا ﴿۴۲﴾ اُوْلٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ
 فِيْهَا حَيَّهٗ وَسَلٰمًا ﴿۴۳﴾ خَلِدِيْنَ فِيْهَا حَسَنٰتٍ مُّسْتَقَرًّا وَمُقَامًا: عهده

راسته‌کانی په‌حمان نه‌و که‌سانه‌ن که بی‌ده‌عیه ده‌چنه پړیوه و هر کاتیکیش نه‌زانه‌کان بیان‌دوینن، په‌رسقی نه‌رم و نیانیا‌ن ده‌ده‌نه‌وه. نه‌وانه‌شن که شه‌و تا پړژ، پوه و په‌روره‌دگاری خو‌یان سوژده ده‌بن و ویستا‌ون. نه‌وانه‌شن که وا ئیژن! نه‌ی په‌روره‌دگاری هه‌مومان! جه‌زده‌دانی نوژه‌خمان لی‌دورخه‌نه‌وه؛ چونکه جه‌زده‌بی جه‌هنده‌م دوا‌یی نایه که به‌راستی زور شو‌ینتیکی ناله‌بار و زور نه‌نوا‌یه‌کی خراپه. نه‌وانه‌شن که له‌کاتی مال به‌خشینا، نه‌یه‌کجاری ده‌ست بلا‌ون، نه‌ته‌واویش ده‌س قوچا‌ون. هر له‌ناو ناوه‌نده‌دا، ما‌ون. نه‌وانه‌شن که وپرای خوا، هیچ شتی تر ناپه‌رستن؛ که‌سیکی‌ش ناکوژن که خوا رژنی خو‌ینی به‌ناره‌وا زانیوه؛ مه‌گین به‌هق؛ توشی داوین پی‌سیش نابن. هرکئ نه‌م کارانه بکا، تا‌وانی خو‌ی دیته‌وه پړی. پړژی سه‌لا دوچه‌ندانه نازار ده‌دری و به‌سو‌کایه‌تی هر له‌ویدا ده‌مینی، مه‌گین نه‌وی توبه ده‌کا و باوه‌پ دینی و نا‌کاری چاک په‌چاو بکا، به‌راستی ده‌گه‌پیته‌وه بۆ لای خودا. نه‌وانه‌شن که به‌درو، شایه‌تی ناده‌ن و هرگا به‌لای کاری ناله‌باردا راده‌بورن، مه‌ردانه خو‌ی لی‌لاده‌ده‌ن. نه‌وانه‌شن که هرکاتی نیشانه‌کانی په‌روره‌دگاریان وه‌بیر ده‌خریته‌وه وه‌ک که‌پ و کویر نا‌ویستن (و گوئی پیده‌ده‌ن). نه‌وانه‌شن که ئیژن: نه‌ی په‌روره‌دگارمان! ژن و مندالانی وامان پی‌ ببه‌خشه، بینه‌مایه‌ی چا‌وپونیمان؛ بشمانکه پیشه‌وا بۆ خو‌پاریزه‌کان. جا نه‌وانه له‌پاداشی خو‌پاگرتنیا‌ن، نوژه {کانی به‌هشت} یا‌ن پی‌ده‌دریت و له‌ویدا هر به‌ درود و سه‌لامه‌وه ته‌کیانا پوه‌پو‌ده‌بن. هر له‌ویدا ده‌میننه‌وه، که زور بنکه‌یه‌کی باشه و زور نشیمه‌نیکی خوشه... ﴿الفرقان: ۶۳-۷۶﴾.

به‌لگه په‌رده‌دیه‌که‌ی نه‌و کاره نه‌ویه، که بپروا به‌خوا و پړژی دوا‌یی سه‌ربه‌خون و خو‌یان به‌ناخی ده‌روندا ده‌چنه خواره‌وه، پاشان به‌ته‌واومه‌ندی به‌سترا‌ون به‌یه‌که‌وه، نه‌وه نام‌رازه گه‌وره‌که‌یه له‌به‌رنامه‌ی په‌روره‌ده‌ی ئیسلامیدا، که په‌ره به‌نومیده‌که‌ی ده‌دات به‌په‌یمانی به‌رده‌وام و به‌دوا‌چونی زیره‌کانه‌ی به‌رده‌وام.. نا نه‌وه بو‌وه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ پتی هه‌لساوه به‌شی‌وه‌یه‌کی تا‌کی وا، که له‌می‌ژو‌دا وینه‌ی نه‌بو‌وه، کاره به‌رده‌وامه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌مه‌که‌به‌تایبه‌تی، قولکرده‌وه‌ی بپروا به‌خوا بو‌وه و قولکرده‌وه‌ی بپروا به‌پړژی

دوایی بووه له دهروونی هاوه له کانیدا، پاشان په یوه سست کردنی نیوان بپوا به خوا و بپوا به پوڅی دوایی له و درونانه دا، هه تا وای لی هاتوو ه نیوان بووه ته بیرخه وهی نه وی تریان له خووه و به ره و نه؛ به شیوه یه کاتنی خوا بیری مروفیک بخرایه وه له گه لیان بیری پوڅی دوایی ده که و ته وه، به نیعمه ته کانی و به سزا کانی، نه گه پوڅی دوایی بپرخرایه وه، خوی پاک و به رزی بپرده که و ته وه، نه و خویای خاوه نی دونیا و پوڅی دواییه و خاوه نی هه مور شتی که له بونه وه ردا.

به و نامرازه گه ورانه نه و لوتکه یه درده که ویت، که پیغه مبرک پیسی گه یشتوو له په روه درده کردنی هاوه له کانیدا، له وه سغه جوانه دا، که له کتیبه که ی خوادا بویان کراوه، دوی نه وهی نه و په روه درده تا که یان کرد ته سه چاوه ی خویان و به شی نوریان لی وه رگتوو:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ ﴿١٠١﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٠٢﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿١٠٣﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٠٤﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ: له ئافراندنی ئاسمانان و زه میندا ئالو گهری شه و پوڅان، زور نیشانه ی پته و هیه بۆ نه وانه ی که خاوه نی دلی وشیان. نه وانه ی چ به ویستای و چ له جیوه، به دانیشن، چ له سه رته نیشته ده خه ون، هه ریادی خوا ده که ن و له سازدانی نه م عاسمانان و زه مینه پاده مینن، ده لیان: نه ی په روه ردگارمان! تو نه م ده زگایه ت به فیرو ساز نه داوه، پاک و بی عیبی بۆ تویه؛ هه ر بۆ خوشت له ئازاری به ئاگرمان بپاریزه. په روه ردگارمان! هه ر که ش تو

بیخه پته ناگر، توشی شوره بییت کردوه، نه وانه ی ناهه قیکارن، هیج کهس دهه انایان نایه. پهروه ردگارمان! نئمه بیستمان بانگ رایه لیک گازی ده کرد که باوه پی به پهروه ردگارتان بیتن، نئمهش باوه پیمان هیتا؛ سا بق خوت نهی پهروه ردگارمان! له گوناومانان خوش ببه و هر خرابه ی کردومانه، وه یکوژینه و ده گله نه وانه ی پیاوچاکن بن مرینه. پهروه ردگارمان! نهو شتانهش به نئمه پهوا ببینه که له زوان پیغه مبه رانته وه به لئنت پیمان داوه؛ شهره زاری پوژی قیامه تمان مه که. تو له هر پهیمانی بیده ی لاریت نیه. (آل عمران: ۱۹۰-۱۹۴)

نهو وه سفه گه وره یه له پهروه ردگاری جیهانیا نه وه نهو لوتکه جوانه وینا دهکات، که له چرکه یه ک یادی خوا کاریگه ریه که ی له ده روندا دروست ده بییت، که واته ده بی حالی نه وانه چون بییت، که به ه موو شیوه یه ک یادی خوا ده که ن، به پیوه و به دانیشتنه وه له سهر ته نیشیت، واته له ه موو حاله کانیاندا؟ نهی ده بی کاریگه ری نهو یاده چون بییت له سهر ده رونیا نندا؟!

له لایه کی تره وه به راستی یادی خوا به دهرونی نهو که سه دا نایهت، که دهرونی دارپوخواه و به ره و ناره زوه کان اکتش کراوه.. چونکه نهووه چرکه کانی بین ناگایه، که مرؤف تییدا له یادی خوا بین ناگا ده بییت، به راستی کاتی مرؤف یادی پهروه ردگاری دهکات، که به ره و به رزی پوی کرد بییت، نه گهر نهو پیوانه یه مان پیبوو، بومان ده رده که ویت ه موو چرکه کانی یاد کردنه وه ی خوا له راستیدا چرکه ی به رزیونه وه.. که واته ده بی نه وانه چون بن، که به پیوه و به دانیشتنه وه و له سهر ته نیشیتان یادی خوا ده که ن، واته له ه موو بارزکیاندا چه ند به رز بوونه وه و چه ند چه سپاون له سهر به رزی؟! به راستی نهووه شتیکی جوانه کاتی له سهر حه قیقه ته که ی خوی وینای بکه بن.

به رزیوونه وه، له سهر دهرونی مرؤف کاریکی زه حمه ته، هه تا له سهری رادیت! چونکه مستی قور قور سایه تی به کی هه یه هه میسه به ره و خوار ده چیت، پیویستی به به رز کردنه وه ی به رده وام هه یه، هه تا هاوسه نگ ده بییت و پیویستی به به رز کردنه وه ی زیاد ده بییت بق نه وه ی پالنه ری به رزیوونه وه زال بییت به سهر پالنه ری دابه زیندا..

به پاستی نامپازی بهرزگردنه وه، له ناخی فیتره تیه وه له پیکهاته کانی مرؤفدا ههیه، شهویش فوه بهرزه که یه تییدا: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّیْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۶﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُمْ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوحِیْ فَقَعُوْا لَهُمْ سٰجِدِیْنَ: کاتی که پهروه ردگاری تو به فریشته کانی پاگه یاند: وا خه ریکم مرؤیه ک له قور دروست بکه م، هه رگا له شیم ته واو کرد و له گیانی خو م فوم پیدا کرد، هه موتان سوژده ی بۆ بهرن. ﴿ص: ۷۱-۷۲﴾

به لام نه وه نه ری ئه وه ناکات، که کۆششیک هه یه ده بی بدریت بۆ پاهینانی نه و نامپازه له سه ر کارکردن؛ شهویش نه و کۆششه یه، که پهروه رده پی پی هه لده ستیت. له بهر شه و هی ئاره زوه کان له ناو پیکهاته کانی لاشه ی مرؤفدا له خو یانه وه کار ده که ن به پی ئه وه ی سروشتی وایه، که خو شه ویسته و پازاوه ته وه بۆ مرؤف، وروژینه ره کانیشی ناماده ن له ناو جو ره کانی خو شی، که ژیا نی دنیا ی پی ده پازینریتته وه. جا نامپازی به ند و به ست (ضبط) کردن، که ئاره زوه له سنوریک ی دیاریکراو به ند ده کات، وزه ی زیندوو به رزه ده بیته وه، پاشان بۆ بواره به رزه کان، بواره کانی به ها و کاره به رزه کان، که خوا خو شی ده وین. نه م نامپازه پیویستی به مه شق کردن هه یه بۆ شه و هی به کاره کانی هه لسیت، ههروه ک چون مندا ل پیویستی به پاهینان هه یه له سه ر پویشتن، بۆ شه و هی به رگه ی پاکیشانه کانی زه وی بگریت، له گه ل شه و هی توانای له سه ر پویشتن له ناو پیکهاته کانی لاشه یدا شاراوه ته وه و هه یه، له وکاته وه خوا دروستی کردوه، نه گه ر پاهینانی پی نه گرا، شه وا پیگرتنی دواده که ویت، یا ناتوانی بپوات، ناچار به کاگۆلکی ده پوات:

﴿زُیِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِیْنَ وَالْقَنْطَرِیْطِیْرِ الْمَقْنَطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخِیْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَمِ وَالْحَرْثِ ذٰلِكَ مَتَعُ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ﴿۱۶۰﴾ * قُلْ اُوْنِیْتُكُمْ بِخَیْرِ مِّنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِیْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ تَجْرِیْ مِنْ

فَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَلِيدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
 وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ: ناره زوی ژنان کردن و کوپی نقد

پیدا کردن و دوسکه و تنی کومای زلی زیو و زيرپان و په وه نه سپی به دروشم و
 ولسات و زهوی کيلانی، بؤ مهردم رازاوه ته وه و له ژيانی دنيايه دا مايه ی خوشين،
 به لام وهختی دینه وه بهردهستی خودا، پيډه زانن که زؤد له وه باشتر هه یه .. بیژه:
 ناخو گره کتانه پیتان بیژم له مه باشتر چونه؟ بؤ نه وانهی له هه له خوده پاريزن،
 له لای په روهردگار يانه وه باغاتیکي وایان ده بی، جوباریان به به زدا ده پروا و هه تا
 سه ره له ویی ده بن و چه ند ژنی پاک و بین گهرد و سه ره پای نه و هه موو
 خوشيه ش، ره زای خودایان پيډه گا. خودا چاوی له عه بده کانی خوی هه یه.
 نه وانهی که ده لئین: په روهردگارمان! نيمه بپروامان پیت هه یه؛ سا تو له گونا همان
 ببوره و له سزادانمان - به ناگر - بپاريزه، نه و که سانه ی خوپاگرن و به راستيانه و
 ناماده ی هه ره فرمانتکین و مالی خویان له پای خودا به خت ده کن و هه موو پؤژئ -
 سه ره به یان - له خودا ده پارينه وه لئیان خوش بین. (آل عمران: ١٤-١٧)

نه وه داخو زيه کانی ناره زوه، نه وه ش نامراره کانی به رزبوونه وه یه.

چاکیتی گه وده ی نیسلام له م بواره دا نه وه یه، که کارده کات بؤ به رزبوونه وه ی
 مروؤف بؤ سه ره وه تر بؤ هاوسه نگ کردنی داخو زيه ناره زوه کان، پالی نانیت بؤ
 ناوچه یه ک، که هیزی پاکیشانی زهوی تیدا نه بیت، وه ک په هبانیه کان و
 هیندوکیه کان و بوزیه کان ده یکن، په نگه نا نه مه ناسانکاری بؤ مروؤف بکات، که
 بؤ بوشایی ناسمان به رزبیتته وه، به لام وای له ده کات ناوه دانکردنه وه ی زهوی و
 پاراستنی له گه نده لی، به هوی جیهاد و فرمان کردن به چاکه و ریبه ستن له خرابه
 فرمانوش بکات، نه وانه هه موو نه رکباریه کانی خوایین، خوا فرمانی به کردنیان
 داوه، چونکه ده زانی کارچاکی ژيانی مروؤفی تیدایه، هه ره خویشی دروستی
 کردوه و ده زانی چی چاکی ده کات و چی بؤ چاکه:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ: ناخو که سنی نافراندویه، چون

نازانن؟ وردیله بین و ناگادار هر خویه تی. ﴿الملك: ۱۴.

﴿هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا: نه و خودایه له م خاکه ی

وهدی هیتان و ویستی ناوهدانی بکن. ﴿هود: ۶۱.

﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمُ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ: نه وانه ی و نه گه ر له سر

زه ویه دا دایانمه زینین، نویژکر و زه کات دهرن و فرمان به چاکه دهدن و به ر له

کاری خراپ ده گرن. سه ره نجامی هه موو کاریش هر بق خویه. ﴿الحج: ۴۱.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُكُمُ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنَجِّيْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

﴿تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ: نه ی گه لی خاوه ن باوه پان! ده تانه وی

مامله به کتان پن پیژم که له نازاریکی به ژان بزگارتان ده کا؟ به روا به خوا و به

پیغه مبه ری نه و بینن و به دارایی و گیانی خوتان له پای خودا تی بکوشن؛ نه مه بق

نیوه باشتره گه ر بیزانن. ﴿الصف: ۱۰-۱۱.

هه روه ها هر خوا رینمایی خه لك ده کات بق ناوهدانکرده وه ی زه وی و خوئی

وه رگرتن له شته پا که کانیدا، به ره لای ناکات نوم بیت له چلپاری ناره زووه کان،

چونکه نه وکاته خاوه ده بیت وه و گه نده ل ده بیت، نه و نه رکانه ش، که فرمان

به چاکه و نه می له خراپه داوای ده کن و جیهاد له پئی خودای له لا گران ده بیت،

چونکه له هه ستیا چه ند پیشگریک دهرده که ون، که ده بنه له مپه ر له به رده م

خوشیه کانی مروف.

﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ

الشُّقَّةُ: نه گه ر ده سکه وتی بی پهنج و سه فه ری سانا له پئی با، هاسان به دوتدا

ده هاتن، به لام مه ودای دور و سه ختیان لا گران هات. ﴿التوبة: ۴۲.

﴿وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَقْدَنَكَ
 أَوْلُوا الطَّلُوفِ مِنْهُمْ وَقَالُوا دَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَائِدِينَ ﴿٨٦﴾ رَضُوا بِأَنْ
 يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ: هرگز
 سوره تيك ديتته خوار كه بپروا به خوا بهيئن و له تهك پيغه مبره كه يدا بچنه خهزا،
 خاوهن دهسه لاته كانيان دين نيزن له تو ده خوازن و ده لئين: واز له نيمه بيتنه، با
 نيمه ش له مال بمئين: وهك خانه نشيناني تر... به وه رازي بوون له گال
 به جي ماوه كان بن؛ مؤريان به سهر دله وهيه و هيچ تن ناگن. ﴿التوبة: ٨٦-٨٧﴾

به پراستی نيسلام كرده كات بق نه وهی مروف هاوسهنگ بيت له نيوان نه و دوو
 ره كه زهی ليی پيك هاتووه: كه مستق قوره و فوی گيانه بق نه وهی له يهك كاتدا
 كار بق دنيا و كار بق ناخيرهت بكات: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا
 فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ: نسه كه نهم
 زه مينهی بق كه وی كزدون، شانه و شان تييدا بگه پين و له بزيويه كهی بضون،
 هه ستانه وهش بق لای نه وه. ﴿الملك: ١٥﴾

* * *

نامپازی گه ورهی دهستی پيغه مبره ﴿﴾، بق په روه رده كردنی هاوه له كانی،
 قول كرده نه وهی بپروا به خوا و پوزی دوايی له ده رونياندا و بيرخستنه وهی خواي پاك
 و بهرز بووه به بمرده و امی، هه روا وای راده هيئنان، كه به پيی توانايان له گال خوادا
 بزین. پيغه مبره ﴿﴾ له م كاره دا خوی پيشهنگی گه وره يان بوو، هه روهك له
 كاره كانی تريش هه روا بووه.

به پراستی پيشهنگ كاريگه ريه كي زوری هه يه له پروسه ی په روه رده دا... خوا كه
 ده رونی مروفی دوست كردووه خوی ده زانی، كه ناموزگاری به ته نها بهس نيه، جا
 ره وانبيزی و هيزی نه و ناموزگاريه هه رچهنه بيت، گه ر دلی مروف هه لي نه گريت و
 له خويدا نه ينوينی و له بمرده م خه لكدا نه يگوريت بق واقعيكي به رچاو، پاشان
 خه لك بانگ بكات بق شوينكه وتنی، به كرده وهش پيشهنگی بق ده رختن، كه
 شوينكه وتن چون ده بی.

خوای بهرز دهیتوانی قورئان به نوسراوی له چند په راویکدا بنیترته خواره وه، پاشان عه ره به نه خوینده واره کان وا لی بکات بیخویننه وه... به لام خوئی کارناسک و ناگاداره به دهر ونه کان، که نه و کاره له سر نه و شیوه یه وهر ناگرن و وه ک پیوسته کاریگری ناییت، که کاره که بگوریت بؤ جوله یه کی واقعی هیزار و توانای دهرچوونی هه بییت، به لکو خوای پاک و بهرز قورئانی بؤ سر دلی مرؤف نارده خواره وه، که به ته واوه تی بینوینن و ترجه مه یه کی واقعی بکات و خه لک بیینن، جا نه و که سه حه ز به و واقیعه ده کات که خوا دلی گوشاد کرد بییت، جا نه و کات دلی بؤی شهیدا ده بییت و ملکه چی ده بییت، نجا دیته ناو نایینی خوا.

له خاتوو عایشه پرسیار کرا دهر یاره ی ره وشتی پیغمبر ﷺ، نه ویش گوتی: ((كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ: ره وشتی قورئان بو)).^(۱)

له سر نه و شیوه یه له فرموده ی خوای بهرز ته ده گهین که ده فرمویت:

﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلُغُ الْمَعِينِ: پیغمبره ریش له راگه یاندن

به ولوه هیچی تری له سر نه.﴾ النور: ۵۴.

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ:

وا بؤ توش نه م کتیبه مان نارد، تا خه لکی لی تیبگه یه نی و شایه تا بیربکه نه وه.﴾ النحل: ۴۴... راگه یاندن ته نها نه وه نیه پیغمبر به خه لک بلیت: په روه ردگار تان نه وه و نه وه تان پس ده لیت... پونکردنه وهش نه محازه ره یه و نه وانه ی تیوری، تا پیغمبر به خه لکی بلیته وه...

نه گه راگه یاندن به و مانایه بییت، پونکردنه وهش به و اتایه بییت، نه واهردوکیان پیوستن بؤ راگه یاندنی خه لک به کاروباری نایین، نه وانه ی که نایزان... به لام گورینی نه و زانسته بؤ واقعیکی دهرونی، نه واه به دهری خوئی ده گوریت بؤ واقعیکی کرده یی، جا کاریکی تر هه یه پیوستی به وه یه، که پیغمبر فرموده ی په روه ردگار یان به واقعی به خه لک را بگه یه نیت، که له کرده وه دا په نگ بداته وه و خه لک چاوی لی بکن، که به وانه یه کی کرده یی فیتر بن چون هه لسن به

جیبه جی کردنی، له وه شدا وانه یه که هیه بۆ بانگخوازان، له دواییدا به درزی باسی ده که یه.

پیتغه مبر^ﷺ هه میشه یادی خوی ده کرد، هه موو ژبانی له گه ل خوادا ده ژبا، دلای له یادی خوا بی ناگا نه ده بوو و زمانی له یادی خوا سارد نه ده بووه، په روه ردگاری په روه رده یه کی ژورباشی کردبوو، نه وه نده ی وزه دابوین، که بتوانی نه و په یوه ندیه هه میشه یه ی به خواوه هه بیت... به راستی نه وه بۆ مرؤف کوششیکه ماندوکه ره..

مرؤف نیه بتوانیت، هه تا هاوه له کانی پیتغه مبریش^ﷺ، که هه موو ژبان له سهر نه و ناسته به رزه به رنه سهر، نه و ناسته ی پیتغه مبری^ﷺ له سهر بوو، له په یوه ندی به رده وامی به خواوه هه روا یادی به رده وامی بۆ خوی پاک و به رز له هه موو بار و چرکه کانی ژبانیدا.

نه مه تایبه تمه ندیه که، خوا تایبه تی کردوو به پیتغه مبره کانیه وه - علیهم السلام - له مه شدا به شیکه زوری تایبه ت کردوو به گه وره ی پیتغه مبرانه وه^ﷺ، به لام سه حابه کان^ﷺ دوی پیتغه مبره کان چاکترین مرؤفن، له گه ل نه وه شدا سکالای حالی خویان برده لای پیتغه مبر^ﷺ، وتیان: کاتس له گه ل توداین له سهر باریکین، که لیت دورد که وینه وه ده که وینه باریکه تره وه، وه ک نه و باره نیه، که له گه ل توداین، نه ویش هه رموی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ تَدْرُمُونَ عَلَيَّ مَا تَكُونُونَ عِنْدِي فِي الذِّكْرِ لَصَافِحَتِكُمْ الْمَلَائِكَةُ عَلَيَّ فَرُشْكُمُ وَطُرُقَكُم. وَلَكِنْ يَا حَنْظَلَةَ سَاعَةَ وَسَاعَةَ: به وه ی گیانی منی به دهسته، نه گه ر به رده وام وه ک نه و کاته واین که لای منن، یا له یاد کردن دان، فریشته کان له سهر جیگا کانتان و له ریگا کانتاندا ته و قه یان له گه لدا ده کردن، به لام هه نزه له! ساتیک بۆ زیکر کردن و ساتیک بۆ له وه ی حه لال...))^(۱)

له گه ل نه وه ی نه و ساته ی سه حابه سکالایان تیدا کرد^ﷺ ساتی دابه زین و ساتی بی ناگایی نه بوو له یاد (ذکر) ی خوا، وه صغه که ی خوا به سه بویان، که نه وان یادی خویان به پیوه و دانیشتنه وه و له سهر ته نیشتیان ده کرد، به لام جیاوانی

۱ رواه مسلم والترمذی وأحمد وابن ماجه.

نیوان نهو ساته و نهو ساتهی تییدابوون له گه ل پیغه مبهردا ﷺ جیاوازی پله بوو،
نهك له جۆردا.

ده گه ریینه وه بۆ نهو وه سفه جوانه ی، که خوا وه سفی مه حابه ی
پی کردوه ﷺ...

نهوان به پیوه و به دانیشته وه و له سهر ته نیشتیان یادی خویان ده کرد، نهو
یاد کرد نهی خویان چۆن بووه؟ نایا نهو یاده یه، که له سهر پښگای صوفی گری
ده بیته له ناوچون و مردن، گویا له ناوچون (فناء) لای نهوان حه حقیقه تی بوونه؟ یان
نهو یاده یه، که ده بیته هۆی ناماده بوونی و زه ی مرۆفی له واقیعی بینراودا و
کۆبوونی بۆ نهوه ی کاریکات له په زامه ندیه کانی خوادا؟

نهوان یادی خویان ده کرد بۆ نهوه ی له خۆیان بپرسن: خوا له م کاته دا چی
له نیمه ده ویت؟ جا نه گه ر خواستی کات جیهاد له پښگای خوا بویه، نهوه یاده که
پالنه ره بۆ جیهاد.. نه گه ر خواستی کات به ده سته پښانی زانستی بیته، که فه رزیکه
له سهر هه موو موسلمانیک، نهوا یاد (نکر) ه که پالنه ره بۆ به ده ست ه پښانی زانست..
نه گه ر خواستی کات کۆشش بویه بۆ به ده سته پښانی رۆزی حه لال، یا به خشین
له پښگای خوادا، یا ناوه دان کرد نه وه ی زهوی به پښی پښیستی به رنامه ی خویای،
نهوه یاد (نکر) ه که پالنه ریته تی، نه گه ر خواستی کات نهوه بی، هه لسوکه وتی چاک
بکه له گه ل خیزاندا، نهوه یادی خوا پالنه ره بۆ هه لسوکه وت کردن به چاکه ..
هه روه ها له هه موو نه رکه کانی خویای و هه موو بواره کانی کار له واقیعی ژیاندا.

هاوه لانی پیغه مبهردا ﷺ یادی خویان ده کرد بۆ نهوه ی له خۆیان بپرسن نهوان -
نهو کاته - له زامه ندی خوادا له کۆتین؟ نایا نهوان له و باوه په دان، که خوا لیتیان
رازی ده بیته؟ جا نه گه ر به و شیوه یه بوون، سوپاسی خویان ده کرد و کاریان
ده کرد بۆ زیاتر به ده سته پښانی په زامه ندی خوا، به زیاتر نزیک بوونه وه له خواوه به
کردنی نهو کارانه ی خوا خوشی ده وین، نه گه ر به و شیوه یه ش نه بان هه روه ها
یادی خویان ده کرد، به لام به گورینی نهوه ی تییدابوون: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا
فَعَلُوا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهَ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَيَّ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾
 أُولَئِكَ جَزَاءُهم مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهم وَجَنَّتْ تَجْرِي مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ: نه و که سانهی هرگا کاری خراب
 ده که ن، یا ناحقی له خو ده که ن، خودا له بیر نابه نه وه و له به ری ده پارینه وه: له
 خه تا کانیان بیورئ؛ بیجگه خوداش کی له گونا مان ده بیورئ؟ جا نه وانه که
 زانیوانه مه له یه، پی داگر نین .. نه وانه پاداشتیان له لای په روه ردگاریان لیبور دنه و
 باغاتیکه که جوباران به ریاندا ده پوژن و هر له و باغاته ده میتنه وه. به! چهنه
 جوانه پاداشتی نا کار چا کان. ﴿آل عمران: ۱۳۵-۱۳۶﴾

با سهیری نه و نایه تانه بگین، که له سوره تی (آل عمران) دا ناماژمان بو
 کردن، تا ببینین یادکردنی خوا ده بیته مایه ی چی؟ ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا
 وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وانه ی
 به پیوه به دانیشتنه وه له سر ته نیشتیان یادی خوا ده که ن و بیرده که نه وه له
 به دیهیتانی ناسمانه کان و زهوی ﴿آل عمران: ۱۹۱﴾.

به راستی خواستی کات له مه مو کاته کانی بیرکردنه وه له دروستکردنی
 ناسمانه کان و زهوی پیویسته و خوازووه، بو ناشنا بون له وه قه ی له ناو
 پیکه اتوه که یدا مه یه: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ
 فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَالِيهِ الْمَصِيرُ﴾ ناسمانه کان و زه مینی به راستی وه دی
 هیناوه و وینه ی بو نیوه کیشاوه و شکلی فره جوانی دانن و هر بو لای نه ویش
 دینه وه. ﴿التغابن: ۳﴾.

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ نَيْمَةٌ نَّاسِمْ وَزَهْوِيْمَانٌ - نه وه ش که
 له به بیناندایه - به خو پایی دروست نه کرد؛ نه و که سانه ی وا بیرده به ن،
 خوانه ناسن. های له وانه ی خوانه ناسن، بو نه و ناگره ی ده یچنی. ﴿ص: ۲۷﴾.

به پاستی نهوان هستیان به وانه کردبوو، که په روه رگاریان فیږی کزدبون، هه روا هستیان به ریڅوپیڅکی یاساکانی خواییان کردبوو، جا چ نهو په یوه ستن به پیڅکاته ی مادی، یا به ژیانی مرقایه تی به وه، که واهه دیه پتانی بونه وهر نابیت پوچهل بیت، یا بن هوده بیت، حیکه تیش له هه موو به شه کانیدا دیار و به رچاوه .. کاتن بیرکردنه وه یان ده گاته نهو راده یه، ننجا ده زانن ژیانی دنیا کوتایی ده وران نیه، نابیت واش بیت، مرقف هه یه سته م ده کات، هه تا دوا هه ناسه ی ژیانی به سته مکاری ده میتیته وه .. جا نه گه ر ژیانی دنیا کوتایی ده ورانه که بوايه، نه دی هه ق له کوئییه؟ نهو کاته ژیان بن هوده و بن مه به ست بوو هه قی تیدانه بوو.

لیزه دا یادی خوا، بیرکردنه وه له وه هه قی، که له و دروستکراوه شاراوه ته وه، ده یان گوئیته وه بو یادی پوژنی دواپی و به هه شت و دوزه خ، په ناش به خوا ده گرن له ناگر: ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ: هه یادی خوا ده که ن و له سازدانی نه م ناسمانان و زه مینه راده مینن، ده لئین: نه ی په روه رداگرمان! تو نه م ده زگایه یه ت به فیرو سازنه داوه، پاکی و بن عه پیی بو تو یه؛ هه ر بو خوشت له نازاری به ناگرمان پباریزه. ﴿آل عمران: ۱۹۱.

نه گه ر ناگریان وه بیرها ته وه، له خوا ده پارینه وه، که رزگاریان کات، وه ک بلتی شاپسته پی و گونجاوی خویان ده خه نه به رده م خوی گه وره، که به هو یه وه داوای رزگاریون له ناگر ده که ن: ﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿۱۰۲﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ: په روه رداگرمان! نیمه بیستمان بانگ رایه لیک گازی ده کرد که باوه پی به په روه رداگرمان بینن. نیمه ش بروامان هینا، سا بو خو ت نه ی په روه رداگرمان! له گونا هانمان خوش بیه و هه ر خراپه ی کردمانه، بیکوژیته وه و له گهل نه وانه ی پیاوچاکن بمانمینه .. په روه رداگرمان!

نه‌وشتانه‌ش به نیتمه ره‌وا ببینه که له زمانی پیغه مبه‌رانته وه به لیتت پیمان داوه؛
شهرمزاری پوژی قیامه تمان مه‌که، تو له هر په‌یمانی بیده‌ی لاریت نیه. ﴿آل
عمران: ۱۹۳-۱۹۴..

خوا وه لامی نه‌و پارانه وه ملکه چیه‌ی به‌نده‌کانی ده‌داته وه، به‌لام بچی خوی
پاک و بی‌گردد وه لامیان ده‌داته وه؟ ته‌نجا له‌بهر یاده‌که‌یه؟ له‌بهر بیرکردنه وه‌که‌یه؟
له‌بهر تیرامانه؟ له‌بهر لالانه وه‌که‌یه؟ هه‌موو نه‌وانه له بی‌واداری نیمان راست
خوازداوه: ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ
ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلْذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ
الْثَوَابِ: په‌روه‌ر دگاریان ناوا به‌ده‌نگیانه وه هات، که: من کرده‌ی هیچ مرؤیه‌ک-

له‌نیر و می- به‌بی پاداش ناهیلمه وه؛ گشتتان له‌لای من چون یه‌کن. نه‌و که‌سانه‌ی
له‌زیدی خو ده‌رکراون و له پای من نازاریان دیوه و چونه خه‌زا و دژی مینان
کوشتنی یان به‌کوشت چووبن، بیگومان گونا‌هیان ده‌کوژنمه وه له پاداشتی
کرده وه یان ده‌پانخه‌مه ناو باغاتیک جواریان به‌به‌ردا ده‌پوا؛ که نه‌مه چاکه‌ی
خودایه ده‌باره‌یان؛ پاداشتی هه‌ره‌باشیش وا لای خوییه. ﴿آل عمران: ۱۹۵

لیزه‌دا نه‌م نایه‌تانه ده‌بنه وانه‌ی په‌روه‌رده‌یی، کاتی خوا به‌و شیوه جوانه
وه‌سفی هاوه‌لانی پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌کات: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقَعُودًا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ نه‌وه یادکردنیکه، که له واقیعه‌دا ده‌بیته مایه‌ی کرده وه یه‌کی
به‌رچاو. کوجیان کرد و ده‌رکران له‌سه‌ر مال و حالیان، له‌ریگای مندا نازاردان
نارامیان گرت، جه‌نگان و کوژزان.. خواش وه‌لامی دانه وه‌و پارانه وه‌کانیانی
وه‌رگرت.

له‌سه‌ر نه‌و یاد کردنه پیغه مبه‌ر ﷺ هاوه‌له‌کانی په‌روه‌رده کرد، یه‌که‌م جار
به‌پیشه‌نگی خو، پاشان به‌ ناموژگاری و پرتعماییه‌کانی و به‌دواداچوونی و

به رده وامی و سه‌په‌رشتی‌کردنی و چاودیری‌کردنی، هتا به‌ره و شه و لوتکه
موقیانه پزیشتن، که له میژودا وینه‌ی نه‌بوو.

* * *

با نیسته سه‌یر بکه‌ین بزائین پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام چی ده‌ویست، ئامانجی چی‌بوو که
شه‌موو هه‌وله‌گه‌وره‌یه‌ی دا، بۆ په‌روه‌رده‌کردنی شه‌هاوه‌لانه‌ی.. تنه‌ا بۆ
شه‌وه‌ی بینه‌چه‌واری خۆی علیه‌السلام؟ تنه‌ا بۆ شه‌وه‌ی بینه‌بپرواداری پاسته‌قینه؟ به‌لن
ببگومان شه‌وه‌ئامانجیکی به‌رزه و شایسته‌ی شه‌وه‌یه، که هه‌ولی زۆری بۆ بدریت،
به‌لام! ئایا شه‌وه‌موو هه‌وله‌ی ده‌ویت؟

به‌پاستی به‌شیک له‌وه‌وله‌به‌س بوو بۆ به‌جی‌گه‌یاندنی شه‌ئامانجه‌له‌سه‌ر
چاکترین شیوه، که پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام چه‌زی پی‌ده‌کرد! شه‌ونده هه‌وله‌به‌س بوو، که
عیسای کورپی مه‌ریه‌م علیها‌لسلام دای له‌په‌روه‌رده‌کردنی چه‌واره‌کانیدا، شه‌وانه‌ی
به‌ده‌وریا بوون و دلسۆزی بوون و دوا‌ی خۆی ئایینه‌که‌یان بلا‌وکرده‌وه، نمونه‌بوون
له‌دلنه‌رمی و میهره‌بانی و دونیا‌نه‌ویستی و په‌وشت پاکیدا: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ
ءَاثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ ٱلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَءْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا
عَلَيْهِمْ ۗ اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ ٱللَّهِ: پاشان به‌شوین شه‌واندا گه‌لێك پیغه‌مبه‌رمان
ناردن؛ دوا‌ی شه‌وانیش عیسای کورپی مه‌ریه‌ممان نارد و ئینجیلمان پی‌خه‌لات کرد.
دلۆفانی و به‌زه‌یشمان خسته‌دلی په‌یره‌وانی؛ شه‌وره‌به‌نیه‌ش که هه‌یانه‌ئیمه
بۆمان نه‌نوسيون، بۆ خۆیان دایانه‌یتاوه. شه‌م کاره‌شیان بۆ په‌زانه‌ندی خوا
بو. ﴿الحديد: ۲۷. به‌لام پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام نه‌یده‌ویست کومه‌لێك له‌بپرواداران په‌روه‌رده
بکات، وه‌ک شه‌وه‌موو بپروادارانه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیش خۆی په‌روه‌رده‌ی
کردبوون، به‌لکو کاریکی گه‌وره‌و به‌رزتری ده‌ویست.. ده‌یویست شه‌و بنکه‌پته‌وه
په‌روه‌رده‌بکات، که به‌رۆلی خۆی پێك بیٔت:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ: ئیوه‌چاکترین کومه‌لن له‌ناو مه‌ردمی
دنیا‌دا سه‌روه‌لدا.﴾ آل عمران: ۱۱۰.

جیاوازی نیوان هر کومه لیک له و کومه له برودارانسی، که پیغه مبه ره به پریزه کان پیش محمد ﷺ په روه رده یان کردبوو و، نیوان هم کومه له بروداره ی پیغه مبه ره په روه رده ی کردبوون؛ له نه رکباریه کانی خوییدا دابوو، که خوا دابووی به سر نه وان و نه مانیشدا و نه و نه رکه ش، که له مانیش و له وانیش داواکریوو.

به لام کومه له بروداره که ی پیشوو خوا دهر باره یان فرمویه تی:

﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾: فرمانیشیان هر نه وه نده پیدرابوو که ده بی خوا په رست بن و له دین نه ودا دلپاک بن و به ره و هه قانته بر یون و نویژ بکن و زه کات بده ن، که هم دینی دروسته. ﴿البینة: ۵.

کومه له که ی پیغه مبه ریش ﷺ هه مان نه و نه رکانه یان به سر دا درابوو، که به پاک ی خوا په رستن و پونه که نه بت په رستی و نویژ بکن و زه کات بده ن، پاشان نه رک ی تریش درابوو به سر یانا، که نه و نه رکانه تاییه ت کرابوو به وان هوه، که نه درابوو به نه ته وه کانی پیشوو:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾: نیوه چاکترین کومه لن له ناو مه ردمی دنیا دا سه رو هه لدا؛ فرمان به چاکه ده که ن و ری له نا په وا ده به ستن. باوه ریشتان به خوا هه یه. ﴿آل عمران: ۱۱۰...﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا: به و شیوه یه نیمه نیوه مان کردوته نوممه تیکی هه لیژارده، تا ناگا و له مه ردم هه بی و پیغه مبه ریش چاودیری تان لی بکا. ﴿البقرة: ۱۴۳.

نه ته وه کانی پیشوو سه ریان هه لدا بق نه وه ی بپوا به خوا به یینن و به رده وام بن و نه نا له سر نه و بپوایه راستال بن، هم نوممه ته ش بق خه لک سه ری هه لدا، بق نه وه ی بیته نمونه یه ک، که هه موو مروف بینیته سه ری پاست... جیاوازی هه یه

له نټوان ناماده كړدن و پټكپټناني كه سيكدا، كه چاوه پټي نه وه، لي بركړي، هر
ته نها به زده وام و پاست و پټك بيت له سنوري قه وميكي دياريكراودا، له نټوان
كه سيكدا كه چاوه پټي نه وه، لي بركړي بيټه نمونه كه چاوي لي بركړيت، نه كه هر
له ناو قه ومه كه ي خوي، به لگو له سر ناستي ه موو مرزفايه تي كاتي له هر
شوينيكي سر زه وي پټي بگات.

بنچينه كه يه كه، نه وپش پرستني خوي تاك و ته نهاي بټي هاويه شه، به لام
جياوازيه كه هر ده ميتي له نټوان نه و بناغه يه دا، كه ده ته وي خانويه كي قه باره
بچوكي له سر دروست بركړيت، كه سنورداربيت، ه روا بناغه يه كيش ده ته وي
له سري بينايه يه كي به رزي فراواني له سر دروست بركړيت، هر دو كيشيان
پټويستيان به ورده كاري هه يه، هر دو كيان پټويستيان به كوشش هه يه، به لام
چون نه و بناغه يه و نه و بناغه يه، نه و كوشش و نه و كوششه، نه و ورده كاريه و نه و
ورده كاريه ده بن به يه ك.

له سره تاوه جياوازيه كه له كتيبې كه ي خوادا هه ست پټي ده كه ين..

ه موو نه ته وه يه كي بړوادار بانگكراون بڼ بړوا بړون به خوا و پڅڅي دوايي، به لام
كتيبېك نيه له ناو نه و كتيبانه ي، هاتونه خواره وه له م مه سه له يه به و شټوه يه
ته ركيزي كړد بيټه سر نه و دوانه ي له قورنندا ته ركيزيان كراوه ته سر و نه و نه ده
فراوان بيت. ه موو نه ته وه كان نه ركه دلواليكراوه كانيان به ستراوه به و كيشه
سره كيه وه كه بناغه ي ه موو شټيكه و شويني ده رچوني ه موو شټيكه، به لام
په ياميك نيه نه و نه ده به توندي نه و نه ركانه ي به ستبيت به و كيشه سره كيه وه
وه كه په يامه كه ي دوايي به ستويه تي، له گال زوري نه ركه له ناو نه و په يامه دا و له گال
فراواني و گشتگيري ته ي بڼ ه موو بواره كاني ژيان.^(۱)

پاش نه وه جياوازيه كه ده بينين - له سر هټليكي ته ريب به وه ي له كتيبې كه ي
خوادا هاتوه - ده بينين له به رنامه ي پټغه مبه ردا، كه پټغه مبه ر هاوه له كاني پټ
په روره ده كړد بوو، جا چ له ته ركيزي ووني به رنامه كه له سر كيشه ي بړوا به خوا و

۱ نه گه ر عزت كړد سه يري به شي (مقتضيات لا اله الا الله في الرسالة المحمدية) بكه له كتيبې (لا اله الا الله عقيدة و شرياه و منهاج الحياة).

پوژی دوا پیدا بیت، یا له توندکردنی په یوه ست کردنی ه موو ئه رکه کان -
 بیرو پروای و په فتاریی - بهو کیشه سه ره کیه وه بیت. له قونای مه ککه دا هیتستا
 یاساکان و ئه و پینمایانه نه هاتبونه خواره وه، که ژیانی پامیاری و ئابوری و
 کومه لایه تی کومه له پرواداره که پیک بخت، به لکو ه موویان تایه ت بوون به
 چاندنی بیرو باوه پی راسته قینه له دهرونیاندا، هروا ناماده کردنی ئه و دهرونانه ش
 بۆ پیوستیه کانی ئه و بیرو باوه ره، که له عیلمی خوادا دانراوه، له کاتی گونجاویدا
 بیته پیشه وه.

نیستا باسی ئه و پرواداران ده که ین، که پروایان هینابوو به وهی جگه له خوا
 خواجه کی تر نیه و محمد نیرزای ئه وه، پرواشیان به زیندوو بوونه وه و گه پانه وه و
 لپرسینه وه و پاداشت هیه، چونکه ئه وانه ئه و بنکه پته وه بوون، که پیغه مبر
 په روه رده ی کردبوون، ئه و بنکه پته وه ش له م به شه دا بابته ی باسه که مانه ..

به لام له یادمان نه چیت بیرتان بخرمه وه، که پیغه مبر چهند نازاری توش بوو
 له نیشاندانی ئه و کیشه یه دا و گه یاندنی به خه لک، جا له سته مکاره کانی
 قورپه شیه وه بویت که له سه نگر دا وه ستابوون به رامبه ر بانگه وازه که و دژی
 ده جه نگان به ه موو هویه کانی جه نگه وه، یان له و جه ماوه ره وه بیت، که دژی
 ده جه نگان له بهر ئه وه ی پیچه وانه ی شته باوه کانی بوو، هروا له بهر ئه وه ی ئه وانه
 هر له و کاته دا به نده و کویله ی ئه و سته مکارانه بوون، جا هه ستیان پی کردبیت، یا
 نه یان کردبیت، دهرونیان پی رازی بویت، یا رقیان لیی بویت ..

له م ماوه یه ی که نیمه لیی ده دوین ته نها ته رکیز له سه ر داخواری و
 پیوستیه کانی (لا اله الا الله) ده که ین.

به لام ئه و کاته گوکردنی (لا اله الا الله) نیشانه یه کی ناشکرای پروا بوو، چونکه
 له و کاته دا هر که س پروای راسته قینه ی نه بایه شایه تمانی به دهمدا نه ده هات،
 ئه وانه ی پروایان ده هینا ده هاتنه لای پیغه مبر پرواهیتانه که ی خو یان بوی
 دهرده خست، ژیانی خو یان ده خسته مه ترسیه وه و خو یان ده خسته بهر ئه و
 نازاره ی له ه موو دۆل و شیویکدا خو ی بۆ مات دابوون و ه موو نه فامی
 چواره وری ده بونه دوزمن به و پرواهیتانه، به ناشکرا ئینکاری بیان لی ده کرد و

رقیان لئی دهبووه، له گه ل نه وهی نو کاته گزکردنی شایه تمان نیشانه ی ئیمانی
 راسته قینه بوو، چونکه کهس خوی نه ده خسته بهر ترسی گزکردنی شایه تمان،
 نه وانه نه بونایه، که به راستی بپوایان هینابوو، راستی بپرواکه یان گه یشتوبه پاده ی
 یه قین، جا نایا پیغه مبر^ﷺ به وه وازی ده هینا، که له ناو دلاینا راستگوبین و
 به زمان بیلین؟!

نه گه به وه وازی لېهینانایه، نایا نه و پنکه پته وه داده مه زرا، که خوا پوی
 زهوی پئ وه چرخاند؟

که واته بچی له ماله که ی نه رقه مدا له گه لاینا کۆده بووه، بچی هاو له ی
 ده کردن، بچی چند سه عاتی له گه لایندا ده یبرده سر؟ بۆ نه وهی پپیان بلن
 جگه له (الله) کهس شایسته ی پرستن نیه، هر چه نده نه وان به ته واو ته ی بپوایان
 هینابوو؟ یان بۆ نه وهی پپیان بلن به زمانتان بلن جگه له (الله) کهس شایسته ی
 پرستن نیه، هر چه نده وتیشیان؟ به لکو بۆ نه وه له گه لایان کۆده بووه، بۆ
 نه وهی له سر پیوستیه کانی (لا اله الا الله) پهروه ده یان بکات، خویشی نمونه ی
 کرده یی یان پیشکش بکات.

له پیوستیه کانی (لا اله الا الله) له وکات و هموو کاتی کدا، نارامگرتنه له سر
 نازاری ریگای هق، نارامگرتن له ریگای نه و بیرویاو په راستی، که مرؤف بپوای
 پئی هیه... جا نایا ته نها بپوای پووت، واته بپروا به (لا اله الا الله) هینان و وقتی به
 زمان له خویوه ده بیته هوی نارامگرتن له سر نازار، هر چه نده توندوتیژ بیته
 ده بیته دست گرتن به هه قه وه چه نده ی له مال و گیانی تی بچیت؟ یان نه م کاره
 پیوستی به کوششی دیاریکراو هیه بۆ به هیزکردنی پیکهاته ی دهرون، هه تا
 بهرگی فشار بگریت بئ نه وهی لاریته وه، یان دایم؟ له کوی نه وه فیرو ده بن؟
 نایا به ته نها پپیان بوترت نارام بگرن هه ستیان پیک ده بیته، عه زیمه تیان پته و
 ده بیته، دنیا به و هموو خۆشیه ی تیدایه له بهرچاوی خاوه نه که ی بئ نرخ ده بیته،
 سهیری نه وه ده کات، که به رزتره و پونتره و، بهرگی نازاره که ده گری به
 نارامه وه، که مته رخمی ناکات دهره ق به و هه قه ی بپوای پئ هیناوه؟ نا سویند
 به خوا! به لکو نه و کاره پیوستی به فیترکردن و پاهینان و ناراسته کردن هیه..

ماموستای گه وره ۱۱ هر شهوه مرؤف فیر دهکات و وانه دهدات و پاده هیئتی و
 پینمای دیکات.. به لام نهک به وشه ی پوت بیدات به گویی هاوه له کانیدا، به لکو
 به نمونه کرده یی به چاوده یانبینی، شهوه ی نهوانی بؤ بانگ ده کرد، له سر
 ناستیکی به رز، له خودی خویدا پیاده ده کرد، به پاستی سهرداری پیغه مبه ران ۱۱
 نازاریک دراوه، که کتوی داده پماند..

به به دروخستنوه نازار ده درا، نای! به دروخستنوه چه ند گران بوو له سر
 شانی پاستگوی نه مین.. به گالته پیکردن نازار ده درا، نای! گالته پیکردن چه ند
 قورسه له سر دلک، که به وای به هق بهیئن، بزانیئت شه و کاره هقه و چاکه یه،
 پیی پاسته، رزگاری یه، سرکه وتنه و گالته چیه کانیش له گومراییه کی دووردان. به
 پروپاگنده ی دژایه تی و ناوژپان و خه لک لی دورخستنوه و ه ولدان بؤ
 دورخستنوه ی شوینکه وتوانی، به لکو ه ولدان بؤ دورخستنوه ی خه لک، هه تا له
 گوئیگرتنی نازار ده درا.. به نازاردانی لاشه یی و ههستی نازار دراوه.. به ردیان
 تیگرتوه هه تا هردوو پیی پیروزی خویناوی بووه، یان درک و دال له سر پیگایدا
 فری دراوه بؤ شهوه ی بیئت به پییدا، وه که نه بوله هب و ژنه دارکیشه که ی کردیان،
 یا به فریدانی پیسی به سه ریا، له کاتیگدا له کپنوشدا بوو یادی خوی ده کرد،
 نه مه و چنده ها شتی تر..

هه مو نه مانه ده بوونه هوی شهوه ی زیاتر ده ست به هقه وه بگریئت و له سه ری
 به رده وام بیئت، هه رچی شتی فریو در هه یه خستیا نه به رده می، که واز له و کاره
 بهیئن، شه و شتانه ی خه لک له ژیا نی دویادا پیی له خشته ده بری، پاشایه تی،
 ده سه لات، مال و پله و پایه خوخی دویا، شه ویش به مامی ده فه رمو: ((وَاللّٰهُ يَاعْمُّ،
 لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي وَالْقَمَرَ فِي شِمَالِي، عَلِيٌّ اَنْ اُتْرِكَ هَذَا الْاَمْرَ مَا فَعَلْتُ، حَتّٰى
 تَتَفَرَّدَ سَافَلْتِي - اَوْ قَالَ - حَتّٰى اَهْلِكَ دُونَهُ: مامه! سویند به خوا! نه گه ر پوژ بخنه
 لای پاستم و مانگ بخنه لای چه پم، بؤ شهوه ی شه و کاره واز لی بهیئنم، وازی
 لی نا هیئنم هه تا ملم نه قرتی - یان فه رموی - هه تا له پیئاویدا ده رمم.))^(۱)

به و شیوه یه وانه دهدا به گویی هاوه له کانیدا، نهک وشه ی پوت، هه رچه نده

۱ ته ماشای کتیبه کانی سپره بک.

و شه‌کان بۆ پونکردنه‌وه پتووستن، به‌لام په‌فتاریکی کرده‌یی، که وشه‌کان شی ده‌کاته‌وه و ده‌یانگورپت بۆ راستیه بینراوه‌کان له‌جیهانی بینیندا.

له‌ پتووستیه‌کانی (لا اله الا الله) له‌وکاته و هه‌موو کاتیکدا، پرکردنی دله‌ به‌ خۆشه‌ویستی خوا، هه‌روا هه‌ستکردن به‌ گه‌وره‌یه‌که‌ی و په‌یوه‌ست بوون پتیی به‌ په‌ره‌ۆشه‌وه سه‌یری بکریت و پووی تئ‌بکریت له‌ هه‌موو په‌فتار و هه‌ستیکدا. جا ئایا بپوای پووت واته‌ بپواکردن به‌وه‌ی جگه‌ له‌خوا خوایه‌کی ترنیه و گۆکردنی، له‌خۆیه‌وه ده‌بیته‌ ئه‌ و ئاراسته‌ و ئه‌ و په‌فتاره‌؟ یان فرمانه‌که‌ پتووستی به‌ فیکردن و ته‌لقین کردن و پاهینان و رینماییه‌؟

په‌روه‌ردیار نه‌بیته‌ کئ‌ ئاراسته‌ده‌دات و فیکرده‌کات؟ به‌ وشه‌ی پووت نا، به‌لگو به‌ په‌فتاری کرده‌یی، که‌ هاوه‌له‌کانی ده‌یانبینی، سه‌یریان ده‌کرد و لیوه‌ی فیکر ده‌بوون. کاتئ هه‌موو ساتئ ده‌یانبینی له‌یادی په‌روه‌ردگاریدا بوو، پووی تیکردبوو چاره‌پوانی ره‌حه‌تی بوو، به‌ زه‌لیلی و لالانه‌وه‌ هاواری بۆ ده‌کرد به‌ تۆبه‌کاری و گه‌رانه‌وه‌ بۆ لای، زمانی له‌پارانه‌وه‌ سازد نه‌ده‌بووه، دلێشی له‌یادی خوا سارد نه‌ده‌بووه.

هه‌ر له‌ پتووستیه‌کانی (لا اله الا الله) ئه‌ و کاته و هه‌موو کاتیک، بپوا بوونه‌ به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا، بپوا بوونه‌ به‌وه‌ی که‌ هه‌رخۆی به‌کاروباران پاده‌گا و هه‌رخۆی به‌ته‌نانه‌ ئه‌ندازه‌گیری ده‌کات، هه‌رخۆی به‌ته‌نانه‌ چی بویت ده‌یکات، هه‌رخۆی به‌ته‌نانه‌ رۆزی ده‌ره، هه‌رخۆی به‌ته‌نانه‌ زیانده‌ر و سودبه‌خشه، هه‌رخۆی به‌ته‌نانه‌ ده‌ژینئ و ده‌مرینئ، هه‌رخۆی به‌ته‌نانه‌ خاوه‌نی هه‌موو شتیکه‌ و خاوه‌نی هه‌موو کاریکه‌، هه‌رخۆی به‌ته‌نانه‌ بونه‌وه‌ر و خه‌لگ به‌پتوه‌ ده‌بات، هه‌چ شتیك بئ‌ فرمانی ئه‌ و نابیت، هه‌چ شتیك نابیت، هه‌تا خۆی نه‌یه‌ویت.

جا ئایا ته‌نانه‌ به‌پاست دانیانی (لا اله الا الله) و گۆکردنی، ئه‌ و بپوایه‌ له‌ناو ده‌رونه‌کاندا دروست ده‌کات؟ یان کاره‌که‌ پتووستی به‌فیکردن و وانهدان و پاهینان و رینماییه‌یه‌؟ ئایا بۆ چه‌قاندنی ئه‌ و بپوایه‌، وشه‌یه‌ک، یان چه‌ند وشه‌یه‌ک، یا وانه‌یه‌ک یا چه‌ند وانه‌یه‌ک به‌سه‌؟ به‌پاستی ئه‌مه‌ تیکر (نظریه‌) یک نیه‌ بخوینریت و له‌به‌ر بکریت و له‌باره‌یه‌وه‌ پرسیار له‌ مروف بکریت، ئه‌ویش به‌ زمانی

وہ لَام بداتہ وہ، بہ راستی نہ وہ موعاناتی واقعیہ، لہ ہموو ساتیکدا لہ بہریہ ک
 پادہ چن لہ گہل ٹارہ زویہ ک لہ ٹارہ زوہ کانی، یا خہ یالیک لہ خہ یالہ کانی، یا
 نہ زمونیکی تال، کہ مرؤف پییدا دہ پروات، پاشان لہ میانہ ی ٹو رنج و نالاندنانہ وہ
 فیز دہ بیت و وانہ کہ لہ بہر دہ کات، نہ ک تہ نہا بہ عہ قلی نہ ک تہ نہا بہ ویژدانی،
 بہ لکو بہ دہ مارہ کانی و لاشہ ی و گیانی و ہموو پیکہاتہ کانی.

نہم نمونہ یہ لہ کتیبیکہ ی پیشوومدا ہینراوتہ وہ: ^(۱) نہ گہر لہ پریگا لہ ہرکس
 بیرسیت کن رژی تو دہ دات؟ بین بیرکردنہ وہ وہ لَام دہ داتہ وہ: خوا رژی دہرہ،
 بہ لَام کاتی دہست تہنگ دہ بیت، یا رژیہ کہ ی کہ م دہ کات: کاتی لہ رژیہ کہ ی
 نازار دہ خوات بق پہیداکردنی چی دہ لیت؟ لہ رجزاردا دہ لیت: فلانہ کہ س پزی
 بریم، یان فلانہ کہ س دہیہ ویت پزقم بہریت! نہ وہ نیشانہ ی چیہ؟ نیشانہ کہ ی
 نہ وہ یہ، کہ ہرچی بہ لگہ نہ ویستہ بوتزیت لہ راستیدا نیہ! یان بلی: نہ و
 بہ لگہ نہ ویستی بیر(ذہنی) یہ نہ چوتہ قولایی ویژدانہ وہ، نہ بووتہ بہ لگہ نہ ویستی
 دلی، کہ پہفتاری لہ سہر بنیات بنزیت! یا ہستہ راستہ کانی دوی ٹو پہفتارہ
 راستہ لہ سہری بنیات بنزیت!

کاتی لہ سورہتی (البقرہ) دا نہم خیتابہ ی خوام خویندہ وہ، کہ بہرہ وپوی
 نہ وہ ی نیسرائیلی کردبوو کاریک سہرنجی پاکیشام: ﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ
 فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
 نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾: نہوسا کہ پزگارم کردن لہ
 فیرعون و دارودہستہ کہ ی کہ سہرہ پای سزادانتان، کوپانی لی سہرہدہ برین و
 ژنہ کانی ساغ دہ ہیشتہ وہ، کہ لہ مہدا نہ زمونی زور مہزن ہہ بو لہ
 پہرہردگار تانہ وہ. ﴿البقرہ: ۴۹﴾

سزاکہ لہ فیرعون پوی دا؛ نترینہ کانیاںی سہرہدہ پری و مینہ کانیاںی
 دہ ہیشتہ وہ، بہ لَام توشی بہ لابیونہ کہ لہ خواوہ بووہ! نایا کاتی سزاکہ دہ بینی
 نہ و خہ یالہ بین بیرکردنہ وہ دیت بہ دلدا، یا دہ بیبستی؟ یان بیر(ذہن) پوودہ کاتہ

بکری راسته و خؤ، که کاره‌کئی لئوه پوده‌دات؟ مرؤف پئویستی به‌فئریون و وانه‌ورگرتن هه‌یه، بؤ ئه‌وه‌ی بزانیّت بکه‌ره‌که هه‌لساوه به‌کاره‌که، به‌لئ، به‌لام له‌دوای ئه‌وه‌وه قه‌ده‌ری خوا هه‌یه؟ کاتئ مرؤف ئه‌وه ده‌زانی، له‌میشکیشیدا جئگیر بوو، هه‌تا ده‌بیتّه راستی و دلنیایی، که‌واته پو ده‌کاته کئ بؤ ئه‌وه‌ی مه‌ینه‌تیه‌کئی له‌سه‌ر لابات؟ نا ئه‌وه ئه‌وانه‌یه، که له‌دوای ئاراسته دایه.. به‌لام ئه‌مه له‌هه‌ستی بپواداردا نه‌ری (نهی) ناکات له‌گه‌ل ده‌ستگرتن به‌هۆکانه‌وه، به‌لام بی‌ئه‌وه‌ی پشت به‌هۆکانه‌وه بیه‌ستیت، بی‌ئه‌وه‌ی بپوای به‌وه هه‌بیت، که هۆکان له‌خۆیانه‌وه کار ده‌کن؛ به‌لکو به‌قه‌ده‌ری خوا کار ده‌کن و له‌و سنوره‌دا که خوا دایناره هه‌میشه له‌دوای پوداره‌کان و کهسه‌کانه‌وه سه‌یری به‌پئوه‌به‌ر و دروستکری راستی ده‌کریت، که ئه‌ویش خویبه و خاوه‌نی هه‌موو شته.

له‌ پئویستی‌کائی (لا اله الا الله) له‌ و کاته و -له‌ هه‌موو کاتی‌کدا- برایه‌تی له‌به‌ر خوا و خۆشویستن و بق لبیون له‌به‌ر خوا، لایه‌نگری و خۆبه‌ری‌کردن له‌به‌ر خوا.. ئه‌وانه هه‌موو سه‌باره‌ت به‌ ژینگه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌وه بوو.. هه‌روا بؤ هه‌موو ژینگه‌یه‌کی نه‌فامی له‌ کۆن و نویدا، چهند کارئکی جیاواز و دژ به‌ نه‌ریتی ژینگه‌ هه‌یه.. له‌ نه‌فامی عه‌ره‌بیدا په‌یوه‌ندی خۆین، په‌یوه‌ندی‌ه‌کی چه‌سپاری هه‌میشه‌ی توند بوو، هه‌موو په‌یوه‌ندی‌ه‌کانی تریش، جگه له‌وه یا لاواز و پچراو بوو، یا هه‌ر له‌ بنه‌په‌تا نه‌بوون.. له‌ نه‌فامیه‌کانی نویدا په‌یوه‌ندی نه‌ته‌وايه‌تی و نیشتمانی بوته جئگیری په‌یوه‌ندی خۆین، که ئه‌و نه‌فامیتیانه شانازی پئوه ده‌کن و ده‌مارگیری له‌سه‌ر ده‌کن، وه‌ک ئه‌و شئوه‌یه‌ی، که نه‌فامی عه‌ره‌بی شانازی به‌ په‌یوه‌ندی خۆینه‌وه ده‌کرد و ده‌مارگیری ده‌کرد بؤ ئه‌و په‌یوه‌ندی خۆینه‌ی له‌ هۆزه‌که‌دا خۆی ده‌نواند.. جا جیاوازی فراوانیه نه‌ک له‌ کاکله‌دا:

به‌لام خۆشویستن و بق لبیون له‌ نه‌فامی عه‌ره‌بی و له‌ هه‌موو نه‌فامیه‌کدا له‌ته‌وه‌ری به‌رژه‌وه‌ندی، له‌ زۆرینه‌شدا به‌رژه‌وه‌ندیه‌ مادیه‌ نزیکه‌کانه، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ ته‌وه‌ره‌کئی ((من)) ه، من و که‌رامه‌م، من و ماله‌که‌م، من و ده‌سه‌لام، نه‌ته‌وه‌که‌م، شوئیکه‌وتوه‌کانم، نه‌گه‌ر له‌ ((ده‌سه‌لاتداره‌کان)) بم، یا گه‌وره‌که‌م نه‌گه‌ر له‌ بین‌ده‌سه‌لاته‌کان بم!

به لام دؤستایه تی و به ربیوون (الولاء والبراء) هاوده می خوشویستن و بق لبوونه ون، هیچ پئسا و پئکخه ریکی نیه، جگه له و به رژه وه ندیانه تی نه مرق لیره دا بیئت و سبهینی له وی. له بهر نه وه همهیشه له گوراندایه و له سه ر بارئک ناچه سپیت، هاو پییه تی نه مرق ره نگه به یانی بگوریت به دوزمنایه تی، دوزمنایه تی نه مرق ره نگه به یانی بگوریت به دؤستایه تی، نه ک بق گورینی پئياز و به هاکان، به لام بق گورینی به رژه وه ندی کاتی، که له سه ر یه ک بار نامیئیتته وه... همه مو نه فامیه کانیش له و کارانه دا وه ک یه کن!

ته نها بروای پروت - به واتای به راست دانانی - (لا اله الا الله) و گورکدنی، له و همه مو کارانه دا له خویه وه نابیته هوی گورانی پشهیی، که نه ریتی جاهیلی پالپشتی ده کرد، هه روه ها په وشنی پامیاری و ئابوری و کومه لایه تی و فیکری و په وشنی پالپشتیان ده کردن... بیگومان هه رچه نده بپروا به (لا اله الا الله) ده رون ئاماده ده کات بق گورین و وه رگرتنی گورین... به لام پیوانه تازه کان، به ها (قیم) ه تازه کان و نه و په وشه تازانه تی، که ده ویسترتیت دروست بکرتیت، که له خویه وه نایه تی، له چرکه ساتیکدا نه نجام نادریت، نه گه ریش چرکه ساتی بپرواش بیئت، به لکو خشت خشت ده خرتیه سه ر یه ک، هه تا بیئا تازه که راست داده مه زرتیت... به مهش په روه رده پیی به رپا ده بیئت.

هه ر نه وه ش بووه، که په روه ردیاری گه وره ۱۰ پیی هه لساوه له نه ریت و چاودیری و به دوا داجوون، هه تا گه یاندیه نه و لوتکه به رزانه، تا وای لی هاتبوو برایه تی بق خوا له ده رونه کاندایه له په یوه ندی خوین به هیتر بوو، وای لی هاتبوو خوشویستن و بق لبوون په یوه ندی به به رژه وه ندیه کانی سه ر زه ویه وه نه ما بوو، به لکو له گه ل برایه تیه که دا چوو بوونه ترازویه که وه، نه و تایه تی بق خوا و له پئناوی خوا دا قورستر بوو، وه لا و به پرائیش په یوه ست کرا به به هاکانی ئیمان و ته نها بق خوا.

له پیوستیه کانی (لا اله الا الله) له و کاته و له هه موو کاتیکدا، کومه لئک چاکه تی په وشنی به رز بوون، هه ندیکیان له ژینگه عه ره بیه که دا هه ر هه بوون، به لام نه فامیه که خراپی کرد بوون و له ریگا راسته که تی خوی لاید بوون... وه ک ئازیانه تی،

که نه فامی هه لیگتیرابوووه بو ده مارگیری نه فامی، وهک له سورده تی (الفتح) دا هاتوووه. (۱) سه خاوهت و به خشین له نه فامیتی، له پینگا راسته که ی خوی لایدابوو وای لیتهاتبوو بووبوو به مال به خشینه وه بو پویینی خهک وهک له سورده تی (البقره) دا هاتوووه، (۲) جا پیویست بوو پتیره وه که ی راست بکریته وه و بگتیریتته وه بو بنه په ته راسته فیره تیه که ی خوی، بو نه وه ی بو خوا بیته و له بهر خوا بیته. هه ندی له و چاکیتی په وشتی به رزه دا له سه رده می نه فامی عه ره بیدا نه بوو، ناکری له هه یج جاهیلیه کیشدا هه بیته، وهک پتگرتن له سه مکردنی خهک، به رپاکردنی زیان له سه ر دادپه روه ری، نهک له سه ر یاسای دارستان، ریزگرتنی مرؤف وهک نه وه ی مرؤفه، به چاوپوشین له په گه ز و په نگ و زمان و نیشتمانته که ی و باری کومه لایه تی، یا رامیاری، یا ئابوری، نه وه ش کاریکه نایه ته دی، هه تا ده روون بو خوا یه کلانه بیته وه. (۳)

لیزه دا مه به ستمان نه وه نیه باسی هه موو پیویستیه کانی (لا اله الا الله) بکه یین به کورتکراوی، ته نانه ت سه باره ت به ماوه ی په روه رده ی مه ککه ییش، به لکو مه به ستمان نه وه یه بلتین: هه ر له و کاته وه له لایه ن خواوه هاتوته خواره وه، ته نها به راست دانان (تصدیق) و دان پیدانان (اقرار) ی پووت نه بووه، وهک بیرۆکه ی

۱ { اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ: سزادانی کافره کان له بهر نه وه یه،

ده مارگرییه کی نه فامانه له دل و ده رو نیاندا هه یه. {الفتح: ۲۶.

۲ { كَالَّذِي تَفُوقَ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ فَمَّانٍ عَلَى رَبِّهِ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ: نه چن وهک نه وه که سانه بن که باوه رپان به خوا و پوژی سه لایه نه و بو پویینی له مالی خویان ده به خشن، نه م کاره رپان له وه دهکا که تاته به ردیکی زرد لوس هیندی خولی له سه ر باره و بارانی توندی وئ که وئ و بیشواته وه و هه ر تاتیکی پوت به تین. هه یج به هه رپان له وه به خشینه ده سگیر نابن و خودا گرووی خواته ناسان له پتگه شاره زا ناکا. {البقره: ۲۶۴.

۳ دیموکراسیه ت پیتی وایه نه وه یه که م جار بپاری نه م رپیرانه ی داوه و به کرده وه جتیسه جتی کردبووه، مافی بوون و مافی ده رپینی خودی خه هه ر له لایه ن نه وه وه بووه! وه لام له سه ر نه وه نه وه یه نه وه ی له بۆسنه و هتیرسک پووی دا و نه وه ی له چیچان و نه وه ی له فلیپین و له کشمیر پووده دات و نه وه ی له فه له ستین پووده دات و نه وه ی له هه موو شویتنیک له و شویتنانه ی موسلمانان له ژیر ده سه لاتی جوله که و دیانان دان، به رامه به نه وه دادپه روه ری و لیپورده بییه به له موسلمانانه وه بو نه و جوله که و دیانانه ی که وتبونه ژیر ده ستیان!

ثیرجائی، ته‌نہا بہ پاست دانان و دان پیدانان، ہہ تا ئو کاتہی نیشانہی پاستی
 ہرہا ہوہ لہ سہ زہ تہا بانگہ وازیدا، لہ و کاتہی کہ س بہ رہ و مہ ترسیی و تنی
 نہ دہاتہ پیشہ وہ، مہ گہر ہرہاداری پاستہ قینہ نہ ہواہیہ، بہ تہنہا شتیکی پی
 نہ دہ کرا و کاریگہری نہ دہ ہوو، و ہ کہ (لا الہ الا اللہ) کاریگہری لہ دل و
 دہرونی نہ و کرمہ لہ ہرہاداری دروست کرد، کہ پیغہ مہر ﷺ بہ رہ ردہی
 کرد ہون، بہ پاستی نہ و کاتہ کاری خوی کرد، نہ وانہی (لا الہ الا اللہ) یان لہ نامیز
 گرت و ہرہا یان بہ پیوستیہ کانی ہینا و لہ سہر پیوستیہ کانی بہ رہ ردہ ہون و
 لہ جیہانی واقعہا کاریان پی کرد.

ہہ رہ ہا مہ بہ ستمان نہ وہ نیہ بلین: بہ رہ ردہ کردن لہ سہر نہ و پیوستیہ
 تاکہ کاری پیغہ مہر ﷺ ہو بیت، بہ تاییہ تی سہ بارہت بہ بنکہ پتہ و ہ کہ، بہ لکو نہ و
 کارہ لہ ہہ مو بہ رہ ردیاریک خوازوہ، کہ بیہ ویت بنکہ یہ کی بانگہ وازی لہ ہہر
 شوینیکی زہوی دروست ہکات، لہ ہہر کات و ساتیکی ہرژگار ہہ تا ہرژئی دواہی،
 بہ لکو نہ و کارہ تا قانہی پیغہ مہر ﷺ پی ہہ لسا نہ و ہوو، کہ ہا و ہ لہ کانی پی
 گہ یاندہ پلہ یہ کی سہر سوہرمان لہ کار کردن بہ پیوستیہ کانی (لا الہ الا اللہ).

پلہ یہ ک ہو واقعہ بہ نمونہی گہ یشت، کہ کارہ سوننہ تیہ کان و پہ سہ نہ کانی
 لہ دہرونیاندہ گہری ہر ٹرک و فہر زہ کان، خویان بہ و پلہ یہ وہ پابہ نہ کرد ہوو،
 بی نہ وہی خوا داوا یی کرد بن یا پیغہ مہرہ کہ ی، کہ بہ و شیوہ یہ خویانی پیوہ
 پابہ نہ بکن، بہ پلہ یہ کی سہر ہرہا یان بہ ہرژئی دواہی ہوو، لہ ہہ مو
 چرکہ ساتیک لہ گہ لی، زیان و ہ بلئی نامادہ یہ و نیستا نہ و ہرژہ دہ بینین، نہ ک
 ماوہ یہ کی دوردریژی تر بیت، نا نہ وہ ہو نہ و نہ وہ تا قانہی کہ لہ سہر دہستی
 بہ رہ ردیاری گہ و ہ ﷺ بہ رہ ردہ ہوو، لہ ہہ مو نہ و ہ کانی تری جیا کرد ہوو، نہ ک
 تہنہا پابہ نہ ہون بہ پیوستیہ کانی (لا الہ الا اللہ)، کہ لہ ہہ مو کہ سیکیش
 داواکراہ و تینوی بانگہ وازیہ ہر (لا الہ الا اللہ).

* * *

پاشان وردہ و ردہ لہ سہر خوی پیوستیہ کانی (لا الہ الا اللہ) فراوان ہو، زور
 لایہنی نویی لہ ناو دہرون و زیاندہ گرتہ وہ، کہ لہ و ہ پیش نہ ہون، کہ خوی گہ و رہ

به حکمت و دانایی خوی ناردیه خواره و له و کات و ساته‌ی خوی دایناوه، له‌بهر
ئوه پابه‌ند بوون پیتی بووه کاریکی پیویست (واجب)؛ چونکه پیویستی‌کانی
یه‌ک‌م به‌ته‌ن‌ها ئیمانی پئی جیبه‌جی نه‌ده‌بوو.

پیشه‌وا (ابو عبید القاسم بن سلام) (۱۵۷-۵۲۲۴هـ) له‌کتیبی (الإیمان) ^(۱) ل ۴۵
ده‌لئت: ((ئەگەر کاره‌که‌مان گه‌راندوهه بۆ ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و کتیبه‌که‌ی له
پیناودا نیراوه، ده‌بینین ئەگەر سه‌ره‌تا بپوای کردوهه به‌شایه‌تمان (لا اله الا الله
محمد رسول الله)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوا‌ی ئه‌وه‌ی په‌یامی خوایی بۆ هات ده‌سال یان
یازده‌سال له‌مه‌که‌دا مایه‌وه، به‌تایبه‌تی بانگه‌وازی بۆ ئه‌و شایه‌تیدانه‌ده‌کرد،
ئیمان له‌وکاته‌دا جگه‌له‌و شایه‌تیدانه‌ه‌رزی تری نه‌بوو، جار هه‌ر که‌س به‌ده‌م
ئو و بانگه‌وازه‌وه بچوایه‌ بپوادر بوو، له‌دیندا شتیکی تری له‌سه‌ر نه‌بوو، نه‌زه‌کات
و نه‌پۆژووی فه‌رز و نه‌ئوانه‌ی ئیستا له‌یاسا‌کانی دیندا هه‌ن، به‌لکو ئه‌و
بارسوکیه‌ بۆ خه‌لک وه‌ک زانایان گپراویه‌تیانه‌وه، په‌حه‌مه‌تیک بوو له‌خواوه‌ بۆ
به‌نده‌کانی و به‌زه‌یی هاتنه‌وه بووه پتیان، چونکه ئه‌وان نه‌و مسولمان بوون، ئەگەر
هه‌موو فه‌رزه‌کانی به‌یه‌که‌وه به‌سه‌ریان بدرایه، دل سارد ده‌بوون، له‌بهر ئه‌وه
بپیاردان به‌زمان به‌ته‌ن‌ها وای کرد، که‌ته‌ن‌ها ئیمان نه‌وکاته‌له‌سه‌ر خه‌لک فه‌رزی بیت،
هه‌موو مانه‌وه‌شیان له‌مه‌که‌هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو، چه‌ند مانگیکیش دوا‌ی
کوچکردنیان بۆ مه‌دینه، جا کاتێ خه‌لک بۆ لای ئیسلام گه‌راندوهه و ئاره‌زومه‌ندی
بوون، خوا له‌بپرواکه‌یاندا پوهه‌که‌عه‌بی له‌نوێژدا بۆ زیادکردن، که‌له‌وه‌پیش پوهه
(بیت المقدس) بوو، ئەگەر له‌کاتی گوپینی قبیله‌ بۆ که‌عه‌ ملیان نه‌دایه‌ و
ده‌ستیان بگرتایه‌ به‌و بپروایه‌ی ته‌ن‌ها ناوه‌که‌ی فه‌رز بوو له‌سه‌ریان و ئه‌و قبیله‌یه‌ی
له‌سه‌ری بوون سوودی نه‌ده‌بوو بۆیان، به‌لکو هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی بپیاره‌که‌یان
ده‌بوو، له‌بهر ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار گوپرایه‌لی به‌ناوی بپرواوه‌ شایسته‌تر نه‌بوو له
گوپرایه‌لی دووه‌م. جا کاتێ بۆ وه‌رگرتنی نوێژ چوون به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌ی خوا و
پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه، وه‌ک چۆن هاتن به‌ده‌م بپیار و دان پیدانه‌وه، ئه‌و دوانه‌ش
بونه‌ بپروا به‌یه‌که‌وه، که‌وا نوێژی‌ش خرایه‌ سه‌ر دان پیدانان، ماوه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر

۱ به‌تحقیقی محمد ناصرالدین الالبانی - چاپی دارالارقم له‌کوئیت ۱۴۰۵هـ.

نه و هس مانه وه کاتن به په له ده چون بؤ نويز و سنگيان بؤی کرايه وه خوا زه کاتي
 فه رز کرد و خستيه سر بپواکيه ان و چوه پال نه وانی پيشوو فه رموی:
 ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ: نُوِيْز بکن و زه کات بدنه﴾ البقرة: ۸۳ و

۱۱۰

هروا فه رموی: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا: له
 داراييه که يانه سه ده قه يان لي و ه ريگره، تا به وه پاک و خاويتيان
 بکه يته وه﴾ التوبة: ۱۰۳.

نه گه نه وان زه کاتيان له کاتي دان پيانان نه دايه، به زمان بياندايه و نويزيان
 بکرديايه، به لام زه کاتيان نه دايه نه وه ده بوه هؤی لابردي پيش خؤی،
 هه لوه شاننده وهی دان پيانان و نويز کردن، وه ک چون نه کردنی نويز له پيشه وه
 هه لوه شاننده وهی دان پيانانکه بوو، به راستگيره وه وهی نه مهش جيهاده کي
 نه بوبه کري صديق بوو به موهاجير و نه نصاره وه، که کرديان دؤی نه و
 عه ره بانه ی زه کاتيان نه ددها، نه و جيهاده و جيهادی پيغه مبه ر دؤی نه هلی شيرک
 وه ک يه ک بوون، جياوازی نه بوو له نيوانياندا له خوین پشتن و دليل گرتنی منداً و
 زن و مال به غه نيمه ت گرتن، له گه ل نه وهی نه وان تنها زه کاتيان نه ددها،
 نينکاریان لي نه دده کرد. به و پييه هه موو شه ريعه ته کانی تری نيسلام هاته خواره وه
 هه رکاتیک شه ريعه تیک ده هاته خواره وه ده خرايه سر شه ريعه ته کانی پيشی و
 هه موويان ناوی بپوا ده يگرته وه به نه هلی نه و فه رزانه يان دهوت بپواداره کان، نا
 نه وه نه و بابه ته بوو، که خه ک به هه له ليی تيگه يشتبون ده يانوت بپوا به
 گوفتاره...)) -ته او-

* * *

نه گه سه يری نه و بنکه پته وه بکه ين که پيغه مبه ر به روه رده ی کردبوو،
 ده پرسين پيغه مبه ر بؤ چ نامانجیک نه و هه وه زوره ی ددها له ماوه ی سيانزه
 سالدا له مه ککه و ده سال له مه دينه، نایا بؤ ده ره يثانی نه و نمونه تاکه يه له
 مرفؤدا؟ يان تنها بؤ نه وهی کؤمه ليک بپوادار به دی به يثيت بپوايان به خوا و پؤزی
 دوايي بيت و نويز بکن و زه کات بدنه، خوابه رستن؟!

هه ندى له و كوششه گوره په له جيهانى واقيعدا نه و نامانجه به جى دىنى،
 نه و هس له خويدا نامانچيكي پيروزه شايسته ي نه و په كوششى بؤ بدرت، به لام
 پيغه مبرى گوره **و هك** له پيشه وه نامازمان بؤ كرد، نامانجه كى له وه گوره تر
 و به شكوتر بوو.

نركى نه و كومه له په تنها خواپه رستن نه بوو له سر نه و شيتوازه ي، كه وه
 كومه له بړواداره كانى پيشوو پيسى هه لده سان، به لكو نر كه كه يان بلاو كړنه وه ي
 په خواپه رستى بوو له زهويدا، هه روه ها دهره ينانى هه موو خه ك له په رستنى
 به نده وه بؤ په رستنى خوا، وه كه ره ببعى كورپى عامر **و** به رامبر روستم
 سر كرده ي فارسه كان دهر يپرې، كه روستم په كنى بوو له گوره سته مكاره كانى
 نه و سرده مه .. وينه ي نه و كومه له پتويستى به ناماده كړدى تايبه ت هه يه، نه ك
 به تنها كومه ليك له خه ك پيك به يرنيت، كه بړواى به خوا و به پوژى دواى هه بيت
 و خواپه رستن.

له جيهانى بازرگانى و پيشته سازيدا خه ك دهران نه و كه لويه لانه ي بؤ ناوخؤ
 دروست ده كريت وه كه نه و كه لويه لانه يه، كه بؤ ناردنه دهر وه دروست ده كريت،
 په كه ميان ده بيت به هه شپوه يه ك بيت كه مه به سته كه بيتته دى، به لام نه وه ي
 تريان ده يى به چاكي دروست بكرتت، به و پاده يه ي كه واى لى بكات خوى بسه پيئى
 به سر بازاردا و بيتته هوى به لاره نانى نه وانه ي ناگه نه ناستى نه و .. جا نه گه
 نه وه بؤ بازرگانى ماددى زهوى پتويست بيت، نه و كاره بؤ بازرگانى به برزه كى
 خواى گوره له پيشتره، كه دهر باره ي فرمويه تى: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ**

أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تَجْرَةِٰ تَنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ ٱلْأَلِيمِ ۝ تَوَمِّنُونَ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَتَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
تَعْلَمُونَ: نه ي گه لى خاوه ن باوه ران! ده تانه وى مامله يه كتان پى بيژم كه له
 نازاريكي به ژان رزگار تان كا؟ بړوا به خوا و به پيغه مبرى نه و بينن و، به دارايى و
 گيانى خوتان له راي خودا تى بگوشن؛ نه مه بؤ نپوه باشتره گه
 بيزان. **الصف: ۱۰-۱۱.**

له‌بر نه‌وه بۆ پرتیشاندانی مرقایه‌تی، کۆمه‌لیکی تاکی پته‌و دروستکراو پتویست بوو، که به ره‌وفناری واقعی شایه‌ت بۆ نه‌م نایینه‌ بدات، که نایینیکی هه‌قه، نه‌و نایینه‌یه‌ شوینکه‌وتنی پتویسته، هه‌چ شتیك شان له شانی نادات، هه‌چ شتی ناشیت بیته‌ جیگری.. پتویست بوو که سانی وا بیته‌ کاپه‌وه، که به‌ره‌نگاری هه‌موو نه‌قامی بیته‌، نه‌ک به‌رامبه‌ری بوه‌ستنی و به‌س؛ به‌لکو به‌سه‌ریا سه‌رکه‌ویت، بیناکه‌یان به‌وخیننی و، له‌جیگه‌یدا بینایه‌کی نوێ دروست بکړیت، که له‌سه‌ر بناغه‌یه‌کی راست دابه‌زیت.. هه‌ر نه‌وه‌ش به‌کرده‌وه له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته‌ کردن.

به‌ره‌نگاری بونه‌وه‌که به‌ته‌نھا له‌گه‌ل نه‌قامی عه‌ره‌بیدا نه‌بوو، هه‌رچه‌نده‌ نه‌و نه‌قامیه‌ به‌ حوکمی واقعی یه‌که‌م نه‌قامی بوو، که بانگه‌وازه‌که له‌ یه‌که‌م سه‌ره‌لدانیدا به‌ره‌نگاری بوو بوو.. به‌لکو سه‌رزه‌وی گشتی له‌ نه‌قامیدا ده‌ژیا، جا چ بت په‌رست بوین، یا ناکر په‌رست، یا جنۆکه‌په‌رست، یا به‌رد په‌رست، یا بونه‌وه‌ر په‌رست، یا تاغوت په‌رست بوین، یا نه‌هلی نایینی ئاسمانی بوین لادان و گۆرینی تیدا پودا بیته‌.. له‌ به‌ره‌نگاری بونه‌وه‌ی هه‌موو نه‌وانه‌دا، نایینه‌ تازه‌که و پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌و کۆمه‌له‌ بون، که خۆی ﷺ هه‌لسابوو به‌ په‌روه‌رده‌کردنی.

نایا ته‌نھا دروست کردنی کۆمه‌لیک موسلمانن خواپه‌رستی راستال، سه‌ره‌پای گۆرانسی.. سه‌ره‌پای دامه‌زاندنی نایینیکی راست له‌جیگایدا به‌سه‌ بۆ به‌ره‌نگاری بونه‌وه‌ی هه‌موو نه‌وانه‌؟

نا! نه‌و کاره‌ پتویستی به‌ کۆمه‌لیک هه‌یه‌ زۆر پته‌و پیک هاتبی، که بیته‌ به‌ ناوکیک بۆ کۆمه‌له‌ تازه‌که، نه‌و کۆمه‌له‌ش کۆمه‌له‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، نه‌و بنکه‌ پته‌وه‌ بوو، که له‌سه‌ر شانیدا بیناکه‌ دامه‌زرا، که به‌ واقعیه‌تی واقعی زه‌وی گۆری.

کتیبه‌کاتی سیره‌ زۆر ده‌ریاره‌ی نه‌و بنکه‌ پته‌وه‌ شت ده‌گۆرینه‌وه، هه‌روا ده‌ریاره‌ی نه‌و ئاسته‌ جوانانه‌ی، که پپی گه‌یشتبون.. ئیغه‌ لیره‌دا ناکرئ ژیا نامه‌ی نه‌و سه‌حابانه‌ باس بکه‌ین ﷺ، کتیبه‌کانی رۆژین (سیره‌) له‌به‌رده‌ست هه‌مواندایه‌، باسی گه‌وره‌پیاوانیشیان ناکه‌ین، باسکردنیان ده‌رون ده‌بزیونی و

دهيله زینتی له بهر گه ورهیی و جوانیدا، به لکو نئیمه لیره دا نه وه مان له سه ره باسی نه و سیفه تانه بکهین، که بنکه تاقانه که ی له سه ر بنیات نراوه، له بهر تیرامان و په ند وهرگرتن.

له گه ل نه وه شدا خۆم به نمونه کانیان موجرکم پێدا ده هینس، خۆم بین ناگیریت زۆر کارم تێ ده کات، نه م کارتیکردنه هه موو بۆ گه وره سه حابه کان نیه ﷺ، به لکو هه ندیکی بۆ که سانیکه، که میژوو به چه ند دیرکی که م له گه ل جوانیه که ی به سه ریاندا تێپه ریوه، به باشی ده زانم لای نه وان هه له لویسته یه ک بکهین.

* نافرته تیک هه بوو توشی بورانه وه (صرع) بووبوو، کاتێ فیتی ده گرت له شی ده رده که وت، چوو بۆ لای پیغه مبه ر باسی حالی خۆی کرد و داوای لیکرد بۆی بپارێته وه، تا خوا چاکی بکاته وه له و بورانه وه یه، پیغه مبه ریش ﷺ پیتی فه رموو: ((نه گه ر ده ته ویت بۆت ده پارێمه وه، نه گه ریش نا، نارام بگه ره له سه ر نه خۆشیه که ت به هه شتت بۆ ده بیت.))، نه ویش وتی: نه ی نیراوی خوا نارام ده گرم، به لام بۆم بپارێوه له شم ده رنه که وی، نه ویش بۆی پارایه وه، نیتر دوا ی نه وه له شی ده رنه ده که وت..⁽¹⁾

* ژن و پیاویک هه ژاری زۆری هینابوون، پیاوه که ی پیتی وت: به پاستی پیغه مبه ر ﷺ به شی موحتاجه کان ده دات، با داوای لیکهین له و ماله ی له به رده ستیا یه به شمان بدات؟ ژنه که ش پیتی وت: ده ته ویت لای پیغه مبه ره که ی شکات له خوا بکهیت؟ نیتر هه ردوکیان نارامیان گرت.

* شه وانه عومه ر ﷺ ده گه را بۆ نه وه ی بزانی نه حوالی په عیه ته که ی چۆنه، به لای مالتیکدا تێپه ری گوئی لیبوو منداله کانی ده گریان، نه ویش چوووه ژوره وه ژنیکی بینی مه نجه لیکه له سه ر شاگر دانابوو تیکه لی هه لده دا، منداله کانیش به ده وریا ده گریان، پرسسی نه و مندالانه بۆ ده گرین، وتی: له برسانا، وتی: نه و مه نجه له چیه؟ ژنه که وتی: به رد و چه وم تیکردوووه تیکه ی هه لده دم هه تا منداله کان خه ویان لێ ده که ویت، چونکه خوارده مه نیمان نیه بیانده مسی، عومه ریش ناگای لیمان نیه.. نه یده زانی نه وه عومه ر خۆیه تی.. عومه ر پیتی وت: عومه ر چۆن

به تو بزانی؟ وتی: نهی بۆچی کاروباری موسلمانانی گرتۆته دهست؟ عومه رگريا چوو بۆ (بيت المال) له گه ل نهو كه سهی له گه ليدا بوو ئارد و پۆنی هه لگرت وگه پایه وه بۆ مالی ژنه كه، نه وهی له گه لیان بوو وتی: گه وره ی بهواداران! لینگه پئی با من له جیاتی تو هه لی گرم، نه ویش وتی: نهی كئی پۆئی قیامت له جیاتی من هه لی گریت؟ پاشان ئارد و پۆنه كه ی کرده مه نجه له كه و، دهستی كرد به فوكردن له ئاگره كه هه تا دوكه ل چوو ه ناو پیشه پره كه ی، جا شوینه كه ی به جئنه هیشت هه تا بینی منداله كان تیریان خوارد و نوستن.

* یه كئی له جه نگاوه ره كان به خۆشی چونه به هه شته وه به خۆشی شه هیدبوونه وه به ره و گزپه پانی جه نگ كه وته پئی، ده نكه خورمایه كی له ده ستا بوو -یان چه ند ده نكێك- نه ی توانی ئارام بگریت، هه تا ده یانخوات، فری دان و ده بیوت: نه گه ر به یتمه وه هه تا نه مانه ته واو ده كه م زۆر ده خایه نیت! جا چوو ه ناو جه نكه كه وه. نه و شه هیدی به ده سات هینا، كه هه ولی بۆ ده دا.

* یه كئی له موجه ایده كان دیرعیكی له به ركرد و خۆی ئاماده كرد بۆ جه نكه، هاوه له كه ی پئی وت: كو نكێك لای ملته وه له دیرعه كه دایه ترسی نه وه هه یه تیریکێ لئوه بچیته ناوه وه، نه ویش به خه ندوه به هاوه له كه ی وت: من لای خوا به پێزم نه گه ر له و شوینه وه تیریک به پیکێ، جا چوو ه جه نكه كه وه تیریک له و كونه وه پیکای و خوا ریزی شه هیدی پئی به خشی.

دیاره نمونه ش كۆتایی نایه ت.

* * *

له وانه یه باشترین پینگا بۆ دیاریکردنی نه و سیفه تانه ی بنكه پته وه كه ی له سه ر دروست بووه نه وه بیته، كه هه موو نه و سیفه تانه بخزیته سه ر یه ك، كه خوا و پیغه مبه ره كه ی باسی نه و كۆمه له تا قانه ی پیکردوه، یان نه و فه رمانانه ی خوا و پیغه مبه ره كه ی فه رمانی پین كردوون، كه به جوانترین شیوه پیوه ی پابه ند بون، یان نه و ئاراستانه ی خوا و پیغه مبه ره كه ی ئاراسته ی كردن، نه وانیش به په له جیبه جیان كرد، جیبه جئ كړدنی نه وانه هه موویان سیفه تی راستن، كه بنكه كه ی له سه ر دامه زراوه:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ فَمَنْ آتَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾﴾ بیگومان بپواداران، بزگاران، نهو که سانهی له نویژاندا خویان به گوره نازانن؛ نهوانی که له قسهی پوچ دودی دهکن؛ نهوانهش که زهکات ددهن؛ هر نهوانهش که شهرمی خو ده پارینن؛ مهکین له هاوسهری خویان، یان نهوی ملکی خویانن؛ که نابیی سه رکونه بکرین؛ هر کیش جیا له مانهیی بوئی، نهو له نه اندازه لادهره. نهوانهش-له بزگارانن- که نهمانهت و به لیتیان ده پارینن؛ نهوانهش که له سهر نویژکردنی سوون؛ نهمانه گشتیان بهش بهرن. نهو که سانهی که بهش بهری بههشتن و تاههتابه هر تیا دهبن. ﴿المؤمنون: ۱-۱۱﴾.

﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١﴾ الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرءُونَ بِالْحَسَنَةِ أَلَسَيِّئَةً أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقُوبَةُ الدَّارِ ﴿٤﴾ جَنَّتْ عَنِّي يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَرْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٥﴾ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ﴾ ناخو که سنی

بپوای واین له نه وهی له پهروه ردگارته وه بۆ تۆ هاتۆته خواره وه هه موو راسته ،
 وهك نه وه یه كه له م باره كوت و كوێره ؟ نه م رلمانه هه ر بۆ خاوه ن ئاوه زانه . نه و
 كه سانه ی فه رمانی خوا پێك دینن و تازه لێی پاشگه ز نابنه وه ؛ نه و كه سانه ش كه
 هه ودای نیوان خۆیان له گه ل خودا - وهك خودا فه رمانی داوه - قوت ناكه ن و له
 پهروه ردگاریان ده ترسن و له حیساب كیشانی دژوار نیگه رانن. نه و كه سانه ش كه
 له پامی ره زای خودا خۆیان گرت و - به نه ینی و به ناشكرا - له و به شه ی ئیمه پیمان
 دان ، خیر ده كه ن و به چاكه خراپه كانی خۆیان ده شو نه وه ؛ دوا پۆژی خۆش بۆ
 نه وانه . خۆیان و باب و كالیان و ژنه كان و تۆره مه شیان - نه وانه ی خودا په سندن بن -
 له باغاتی دور له نه مان ده چنه ژور و ، فریشته له هه موو لاوه ده چنه لایان هه ر له
 سایه ی هیمینیدا بن ، چونكه ئیوه خۆراگر بوون ، پیروژتان بۆ دوا پۆژی
 پوون . ﴿الرعد: ۱۹-۲۴﴾

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّت قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ
 عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۲﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
 دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ خاوه ن بپوا نه و كه سانه ن هه ر كه
 ناوی خودا برا ، دلیان ترسی لی ده نیشی و كه نیشانه كانی نه ویان بۆ خۆینرایه وه ،
 بپوایان به هیزتر ده بن و ده ربه ست خۆیان به پهروه ردگاریان ده سپێرن . نه وانه ن
 كه توێژ ده كه ن و له و بژیوه ی كه به شمان داو ن به شی هه ژارانیش ده دن .
 بپواداری بۆ كه مایه سی نه مانه ن كه له پهروه ردگاریانه وه پله و پایه و لی خۆشبوون و
 بژیوی په سندیان هه یه . ﴿الأنفال: ۲-۴﴾

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾
 و بپاوی بپوادار دۆستی یه كترین ؛ فه رمان به چاكه ده دن و به ر له كاری ناشیرین

دهگرن و نویزدهگن و زهکات ددهن و بهره‌رمانی خودا و پیغه‌مبیری خودان. خوا نه‌وانه و بهر به‌زه‌یی خویی ده‌خا. خودا خاوه‌ن ده‌سه‌تلات و له کارزانه. ﴿التوبة: ۷۱﴾.

﴿لَكِنَّ الْرَّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: به‌لام پیغه‌مبیری خودا و نه‌وانه‌ی ده‌گه‌ل نه‌ودان و به‌وادارن. به مال و گیان چونه خه‌زا؛ خوشی و چاکی بۆ نه‌وانه و رزگار ه‌کانیش نه‌وانن. ﴿التوبة: ۸۸﴾.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بُنِينَ مُرْصُوصًا﴾: خوا نه‌و که‌سانه‌ی خوش ده‌ویی که بۆ خه‌زا له‌پئی خودا، پیز ده‌به‌ستن، وه‌ک دیواری قورقوشمه. ﴿الصف: ۴﴾.

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكٰظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ أُولَئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾: په‌له بکه‌ن بۆ

گه‌یشتن به به‌خشیینی په‌روه‌ردگار تان و به‌ه‌شتن که هه‌راوی به نه‌ندازه‌ی ناسمانه‌کان و زه‌ویه و سازکراوه بۆ نه‌وانه‌ی له‌خواترسن. نه‌و که‌سانه‌ی له‌ته‌نگانه و له‌فه‌رحانیدا مالی خویان له‌پئی خودا ده‌به‌خشن و پکی خویان ده‌خونه‌وه و له‌مه‌ردم چاوپوشی ده‌که‌ن؛ خوا چا که‌کاری خوش ده‌ویین. نه‌و که‌سانه‌ی هه‌رکاتی کاری خراب ده‌که‌ن، یان ناحه‌قی له‌خۆ ده‌که‌ن، خودا له‌بیر

نابهنه وه و له بهری ده پارتنه وه: له خه تاکانیان بیوری، بیجگه خوداش کی له گوناها ن ده بوری؟ جا نه وانه له سر کاری که زانیویانه مه له یه، پی داگرنین. نه وانه پاداشتیان لای په روه ردگاریان لیبوردنه و باغاتیکه که جوپاران به به ریاندا ده پون و هر له و باغاته ده میتنه وه. چه ند جوانه پاداشتی ناکار چاکان. ﴿آل عمران: ۱۳۳-۱۳۶﴾

﴿التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّاجِدُونَ الرَّكِعُونَ
السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ
لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾: توبه کارن، خواپه رستن، هر په سندی خودا
ده دن، پښووگن، به کړنوش و سوژده بهرن، هانه ی کاری چاک ده دن و بهر له
ناره واده گرن و سنوری خوا ده پارین. مژده بده به وانه خاوه ن
باوه پښ. ﴿التوبة: ۱۱۲﴾

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِينَ
وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَشِيعِينَ
وَالْخَشِيعَاتِ وَالْمُتَّصِدِّقِينَ وَالْمُتَّصِدِّقَاتِ وَالصَّاتِمِينَ وَالصَّاتِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾: پیاو و ژنی موسلمان و
پیاو و ژنی بپوادار، پیاو و ژنی فه مانبه ر و پیاو و ژنی قسه راست و پیاو و ژنی
خوپاگر و پیاو و ژنی بن فیز و خوبه زل نه زان، پیاو و ژنی سه ده قه در و پیاو و
ژنی پښوه وان و پیاو و ژنی ناموس پاریز و ژن و پیاو و ژنی که نقد یادی خودا
ده کن، له خوداوه لیخوشبون و پاداشتیکی گه وره یان بق دانندراوه. ﴿الأحزاب: ۳۵﴾
﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَبَّطُوهُمْ رُكْعًا سَجْدًا يَتَّبِعُونَ فُضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي

وَجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ
كَرَزَعٍ أُخْرِجَ شَطْبُهُ فَكَازَرَهُ فَأَسْتَعْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ يُعْجَبُ
الرُّزَاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا: موحه ممد پیغمبری خواجه؛ نه وانه ش که له گه ل
نه ون، له به رانبر دین دوزمنان توندوتیژ و له ناو خودا دلوقانن. له کپنوش و
سوژده چاوت پیده که ون. هر به هیوای ره زامه ندی و چاکه ی خودان. دروشمی
سوژده بردنیان به ناوچه وانه وه هه یه؛ وینه شیان له ته وراتدایه و نمونه شیان له
نینجیلدا. شوبه ینراوه به چناریک تیشه ی به ره وژور هه لچوبین و وه چه ی نژی
ده کردین و نه ستور بوبین و له سر لاسک خوی گرتین و وه رزیران سه یری بمینن،
تا جاوچنوکانی سپله ی پئی قه لئس کا. نه وانه ی خاوه ن باوه پ و ناکار چاکن. خوا
به لئینی لی بوردن و پاداشی گه وره ی پیداون. ﴿الفتح: ۲۹﴾

﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقِ شُحَّ
نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: نه و بپوادارانسه ی به ره ژه وه ندی
براموسلمانه کانیان له پیشتر ده زانن، هر چه نده ده ست ته نگیشیان هه یه.
که سانیکیش خو له بژدی ده پارینن، نه وانه بزکاره کانن. ﴿الحشر: ۹﴾

﴿وَالَّذِينَ يَحْتَبِرُونَ كَبِيرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ ﴿۱۶﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ
بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۱۷﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ
يَنْتَصِرُونَ ﴿۱۸﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلَمَنِ ﴿۱۹﴾ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ
مَّا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ﴾: نه وانه ی له تاوانی گه وره دوردن و له کرده وه ی شوریه ی
ده برینگینه وه و له جهنگه ی توره بونیاندا عه فو ده کن. نه و که سانه ش که

به دهنگی په روهر دگار یانه وه چوون و نوپژ ده کون و کاره کانیشیان به پاپوژده و له و
 بزپوهی پیمان به خشیون ده به خشن. نه و که سانهش که ندریکیان لی بکری، توله ی
 خویان ده که نه وه. سزا بوق هر خراپه یه که خراپه یه کی وه که نه وه. کیش له توله
 چاو بیوشن و کوشش بوق ناشتی بکا، پاداشتی له سر خودایه. بیگومان خودا
 ناهه قکارانی خوش ناوین. نه و که سانه ی له پاش ناهه قی لیکردن، توله ی خویان
 ده ستیننه وه، خه تابار نین. ﴿الشوری: ۳۷-۴۱﴾.

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾: با سستی
 پوتان تن نه کا و خه میش مه خون. هر نیوه ن که سر ده که ون، نه گه ر پوتانان
 به خوا هه یه. ﴿آل عمران: ۱۳۹﴾.

﴿قُلْ هَدِيهٖ سَبِيْلِي اَدْعُوْا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنْ اَتَّبَعَنِيْ
 وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾: بلن: نه مه پنگای منه، هم خوم و
 هم نه و که سانهش شوینم که وتون - به پو شنبینی - بوق خواناسی، بانگی ده که م.
 خواش هه میشه پاکه و تاکه و له وان هس نیم که شه ریکی بوق
 په یداکه م. ﴿یوسف: ۱۰۸﴾.

﴿هُوَ الَّذِيْ اَيْدِكَ بِنَصْرِهِ وَاِلَى الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ ﴿٦٦﴾ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ لَوْ
 اَنْفَقْتَ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّا اَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلَكِنَّ اللّٰهَ اَلْفَ
 بَيْنَهُمْ اِنَّهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ: هر نه و هاته هاواری خوت و پهوداران و یاریده ی
 دان. به دل وانى کرده هؤگری به کتری، نه گه ره رچی له م سر زه مینه هه یه،
 هه موت به خت بگردایه، نه ت ده توانی و لیکیان کوبکه یته وه؛ به لام خودا و لیکى
 کردون به هؤگر، هر خوی خاوه ن ده سته لاتی له کارزانه. ﴿الأنفال: ۶۲-۶۳﴾.

﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا كُوْنُوْا قَوْمًا بِاَلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ
 اَنْفُسِكُمْ اَوْ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ﴾: نه ی گه لی خاوه ن باوه پان! به یه کسانى و
 بن جیاوازی - به کارى مه ردم پابگن - و بوق خوداش شایه تی بده ن؛ هر چه نده

شایه تی دانتان به زیانی خوتان و دایک و بابتان و خزمانیستان بین. النساء: ۱۳۵.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا ءَعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ اِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾: نهی گه لی خاوهن باوه پان! بؤ خوا راست و بین خواهوش بن و به هه فانهت شایه تی دهن. دوژمنی و قینی دهسته بیئک هه لئان نه نی به هه فانهت ره فتار نه کن. به به کسانی و بین جیاوازی له گه ل خه لکا ره فتار کردن ده بیته هوی پتر نزیکه وه بسون به پاریزکاری. له خواش ترستان هه بین، چونکه له هه رکاری نیوه ده یکن ناگاداره. المائدة: ۸.

﴿اَلَمْ ۙ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۳۵﴾ اَلَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۱۳۶﴾ وَاَلَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنزِلَ اِلَيْكَ وَمَا اُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَيَاۤ اٰخِرَةَ هُمْ يُوقِنُوْنَ ﴿۱۳۷﴾ اُوْلٰئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۗ وَاُوْلٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾: الم، نه م کتیبه هیهچ گومانی تیدا نیه بؤ نه وانه ی پاریزکارن پئنیشانده ره، نه و که سانه ی بپروایان به نه دیار هه یه و نویژ ده کن وله و بزئوه ش که پیمان داون ده به خشن. نه وانه ش که به و کتیبه ی له نیعه وه بؤ تو هاتوه و به وانه ش بؤ پیغه مبه رانی به ره له تو به پی کراره، به بپروان له هاتنی پوژی به سلانی گومانیکیان نیه. نه وانه په روه ردگاریان ریبه ریانه و دیاره گرویی پزگارانن. البقرة: ۱-۵.

پیغه مبه رانی: فه رمویه تی:

((الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا: بپروادار بؤ بپروادار وه ک دیوارانیکه که هه ندیک هه ندیک توند ده کات.))^(۱)
((مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَىٰ لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى: بپرواداران له خو شویستن و میهره بانیان بؤ یه ک،

وهك يهك لاشهن، كاتى يهكى له نه ندماه كانى نه و لاشه يه توشى نازارىك بوو،
هموو لاشه كه توشى بين خوى و تالى هاتن ده بيت.))^(۱)

((إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عِيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَفَخَّرَهَا بِالْأَنْسَابِ، كُلُّكُمْ لَأَدَمَ وَآدَمَ
مِنْ تُرَابٍ: به پاستى خوا لوت به رزى سه رده مى نه قامى له گه ل شانازى كردن به
نسه به وه له كۆل خستن، همووتان له ناده من و ناده ميش له گل دروست
كراوه.))^(۲)

((لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِثْمَا الشَّدِيدُ مَنْ يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ: پاله وان
به وه نيه خه لك بخه يت، به لام پاله وان كه ستيكه، كه له كاتى توپه بيدا خوى
بگريت.))^(۳)

((بَسْمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ: دم به خه ندهت به ره و پوى براكه ته وه
خير و سه ده قه يه.))^(۴)

((إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَيَدُ أَحَدِكُمْ فَسِيلَةٌ فَلْيَفْرِسْهَا: نه گه ر پوڅى دوايى هات و
نه ماميك به ده ستى يه كيكتانه وه بوو با بپرويتنت.))^(۵)

((مَثَلُ الْقَائِمِ فِي حُدُودِ اللَّهِ، وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَكَانَ
بَعْضُهُمْ أَغْنَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا
عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَلَوْ تَرَكَوهُمْ
وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ لَجُورًا وَكُجُورًا جَمِيعًا: نه و كه سه
هه لده ستيت به به جي كه ياندنى سنوره كانى خوا و نه و كه سه ي ده كه ويته ناويان،
وهك كومه ليك وان، كه به پشك خستن له سه ر كه شتبه كه هه نديكيان ده كه وه
ژيره وه ي و هه نديكيان ده كه وه سه ره وه ي، نه وانه ي له ژيره وه بن كاتى ناويان
پتويست بيت به سه ر نه وانه ي سه ره وه دا تيده په بن بى ناوهيتان، جا وتيان: نه گه
كونيك بكه ينه به شه كه ي خومان و ناوى ليوه بهيتن نهك نازارى نه وانه بده ين

۱ متفق عليه.

۲ رواه أبو داود والترمذي.

۳ أخرجه الشيخان.

۴ رواه الترمذي.

۵ رواه أحمد.

له سه رومانه وهن؛ نه گهر وازيسان لي بهيتن نه و كاره بكن، هه موويان تيا ده چن، نه گهر ده ستيان بگرن خويان و نه و انيش رزگار ده بن.))^(۱)

((إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قُتِلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلْيُحِدْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ: خواجه چاكه ي له سه ره هه موو شتيك نووسيوه، نه گهر كه سينكتان كوشت له توله دا به چاكه بيكوژنه وه، نه گهر نازه ليكتان سه ربه ي به چاك سه ري بپن، با نه و كه سه تان چه قوكه ي تيژيكات، با سه ربه راوه كه ي نازار نه دات.))^(۲)

((أَلَا إِنِّي أَنفَقْتُ لِلَّهِ وَأَخْشَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأُفْطِرُ وَأَقُومُ وَأَنَامُ وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَنِّي فَلَيْسَ مِنِّي: بزنان من له هه مووتان زياتر خوم له خوا ده پاريزم و لتي ده ترسم، به لام به پوژوش ده بم و به پوژوش نابم، شه و نوويز ده كه م و ده خوم، ژنيش دينم، جا هه ركس واز له پووشوييني من بينيت له من نيه.))^(۳)

* * *

له سه ره نه و سيفه تاكانه و له به رزترين په يدا، نه و بنكه پته وه دامه زرا، كه پيغه مبه ر^(۴) دروستي كرديوو، كه واته نه و بنكه پته وه چي له واقيعي سه رزه وي كرد؟

نه و بنكه يه له سه ره تاوه ناوك (نواة) بوو، كه موسلمانان كان له نيوه دورگه ي عه ره بدا به ده وريا كو بوو بوونه وه كه بيتشكه ي بانگه وازي يه كه م بوو، يا به زمانى سه رده م بلن: نه و ناوكه ي بنكه جه ماوهر يه كه به ده وريا كو بوو بوونه وه، كه بانگه وازه كه ي به ره وه موو لايه ك پي بزوا..

ده بن هه موو بانگه وازيكي كارا له واقيعي زه ويديا بنكه يه كي جه ماوهر ي هه بيت، كه پي بي بجاو ليت و له ميانه ي نه وه وه بجاو ليت، به لام نه و بنكه يه به قه باره پيويسته كه ي كو نايپته وه، مه گهر به ده وري پيشه وايه كي په روه رده كه ر و نه واتيكي پته وه تا خوي بگريت و تيشكي به هيزي لي بيتته وه، كه (جه ماوه) به

۱ أخرجه البخاري

۲ رواه مسلم والنسائي والترمذي وأبو داود وابن ماجه.

۳ رواه الشيخان.

کژبوونه وه و دهره دانى فریو بدات، به لام - له واقعی کاره که دا - کومه له که له سره
 نه و ناسته ناییت که کومه له پالنه ته که ی له سره سوو، پیغه مبر ۷ خوی
 په روه رده ی ده کرد و چلو دیری تاییتى ده کرد و هولى ناراسته کردن و
 به دوا دچونى حال و بارى ددها.

کومه له که ی پیغه مبر ۷ ه موویان له سره یه ک ناست نه بوون، ه روه که له
 قورنندا هاتوه ته مه ل و خوره دواخه ر و بپرواوازیسان تیدابوو، ه روه ها نه و
 هه لفریوانه شیان تیدابوو که ه موو دهرچوو یه ک و هاتویه ک ده یله رزاندن، ه موو
 نه وانه به پیچه وانه ی دوپرووه ناشکراکان و خورشاره وه کانه وه بوو!

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 أَتَأْتَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ نَهَى كَلَى خاوه ن باوه پان! چیتانه که پیتان ده لیتن
 وه دهرکه ون بق خزا له پای خودادا، ته مه لن و له جیتی خق نابزون؟! ﴿التوبة: ۳۸.

﴿وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ أَصَابَكُمْ مُمْسِيَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ
 عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿۷۳﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فُضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ
 كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِئْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا
 عَظِيمًا: هیندیكى واتان له ناودان که له نانقه ست خق وه دوا ددها و ناتانگاتن.

نه گه ر نه وسا نپوه توشى به لایه ک بن، ده لئ: خودا منى به چاکه خوینده وه که من
 له که لیاندا نه بوم. نه گه ر نپوه له سایه ی چاکه ی خوداره ده ستکه وتن باشتان
 ده ست که وت، وه ک که سیتی که له پیتشدا هه ر به کترتان نه ناسیبی و دوستایه تیتان
 نه بوی، ده لئ: خوزگه منیش په گه لیان که وتبام؛ نه وسا منیش له و خیر و بیره
 گه وره یه به شدار ده بوم. ﴿النساء: ۷۲-۷۳

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا
 الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ
 كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا

أَحْرَتْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعْتُ الدُّنْيَا قَلِيلًا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ
 وَلَا تُظَلِّمُونَ قِتِيلًا: ناخو نه وانته نه دیوه، پئیان گوترا هه تا له مه ککن شه
 مه کن؛ نویژ بکن و زه کات بدن. کاتن بیستیان خه زایان له سر نوسراوه و
 زانیان ده بن بچنه شه ری، نه وهنده بیان له و خه لکه ی که ده چنه گژیان ترسی لی
 نیشته، که له خوداش هه ره وهنده ترساون و بگره پتریش ده ترسان! ده یانگوت
 نه ی په روه ردگارمان! بچی خه زات بق نوسیوین، چی ده بو تا ماوه یه کی تر دوات
 خستباین؟ بلن ژیانی دونه یاه که م و کورته و بق نه وانته ی که ترسیان له خودا
 هه یه، ژیانی نه ولا زور باشتره و به قه د دوی زراوی ناو ده نکه خورما، که س
 ناهه قی لی تا کرئ. ﴿النساء: ۷۷.

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدَّعَوْا بِهٖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَىٰ
 الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ
 فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا: هه رکاتن
 سه باره ت به هیمنا یه تی یان مه ترسی، ده نگ و یاسیکیان پی ده گا، سه ره بخ له لای
 هه مو که س بلاوی ده که نه وه. گه ره له لای پیغه مبه ره و کار به ده ستانی خویان
 بیانگوتایه، ده یان زانی راسته قینه که ی کامه یه و نه جو ره ده نگ و یاسانه له کو پوه
 سه ریان هه لداوه. نه گه ر چاکه به زه یی خواتان نه بوایه، -که متان نه بن- ده بوونه
 په پیره وی شه یتان. ﴿النساء: ۸۳.

به لام مونا فیه کان چون باسیان ده که یت بیکه قه یدی نیه ..

نه وانه هه مو له ناو کومه لگا که ی پیغه مبه ردا بوون، پیغه مبه ریش له ناویاندا
 بووه و هه حیش به دوا ی یه کدا ده هاته خواره وه بق سه ریان و پینعمایی ده کرد،
 هه ست و ره فتاره کانی راست ده کرده وه، که واته ده رده که ویت، که (بنکه
 جه ماوه ریه که) هه مو یان بق نه و ناسته به رز نه بونه وه، ناشبیت هه مو یان وه ک
 کومه له پوخته که بن، که چاودیری سه رکرده ی په روه رده که ره سه ریان بوو.
 به لام واقعی میژوویی ده لیت: نه و قاعیده پته وه ی پیغه مبه رکه به چاودیری خوی
 په روه رده ی کرد و گرنگی پیدانی خوی و چاودیری خوی دانن، نه وهنده پته و و

بروا چه قیو و راست و پړك بون به شیوه یه كه هه موو نه وانه یان هه لگرت كه به ره و
 نامانجه كانی بردن. هه تا ته مه ل و بارگران و بپروا لاواز و دوپوهوكان و دوزمه
 ناشكراكانش نه یانده توانی له و پیشپه ویبه بیانوه ستینن! نا نه وه په ند وه رگرتنه
 له به دی هیتانی بنكه یه كی پته وی بپروا قولی ناست به رز، چونكه بی نه وه
 (جه ماوه) كه سیکیان ده ست ناكه ویت به رزبان بکاته وه بۆ سه ره وه، هه ركاتی
 به لای نرمایی دا ده دات، یان هه نگاهه كانی راست بکاته وه، هه كاتی به لای لاریی
 دا ده دات، یا رینمایی بکات، هه ركاتی پړنگای ون کرد.

كه واته بنكه ی پته و پتویسته، بۆخوشی نیه، یا زیاد له پتویست نیه، یا شتیك
 نیه بتوانیت به بی نه و پړنگای راست بگریته بهر.

* * *

پاشان نه و بنكه پته وه ی كه پیغه مبه رځ په روه رده ی كردبوو، سه ركرایه تی
 (جه ماوه) ی پی سپیتررا، جا هه سه ركرایه تی هه كی سه ربازی له جهنگی، یان
 سه ركرایه تی ناكاریی له مامه لای تاكه كه سی، یان سه ركرایه تی كومه لایه تی بۆ
 پیکه هیتانی په یوه ندیه كانی كومه ل، یان سه ركرایه تی فیکری یا له
 هوشیار كردنه وه ی خه لك به حه قیقه تی نیسلام، به پیشهنگی و به وشه، نه و
 بنكه یه بوو له دورگی عه ره بده، كه به ره نگاری نه فامیتتی بووه وه جاهیلیه تی
 به زاند و بونی سپیه وه و بیناكه ی تیکدا و له جیگایدا بینای نوپیان دروست کرد.
 له راستیدا نه وه کاریکی ناسان نه بوو.

نه و كه سه ی دوا ی پوداوه كانی میژوو بکه ویت، نه و كه سه ی باش له نایه ته كانی
 قورنان پامینیت كه وه سفی جهنگی نیوان هه ق و باتلی كردوو، ده زانی چه ند
 هه ولی زۆر دراوه له و جهنگه گه ورده دا، هه تا له كۆتاییدا به به رژه وه ندی نایینه
 هه قه كه كۆتایی پی هیترا، جا چ كۆششی دهرونی بویت له نارام گرتن له سه ر
 مهینه تی و سه ختی جهنگ و بوون به سه رباز، یا هه ولی جهسته یی و مادی، چه ند
 قوریانی بۆ دراوه، چه ند پاله وانیتتی و چه ند له نمونه ی جوان له واقعیی زه ویدا
 به دی هات... هه روه ها جیگای راست و دروستی پیغه مبه رځی بۆ دهرده كه ویت له
 سه ركرایه تی كردنی راسته و خوی بۆ كومه له پوخته كه، هه روا سه ركرایه تی

کردنی پیغمبر بقره (جه ماور) به یارمته تی نه و کومه له پوخته یه، له کورتايشدا له و
جيهاده دا شوینی نه و بنکه پته وهی بقره درده که ویت، که واقعی دورگی عه ره بی
گویی، پاشان واقعی زه ویش.

چه که که و اناسان نه بوو، چونکه به ره نگاری بیروباوهره گنده کان و به ها
گنده کان و نه ریتی گنده ل و، جوره ها په فتاری گنده ل، هه روا چه نده ها
ده روون، که لاپتی بیروباوهری و به های و نه ریتی و په فتاری گندی کردبوو،
پاشان نه و که سانه رازی بوون و ملیان دا به و لادانه، وایان ده زانی هه قه و راسته،
نه وه نه و شته یه ده بی پاریزگاری بقریت و جهنگی له سهر بقریت!

کاریکه خوا ململانی نیوان هه ق و ناهه قی جواندوو به وهی ناگری له سهر
ده که نه وه: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَهُۥ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ
السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ
مِثْلُهُۥ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ: له و
ناسمانه ناویکی دارژاندوه، پراوپری بارستانی دوله کان دئ؛ لافاو که فیکي بلندی
هاته سهر، هه روه که نه و که فهی به هوی ناگر ده ماندنن، دیته سهر که ره سهی خشل
و نه سبابی تر. نا به م ترزه خودا باسی راست و ده غه ل ده خاته پوو. جا که فه که
له ناو ده چی و هه ر نه و شته ی که بقره مردم به ره ی هه یه ده مینیتته وه. خودا ناوا
نمونه ده مینیتته وه. ﴿الرعد: ۱۷﴾.

به راستی نه وه ناگری راسته قینه یه! ناگریکه ده مینن! ناگریکه داخ ده کات!
ناگریکه شت ده توینیتته وه... برواداره کان هه لی ده گرن به نارام و عه زم و پشت
به خوا به ستن و پوکردنه خوا، پاشان یه که مجار له نه نجامه کانی لابردنی
پیسیه کانه له دلی برواداره موجهیده نارامگره کاندا، کاتن ده روینیان پاک
ده کات وه و خویان بقره خوا یه کلاده که نه وه، پاشان لابردنی پیسی له زه ویدا ناهه ق
نامینن و فشولی و په لاماری و ستمه که ی ده پروات. هه ق حوکم ده کات...
بنکه پته وه که له هه موونه وانده دا به ته واوه تی به پوولی خوی هه لساوه، هه تا

کاره که له دورگه دا بق ئیسلام جیگیر بوو. پاشان بنکه پته وه که هه لسا به پۆلی فراوانتر..

دورگی عه ره بی بوو به بنکه، بوو به لانه، بوو به شوینی ده رچوون، به لام نامانجه که هه موو زه وی بوو!

به پاستی ئه م ئایینه بق هه موو خه لك هاتۆته خواره وه، بپوادره كانیش له دورگی عه ره ب به سه ركردایه تی پیغه مبه ر ﴿ریتنماییکه ر بوون بق مرۆفایه تی، نه و بانگخوارانه بوون، که خه لکیان بانگ ده کرد بق ئایینه هه ق، نه و مامۆستایانه بوون، که خه لکیان فیر ده کرد حه قیقه تی ئایینه که چۆن ده بیته: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ به و شیوه یه ئیمه ئیوه مان کردۆته ئوممه تیکی هه لپزارده، تا ناگاو له مه رد م هه بین و پیغه مبه ریش چاودیریتان لی بکا. ﴿البقرة: ۱۴۳.

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ده بین له نیتو ئیوه دا کۆمه لیکه بین، فه رمان به چاکه بده ن و پئی له خراپه بگرن؛ هه ره نه وانه ش پزگار ده بین. ﴿آل عمران: ۱۰۴.

ئه وه کاریکی ئاسان نه بوو..

به پاستی میژوو ته رکیز ده کاته سه ره نه و جه نگانهی، که له نیتوان سوپا کاندایه رووده دات.

له پاستیدا جه نگی سوپا کان له کۆتاییدا ئه نجامی مملانی یه کلا ده کاته وه، به لام سه رنج دان له کاره که ئه وه یه، که ته نها مملانییه کی جه نگیه، سوپا له مه یدانیه جه نگدا بپیری له سه ر ده دات، لایه نیکی گرنه له هه قیقه تی مملانییه که ده شاریته وه، له شوینیکی ته سکدا به ندی ده کات، کاریک لاده بات، که زۆر گرنه، یا له پله وپایه ی که م ده کاته وه، نه ویش بیروپرواکان و به هاکانه، که له پیتاویدا مملانییه که کریت.

به پاستی مملانی- به زمانی سه ره ده م- له حه قیقه ته که یدا مملانییه

شارستانیته، ململانیته له نیوان شارستانیته تی ساغ (سلیم) و شارستانیته -
 گنده ل (فاسد)، له نیوان شارستانیته تی ئیمانی و شارستانیته تی نه فامیدا،
 ململانیته کی گشتگیره، هه موو لایه نه کانی دهرون ده گریته وه، هه موو لایه نه کانی
 ژیانیش، هه رچه نده ململانیته شه پرنامیز ئه و لوتکه یه، که نه نجامه که
 یه کلاده کاته وه نه گهر بۆ ماوه یه کیش بیته!

ته تاره کان له قوناغیک له قوناغه کانی میژوودا سه رکه وتن و زهویان پامالی،
 به لام شارستانیته تیکی راسته قینه یان دانه مه زاندا، که شایسته ی مانه وه بیته و
 شایسته ی ژیان بیته، سه ره پای هه موو پیشکه و تنیکی مادی و زانستی و
 ته کنزولوجی، که هه یان بوو، به لکو له زهویدا یاسای دارستانیان بلوو کرده وه؛
 به هیز بی هیز ده خوا، یا له ریگای خوی لای ده دا، هه روا فه سادی بیروبا وه پریان بلوو
 کرده وه له گه ل په وشت خراپی له سه ر ناشیرینترین شیوه، که میژووی نه فامی
 ناسیییتی.

ململانیته شه پرنامیز ململانیته راسته قینه نیه، یا بلن - به لانی که مه وه - به ته نها
 ململانیته راسته قینه نیه، به لکو ململانیته راسته قینه بریتی یه له وه هه یانه ی، که
 سوپاکان له پیتاویدا ده جه ننگن، ئه وه به هه یه ی کاتن سوپاکان سه رده که ون،
 خاوه نه کانی بلوری ده که نه وه! ئا له وه دا فه تحی ئیسلامی له هه موو بزوتنه وه
 فراوانخوازه کانی خو فراواکردندا له میژوو جیا ده گریته وه.

ئاره زوی فراوان بوون، ئاره زوی داگیرکردنی زهوی، ئاره زوی تیکشکاندن و
 زه بوونکردن نه بوته بزویته ری سوپا عه ره بیه کان بۆ فه تح، به لکو ئامانجه که -
 به فه رمانیک له خوا وه - بلوو کردنه وه ی یه کخوا په رستی بوو له زهویدا و لا بردنی
 نه فامیی و سته مه کانی بوو، بۆ ئه وه ی قسه ی خوا له سه ره وه بیته، ئاین هه ر بۆ
 خوا بیته: ﴿وَقَتَلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾
 له گه لیان شه رکه ن هه تا ئا زاوه نامیته ی و دین گشتی دینی خوا ده بن. ﴿الأنفال: ۳۹﴾
 ئه وه ش ئه وه یه هه روه که رهبعی کوپی عامیر ﷺ به سه ره کرده ی فارسه کانی وت:
 ده رهینانی خه لکه له په رستنی به نده وه بۆ په رستی خوا، له سته می ئاینه کانه وه
 بۆ داد په روه ری ئیسلام، له ته سکا یه تی دونیا وه بۆ فراوانی دونیا و ئاخیره ت..

بزوتنه و هیه کی شارستانی به رزه بۆ بزگارکردنی مرۆف له په رستنی تاغوت و
سته مکارانه و ه بۆ په رستنی خوا، له ئامیزگرتنی خه یال بۆ ئامیزگرتنی حه قیقه ت،
هه روا له زۆر و سته مه وه بۆ داد په روه ری و یه کسانى، له نه زانیه وه بۆ زانین، له
تاریکیه وه بۆ پوناکی.

هیچ بزوتنه و هیه کی شارستانی له میژوو نیه وه ک فه تحى ئیسلامی کردین.

جوانی فه تحى ئیسلامی ته نها له بلیمه تی جه نگدا نیه، که چه ند پیاویکی ژماره
دیاریکراو و که لوپه لی جه نگی سه ره کون به سه ر فارس و پۆم، که به ژماره و
که لوپه لی جه نگی و هونه ری جه نگی و توانستی مادی، چه ند نه وه نده ی نه وان بن.
نه وه به هیچ لیك نادریته وه - دواى یارمه تی خوا- جگه له شوینه واری بیروباوه پى
پاست به خوا و به پۆزی دواىی له ده روونی نه و جه نگاوه رانه ی نه و بیروباوه په بیان
وه رگرتبوو، جگه له په روه رده بونیان له سه ر راستیه کانی بیروباوه پى پاست، که
راستی توانای و هیزی به خشی به و جه نگاوه رانه ی ژماره و که لوپه لیان دیاریکراو
بوو تا بگن به ئوقیانوس له پۆژئاوا و هندستان له خۆره لات له ماوه ی نیو
سه ده که متر، نه و ماوه یه خیراییه ی، که له میژوودا بنوینه یه.

جوانیه که ته نها له بلیمه تی جه نگدا نیه، به لکو نه وه - به خۆی- کاریکی زۆر
که وره یه له ترازوی میژوودا، به لام جوانیه که وره که له کردنه وه ی دله کاندایه بۆ
ئیسلام، هه روا به ملیونه ها چونه ناو نایینه هه قه که وه، بن زۆری کردن!

جه نگ هه رگیز بۆ زۆر له خه لک کردن نیه، که بیته ناو ئیسلامه وه: ﴿لَا اِكْرَاهَ
فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ: لَمْ دِينَه دا به زۆر داسه پانندن نیه،
شاره زایی له گومرایی هاوێز کرا. ﴿البقرة: ۲۵۶.. به لکو جه نگ بۆ لابرندی نه فامیی
بوو، نه و نه فامیه ی له بیروباوه پى نه فامیدا خۆی ده نوینئى، که رژیمی نه فامی
له سه ر داده مه زئی و سوپا کانی نه فامی ده یانپاریزی، جا نه گه ر نه وه لابر خه لک
دواى نه وه سه ره ستن چیان بویت بۆ خۆیانی هه لده بزین: ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ: شاره زایی له گومرایی هاوێز کرا.

هر کس له تاغوت نه بانه و بر وای به خودا بهیتن، هه نگلیکی هیئده توندی
به دهسته وه، هر گیز پسانی بؤ نیه. خوداش بیسه ر و زانایه. ﴿البقرة: ۲۵۶﴾.

به لام (نه وه ی تر) که ده یه ویت به نایینه که ی خوی بیاریزیت، نه و که سه له سه ر
گومراییه کی پوونه و له گیان و نایین و هه موو شتیکی نه مینه، هه تا نازار نه گه به نئ
به برواداره کان و جه نگیان له دژ نه کات: ﴿لَا يَنْهَنكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ
يَقْتُلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا
إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ خودا ریتان لی ناگری که نئوه ده گه له نه وانه ی
به گژ نئوه دا نه چوون و له زیدی خوتان وه ده ریان نه ناون، چا که یان ده ربار بکه ن و
به یه کسانی په رفتاریان له گه لدا بکه ن. خوا مرؤی خاوه ن نینسافی خوه ش
گه ره که. ﴿المتحنة: ۸﴾.

نه و ملیونه ها مرؤفه ی چونه ناو نیسلامه وه بن نه وه ی زوریان لی بکریت، به لکو
له بهر نه وه چوونه ناوی، چونکه بینیان له و مرؤفانه دا خوی ده نوینئ که
کردویانه ته بیروباوه پی خویان و کاری پی ده که ن، نه و مرؤفه ی له سه ر حقیقه تی
نیسلام په روه رده بووه، بروا که یان گورپوه بؤ واقیعیکی بینراو، که سه ری
بینه رانی سه رسام ده کزد، بؤیه دلایان چه زی ده کرد و نه وانیش ده چونه ناویه وه،
جا نه گه ر نه وانه به و شئوه روشنه نه یونایه، نه واه به م ماوه که مه نه م هه موه
خه لکه نه ده چونه ناو نایینی نویسه، با له مه دیدانی جه نگیشدا شکابن، چونکه
شمشیر زه وی ده کاته وه به لام دلله کان ناکاته وه! نه گه ر خوا به پیغه مبه ره که ی
بفه رمویت: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظًا أَلْقَبُ لَأَنْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ نه گه ر
یه کئ دلره ق و توند و تو سن بای، بلاوه یان لی ده کردی. ﴿آل عمران: ۱۵۹﴾. که
پیغه مبه ریش بووه، جا ده بن چی بلیت به و مرؤفه ولات بزگار که رانه نه گه ر له سه ر
په وشتیکی به رز نه یونایه!؟

گورانی هه موو گه له کان بؤ نیسلام له و چاوتروکانه ی پوزگاردا نه وه
شویننه واریکه له شویننه واره کانی نه و تاکه په روه رده ی، که پیغه مبه ر ۱۱ نه و بنکه
پته وه ی له سه ر په روه رده کردبوو، که به چاودیری و گرنگیدانی خوی په روه رده

بووبون، بۇ ئەوھى بېنە پارىزەرىك بۇ قەدەرى خوا، خوا چى بویت پېيان بکات:
 ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ
 كُلِّهِ: ئەو خودايە پېغەمبەرى خۇى بەرى کرد بۇ پېبەرى و پاگە ياندنى دىنى
 پاست، تا سەرى خا بەسەر ھەموو دىنە کاندان. ﴿الصف: ۹.

جوانى پزگار کردن (الفتح) تەنھا لە چونە ناو ئىسلامى ئەو نەتەوانەدا نەبوو بەو
 خىرايىە، بەلکو لەو دادپەرەرىيە نەونەيىبە شىدا بوو، کە موسلمانان مامەلەيان
 پى کردووہ - ئەوانەى پېغەمبەر ﷺ بە ئىسلام پەرورەدەى کردبون - لەگەل ئەو
 ولاتانەى پزگارىان دە کرد، ھەتا لەگەل ئەوانەش کە لەسەر ئايىنە کەيان دەمانەوہ،
 بەسەرھاتە کەى (عمر) ﷺ لەگەل باوکى لاوہ قىبتيە کەدا، کە کورپى عەمرى کورپى
 عاص بە دار لىتيدابوو، لە ميژودا بە ناويانگە و ئەو قەسەيەى (عمر) بە (عەمرى) وت:
 ((يا عمرو! متى استعبدتم الناس وقد ولدنكم أمهاتكم أحراراً: عەمر! لە کە يەوہ
 خەلکتان کردۆتە بەندەى خۆتان کە دايکە کانيان بە ئازادى ھىتاويە تيانە بوون))،
 ئەو قەسەيە بە ناويانگە، ھەر ھەا لە ميژودا تاکە!

ئەمانە و قەسە کردنى ئەو ھەموو نەتەوانە بە زمانى عەرەبى - بىن زۆر لى کردن -
 سەيرە و لە ميژودا بىن نەونەيە، سەورى ئەو جوانيە زۆرە نەبوون، کە بە شىئوہ يەک
 بوو ئەو نەتەوانە زمانە کەى خۆيان لە بىر چوو بووہوہ، ھەتا ئەوانە شىيان کە لەسەر
 ئايىنە کەى خۆيان مابونەوہ و ايان لى ھا تىبوو زمانە کەيان بوو بە عەرەبى، بە عەرەبى
 قەسەيان دە کرد و بىريان دە کردەوہ و خواپەرستيان پى دە کرد!

لە کۆتايىدا ھەرچەندە کۆتايى نىە، بە پاستى ئەو بايەخ دانە زۆرەى پېغەمبەر ﷺ
 بە پەرورەدە کردنى ئەو بىنکە پتەوہ، ئەوہ دەستە بەر (ضمان) ە - دواى خواى پاک
 و بەرز - بۇ بەردەوامى بەرنامە (منھج) ە کە، دواى ئەوہى دامە زرينە رە کەى ﷺ
 دەگاتە لای پەرورەدگارى خۆى، خەليفە راشدينە کان - بە ھەموو ئەو نەونە
 بەرزانەى تىتيدابوو لە ھەموو بواریک لە بوارە کانى ژيان - شايبە تى پاستن بۇ ئەو
 حەقىقەتە، کە ئەوانيش دريژە پيدەرى واقيعى بوون بۇ بەرنامە کەى پېغەمبەر ﷺ،
 دواى پچرانى سروش (وحى) و نەمانى سەر کردەى گەورە ﷺ و ونبوونى لە بەرچاوان.
 راستە ئەم قۇناغە زۆرى نە خاياند و بۆى دانە نرابوو بخايە نيئت، بە لام ئەوہ

دابه زین و کۆتایی ئیسلام نه بوو وهك پۆژه لاتناسه كان و دوژمنانی ئه م ئایینه به گشتی بلای ده كه نه وه، به لكو ئه و قۆناغه به رزبوونه وه بوو بۆ كه شه كانی بهرز، به شی زۆر له كاره كانی پشتی به سستبوو به خۆ به خشی جوامیرانه، كه له سه ره وه ی سه پاندنه، به وه ی كه فه رزكرا بوو له لایه ن خوا و پیغه مبه ره كه یه وه، جا ئه گه ر خه لك دوا ی ئه وه بۆ زه مینه ی پا به ندبوون دابه زین یا نزیك بوو لیتی، ئه وه له حه قیقه تدا دانه به زیون، به لكو باله كانیان له فرین شل كه وتونه سه ر زه وی په ق و به پی ده پۆن! ئه وه شیان به سه - دوا ی ئه وه ی هاتنه خواره وه له وه به رزاییه كه ئه وه پیری به رز بوو- له وه ی پی ی هه لسان به بلاو كرده وه ی یه كخوا په رستی له زه ویدا، هه روا ئه وه به ها شارستانی به رزه ی كه به مرۆفایه تیان داوه، كه به رده وام ئه وروپا هه تا سه ده ی حه قده هه می زایینی لیتی وه رده گرت، واته دوا ی گه یشتن به لوتكه به ده سه ده!

ئه و ماوه یه له گه ل ئه وه دا كه بریسه كه یه كی شه و قدار نه بوو، ماوه یه ك پوناکی بداته وه پاشان نه مینی، به لكو شه و قه بریسه كه داره كه ی هیشتا هه تا ئه م چركه ساته ش ریگا پوناك ده كاته وه و هه تا ئه و كاته ی خوا ده یه ویت هه روا ده بیت! - هیشتا ش - به نمونه ییبه واقیعه یه كه ی یارمه تی دهره بۆ هه موو نه وه كان، ئه و نه وانیه ی لایه نی شه و قه كه ده گرن و هه ول دهن پی ی به رز ببه وه، جا ئه گه ر به كرده وه به رز نه بوونه ئه وه یان به سه كه په وه به رزین. ئه و په وه به رزییه هه میسه باشته ره له و دوا خستنه ی، كه ده بیته هۆی دابه زین به هۆی پاكیسانی زه وی و پاكیسانی ئه وانیه ی حه ز به چون به لایدا ده كهن. هه موو بزوتنه وه چاكسازیه كان و بوژانه وه یه ك له میژووی ئیسلامدا - كه چه ند زۆریشه و ئیستا یه كیكه له وانه - شوینه وارێكه له شوینه واره كانی ئه و ماوه بریسه كه داره ی، كه هیشتا رۆشناییه كه ی ریگا رۆشن ده كاته وه. جا له پیناوی ئه وه دا به تایبه تی پۆژه لاتناسه كان و دوژمنانی ئیسلام به گشتی هه ول دهن بۆ ناشیرین كردنی ئه و ماوه یه، بۆ ئه وه ی ئه و پوناکیه شه و قداره نه هیلن و بێشگیری له تیشه كه ی بكن له گه یشتن به و نه وانیه ی، كه پی ی خۆیانی پی رۆشن ده كه نه وه و سه ره له نوێ به ره و لوتكه پاده په پن، خه یال خاون كه هه وله پیسه كه یان سه ربكه ویت، ئه وان

تینکاری قه ده‌ری خوا ده‌کن: ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ گه‌ره‌کیانه تیشکی خودا هر به فروی ده‌م بکوژیننه‌وه، خواش تیشکی خوی هر سه‌رده‌خا؛ جا با خودا نه‌ناسانیش خویشیان نه‌یه. ﴿الصف: ۸﴾

* * *

لی‌رده‌دا کاریکی گرنگ له په‌روه‌رده‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ بۆ ئه‌و بنکه بت‌ه‌وه دیت‌ه پیغه‌ه‌وه، ئه‌ویش نذر پراویژکردنی پیغه‌مبه‌ر ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ بووه به‌هاوه‌له‌کانی. له سه‌ره‌تاوه ده‌پرسین: نایا پیغه‌مبه‌ر ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ پیویستی به‌پراویژکردن هه‌بوو له کاتیکدا وه‌حی بۆی ده‌هاته‌ خواره‌وه، که خوا چۆن مه‌یلی لی‌با پونکردنه‌وه‌ی ده‌نارده‌ خواره‌وه، پیره‌وی کۆمه‌له‌ موسلمانه‌که راست بکاته‌وه هه‌رکاتنی ویستی لاپیتی لی‌پویدات؟ به‌لکو هه‌ندی په‌فتاری پیغه‌مبه‌ری راست ده‌کرده‌وه، که لی‌ی پوده‌دا، وه‌ک په‌فتاری له‌گه‌ل نیبن ئوم مه‌کتوم و په‌فتاری له‌گه‌ل دیله‌کانی (به‌دس‌دا کردی؟)

نا! پیغه‌مبه‌ر پیویستی به‌پراویژ نه‌بوو، ئه‌وکاته هه‌له‌ده‌ستا به‌بارگرائینی بانگه‌وازه‌که و ژبانی کۆمه‌له‌ بپواداره‌که‌ی به‌پیره‌وه‌ده‌برد، چ له‌مه‌که‌که بوییت، یا له مه‌دینه، به‌لکو ئه‌وه په‌روه‌رده‌وه و پیویستیه‌کانی بووه.

په‌روه‌رده‌کردن له‌سه‌ر گوپرایه‌لی‌کردن و به‌رفه‌رمانی به‌ته‌نها، سه‌ریازی پابه‌ند (ملتزم) ده‌رده‌چوینن، به‌لام سه‌رکرده‌وه‌رناچوینن.

پابه‌ندبوون به‌فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ په‌رستنی‌که له‌لایه‌ن خواوه‌فه‌رزکراوه: ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ هه‌ر که‌سیکی به‌رفه‌رمانی پیغه‌مبه‌ره، دیاره به‌رفه‌رمانی خوایه. ﴿النساء: ۸۰﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌سیکیمان به‌ پیغه‌مبه‌ر نارده‌وه، بۆیه بووه که به‌خه‌ک رابگه‌یینن، به‌ئیزنی خوا ده‌بین فه‌رمانی قبول‌کن. ﴿النساء: ۶۴﴾

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ هه‌رچی

پیغمبر ده تاندائی، لئی وەرگرن، له هه‌رچیشان بیه‌ش ده‌کا، ده‌ستی بۆ مه‌بن. ﴿الحشر: ۷.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ: ئە‌ی گه‌ی خاوه‌ن باوه‌پان! به‌رفه‌مان خودا و پیغمبه‌ری خودا بن.﴾ النساء: ۵۹.

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: با ئە‌وانه‌ی که خۆیان له‌ فه‌رمانی ئە‌و ده‌دزنده‌وه‌ ترسیان هه‌بیت که به‌لایه‌کیان به‌سه‌ر بێ، یا وه‌به‌ر جه‌زنده‌به‌یه‌کی به‌ژان که‌ون.﴾ النور: ۶۳.

﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ: مه‌دینه‌ی و ئە‌و عاره‌به‌ ده‌شته‌کیانه‌ی له‌ ده‌وریان، نه‌ده‌بوا به‌ پیغمبه‌ری خودایان وه‌لا بنایه‌ و خۆیان له‌و هه‌لاوێردایه‌.﴾ التوبة: ۱۲۰.

به‌لام پیغمبه‌ر ﷺ نه‌یده‌ویست هاوه‌له‌کانی ته‌نها سه‌ریازی گوێرا به‌ل بن بۆ فه‌رمانی سه‌رکرده‌یان، هه‌رچه‌نده‌ ده‌ستگرتن به‌ فه‌رمانه‌که‌یه‌وه‌ پزگاری و سه‌رکه‌وتنه‌، جگه‌ له‌وه‌ی په‌رستنیکی فه‌رزه‌، به‌لکو ده‌یوست له‌ناویاندا سه‌رکرده‌ بۆ مرقایه‌تی دروست بکات، ئە‌وه‌ش به‌جێهێنانی فه‌ده‌ری خواجه‌ بۆیان، هه‌روا مه‌به‌ستی خۆی به‌رز له‌ ده‌رهێنانی ئە‌م نه‌ته‌وه‌یه‌: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا: به‌و شیوه‌یه‌ ئێمه‌ ئێوه‌مان کردۆته‌ ئوممه‌تیکی هه‌لبژارده‌، تا ناگاوه‌ مه‌ردم هه‌بن و پیغمبه‌ریش چاودیریتان لی بکا.﴾ البقرة: ۱۴۳.

پاڤیتان له‌سه‌ر سه‌رکرده‌یی و سه‌رۆکی ته‌نها به‌پاویژی ئە‌و سه‌رکرده‌وه‌ ده‌بیت که‌ په‌روه‌رده‌یان ده‌کات. چونکه‌ پاویژکردن، شاره‌زایی و گه‌شه‌کردن له‌ناویاندا دروست ده‌کات: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ: بێژه: ئە‌مه‌ پێگای منه‌،

هم خوم و هم نه و که سانهی شوینم که وتون - به روشنبینی - بق خواناسی، بانگ و از ده که م، خواش هم همیشه پاکه و تاکه و له وانه تیم که شهزیکی بق په یداکه م. ﴿یوسف: ۱۰۸﴾

له پزیه ندی نایه ته که دا ناشکرایه، که روشنبینی شتی که سه ره خویه و خوی له خویدا خوازواه له ته که نه و نیمانه ی، که له و نایه ته دا ده رپراره، که فرمویه تی: ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾: خواش هم همیشه پاکه و تاکه و له وانه نیم که شهزیکی بق په یداکه م. ﴿یوسف: ۱۰۸﴾

به لئ نیمان خوازواه، به لام روشنبینیش هر خوازواه، بق نه وهی له جیهانی واقیعدا جولّه به م نایینه بکات، بق نه وهی بزوتنه وه که، به فرمانی خوا به ری به ته واره تی بدات، کوششه که هم مووی، یا به شیکی، له جولانه وهی هله دا؛ له ناونه چیت.

پاویژ له سه رکرده وه بق شوینکه وتوه کانی وا له شوینکه وتوه کان ده کات، له هلوئیسته جیا جیاکان و له را جیا جیاکاندا به عقلی خویان بیربکه نه وه، بق نه وهی راستترین و شایسته ترینیان به وه لوئیسته هه لبرترین، که ده ویسترتیت و هریگریت، هه روا رایان ده هینئ له سه رکرتنه نه ستوی لپرسراویتی، جا لیره دا را ده رپرین لپرسراویه له گه ل نه وهی پاسپارده شه .. کاتی پاویژ دوویاره ده بیته وه بیرکرتنه وه هه لاویردن له گه ل لپرسراوی گرتنه نه ستو دوویاره ده بیته وه، نه و لپرسراویه ی مرؤف ناماده ی کردون بق به ره نگاریوونی هه لوئیستی کرده یی کاتی تیدا ده بیته، هه سه کانی له به ره نگاریوونه وه ناسله منه وه و ناترسیته له لپرسراویتی، نا نه وانه نه و سیفته خوازواونه یه، که له سه رکرده ی سه رکه وتودا ده بیته هه بیته. هه موو مرؤفیکیش نابیته سه رکرده یه کی سه رکه وتو، به لام ناشنای که سیکی شایسته نابیت بق نه وهی بیته سه رکرده یه کی سه رکه وتوو، هه تا هه ل نه دریت به کومه لیک خه لک - نه وانه ی هه لده سن به په روره ده کردنیان - بق نه وهی وه ک پیویست مه شق وه ریگرن، جا نه و کاته توانا کانیان ده رکه ویت، ده رکه ویت کی شایسته ی ده رکه وتنه. به لام نه گه ر له هه موو کاره کاندای له سه رکه گویا په لئ و به رفه رمانی په روره ده ت کردن، که س له وانه ناتوانیت شاره زایی خوازواو به ده دست

بهینن، کاتی نهرکیکیان ده خریته نهستق شپرزده دهین، پاشان هرهس دینن،
 پیره وه کهش نوای سرکردهی دانا و ژیر له سر دهستیان نوشستی دینیت، با
 نهوانه له ژیانی سرکردهشدا له سر یازده دلسوزه کانیش بووین!

لیره دا سوربونی پیغه مبرکله له سر پاوژکردن به شوینکه وتوه کانی پون
 ده بیته وه، له کاتیکدا خوی پیوستی به پاوژکردن نه بووه، چونکه نامادهی
 ده کردن - له سر زانست - بق نه وهی نوای خوی بینه سرکردهی دانا و ژیر، یان
 به لایه نی که موه بینه پاوژکاری پا پیکاو و پاست، بق نه وهی پاره وه که نوای
 خوی به رده وام بیت و نه وهستیت، هروا توشی نوشستی نه بیت له نوای
 ناماده نه بوونی سرکردهی لیها تووی گوره.

* * *

نه وه بنکه پته وه که بوو، که پیغه مبرکله په روه ردهی کردن، نه وهش پوله کی
 بوو له میژوودا.

پیکه پنانی نه و بنکه یه بق خوشی نه بووه، نه و کز ششه گوره یه پیغه مبرکله
 داویتی بق په روه رده کردنی کاریکی زیاد له پیویست نه بووه، به لکو به نیلهامی خوا
 و یارمه تی و پشتگیری خوا بووه، که پیویستترین شت بووه بق نه و نایینه و بق
 نه و کاره گوره یه ی خوا له پیناوی نه و نایینه دا نارویه تیه خواره وه.

با نیستا بچینه وه سر باسی واقعی نیستامان بق نه وهی به وینه
 راسته قینه که ی ناشنابین و پایه ی پیشه نگ له به نامه کی پیغه مبرکله له
 په روه رده کردنی بنکه پته وه که دا ناشنابین، نه و بنکه یه ی، که یه کم جار بارگرانی
 نه م نایینه ی خستوته نهستوی.

حالی نه فامیی نه مرؤ چی یه؟

نین ته میه - بهر په حمه تی خوا بکه ویت - ده لیت: (له پاش نه وهی
 پیغه مبرکله نیرا جاهیلیه تی ره ها (مطلق) له ولاتیکدا هه بوو له ولاتیکی تردا
 نه بوو، وه ک حالی ولاتانی بی پروا، هه روه ها له که سیکدا هه بوو له که سیکی تردا
 نه بوو، وه ک پیاویک پیش نه وهی موسلمان بیت له نه فامیدایه هه رچه نده له ولاتی
 نیسلامیشدا بیت.

به لام له سهردهمی په هادا نه فامی نه ماوه دواى هانتى پټغه مبه رڼه، چونکه
 بېرده وام له ناو نه ته وه که یدا کومه لټک هه ن پشتى هه ق ده گرن هه تا پوژى دوايى،
 به لام نه فامى به ندويه ست (مقيد) له هه ندی ولاتانى موسلماناندا سره ه لده دا و
 له ناو زوريش له موسلماناندا. ^(۱)

جا نه گره نه وه له سهردهى هه شتمى کوچيدا بوييت، که موسلمانان کان هيشتا
 دهستيان به زور به فرمانه کانى نايينه که يان گرتبوو، نه گره ريش له زورينه ياندا
 زياده په ويان کړد بويت، نه دى نه گره نيين ته يميه واقيعى نيستامانى بدبايه، چى
 دهر باره دى دهوت، که له م سهرده مه دا بیدعهى ياسادانان به غه يري نه وانى خوا
 نارديه تيه خواره وه؛ بلا بوته وه و قه ده غه کړدن و په واکړدن به غه يري نه وانى
 خوا نارديه تيه خواره وه تا وای ليها تووه هوکم کړدن به ياساى خوا قه ده غه بويت
 به ده قى ده ستوره کان. دا وای هوکم کړدن به ياساى خوا تا وانیکه له پټناويدا،
 سره کان له له ش جيا ده کړينه وه، له پټناويدا هه زاره ها و سه ده ها هه زار له
 به ندی خانه کاندا نازار ده درين. وای ليها تووه په وتى شافرت بووه ته بنه مايه که له
 بنه ماکان، سهر دا پو شينيان - وه ک خوا فرمانى دا وه - بیدعه يه کى خرابه و
 هوکانى راگه يانندن به هه موو شيوه يه ک هيرش ده که نه سهرى. (ياسا) ش وای
 ليها تووه پاريزگارى له کړدن خرابه کارى ده کات مادام هه ردوولا پاريزن، وه ک
 نه وهى هه ردوولا به تنها خاوه نى کاره که بن له مه سه له که دا، خوا هيچ په يوه ندی
 پيوه نى نه بويت، له نه ريتى نه فاميدا دروست نيه په يوه ندی به کاره که وه هه بويت،
 خوا نه وه نيه، که قه ده غه ده کات و په وا ده کات، وه لا و به را بو خوا و له پټناوى
 خوادا وای ليها تووه بووه ته کيشه يه ک له کيشه کانى ده مارگيرى، زه و قى سهرده م
 پټى رازى نيه، چونکه جيهان وای ليها تووه به هوى هوکانى که ياننده وه بووه ته يه ک
 گوند، که س بوى نيه ريزپه ر (شان) بويت له داب و نه ريت و بيروکه کانيدا، جا به هه ر
 بيانويه ک، به تاييه تى نايين له هه موو بيانوه کانى تر زياتر نابه جى و نوقمى
 ده مارگيرى نابه جى يه ! به و شيوه يه هه موو شتيک وای ليها تووه.

نيين ته يميه - په حمه تى خواى ليبي - نه گره واقيعى نيستاى پوژشاوا و زور له

ولاتانی نیسلامی به چاوی خوی ببینیایه چی دهوت؟

((بِأَنَّ الْإِسْلَامَ غَرِيْبًا وَسَعُوْدُ غَرِيْبًا كَمَا بَدَأَ، فَطُوْبِي لِلْغَرِيْبَاءِ))^(۱).

نه مپو چی له نامۆکان داواکراوه؟ نه وشته گه وره یه چیه، که له لایهن خواوه شایستهی نه و پیره یان دهکات؟

به راستی هه ره ولتیک نامۆکان پیتی هه لسن بۆ لابردنی نامۆیی نووم بۆ نیسلام؛ لای خوا پاداشتی ده دریته وه به دهقی کتیبه پیرۆزه که ی خوا: ﴿ذَلِكَ

بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْثُونَ مَوْطِنًا يَغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ

لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يُنْفِقُونَ ﴿۱۰﴾

نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَلَا كَبِيْرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًّا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ

اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ: چونکه هه رچی له تینویه تی و ماندوو یووین و

له برسیه ت- که له پای خودا توشیان دئ- و هه ره نگاوئکی ده یهاوئین،

خوانه ناسان توپه دهکا و هه ر گورزی له دوژمنی ده وه شینن، گشتی خودا به

چاکه یان بۆ ده نووسن، خودا پاداشی چاکه کاران ون ناکا.. هه رچه نده مال به خت

دهکن، کهم و زۆدی و له هه ر دۆلتیک ده رباز ده بن، خودا بۆ یانی ده نووسن، تا

پاداشتی له وه چاکتر یان بداتن. ﴿التوبة: ۱۲۰-۱۲۱﴾.

به لام نه مه ریگری ناکات، که نامۆکان پلانئیکیان هه بیته له سه ری برۆن، هه روا

نه وه ویاتیان هه بیته بۆ ریگه ستنی نه و کاره ی پیتی هه لده ستن بۆ لابردنی نامۆیی

له سه ر نیسلام له واقعی نیستایدا.

جا نایا ده شتی کار یکریت به بن بنکه ی پته و، بۆ نه وه ی بانگه وازه که لئیه وه

بگوئیریته وه بۆ جه ماوه ر.

له سه رتاوه ده لئین: ئیمه ته ماعی نه وه مان نیه - که سیش ته ماعی نه وه ی نیه -

بنکه یه ک دابه زریئن له سه ر ناستی نه و بنکه یه ی، که پئغه مبه ر ﴿دایمه زرانده بو،

۱ پئشتهر نامازه ی بۆ کراوه.

جا چ سه بارهت به بنكهی پتهو بیت، یا بنكهی جه ماوه ری.. له گه ل نه وه شدا
چند سیفه تیگی پیویست هه یه، که بنیاتنانه که بی نه وانه دلنامه زیت، هه رچه نده
کوششی زدی بو بدریت و کات و ناسور و نارچه حتی بوئ.

ئیمه داوا له که س ناکه بین به زبیته وه بو که شکه لانی فه لک، وه ک هاوه لانی
پیغه مبه ری خوا تیدا به زبوه وه له جیگیربوون و هیژدا، ئه وه له بنه رته دا
به سر که سدا ناسه پینریت.. هه رچه نده به درژیایی میژووی نیسلا می که سانیک
هه بوون یارمه تیان هه رگیز نه بپاوه، خویان به رز کردوته وه بو نه و که شکه لانه،
به لام داوای پیشتر هه نگاوانان ده که بین له سه ر زه وی پابه ندبوند، یا نزیک بیت لی،
بو نه وه ی کرده وه که مان لای خوا گیرا بیت، به فه رمانی خوا ناماده بیت بو
سه رکه وتن.

نه و سیفه تانه چین، که له بنكهی پتهو دا خوازواوه، که به رۆلی خوی
هه لده سییت بو پیکه پینانی بنكه یه کی جه ماوه ری و پینما یکردنی و
په روه رده کردنی..

ئایا هه مرۆفیک ته نها بروای به خوا و پۆژی نوایی هه بیت، نوژ بکات و زه کات
بدات، له خواتر سه کانه؟ به راستی نه وانه هه موو سیفه تی گه وره ن و هه مویان
خوازاون، به لام پله ی خوازواوه که چه نده؟ ئایا سه بارهت به بنكهی پتهو
به تاییه تی، هه ر نه وه به ته نها خوازواوه؟

نه وه پیش نمونه یه کم هه تاوه دوباره لیتره ناماژه ی بو ده که یه نه وه..

ئه گه ره ریگا له مرۆفیکت پرسی: کئ رۆزیت ده دات؟ بیگومان ده لیت خوا!
ئه گه ره له سه ر رۆزیه که ی نازار درا ده لئ: فلانه که س ده یه ویت رۆزیم به بریت، ئایا
نه وه بروای به وه هه قیقه ته هه یه، که خوا خوی رۆزی ده ری به هیژه و، له هه ستیا
قول بوته وه به شیه وه یه ک بو بیته یه قینیکی دلی، که ره فتاری له سه ر پیک بیت؟ یان
پیویستی به قول کردنه وه ی ئیمان هه که ی هه یه، هه تا بگاته پله ی دنیایی (یقین)
هه روه ما هه قیقه تی نه وه ی، که خوا زیان ده که یه نیئ و سود ده به خشیت و هه ر
نه وه ژینئ و ده مرینئ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِی
اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ: له مه رمدانی واش هه یه، ده لئ: ئیمه

باوه پیمان به خوا هیه، هرگا له سهر خودا ناسین نازار درا، واده زانی نازاری خه لك وهكو سزای خودا وایه. ﴿العنكبوت: ۱۰﴾

نایا نه و كه سه ده شیت خشتیک بیت له ناو ئه و بنكه پته وهی، كه بیناكه هه لده گریت؟ نایا به رامبه ر تا قیكردنه وه چه سپاو ده بیت، كه تا قیكردنه وه شیوهی كارێكه له شیوهی كاروباری خوا:

﴿الْم ﴿۱﴾ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ﴿۲﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ﴾: ئەلیف، لام، میم، ناخو مهردم لایان وایه هر كه بلین: نیمه باوه پیمان هیتاوه، ئیتر وازیان لی ده هیترئ و توشی هیچ نه زمونی نابن؟ نیمه نه وانهی بهر له مانیشمان به تا قی كرده وه. بی گومانه خوا نه وانی كه راستیان گوت، نه وانهش كه درۆزنن، دیاری ده كا. ﴿العنكبوت: ۱-۳﴾

تا قیكردنه وه ته نها سزادان نابیت، چونكه له وانهیه زۆر كهس بهرگه ی بگرن: ﴿وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾: به خراپه و به چاكه بن، به تا قیبتان ده كه ینه وه. ﴿الانبیاء: ۳۵﴾

تا قیكردنه وه به چاكه ترسناكتره، چونكه خه لك زۆر تر پیتی ده كه ونه ناو گیزاوه وه، له وانهیه له ژیر تا قیكردنه وهی سزادان خویان بۆ رابگرن، به لام توانای خۆراگرتنیان نه بیت له بهردهم مال و دهسه لات و پله و پایه ی له خسته بهر و زۆری شوینكه وتوان و یارمه تیده ران.. جا نایا هر كهس له میحسه ت و ناخوشیدا خۆی بگریت، ده شیت ببیته خشتیک بۆ بنكه ی پته و، چ جای نه وهی بیجگه له وهی ببیت به یه كێك له سه ركرده كانی؟

لیزه دا نمونه یه كه ده هیتمه وه، كه پیشتر له كتیبی (واقعنا المعاصر) دا ناماژه م بۆ كرده وه:

برایه تی واتایه كه له واتا جوانه كان، كه ده توانریت قسه ی جوانی کاریگه ری خوش به ده وریا رێك بخریت، هه روا له واتا كانی ئیسلامی په سه نه، له و پایانه یه، كه پیغه مه ر﴿ كاتی برایه تی خسته نیوان كۆچكه ران و یارمه تیده ران، گرنگی ده دا

به چه سپاندنی له ناو نهو بنکه پته وهی، که دروستی کرد، نهو برابیه تیه وای لیتهات له برابیه تی خوین به هیتر بوو، که پته وتر بوو له وهی نه فامی عه ره بی بته وی کرد بوو.

وهك له كتیبی (واقعنا المعاصر) دا وتومه: برابیه تی ده توانریت به ناسانی موماره سه بکریت کاتی خه لك له خورشیدابن، چونکه له و باره دا زوری تی ناچیت، به لام نه گهر ریگا که به شیوه یه كه ته سك بووه وه، که من و براکه م هاوشانی یه كه نه مانتوانی پییدا برۆین، به لکو ده بی یه کیگمان پیش یه کیگمان بکه وین، جا نایا خوم پیش ده که وم یان براکه م پیش ده خه م؟ پیویستمان به وه نیه خومان به رزیکه یه وه بۆ ناستیکی به رزی وا، که جاده که تییدا زیاتر ته سك بیته وه وای لی بیت ری پیویستنی که سیک بیت، نهك دوان به یه که وه، یا من بم، یا براکه م بیت، جا نهو ناسته سه پاونیه، نه وهش خوی پاک و به رز باسی کردوه، که ده فهرموی: ﴿وَيُؤْتِرُونَ عَلَىٰ اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ: نهو بپوادارانه ی به ره ژوه ندی براموسلمانه کانیا له پیشتر ده زانن، هرچه نده ده ست ته نگیشیان هیه... الحشر: ۹... نه وهی شتیکی ناسایی بوو له و بنکه یه ی، که پیغه مبه ر دروستی کرد بوو، نه مرق وای لیتهاتوه به ده سه ته نانی شتیکی دوره.

* * *

به لام من لیتره دا به تاییه تهرکیز ده خه مه سه ر دووشت، له وانیه که بنکه ی پته و پیویستی پیی هه بیت، که نه مرق لیی ده ویستری به ره نگاری نه فامی هاتوی بیته وه که له هه مو لایه که وه چواره دوری نیسلامی داوه، نه وانیش: یه کلابونه وه بۆ خویه و هوشیاری: بزافی (حرکی) و سیاسی یه.

ریگای چونه ناو ده رون له لایه ن شهیتانه وه به تاییه تی بۆ ناو ده رونی نه وانیه به هره دارن فیتنه ی ((خویستنه))، فیتنه ی (من). کاتی مرقف له ریزدا سه رباز ده بیت له ته له که ی شهیتان دورتره، له و کاته ی به هره کانی خوی ده رده خات و پله و پایه یه کی تاییه تی ده بیت، نا لیتره شهیتان هه لیکی گه وره ده دوزیته وه بۆ گومرایی و له ری لادان! هه تا مرقف ده رکه و توتر بیت! هه ولی شهیتان بۆ له ری لادان و گومرکردنی زیاتر ده بیت!

مرؤف که ناماده ده بیټ بۆ پله‌ی سه‌رکردایه‌تی، یا پله‌ی سه‌رۆکایه‌تی، نا
له‌وکاته‌دا فیتنه له‌وپه‌ری دایه .. جا لیژهدا کاره‌که له زۆر ده‌روندا ده‌شیوئ،
نه‌گه‌ر په‌روه‌رده نه‌کرا بیټ له‌سه‌ر خۆیه‌کلاکردنه‌وه بۆ خوا، له‌نیوان بانگه‌وازیی و
له‌نیوان ((من-أنا))ی هه‌لساو به‌و باونگه‌وازه .

من نوینه‌ری بانگه‌وازه‌که‌م ! من نه‌و که‌سه‌م سیفه‌تی خوازراوی سه‌رکردایه‌تیم
تیدا یه ! که‌واته چی توشی من بیټ؛ توشی بانگه‌وازه‌که‌ش ده‌بیټ ! هه‌رچی
ناسوده‌م بکات و ده‌رونم بۆی ناسوده‌ بیټ، له‌ به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازه‌که‌دایه ! به‌و
شیوه‌یه شه‌یتان ده‌چیته ناو دل و ده‌رونه‌وه، وامان لیڤده‌کات ببینه‌ بنگه‌ی
بایه‌خدان و بنگه‌ی جو له‌کردنمان .

به‌پاستی فلانه‌که‌س له‌پێما ده‌وه‌ستئ، دژایه‌تیم ده‌کات، یان به‌ره‌ه‌ستیم
ده‌کات، یان ده‌رونم لێی مورتاح نیه .. که‌واته بوونی له‌به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازیدا
نیه، به‌لکو ترسی ده‌بیټ بۆ بانگه‌وازه‌که ! ده‌بئ له‌ سنوری خۆیدا بوه‌ستینریت !
ده‌بئ به‌ری بگیریت ! نه‌گه‌ر باشتر نه‌بو له‌ کۆمه‌ل ده‌ریکری بۆ نه‌وه‌ی بانگه‌وازه‌که
به‌پێی پاستی خۆیدا بپوات، واته نه‌و پێگایه‌ی عیزه‌ت و پله و ده‌سه‌لاتی منی تیدا
بیټ .

نه‌وه ده‌ردیکه له‌ توندترین ده‌رده‌کانی کاری ئیسلامی، ده‌ردیکه له‌ جیهادی
نه‌فغانیدا بووه هۆی به‌ه‌ده‌ر پشتنی خۆینی ملیۆن و نیویک شه‌هید، بووه هۆی
گالته‌جاری شته‌ پێژداره‌کانی نه‌ته‌وه و له‌ناوچوونی هیوایه‌ک، که‌ هه‌موو
موسلمانانی له‌سه‌ر زه‌وی پێوه به‌سترا بوو ! تا ئیستاش توشی هه‌ندی کۆمه‌ل
ده‌بیټ له‌ جیابونه‌وه و به‌حیزب بون و دوژمنایه‌تی و دژایه‌تی، دژایه‌تی توند
پێچه‌وانه‌ی پێییر (مبدأ)ه‌کان، یان پلان یا شیوازه‌کانه .

کاتی بۆ خوا خۆمان یه‌کلا ده‌که‌ینه‌وه به‌رگه‌ی ره‌خنه‌ ده‌گرین، جا نه‌و
ره‌خنه‌یه‌ی چ له‌ خۆمان بیټ، یان له‌ پێرۆکه‌کانمان بیټ، یا له‌ به‌ره‌فقا‌ره‌کانمان ..
نمونه‌یه‌ک له‌و کۆمه‌له دینینه‌وه؛ که‌ گه‌یشته‌بونه‌ لوتکه، نه‌ک له‌ به‌ر نه‌وه‌ی
بیروباوه‌رمان وایټ، که‌ بتوانریت له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا به‌دی به‌پینریت ! به‌لام
ته‌نها له‌ به‌ر نه‌وه‌ی ببینین، یه‌کلابونه‌وه بۆ خوا چی له‌ ده‌رونی مرؤف ده‌کات و،

بەرزىيان دەكاتەوہ بۇ ئەولوتكە بەرزە، كە لەكاتىكدا ھېشتا مۇۋەنن و نەبۇنەتە
فرىشتە، لە ھىچيان پېشېبىنى ناكىرەت بېنە فرىشتە!

عومەر ﷺ چوۋە سەر دوانگە ووتى: ئەى خەلكىنە گوئى بگرن و بەرفەرمان بن!
سەلمانى فارسى ﷺ وتى: ئەمۇ نە گوئەت لى دەگرىن و نە بەرفەرمانت دەبىن!
عومەر وتى: بۇچى؟ وتى: ھەتا بۇمان پون نەكە پتەوہ ئەو كراسە خەت خەتەت
لە كوئى بوو، كە لەبەرت كىردوہ، تۇ پىاويكى درىژى، كراسىك بەشت ناكات وەك ئەو
كراسەى بەر موسلمانەكان كەوتوہ! عومەر، (عبداللە)ى كوپى بانگ كرد و پىتى
وت: تۇبى خودا! ئەو كراسەى لەبەرم كىردوہ كراسى تۇ نىہ؟ (عبداللە) ﷺ وتى:
بەلئى كراسەكەى منە، داومە پىت، بۇ ئەوہى بىكە پتە بەركۇش، چونكە ئەوہى
وەك موسلمانەكان بەرت كەوتوہ بەشت ناكات، چونكە تۇ پىاويكى درىژىت!
سەلمانىش دەلەت: ئىستا فەرمان بگە گوئدەگرىن و بەرفەرمانتەن.

ئا ئەوہ عومەر بوو ئەمىرى ھەموو بىرودارەكانە! نەك ئەمىرى كۆمەلك بىت لە
كۆمەلە ئىسلامىيەكان!

دەبىن چەند ئەمىر لە ئەمىرى كۆمەلە ئىسلامىيەكان ھەبىن، دان بەخۇئىدا بگىرى
لە بەرامبەر پەخنىەى يەكئى لە شوئىنكە وتوہكانى؟ چەند ئەمىر دەگە پتەوہ بۇ
ھەق، كاتى يەكئى لە براكانى، كە بۇ خوا بوئە براى، رەخنىەكى لى بگىرەت، چ جاي
ئەوہى سەربازىك لە سەربازەكانى پەخنىەى لى بگىرەت!؟

كاتى خۇمان بۇ خوا يەكلا دەكە پتەوہ، خودى خۇمان ناپىتە تەوہرەى
بايە خدانمان و تەوہرەى بزوتنمان، ھەست بە غىرەت ناكەين، كاتى جگە لەخۇمان
پلەى بەرز بىتەوہ، كاتى لە لىھاتووى پلەى بەرز دەبىتەوہ، پىمان ناخۇش ناپىت
خەلك بەدەورىا كۆبىنەوہ خۇشيان بوئەت، بە كەمى پاىەى خۇمان نازانىن، يا
كارىكى دوژمنكارى بىت دژمان، پالمان نانئەت ھەول بەدەين لەبەردەم
شوئىنكە وتوانمان بەكەم داىبىنئىن تا (وہ لائىيان) لە ئىمەوہ نەكۇرەت بۇ ئەو
(مونافىسە))ى، كە خەلك لە دەورى كۆبۇنەتەوہ!

كاتى بۇ خوا يەكلا بوئەوہ، وەلائمان بۇ خۇمان، يان كۆمەلەكەمان ناپىت -
باشتر وايە بلئىن: ((حىزبەكەمان)) - ئەوہ سەنگى مەخكە لەسەر شىاوتى خەلك

وليتها تو بيان، به لكو ده بی مه حه كه مه حه كی خوایی بیت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْوَاهُ﴾ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ: به پیژترینتان لای خودا پاریزگارتره کانتانن، خوا زانایه و ناگداره. ﴿الحجرات: ۱۳﴾ شیوازی حوكم کردنی خه لك ده بی نه و شیوازه بیت، که خوا فرماني پیداو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ نهی گه لی خاوهن باوه پان! به به کسانی و بی جیاوازی - به کاری مه ردم پایگن - و بو خوداش شایه تی بدن؛ مه رچه بنده شایه تی دانتان به زیانی خوٲتان و دایک و بابتان و خزمانیشان بن ﴿النساء: ۱۳۵﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا ءَاعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ نهی گه لی خاوهن باوه پان! بو خوا راست و بی خه وش بن به هه قانه ت شایه تی بدن، بوژمنی و قینی ده سته بیك هه لتان نه نی به هه قانه ت ره هفتار نه کهن. به به کسانی و بی جیاوازی له گه ل خه لگدا ره هفتار بکن، ده بیته هژی پتر نزیک بوون له پاریزکاری. ﴿المائدة: ۸﴾.

کاتی وه کو پیژیست خوٲمان بو خوا به کلا نه کرده وه، نه و له واقعی نیستاماندا زور شت روده دات له وانه ی رویداوه!

* * *

کاری دووه م که ده مانه ویت نه رکیزی بکه ینه سه ر هوشیاریه! نه و روشنبینی به، که له م نایه ته پیروزه دا باسی هاتووه:

﴿قُلْ هٰذِهِ سَبِيلِي اَدْعُوْا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنْ اَتَّبَعَنِي وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ﴾ بیژه: نه مه پیگای منه، هه م خوٲم و هه م نه و که سانه ی شوینم که وتون - به روشنبینی - بو خواناسی، بانگه واز ده که م، خواش هه میشه پاکه و تاکه و له وانه نیم که شه ریکی بو په یداکه م. ﴿یوسف: ۱۰۸﴾.

پۆشنیبینی بۆ بنکە ی پتە و پێویستە و بێ ئەو نابێ، چونکە ئەو پۆشنیبینیە
 بپاری پێرەوی کاری ئیسلامی دەدات، کە ی بچینە بۆسەو؟ کە ی بچولتین؟ چۆن
 بچولتین؟ لە گەڵ دەسە لاتداران تیک بگێرین، یان هودنە ی لە گە لدا بکە ی؟ یان
 پە یمانی لە گە لدا بپە ستین؟ بە دروستکردنی بنکە (قاعدا) دەست پێ بکە ی، یان
 پویکە ی نە جە ماوەر؟ کاتی پو دە کە ی نە جە ماوەر چیان پێ بلین؟ ئایا ((کێشە
 گشتیە کان)) بە هە لیک بە کاربە یین، کێشە ی نان و بێ کاری و نرخ بە رزی، یان
 تە رکیز بکە ی نە سەر کێشە کانێ پەرورە دە و کێشە ی عە قیدە؟ ئایا هێزمان
 دە ربخە ی نە لە بە ر دە م دوژمنە کانماندا، یان رومان ئی وەر گێرین؟ بە پونی
 دوژمنە کانمان کێن؟ ئایا ئە وانە ی لە ناو خۆ دزایە تیمان دە کە ن، یان نە قامی
 جیهانیە بە فراوانیە کە یەو: جوله کە و دیان و هاو بە شدانە رە کان و دوو پو رە کان
 هە موو سەر زەوین؟ ئە مە و دە یە ها و سە دە ها پرسیار، کە دە بی هۆشیاری سیاسی
 و حەرە کی هەر تیدا بیت، هە روا پۆشنیبینی لە گە لدا بیت بۆ ئە وە ی - بە پێ ی
 توانامان - هە ولّ بە دین و یتە ی پلانێکی ساغ و دروستی حەرە کی بکێشین، کە
 چاکترین ئە نجام بە دی بە یینتت لە پە وش (ظروف) ی چوار دە و ریداً.

با لە سەر تاو و بزانی، نامانجی پلانی دروست (سلیم)، پاراستنی کە سە کانمان
 نیە لە نازاردان، چونکە بە هەر حال جاهیلیە ت واز لە نازاردان ناهیتن، لە سەر
 بانگە وازی (لا اله الا الله) ش خۆ ی پێ ناگیرئ!

بە لکو نێمە هە ولّ دە دە ی ن لە میانە ی پە فتارە کانماندا بانگە وازی نازار نە درئ و
 زیانی پێ نە کە وئ!

با لە سەر تاو و بزانی، نامانج لە پلانی دروست، گە یشتن بە دە سە لات نیە، یا
 گە یشتن بە شتیک لە دە سە لات بە تە نازولکردن لە مە بە دە ئە کانمان و
 بە ها کان (قیم) مان، کە بە شیکن لە ئایمان و لە بیرو باوە رمان بە بیانوی (لە گە ل
 بارو دۆخ پۆیشتن)، یان ئە وە لە بە رزە وە ندی بانگە وازە کە دایە!

با لە سەر تا و کۆتاییە وە بزانی، خوا یاسا و پێوشوینی هە یە، کە ناگۆریت و
 موحامە لە ی ناگۆریت، ئە گەر خۆ مان ئی بی ناگا کرد، یا وا هات بە دلمانا دە توانین
 تیبە رینین، لە بزوتنە وە کە مان ناگە ی نە هیچ!

پۆشنیبینی (بصيرة) به شیکی ههیه، که به فیژیون به دهست دیت، واته ناسینی یاسا و دهستوره کانی خوایی له کتیبه کهی خوا و سوننه تی پیغه مبه ره کهی ﷺ و، میژوو زانین و په ند وهرگرتن لیتی.. هه روا ناسینی حالی ئوممه تی ئیستا و نه و هۆیانه ی بووه ته هۆی ئه و واقیعه ی له م کاته دا نه ته وه کهی تیدا دهژی.. هه روا زانینی پلانه کانی دوژمن و نه و پێگایانه ی دهیگر نه بهر بۆ به ره نگاری کردنی ئیسلام و هه و ئدان بۆ له ناویردنی بزوتنه وه ی ئیسلامی.

ههروه ها به شیکی ههیه به شاره زایی له و نه زمو نانه به دهست دین، که بزوتنه وه که ی پێدا ده روات و، له و نه نجامانه ی له هه موو بزوتنه وه یه ک دیته کایه وه. ههروه ها به شیکی تریشی ههیه به په روه رده به دهست دیت، که له پێگای راویژی نیوان سه رکرده و یارمه تیده ره کانی نه نجام ده دریت، که پایه کانی تییدا له که و ده درین و دید و بۆچونه کان پون ده کرینه وه، نه ک نه و پراویژه ی هه ر شکلی یه و له نیوان ژماره یه ک پیاوی دیاریکرا و نه نجام ده درتی، له نیوان فشاری گوێپایه لی و به رفه رمانی (السمع والطاعة) و هه ره شه کردنی ده رچوون له کۆمه ل له و که سانه ی، که په خنه یان لی دو باره ده بیته وه!

کاتی ئه و پۆشنیبینی نه بیته، یان که م و کوپی هه بیته، بێ سه رو به ری زۆر ده بیته، وه ک نه وه ی له واقیعی ئیستاماندا پوه دا!

* * *

ئه وانه هه ندی سیفته ی پێویست بوون بۆ دروستکردنی بنکه (قاعده)، جا ئایا ئیمه به پاستی هه مویمان ته واو کردوه؟

پێویسته له سه ره تاوه له هه ستماندا هه بیته، که ئیمه ئامانجمان ته نها پیکه یێنانی کۆمه لێک نیه به روائ به خوا و به پۆژی دوا یی هه بیته و دروشمه خوا په رسته یه کان له سه ر شیوه یه ک له شیوه کان بیات به پێوه، پاشان هه لسی به بانگه وازیکردن، هه رچه نده ئه وه کارێکی چاکه له خۆیدا، له پۆژی دوا ییدا گه ر خوا ویستی پاداشتی له سه ره، به لام نه مه ئه وه نیه، که ئوممه تی ئیسلامی رزگار بکات له وه ی تیی که وتوو، هه روا ئه وه نیه ئه و نمونه یه دروست بکات، که نه قامیی له وه ی تیی دایه تی، بگوریت!

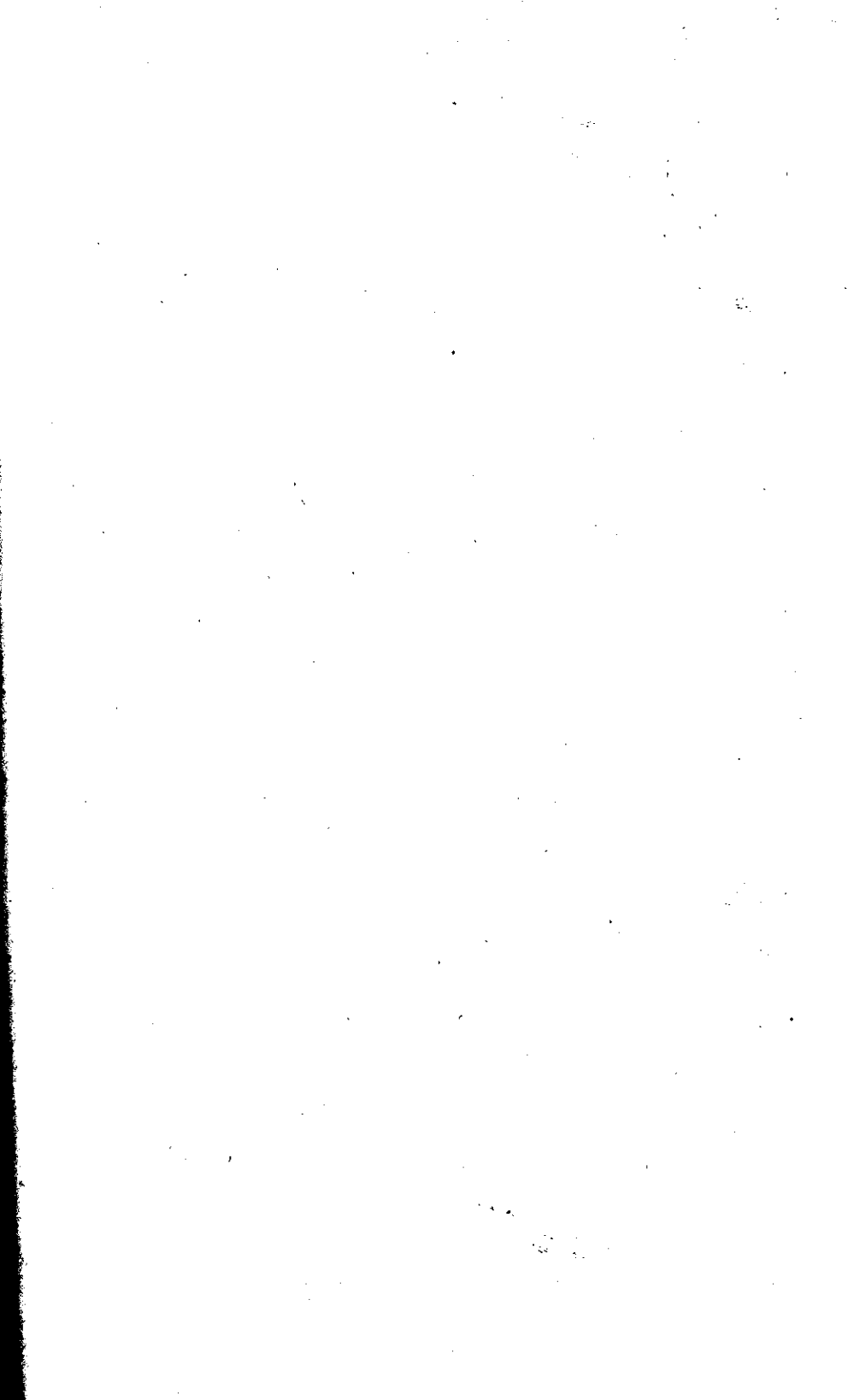
داواکراوی راسته قینه له کاری ئیسلامی به دیاریکراوی نه وه یه؛ که نه ته وه ی
ئیسلامی بزگار بکریت له وه ی تیی که وتوو، هه ولدان بۆ گۆرینی نه فامیی له وه ی
تیدایه!

نه و نامانجهش به دروستکردنی کۆمه لێک نه بێت نایه ته دی، که له سه ر
ناستیکی به رزبن، له سه ر نه و شیوه یه ی، که کۆمه له ی یه که م پیتی هه لسا بو
له سه ر دهستی په روه دیاری گه وه ﷺ، نه گه ر له سه ر نه و ئاسته شدا نه بێت، که
هیچ نه وه یه ک له نه وه کان پیتی ناگه ن.

نه وه پتیوست ده کات ده ست به دروستکردنی بنکه یه کی پته و بکریت و
په روه ده بکریت له سه ر به رزترین ئاستی په روه ده یی، که بۆمان بلوئ، هه روا
پاک کردنه وه ی له خلت و خال به وه پی هۆیه کانی پاکژی، که بۆمان ده لوئ،
پاشان دوا ی نه وه بانگه وازی جه ماوه ر بکریت.

هۆ(وسيله) کانمان له په روه ده کردندا، هه ر نه و هۆیانه ن، که په روه دیاری
گه وه ﷺ به کاری هینا بۆ قولکردنه وه ی بپوا به خوا و پۆژی دوا یی، قولکردنه وه ی
به یوه ندی به خواوه، پاهیتانی ده رون له سه ر ژیان له گه ل خوادا، مه شق کردن
له سه ر به کارهینانی په فتاری ئیمانی له جیهانی واقیعدا.. پاشان قولکردنه وه ی
هۆشیاری، به و هۆیانه ی ده بنه هۆی قولکردنه وه ی، که له لامان چه سپاو بس، که
پیشه نگ(قدوه) هۆ(وسيله) ی یه که مه و -گه وه- یه له کاری په روه ده کردندا،
پاشان وانه و نامۆزگاری دوا ی نه وانه دین، له گه ل چاودیری و به دواچون و
کۆلنه دان و نارام گرتن، هه تا ده رونه کان به ده مه وه دین و پاشان پیک و راست
ده بن.

له راستیدا کۆششیکی گه وه یه، نه و کۆششه له گه ل نه و گه وه ییه دا له شه و
پۆژیکدا به ره که ی نادات، ناتوانریت په له شی لی بکریت، ناتوانریت به سه ریدا
تیه پین؛ نه گه ر ئیمه به راستمان بێت به کاریک هه لسن، که ئوممه ت رزگار بکات
له وه ی تیدایه، هه روا هه ول بدات بۆ گۆرینی نه فامییتی له وه ی تیدایه تی!

فراوانکردنی بنکه که

له قوناغیک له قوناغەکانی کارواندا، پۆلی فراوانکردنی بنکه دیت له پێگای بانگەوازیکردنی جەماوەردا، ئەم قوناغە لە ژبانی کۆمەڵی یەكەمدا دەنوینریت، کۆمەڵی پێغەمبەر ﷺ، که خەلکی مەدینە و ئەو عەرەبانە دەوری مەدینە بوو که چونە ناو ئیسلامەوه، دواى ئەوهی بنکه پتەوه که لەلایەن کۆچ کەرەکان و یارمەتیدەرەکان ﷺ بنیات نرا، ئەوانەى خوا دەربارەیان فرمویەتی: ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنِ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنِ نَفْسِهِمْ﴾: مەدینەیی و ئەو عەرەبە دەشتەکیانەى لە دەوریان، ئەدەبوا یە پێغەمبەری خودایان وەلا بنایە و خۆیان لەو هەلاوردایە. ﴿التوبة: ۱۲۰﴾.

ئەوانە سەرباز و یارمەتیدەر بوون، بانگەوازه که پایکیشاپوون و چونە ناوی و بۆی دلسۆز بوون و خۆیان کردبووه سەرباز بۆ بەرگریکردنی لە دوژمنەکانی، ئەوانە جەماوەریکی بێ پێکخەر نەبون، وەك ئەوانەى نەفامی سەردەم پێیان دەلێن (رجل الشارع: پیاوی سەرچادە)، بەراستی ئەو ناوانیکی راستە، نازانم لەخۆیەوه هاتوہ یان بە مەبەست بووہ! جا پیاوی چادە ئەو مرقفەیه، که مەبەستیکی دیاریکراو و هەلوێستیکی دیاریکراوی نیە و روانگە یەکی بیری نەگۆری نیە! یان ئەو کەسە یە، که پای لەگەڵ هەموو کەسە، که پێغەمبەر ﷺ باسی کردووہ، که فرمویەتی:

((لَا تَكُونُوا إِمْعَةً، تَقُولُونَ: إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَحْسَنًا، وَإِنْ أَسَاءُوا أَسَاءْنَا! وَلَكِنْ وَطَنُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَوْ أَسَاءُوا أَلَّا تَطْأَلُمُوا!)) له گەڵ هەموو کەسدا مەبێن، بێن: ئەگەر خەلك چاکەى کرد نيمەش چاکە دەکەین، ئەگەر خراپەیان کرد نيمەش خراپە دەکەین، بەلام خۆتان نامادە بکن، خەلك چاکە بکات یا خراپە،

ستم له يه كه مهن.))^(۱).. ئهو جوړه كه سانه ئه وانن كه هوكاني راگه ياندن دروستيان ده كهن و، له سريان راډين، كاتن ليا پېرسيت هه لويستان چيه؟ سهر ده كيت هه لويسته كه يان ئه و شته يه، كه هوكاني راگه ياندن ده يان و يت!^(۲)

ئهو جوړه كه سانه له و پياوانه نين، كه له قوناغي يه كه مي دروستكردني بنكه دا، بنكه كه يان پي فراوان كرا، به لكو له هيچ قوناغيك له قوناغه كانيدا نه بوون! به لكو به سهر يازي دلسوز فراوان كرا، ئهو سهر يازانه ي خويان ده به خشنه بانگه وازه كه، به ناراسته ي دلسوزانه بؤ خوا به رگريان لي ده كرد.

جا نه گره كه سيك پېرسيت: كه واته جياوازي چيه له نيوان ئه مانه دا و له نيوان بنكه پته وه كه ي له وه و پيش باسمان كرد؟ به كورتي ده لئين: بنكه پته وه كه نه وه بوو، كه ناماده كرابوو ببيته كوله گه و پايه بؤ نايينه كه ي، له بهر نه وه ئهو بنكه يه سهر كرده بوو، ناراسته كار بوو، په روه رديار بوو، به لام ئه مانه ئه وانن بانگه وازكرون، كه هاتون به دهم بانگه وازه كه وه و ده ستيان پتوه گرتوه و له ژير به يداخه كه يدا پالين داوه به يه كه وه، بون به يه كئ له بانگه وازه كه، له گه ل بانگه وازه كه دا ده بزوين و به هويه وه ده بزوين، چاوه پوان ناكهن بزائن كئ سهر كه وتوه، تا داوي بكون!

نه گره كه سيك جاريكي تر پېرسيت: چ جياوازي به كه له بهر نامه ي په روه رده هه يه له گه ل چاوديري كردن و گرنگيدان و ناماده كردني بنكه پته وه كه و، ناماده كردني ئه وانن له و قوناغه دا بنكه كه يان پي فراوان كرا؟ به كورتي ده لئين: جياوازي له پله دا هه يه نه كه له جوړدا، ماموستا زانسته كه ي ناراسته ي هه مو فيرخوازان ده كات، به لام سهر كه وتوه كان به چاوديري تايبه تي تايبه ت ده كات، چونكه ناماده بونيان زورتر تيدايه و داوي زورتر يان لي ده كريت، ئه وه ي له خوينه ريكي ناسايي قبول ده كريت، له وان قبول ناكريت، كه ناماده بونه كه ي له ناستيكي دياريكراودايه و له تواناي خوي به دهر داوي لي ناكريت، هه رچه نده ده رچوون (نجاح)

۱ رواه الترمذي.

۲ ئهو هويانه ي زور كار ي گرون پوزنامه و راډيو و ته له فزيونه، هه موويان به كار ده هينريت بؤ دا پشتمني عه قليه تي (پياوي جاده) و رينمايه گرنه كاني.

لهه موان ده خوازږيټ، جا هر کهس به پټي پله ي خوي.

جا نه گەر که سيک وتي: نايئا سنورږيکي جيا که روه هه يه نه مانه له وانه جيا بکاته وه؟ نايئا له بنکه فراوانکراوه که دا نايټ که سانټک هه بن تواناکاني و ناماده کاريه کاني واي لږکات ببيټ به سرکرده ي ناراسته کار؟ يان له ناو بنکه پته وه که دا که سانټک هه بن تواناکاني و ناماده کاريه کاني پټيان گرتووه نايه لن هه لسټ به نه رکه کاني؟

ده لټين: به لټي! ده کړي نه وه پوويدات، نه وکاته خاوه ن به هره کان بق پله ي سرکرده ي بانگخوازي په روه رده که ر به رز ده بيټه وه، يان پټيوسته به رزيټه وه، نه و که سه دوا ده که ويټ، که تواناکاني دا يده نيشټين و ته نها ده بيټه نه نداميکي ناسايي. نه وه مه سه له يه که لټير سراواني کاره که به نيجته ادي خويان دا يده نټين، جاري وا ده بيټ نيجته اده که هه له ده کات و جاري واش ده بيټ راستي ده پټيکي... به لکو وه که مده گرنګ نه وه يه بق دروستکردني بنکه پته وه که، پټيوسته نه وپه يي هه ولي بق بدرټ، گوره ترين چاودليري و بايه خي پټي بدرټ، جا دامه زراندي نه ستونده سره که يکان بيگومان جياوازن له دامه زراندي نه و خشتانه ي بيناکه ي لي دروست ده کړيټ، هر چه نده نه ميش و نه و يش پټيوستن بق دروستکردني بيناکه، نه وه له سره تاوه کاريک پټيوسته به رونکرده وه ناکات.

به راستي لټره ده مانه ويټ ته رکيز بکه ينه سر کاريک که گرنګي خوي هه يه: نه و يش نه وه يه فراوانکردني بنکه که به يارمه تي ده راني پابه ند (ملتمزم)، نه وانه ي خويان وا داده نټين سه ريازي بانگ وازه که ن، دواي دروستبووني بنکه پته وه که ديټ، چونکه نه وانه ي بانگ وازه که يان پټي ده گات له سره تاوه پټيوستيان به ناراسته که ران هه يه! جا نه گەر بانگمان کردن و هاتن و نيمه هيشتا ناراسته کارانمان ناماده نه کړ ديټ! نه دي کي ناراسته يان بکات!؟

هره وه ها کاريکي تر هه يه ده مانه ويټ خه لکي له سر تاگادار بکه ينه وه: نه و يش نه وه يه، که هوي سه رته ايبه کانمان بق فراوانکردني بنکه که - کاتي پولي ديټ - بانگ وازيکي گشتي يه، که به روه روي هه موو خه لک ده کړيټ، نه وانه ي به زماني سه رده م پټي ده وترټ ((جه ماوه)). به لام جه ماوه له پوي به ده مه وه هاتني

بانگه وازیی له سهر یه ك پله نین.. به لكو له ناو ئه و جه ماوهره دا كۆمه لێك هه ن -
 كاتێ بانگه وازه كه ی به پوونی و پۆشنی له سهر شیوه پاسته كه ی خۆی پێ ده گات -
 بپوای پێ ده هینی به راستی خۆیان ده كه نه سه ریازی ریگا كه ی له بهر ره زامه ندی
 خوا.. هه روها له ناو ئه و جه ماوهره دا كۆمه لێكیش هه ن حسابی ((به رژه وه ندی))
 و حسابی قازانج و زیان ده كه ن.. ده لێن ئایا ئیمه كاتێ بچین به ده م
 بانگه وازه كه وه چی به ده ست دینین و له پیناویدا چمان له ده ست ده چیت..
 هه روها كۆمه لێكیشی تیدایه ته نها ئه وه ی لا گرنگه بزانیته كێ بریاری
 سه ركه وتنی بۆ ده دریت بۆ ئه وه ی شوینی بگه ویت، ئه م جۆرانه دووره په ریز
 ده وه ستن پال ناده ن به هه یج لایه كه وه، به لكو چاوه پوانی ده كه ن و شوین هه والی
 جه نگ ده كه ون هه تا بریاری سه ركه وتن به روونی بۆ یه كێ له دوو لایه نه كه
 ده دریت، ئنجا لایه نگری سه ركه وتوه كه ده كه ن، نه ك له بهر ئه وه ی بپوایان به
 ریییر (مبدأ) ده كه ی هه یه، نه ك په رۆشی راسته قینه ن بۆی، به لكو له بهر قورسای
 ئه و كاره كه له هه ستیاندا یه. ئه و كۆمه له به پێكها ته ده روونیه كه یه وه، هه میشه
 ناماده ن بۆ ئه مری واقیع ملكه چ بن، ئه و ئه مره واقیعه ی له هه ستیاندا پانتاییه كی
 گرتوه گه وره تر له و كاره ی هیشتا روی نه داوه، كه پتویستی به هه ول هه یه بۆ
 ئه وه ی بیته دی، به لام واقیع به كرده وه پتویستی به هه ول نیه بۆ به پتوه بردنی.
 ئه و پتیره به پێكها ته ده روونیه كه یه وه، ناماده ی كۆشش كردن نیه، به تاییه تی
 ئه گه ر كاره كه به ره و پوی مه ترسی بكاته وه، له بهر ئه وه به ده نگ بانگه وازه كه وه
 ناچیت هه تا سه ركه وتنی ده بیته ((ئه مری واقیع))، كه به پتوه چوونی پتویستی
 به هه یج هه ولێك نابیت و توشی مه ترسی نابیت.

ئه و كۆمه لانه به هه رسێ جۆره كه یه وه، له هه موو كۆمه لگایه كدا هه یه، ته نانه ت
 له كۆمه لگایه ی پێغه مبه ریشدا هه بوو.

كۆمه لگای مه دینه نمونه ی كۆمه لێ یه كه م بوو، كه به راستی بپوای هینابوو و
 خۆی كرده وه سه ریازی بانگه وازه كه، كه بنكه پته وه كه پینمایی كه ر و سه رمه شق
 بوو، كه پێكها تیوو له كۆچ كه ر و پشتیوانان (المهاجرین والانصار)، ئه و كۆمه له یه
 له م ئایه ته په رژه دا نامازه ی بۆ كراوه: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ

الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ: خوا له وانهی هر له پیشوو ناواره بون و له وانهش که یاریده
بوون. له وانهش که له چاکه دا دایانه سه شوین پیی نه وان، رازی بوه و نه وانیس
له خوا پازین و باغاتیکی بو سازاون جواریان به به ردا ده بوا و تا هه تایه تییدا
ده بن و نه مه یه ده سکه وتی گرینگ. ﴿التوبة: ۱۰۰﴾

هه روه ها نه و عه ره به ده شته کیانهش ده گریته وه، که به راستی بزویان هینابوو،
نه وانهی نایه ته که ی پیشوو ناماژه ی بو کردوه:

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ
قُرْبَةً عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَّا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي
رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ: هه ره ناو نه و ده شته کیانهش نی واهیه به یوای به
خوا و به بوژی قیامت هه یه و هه رچی له م پییه دا ده پدا بو نزیکی له خودایه و بو
نه مه یه که پیغه مبه ره به نزا له بیریان نه کا، با بزنان که به م زواته نزیک ده بنه وه له
خودا و ده یانخاته به ره به زبیه خوی. خودا دیاره گوناه به خش و
دلوفانه. ﴿التوبة: ۹۹﴾

کومه لی دووه میس نه وانه بوون، که پیغه مبه ره به به خشش و شت پیدان و
نزیک کردنه وه له خوی دلی پاگرتیون، که نه م نایه ته پیروزه ناماژه ی بو کردوه:

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ
قُلُوبُهُمْ: زه کات هه ره ده بی بدریته هه ژاران و که م ده ستان و نه و که سانه ی
پی راده گن، به ختیش بکری بو هوگری نه یاران. ﴿التوبة: ۶۰﴾

به لام کومه لی سبیه م له موسلمانه کانی فه تحدا خوی ده نوینی، نه وانه ی کاتی
له فه تحی مه که که دا بریاردرایسلا م سه رکه و توهه موسلمان بوون، له گه ل نه وه ی
ده یانزانی هه ق له گه ل پیغه مبه ردا یه، به لام ده یانوت - وه ک قورشان لی یانه وه

ده گنځیتته وه :- ﴿ وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِطْفَ مِنْ أَرْضِنَا ۗ
ده لاین: نه گره له گه ل تو بین و په پیره وی دینه که ی تو بین، له زیدی خوتمان ده رمان
ده که ن. ﴿ القصص: ۵۷. ۰

کاتنی نیسلام له زه ویدا به ده سه لات بوو، شوینی که وتن و پؤل پؤل چونه ناو
تایینی خوا وه که له سوره تی (النصر) دا هاتووه: ﴿ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ
﴿ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴾ ﴿ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۙ ۰ هه رکتانی یارمه تی خدا که یشته نیتوه و
سه رکه وتن خه لکیشته دی کومه ل کومه ل دینه ناو دینی خواوه، هه تاریف و
شوکی په روه ردگارت بکه و دوا ی لیبور دنی لی بکه، نه م هه میشه په ژیوانی
په ژیوانان قبول ده کا. ﴿ النصر ۱-۳. ۰

نه وه ش به پیچه وانهی دوو روه و کانه وه یه، که کاتنی ده سه لات خوی گرت خویان
ده رده خست، نه وانهی پیش نه وه سه یرکه ر بوون، به لام له سه ر کاره که به بق بوون
و حه زیان نه ده کرد بیته ناویوه، یا له و نه یارانه بوون، که نه یانده و پیرا به ناشکرا
به رهنگاری بین، جا له ترسا دوو روه وییان ده کرد.

نه گره نه وه کومه له کانی ناو کومه لگا بوو بیت - هه موو کومه لگا - له قوناغی
یه که می فراوانکردنی بنکه که دا، روی بانگه وازی بکه یه کام کومه له یان؟ نیته
بانگه وازه که به ره و پوی هه موو خه لک ده که ین، به لام له راستیدا پیش بیینی
به ده نگه وه هاتن له کومه لیکي له خه لک دیاریکراو ده که ین، جا نه و کاته به خه سستی
بانگه وازی ده که یه سه ری، یان بپوامان و اییت، که به رزی بانگه وازه که و
جیکه یرونی له سه ر ده سستی کومه لیکي دیاریکراو له خه لک ده بیت، نه و کاته ش
به خه سستی بانگه وازی ده که ین.

نه گره شوین پیره وه که ی کومه لی یه که م بکه وین - کومه له که ی پینه مبه ر ۰

ده بینین بانگه وازه که له و کاته وه فرمان به پیغه مبر ﷺ کرا به ناشکرا کردنی ^(۱) به ره وپوی هموو خه لک کراوه، به لام ترکیز کردنه که - دوی کۆچکردن - خرایه سه ر خه لکی مه دینه، نه وانه ی به په له به ره وپیری بانگه وازه که هاتیبون و، پیغه مبر ﷺ هه لسا بوو به په روه رده کردنیان به یارمته ی بنکه پته وه که له کۆچکران و پشتیوانان، که خۆیان بوونه بانگخواز و پینماییکه ر، بوونه په روه رده که ر، به سه ره رشتی په روه ردیاری گه وره ﷺ.

خه لکی مه دینه نه وانه بوون جیهادیان کرد و چه سپان و نارامیان گرت له سه ر نه رکه کانی جیهاد و نه مان - له گه ل کۆچکران و پشتیوانان - له هه موو قوناغه کانی داهاتودا پایه ی راسته قینه بوون بۆ بانگه وازه که، به لام رووکردنه دوو تاقه که ی تر دواخرا بۆ قوناغی دوی... نه وه ش کاریکی مه نتیقی به له گه ل پیره وی بانگه وازه که و له گه ل راسته قینه یی جهنگه که و سروشتی مملانی. به راستی سروشتی مملانتی نیوان هه ق و ناهه ق که ده بی هه ر بویدات - شیوه ی کاریکه له شیوه ی کارویاری خوا - له و چرکه ساته ی پیاوانیک بۆ هه ق په پیدا ده بین، که بپوایان پی نه ده بیئت و کارده که ن بۆ بلاوکردنه وه ی و جیگیر کردنی له زه ویدا. نه فامیی (الجاهلیه) - به هه ر شیوه یه ک بیئت - ناتوانی له سه ر بانگه وازی هه ق نارام بگرئ، ناتوانی ناشتی له گه ل بکات، هه رچه نده بانگه وازه که هویه پوی نه بیته وه:

﴿وَإِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ * قَالَ
الْمَلَأُ الدِّينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا
مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا: ئە گەر هیندیک له ئیتوه بپوای هیناوه به و
شتانه ی که منی پی پاسپیراوه و هیندیکیشان بپوایان پی نه هیناوه، خۆرا بگرن

۱ خوی گه وره به پیغه مبر ﷺ راگه یاند و فرموی: {فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ: هه ر فرمانیک به تو ده درئ، ناشکرای که و له بته رستان واز بیته. {الحجر: ۹۴.

ههتا خودا بۆ خۆی له بهینی ئیمه دا داوهری کا. خۆشی چاترین داوهره. گره گره کانی هۆزی- که له خۆیان بایی بوبوون- گوتیان: شوعه ییب! ئیمه تۆش و نه و که سانه ی له گه ل تۆ باوه رپیان هیناوه، له شاری خۆمان ده رده کهین، یان دینه وه سه ر دینی ئیمه. ﴿الأعراف: ۸۷-۸۸﴾

به و شیوه یه! نه ریک که وتن هه یه، نه ئارامگرتن، هه تا خوا حوکم ده دات به وه ی خۆی ده یه ویت! به لکو دژایه تی و ده رکردن، پاره دونان و ئازاردان هه یه، جا له قوناغه کانی یه که می نه و ململانیه ی، که له نیوان هه ق و باتلدا پوو ده دات، کئ وه لامی بانگه وازه که ده داته وه؟ ئایا نه وانه وه لام ده ده نه وه که به دوائی به رژه وه ندی دونیا ییدا ده گه رین و به پیتی پتیوانه ی نه و به رژه وه ندیانه حیسابی قازانج و زهره ر ده که ن؟ ئایا نه وانه وه لام ده ده نه وه که به پیتی پیکهاته ی ده رو نیان بۆ نه مری واقیع ملکه چن، نه گه ر بشزانن خراپه ی تیدییه، به هه یج شیوه یه ک پوو ناکه نه نه و کاره ی پتیویسته رویدات، نه گه ر بشزانن نه وه خیرتره له و واقیعه ی تیدا ده ژین، چونکه به دیهیتنانی پتیویستی به کۆشش هه یه، نه وان هه ز ناکه ن کۆشش بکه ن.. نه گه ر نه و کاره بیانخاته مه ترسیه وه.. نه وان هه ز ناکه ن بکه ونه مه ترسیه وه!؟

له قوناغه کانی یه که می ململانیدا نه و که سانه وه لامی بانگه وازه که ده ده نه وه، که به وایان به خوا و پۆژی دوائی هه بیته.. نه وانه ی قازانج و زیان به ته رازوی خوا یی حساب ده که ن، نه ک به ته رازوی زه وی، که نه قامی شتی پئ ده کیشیت و له و ته رازوه به ولاره ته رازوی ته ر نازانی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ ئیمه پتفه مبه رانمان نارد به چه ند به لگه ی ناشکراوه و وێزای نه وان، کتیب و هۆی هه لسه نگاندنمان نارده خوار، هه تا خه لک بئ جیاوازی له ناو یه کا په قتار بکه ن. ﴿الحديد: ۲۵﴾

نه و ته رازوه ی ده لیت: خۆشی دونیا که مه و رۆژی دوائی چاکتره بۆ نه و که سه ی له خوا به ترسیته: ﴿قُلْ مَتَعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ بئ: زبانی دونیا به که م و کورته و بۆ نه وانه ی که ترسیان له خوا

هیه، ژبانی نه ولا زود باشتره و به قه د داوی زراوی ناو ده نکه خورما، که س
ناه قی لی ناگری. ﴿النساء: ۷۷﴾.

نه و ترازوهی ده لئیت: به راستی چی له سه رزه ویدایه له که ل و پهل و
به رزه و هندی و په یوه ندی؛ ناکاته هاوتای خوشویستنن خوا و پیغه مبه ره که ی و
جیهاد له ریگای خوا: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ
وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا
وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾: بلئ:
نه که ر باب و کور و برا و ژن و خزمه کانتان و نه و مالی په یداتان کردوه و که ل
وپه لی بازگانگی - که ده ترسن له بره و که وی - و خانوبه ره ی رند و دلخوشکه ره ی
خوتان، پی به خواد و پیغه مبه ر و خه زا کردن له پئی خوادا گرینگتره؛ چاوه نقرین تا
فرمان له خوداوه دئ. نه وانه ی له پئی لاده رن، خودا شاره زایان ناکا. ﴿التوبة: ۲۴﴾.

نه و ترازوهی ده لئیت: نه و کاره چا کانه ی ده میننه وه له هه موو جوانی ژبانی
دونیایا: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ
عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا: مَالٌ وَ مَنَدَالٌ خَشَلَى ژبانی دونیان و نه و
کاره چا کانه ش که ده میننه وه، پاداشته که یان له لای په روه ردگارته وه هیزاتره و
بیترش جیگه ی نومیدن. ﴿الکھف: ۴۶﴾.

نه و ترازوهی ده لئیت: به راستی بازگانگی به قازانج - نه وه ی زرگار که ره له سزای
خوا - بپوا بونه به خوا و به پیغه مبه ره که ی و جیهاد له پئی خوادا: ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنَجِّيْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۱﴾ تُوْمَنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ۖ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲﴾ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّتِ عَدْنٍ ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾
 وَأُخْرَى حُبُونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ الْمُؤْمِنِينَ: نهی گوی
 خاوهن باوه پان! ده تانه وی مامله به کتان پی بیژم که له نازاریکی به ژان رزگار تان
 کا؟ بپوا به خوا و به پیغه مبه ری نه و بیئن و، به دارایی و گیانی خوتان له پای
 خودا تی بکوشن: نه مه بق ئیوه باشتره گه ر بیزانن، له گونا هتان ده بورئ و
 ده تانباته ناو باغاتیک جو باریان به به ردا ده پوا و خانوی زور خوش و خاوینتان له
 به ه شتی هه میشه یی دا ده داتئ، نه مه ده سکه وتی گه وره ره. شتی تریش - که
 ئیوه حه زی لی ده کن - یاریده دانئ له خوداوه و سه رکه وتنیکی نزیکیش. نه م
 مژده ره به بپواداران بده. ﴿الصف: ۱۰-۱۳﴾

قوناغه کانی به که می بانگه وازی، قوناغی به خشش و گیانفیداییه، له به ر نه وه
 نه وانه ی بق ناشیت، که به شوین ده سته وتی دنیا ییدا ده گه پین، جا مال بیت،
 سامان بیت، خوشی هه سستی بیت، یان پله و پایه و ده رکه وتن و شوینکه وتن و
 پشتیوانی بیت، نه وانه ناشین له بنکه ی پته ودا دامه زرنه ر بن و بنکه که یان پی
 فراوان نابیت، کاتئ وهختی فراوان کردنی بیت!

* * *

نه گه ره سه بری واقعی ئیستامان بکه یین پیویسته چه ند کاریک بخینه بری
 خومان، جا چ سه باره ت به بنکه ی پته و بیت، یا بنکه فراوان کراو بیت، به لکو هه تا
 سه باره ت به جه ماوه ری فراوان که له کوتاییدا به گزگرو ده چنه ناوی، هه روه ها
 نه وانه ش ده بیت ئیسلامه تیه که یان بق راست بکریته وه، به بی پیکه ره (خابط) وازیان
 لی نه هینریت، وه که نه قامیی سه رده م به (پیاوی جاده) ی ده کات، که کیانه
 ناده میه که ی لی زهوت ده کات و له هه مان کاتدا وای لی کردوه و ابزانیت نه و به کن
 له و کوله گانه یه، که سیسته مه که ی له سه ر پاده وه سستیت!

له ئیسلامدا (پیاوی جاده) و (ژنی جاده) نیه، به لکو موسلمان ی پیاو و
 موسلمان ی ژن هه یه، هه موویان پابه ند (ملتزم) ن - یا پیویسته پابه ند بن - به
 لایه نی که مه وه به که مترین شیوه، که وایان لی ده کات له ته رازی خوادا موسلمان
 بن، نه وه له ده وله تی ئیسلامیدا! نه رکی سه رشانی کار به ده ست (ولی الامر) ه، جا

هرکس له خوږه وه پابه ندى هه بېت نه وه وه فای کردوه به رامبه ر به وهی، که پټویسته له سه ری بیکات به رامبه ر په روه ردگاری، جا هرکس پابه ندى نه بېت؛ نه وا سولتان به زور پابه ندى ده کات، وه ک تیمامی عوسمان ﷺ وتویه تی: ((خوا نه و کارانه ی به سولتان ده یکات به قورثانی ناکات)).

پاشان هه موو خه ک له ناو بواری بانگه وازه که دان، به لام هه نگاو دوی هه نگاو، وه که له که ل کومه لی په که مدا کرا، به پټی یاسا و ده ستوره کانی په روه ردگار، که دووباره ده بڼه وه، هرکاتیک په وش و پټویسته کانی دووباره بوونه وه.

* * *

نه گه ر سه یری واقعی نیستامان بکه ین ده بینین نه ته وه که مان - جگه له وانیه په روه ردگارت په حمی پښ کردون - له باری (که ف) دان نه و باره ی پټفه مبه ر ﷺ پیش چواره ده سده وه سفی کردوه، که فه رمویه تی: ((يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ الْأُمَمُ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا: خه ریکه نه ته وه کان ده متان تی بزه نن بتانخون، وه که خوره چون ده م نه زه نیته خوار دنه که ی))، وتیان: نه ی نیردواوی خوا! نایا نه وه له و کاته دا له به ر ژماره که میمان ده بېت، فه رموی: ((بَلْ أَنتُمْ يَوْمئِذٍ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غَتَاءٌ كَفْتَاءِ السَّبِيلِ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ الْمَهَابَةَ مِنْ صُدُورِ أَعْدَائِكُمْ، وَلَيَقْدِفَنَّ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ: نه و کاته ژماره تان زوره، به لام وه که فی لافاوان، خوا ترسی نیوه له دلی دوژمنه کانتاندا داده پښ و وه من ده هاویته دلی نیوه وه))، وتیان نه ی نیردواوی خوا! وه من چیه؟ فه رموی: ((حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ: خوږه ویستی دنیا و رق بوونه وه له مردن)).^(۱)

نه گه ر نه وه حالی نه و نوممه ته بڼ، که بانگه وازی ناراسته ده کریت، جا چ بق دامه زانندی بڼکه پته وه که بېت، یا بق بڼکه فراوان کراوه که، یان بق خه ک به گشتی، نه وا پټویسته نه و هو یانه بزانی، که نه م نوممه ته ی توشی نه م په وشه کردوه، هه روا بق نه وه ی چاره سه ری چاکی بق دیاری بکه ین. وه که پزیشک ده یکات کاتن بانگ ده کریت بق چاره سه رکردنی نه خوږشیک، که له پیشه وه کاری پشکنینی بق ده کات بق نه وه ی راستی نه خوږشیه که ی بزانیته، نجا ده زمانه که ی بق دیاری

كس وان زانئ - له سه ره تاوه - نو بنگه پته وهى، كه نهركى بانگه وازه كهى دهكه ويته سر، له ناسمانه وه هاتوته خواره وه و بئخه وشه! نا، نو بنگه به شپكه له م نوممه ته، كه له يه كه ره وش (ظروف) دا توشى هه مان نه خو شيه كانى ده بيت، به لام نه گه ر پيغه مبه ر ﷺ فه رموبيتى: ((خياركم في الجاهلية خياركم في الإسلام إذا فقهوا: باشترينتان له جاهيليه تدا، باشترينتانه له ئيسلام، نه گه ر (شاره زابن))^(١).. جا با بلتين: نه وه له جاهيليه تدا جوزنى بووه، كه ئين ته يميه وتويه تى: نه وه له زور ولاتى ئيسلاميدا هه يه، (پياوانىكى هه لئزارده) هه يه، ده كرى به و كوششه ي له خودى خو ياندا ده يدن، ناوك بؤ بزوتنه وه كه پيگ به يئن، پاشان ده كرى (هه لئزارده يه كى) تر به كوششى پئويست، نو بنگه فراوانه پيگ بيئن، كه له ده ورى ناوك (نواة) پيگ ديت و چاوى لى ده كات، پاشان دواى نه وه رولى خه لك به گشتى ديت، له ناو نه وانيشدا پياوى هه لئزارده ده بيت، كه به قه ده رى خوا دين به ده نگ بانگه وازه كه وه و پابه ند ده بن، ئى تريش به سولتان ده بن به پياوى چاك و هه لئزارده، نه گه ر قورنان نه يانگاتى.

ئىستا با سه يرى حال و بارى نو نه وه يه بكه ين، كه بانگه وازه كهى ئاراسته ده كريت.. چى گه ياندويه تيه نه و كه ف (غشاء) هى تئيدا ده ئى، بؤ نه وه ي بؤمان ده ركه ويت له كوئوه ده ست به چاره سازى بكه ين، هه روا بؤ نه وه ي بؤمان ده ركه ويت هه نگاوه پئويسته كان بؤ چاره سه ركردى چين.

له راستيدا له ريزه وى ميژوودا، نوممه ت توشى زور نه خو شى بووه، هه نديكيان له ناوخووه پهيدا بووه، هه نديكيان له لايه ن دوژمنه وه هاتون، زه حمه تيشه به وردى سه رزمير بكرت، به لام پيمان وايه نه خو شى ديار هه يه، كه چاوى پشكنه ره كهى هه له ناكات.

له ديارترين نو نه خو شيانه؛ بئروكه ئى ئيرجائيه، كه ده لئت: بپوا به دل بپوا كردن و به زمان بپياردان، كرده وه ناچيته ناو بپرووه!
بپوا به دل و بپياردان به زمان دوانى پئويستن بؤ چه سپاندى بپوا، كه جياراى

له سهر نیه، به لام کرده وه ناچیته ناو ناوی برپاوه، نه وه بیدعه یه کی ترسناکه و لاپی بونه له حقیقه تی نه و نایینه ی، که دانه مزروه - و ناییت دابمه زریت - به بی کرده وه و کوششی گه وه، که له واقعی نه م زهویه دا ده دریت، هه روا ناکری نامویی که ی نیسلام ته نها به به راست دانان و دان پیمانان لابریت، که یه که مجاریش تییدابوه،^(۱) به لکو ناتوانریت هیچ سیسته میک له سهر زهوی دابمه زریت، چ جای چاکترینی هه موو سیسته مه کان، ته نها به راست دانان و دان پیمانان، نه گهر کرده وه یه کی دیاریکراو نه کریت بۆ گزینی نه و به راستدانانی دلیه و برپاره زمانیه بۆ واقعی بینراو!

هۆکانی میژویی هه رچی بییت، که بوته بلاوی بونه وه ی بیرۆکه ی ئیرجانی، به راستی گه نده لی گه وه ی خستوته پیکهاته ی نوممه ته وه، چونکه له و کاته وه نه و بیرۆکه یی وه رگرتوه؛ له نه رکه کان راده کات، پاشان بیرۆکه ئیرجانیه که وای لی ده کات، خۆدزینه وه ی له نه رکه گانی لا خراپ نه بییت، مادام دلی به برپاواوه دانه! جا نوممه ت ورده ورده خۆی ده درزیته وه، هه تا ده که ویته هاویه ش دانانی پون و ئاشکرا، جا هاویه شدانانی برپاوا بییت، یا هاویه شدانانی په زستن، یا هاویه شدانانی حاکمیه ت، پاشان بیرۆکه ئیرجانیه که به رده وام وا له خه لک ده کات، که هیشتا چاکن و برپادارن!

با وادابننن قوتا بخانه یه که هه یه خویندکاره گانی ناماده بن بۆ خویندن، پاشان دوا ی ماوه یه که گوئی نه دن به خویندن و، پاشان له ناماده بونی وانه کانی ش خۆبدزنه وه، له گه ل نه وه شدا بییان بوتریت: لۆمه ناکرین مادام نیازی ناماده بوئتان هه بووه، به لکو له بهر ته مه لی ناماده نه بوون، نه ک ئینکاریتان له وانه خویندن کردوه! له بهر نه وه ی ناوتان له تۆماره گانی قوتا بخانه دا هه یه و داوا ی سرپینه وه تان نه کردوه، هه ر قوتا بین!

نایا ده توانریت له واقعی زه ویدا به و گیانی ته مه لی و پشتکردنه وه هیچ شتی ک بکریت، که له خه یالدا ده ژی واده زانی نه وه شتیکی حه قیقه ته؟

۱ پینغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: ((بَدَأَ الْإِسْلَامَ غَرِيْبًا وَسَيُعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيْبًا فَطُوبَىٰ لِلْغُرَبَاءِ)) نیسلام به نامویی دهستی پیکرد، وه ک سه رته هه ر به نامویی ده گه ریته وه، ده جا خۆشه ختی بۆ نه و نامویانه.

جا نه گهر به رپه های نه توانریت به و گیانه وه هیچ شتیک بکریت به گشتی، نایا ده کری نیسلام به و جزره گیانه وه ه لسیت، نه و نیسلامی هاتوته خواره وه بق نه وه بیته بزوتنه وه یه کی گشتگری (شامل)، که ه موو زیان به ه موو پرو و بواره کانیه وه بگریته وه، ه موو زه وی بگریته وه، ه موو مروفایه تی بگریته وه، به نه ندازه ی نه و کوششیه ی ددریت، به نه ندازه ی نه وه ی خوا له زانستی پیشویدا دایناوه ؟

نایا ته نها به به راست دانان و دان پیانان (التصديق والقرار) ده توانریت نه و فیتنه به نه هیلریت، که بیروباوه پی گنده ل (فاسد) وه سیسته می گنده له و چه ند سوپایه ک به رگری لی ده کات؟ نایا ده توانریت فیتنه لابریت، که ده که ویتنه سر مروف، به ه وی نه فامی خویه وه، بی جیهادیک له واقیعی زه ویدا: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ له که لیان شه رکن ه تا ناژوه نامین و دین گشتی دینی خوا ده بی: ﴿الأنفال: ۳۹﴾

به راستی نه و نه خوشیه - نه خوشی نیرجانی - توشی هر نه ته وه یه ک له نه ته وه کانی سر زه وی بیوایه، نه ده بویه توشی نه ته وه ی نیسلام بییت، چونکه بق پیشه وایی هاتوه، بق شایه تی به سر ه موو مروفایه تی هاتوه: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ به دل و داو- وه ک پیویسته - له رای خودا بچه خه زا، نه وه هر خوی نیوه ی ه لبرارد؛ له م دینه شدا توشی زه حمه تی نه کردون؛ هر نایینی نیبراهیمی باوه تانه؛ له پیشدا و له م قورنانه شدا هر نه و ناوی نان موسلمان؛ تا پیغه مبه ر به شایه تی بی له سر نیوه و نیوه ش شایه تی بن له سر خه لك. ﴿الحج: ۷۸﴾

* * *

پاشان بیروکی صوفی هات له سر هیلکی ته ریب به بیروکی نیرجانی،

نه گهر له سهر شتيوه په کي تريش بوښت...

بيړوکي ټيرجاني کرده وي له ناوي بپوا دهرهينا، به لام بيړوکي صوفي
ترکيزي کرده سهر يک جدر کرده وه، جدره کاني تری له پټويستيه کاني نيمان
دهرهينا، هروا ترکيزي کرده سهر خوابه رستن به وانا ته سکه کي و کورته لاتو
به دروشي په رستن و ياد (ذکر) کردن، جدره کاني په رستنې پشت گوي خست هر
له ناوه دانکرده وي زهوي به پټي پټويستيه کاني به نامه ي خوايي و فرمان
کردن به چاکه و پټگري کردن له خرابه و جبهاد کردن له ريگي خوادا، نه وانه هه مو
له کتبه کاني خوا و سوننه ته که ي پټغه مبردا ده قی پوون و ناشکرايان له سهر
هاتوه: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ نه وانه ي وانه گهر
له زمينه دا دايانمه زرينين، نويزکر و زه کات دهن و فرمان به چاکه ده دهن و
به له کاري خراب ده گرن، سهر نه نجامي هه مو کاريش هر بق خوايه. ﴿الحج: ٤١.

﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ با
نه وانه ي بق قيامه تن ده ست له دنيا به ه لده گرن، بچنه خه زاله پای
خوادا... ﴿النساء: ٧٤.

﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ﴾ ﴿١١١﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ
تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ
هه تا خوا بپواداران هه لاويږي و بي بپوايان له ناوبه ري. شاخو نيوه لاتان وايه هر
سهر به خق ده چنه به هه شت؟ که چي هيشتا خودا خه باتکاران و خوراگراني نيوه ي
دياري نه کرده. ﴿آل عمران: ١٤١-١٤٢.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ
رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ نه وه که نه م زمينه ي بق که وي کردن، شانه وشان تييدا
بگريين و له بزيويه که ي بخون، هه ستانه وهش بق لای نه وه. ﴿الملك: ١٥.

﴿هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا: نَسُوا خَاكِي
 وهدی هیئتان و ویستی ناوه دانای بکن.﴾ هود: ۶۱.

به راستی یاد (ذکر) کردن پیوسته، پرستن به بن یادکردن نابت، به لام ده بن
 یادکردن نه وه بیئت، که خوا له کتیه که یدا باسی کردوه و صهابه کانی
 پی و ه صف کردوه له نایه تی: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقَعُودًا وَعَلَىٰ
 جُنُوبِهِمْ: نه وانه ی چ به ویستاوی و چ له جیوه، به دانیشتن، چ له سه رته نیشت
 ده خون، هر یادی خوا ده کن.﴾ آل عمران: ۱۹۱. له و یاده دا صوفیه کان شتیکی
 جیاوازیان داهیناوه، که پرستنی تیدا کورت کراوه ته وه، پیمان وایه نه و یاده
 خه ک ده گه به نیت به په زامه ندی خوا، بن گویدان به و بپوایه ی تیسی که وتوه، که
 نه ویش (اتحاد) و (حلول) و (وحدة الوجود) ه، که هاوبه ش دانانی ناشکران.

نه و هیانیه ی بونه هوی بلا بونه وه ی بیرۆکه ی صوفی هر چه ک بیئت و له هر
 کاتیک له کاته کاندای بویئت، تاکه ده روزه یه بق چونه ناو نایین، یان ده روزه ی
 سه ره کی یانه بق چونه ناو نایین، نه م بیرۆکه یه له پیکیهاته ی نوممه تدا خراپه ی
 زوری دروست کردوه، که مترینان پشت لیگردنه وه و ده ست نه گرتنه به
 هویه کان، گوینه دان به ناوه دانگردنه وه ی زهوی، لادان له بیروباوه پی قه زاوقه ده ر،
 هه ست نه کردنی مرؤف به لیپرسینه وه ی ده رباره ی هه له کانی، کاتی هه له ی کرد،
 پشت کردن له جیهاد و فرمان کردن به چاکه و پیگرتن له خراپه، دابرائی دنیا و
 تاخیرت له یه ک، هه روا له نتوان کاری دنیایی و کار بق پوژی دوائی له ههستی
 موسلماندا، تیکدانی نه و ته رازوه جوانه ورده ی، که نیسلامی راست له ده رووندا
 دروستی ده کات، که وای له مرؤف کردوه به هه مو کوشش له واقعی زه ویدا
 کاریکات و دلی به سترابیت به خوا و پوژی دوائیه وه، یان به ده سته واژه یه کی تر
 هاوسه نگ کردنی ورد له نتوان جیهانی نادیار (غیب) و جیهانی دیاز هه یه.

* * *

پاشان کورت کردنه وه ی نیسلام له جیهانی تاکدا به ته نها خوی و از هیئتان له و
 (کاروباره گشتیانه ی) خوا له سه ر کومه لی موسلمانان داناون بق چاره سه ر کردنی

نه و نه خویشیانه ی توشی نومعت هاتون، له کاروانه دریزه میژوو بیه که بیدا...

به پاستی نه م نایینه بۆ چاک کردنی تاکه که سهکان نه هاتوته خواره وه، هر که سه به تنها خۆی، هر چه نده نه وه نه و بناغه یه، که بینا بی نه وه دانامه زیت، به لام چاک کردنی تاکه که سهکان به تنها خۆیان، کومه لیککی چاک پیک ناهیتن، وه ک مروف له سه ره تاره وای به خه یالدا دئی. نه گهر بیر بکه یته وه له بینایه ک، هه موو خشته کانی ساغ بن، به لام شتیک نه بیت خشته کان به یه که وه بیهستی، بینایه ک دروست نابن، که خۆی له بهر بومه له رزه دا بگریت، ئای! نمونه ی نه وه له ژبانی نه ته وه کاندا چه نده زۆره، به لکو له ژبانی تاکه کانیشدا، به لام نه وانه بهرگه ی پایه ک ناگرن، ئای بای گیزه لوکه چه ند زۆره!

به پاستی نه م نایینه ته رکیزیکی ناشکرای کردوته سه رکومه ئی موسلمان، به لکو ته رکیزی کردوته سهر نه ته وه ی موسلمانی به کگرتووی به کپیز، نه ک ته نها ته رکیزی کردبیته سهر سۆزی ویزدانی، به لکو ته رکیزی کردوته سهر کارو نه رکه کانیشی. هه روا زۆر له و دوان (خطاب) ه ی ئاپاسته ی پرواداران کراوه، که به فرموده ی خوا ده ست پنده کهن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ مه به ست له و بانگه وازه ته نها تاکه که سهکان نیه، هر که سه به تنها خۆی، به لکو مه به ستی پئی کومه له کزبوه وه که یه، که هاوبه شن له لیپرسراویدا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ نه ی نه و که سانه ی پرواتان هیناوه جوله که و گاور مه که نه دوستی خوتان. ﴿المائدة: ۵۱﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ. أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ﴾ نه ی که لی خاوه ن

باوه پان! هرکس له دینی خوئی پاشگز ببیته وه، خوا له مه ولا کومه ئی وا دهخات رو، خووشی بوین، نه وانیش خویان خوش بوئی و له ناست بیواداران نهرم و نیان ده بیزنهره و له بهرامبهر دوژمنانی دین سه ریلند و توند وتیژن، خهزا له پای خوا دهکن و له ته شاری سه رکۆنه کهران ناترسن. نه مه زیده خه لاتیکه له خوداوه به هرکس خوی ههز بکا پیی ده به خشی. خوا زانایه و - له به خشین - زدر دهس گوشاده. دوستی نیوه هر خودا و پیغه مبه ریته و نه و دهستهی بیوادارانن که نوێکەر و زهکات دهرن و به ره و خودا له کپنۆشدان. ﴿المائدة: ۵۴-۵۵

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَن تَعْدِلُوا وَإِن تَلَوْدًا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا: ئه ی گه لی خاوهن پاوه پان! به یه کسانی و بی جیوازی - به کاری مهردم پابگن - و بۆ خوداش شایه تی بدهن؛ هه رچه نده شایه تی دانتان به زیانی خوتان و دایک و بابتان و خزمانیستان بی، - نه گه ر شایه تی بۆ دراوان - دارابن یاخۆ هه ژار بن، خوا بۆ نه وان دلسۆزتره؛ مه که ونه شوین ئاره زوتان، نه و له پێکه لابدهن، نه گه ر زمان بخه نه لا، یا خوتان له شایه تی دان بذر نه وه، له هه رکاری ئیوه ده یکن، خوا هه میشه ناگاداره. ﴿النساء: ۱۳۵.

﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ: بیوادارن، با جگه له بیواداران نه گن به دوست. ﴿آل عمران: ۲۸.

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ: ده بین له نیو ئیوه دا کومه ئیک بین، فرمان به چاکه بدهن و پئی له خراپه بگرن؛ هه ر نه وان هه ش پرگار ده بین. ﴿آل عمران: ۱۰۴.

﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ: کاروباریان به راویژه. ﴿الشوری: ۳۸.

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾: زن و پیاوی بپوادار دوستی به کترین؛ فرمان به چاکه ددهن و بیر له کاری ناشیرین ده گرن و نویژده کهن و زه کات ددهن و به فرمانی خودا و پیغه مبری خودان. ﴿التوبة: ۷۱﴾.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بَنِينَ مَرَّضُونَ﴾: خوانه و که سانهی خوش دهوی که بؤ خزا له پیی خودا، ریز دهبه ستن، وه ک دیواری قور قوشمه. ﴿الصف: ۴﴾.

پیغه مبر ﴿﴾: فرمویه تی:
 ((مَثَلُ الْقَائِمِ فِي حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَصَارَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَا خَرَقْنَا فِي مَكَانِنَا خَرَقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا، فَلَوْ تَرَكَوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ لَجَؤا وَجَؤَا جَمِيعًا: نه و که سهی هه لده ستیت به به چی گه یاندنی سنوره کانی خوا و نه و که سهی ده که ویتته ناویان، وه ک کومه لیک وان که به پشک خستن له سهر که شتیه ک هه ندیکیان ده که ونه ژیره وهی و هه ندیکیان ده که ونه سه ره وهی، نه وانهی له ژیره وهه بویون کاتی ناویان پیویست بویه، بؤ ناوهینان به سهر نه وانهی سه ره وهه دا تیده په رین، جا و تیان: نه گه کونیک بکهینه به شه کهی خومان و ناوی لیوه بهینین، نه ک نازاری نه وانه بدهین له سه رومانه وهن. نه گه رازیان لی بهینن نه و کاره بکن، هه موویان تیاده چن، نه گه ر ده ستیان بگرن خویان و نه وانیش رزگار ده بن.))^(۱)
 ((كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ: هه موتان سه ره رشتی کهن و لیپرسراون به رامبه ر ژیره ده سته کانتان.))^(۲)

۱ أخرجه البخاري

۲ أخرجه الشيخان.

نهمه و گه لیکي تر وهك نه وانه زؤن، که جهخت له سهر لئپر سراویتی کومه لئی
 بؤ نوممهت دهکات، جا نه و نه رگانه ی بنده یه ک به تاکه که سی به جیی ده هینتی بؤ
 خوی تاک و بهرز، هر له یادکردن و لی ترسان و ملکه چ بون و به جی گه یاندنی
 فهزده کان له نویژ و زهکات و زؤوو و حه ج، جیی نه و لئپر سراویهی کومه ل
 ناگریته وه، هر چه بنده نه وانه ش هه مو پئویستن ناتوانریت وازیان لی بهیتریت،
 به لام - وهك و تمان - له خوی وه نه ته وه یه کی یه کگرتو که کار به و نایینه بکات
 دانا مه زریت، نه و نایینه که خوا له سهر شیوه که ی خوی نارویه تیه خواره وه و، بؤ
 نه و نامانجانهی خوا ویستویه تی لئیان، چند تاکه که سیکی جیاجیا ناتوانن پیی
 هه لسن، نه گه ریش هه ریه که یان له خویدا له پاکترین که س بیت، نایین فهزریکه
 جیه جی ناگریته هه تا مرؤف مرؤف بیت، که چه بنده ها پالنه ر پالان پیوه بنیت و،
 له ده رو نیشیاندا جوره ها کارتیکردن و هه و و نارزه و تیک ده چی، هه روا مادام خوا
 له هه مو شاریکدا گه وره ی تاوانباری دانا بیت فیل و ته له که ی تیدا بکن که سیش
 نه بیت به ره نگاریان بوه ستیت:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
 وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ هه روا تاوانکاری هه کومه لیکمان
 کردوته خاوهن ده سه لات، تا له ویدا خه لک فریو دن، له راستیشا هه ر فیل
 له خویان ده که ن و هه ست پی نا که ن. ﴿الأنعام/ ۱۲۳﴾

هه تا نه گه ر گه وره تاوانکاران تاییه بیت به نه فامیه وه و نه که ویتته ناو
 نیسلام، به راستی (گوندی جیهانی) که خه لک پییان وایه جیهان بوه ته گوندیک،
 به هوی هویه کانی گه یاندن، پره له گه وره تاوانکاران، نه وانه ی ته له که بازی له
 نیسلام ده که ن و بؤسه یان ناوه ته وه بؤ خه لکه که ی، جا نایا هه لسانی تاکه که س -
 نه گه ر گشتیشیان هه لسن - به نویژکردن و زهکات دان و پؤوووگرتن و حه ج کردن
 و ملکه چی و له خواترسان له خویاندا بیتنه دی، ده توانیت فریو فیلی گه وره
 تاوانکاران بگریته وه، نه و فیتته یه ی، که له نه فامیه وه بؤ سهر موسلمانه کان
 هاتوه ره دبکاته وه؟ یان نه وه پئویستی به نه ته وه یه کی یه کپارچه ی یه کگرتو و
 هه لساو به لئپر سراویتی کومه لیه که ی هه یه، که هه ر تاکه که سه ی به شی خوی

هه‌لده‌گری، که به‌راستی به‌گگرتو نابیت نه‌گه‌ر هه‌رکه‌سه له‌و کۆمه‌له‌دا بلیت:
خۆم، خۆم و، خۆی له‌ لێپرسراویه‌که‌ی به‌رام‌به‌ر کۆمه‌ل بکیشیته‌وه.

نایا پیتغه‌مبه‌ر ﷺ، هاوه‌له‌کانی تاک تاک په‌روه‌رده ده‌کرد، پاشان هه‌ریه‌که‌یانی له‌جیهانی تایبه‌تی خۆیدا داده‌مه‌زاند و، پێی ده‌وت: هه‌ر بۆ خۆت به‌ و کارت به‌ که‌سه‌وه نه‌بیت؟ یان هه‌ر تاکه‌ که‌سیکیانی په‌روه‌رده ده‌کرد بۆ نه‌وه‌ی بیته‌ خشتیکی یه‌ک پارچه‌ی به‌ستراوه‌ خشتیکی تره‌وه له‌ لاشه‌یه‌کی به‌گگرتودا، نه‌و شته‌ی ده‌خسته‌ نیوانیان، که‌ وایان لێپکات به‌یه‌که‌وه بلکین و ناماده‌بیت به‌کیکی تریش به‌وه‌وه بلکیت. نه‌ویش لکینه‌ری هه‌ستی به‌یه‌ک به‌ستراو و لێپرسراویتی هاویه‌ش بوو، نه‌و دوانه‌ هه‌لقولای یه‌ک سه‌رچاوه‌ن، که‌ هه‌یچیان ناتوانی واز له‌وی تریان به‌ینن.

هاویه‌پرسیاری (التکافل) فه‌رزکراوه له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ی ده‌توانن پێی هه‌لسن به‌ پێی به‌شی خۆیان، به‌لام نه‌نجامه‌که‌ی به‌ نیجایی و سه‌لبی ده‌گه‌رپتته‌وه سه‌ر هه‌موو ئوممه‌ت، جا ئوممه‌تی به‌گگرتو خۆشه‌ویستیان ده‌کات له‌ناو یه‌کدا نه‌گه‌ر پێی هه‌لسن، یا گروپه‌کان هه‌ندیکیان پقیان له‌ هه‌ندیکیان ده‌بیت نه‌گه‌ر خۆیان دوابخه‌ن لێی. جیهادیش فه‌رزکراوه له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ی ده‌توانن پێی هه‌لسن، به‌لام نه‌نجامه‌که‌ی به‌ نیجایی و سه‌لبی ده‌گه‌رپتته‌وه بۆ سه‌ر هه‌موو ئوممه‌ت، جا ده‌مینی و جیگیر ده‌بن، یان دوژمنه‌کانی ده‌یخۆن. فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ری‌به‌ستی له‌ خراپه‌ فه‌رزکراوه له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی ده‌توانن پێی هه‌لسن به‌پێی به‌شی خۆی، به‌لام نه‌نجامه‌که‌ی به‌ نیجایی و سه‌لبی ده‌گه‌رپتته‌وه سه‌ر هه‌موو ئوممه‌ت، جا ده‌بن به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی چاک، یا نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌فرین لیکراو: نه‌گه‌ر فه‌رمان به‌چاکه‌ بکه‌ن و ری‌به‌ستی له‌ خراپه‌ بکه‌ن نه‌وا چاک و هه‌لبژارده‌ ده‌بن، نه‌گه‌ریش له‌ واخبه‌کانیادا که‌مه‌ترخه‌می بکه‌ن، نه‌وا نه‌فرین لیکراو ده‌بن: ﴿کُنْتُمْ

خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ. نَبِیوه چاکترین کۆمه‌لن له‌ناو مه‌ردمی دنیا‌دا سه‌ر هه‌لدا؛ فه‌رمان به‌چاکه‌ ده‌کهن و ری‌له‌ نارها و ده‌به‌ستن. باوه‌پیشتان به‌خوا هه‌یه. ﴿آل عمران: ۱۱۰

﴿لَعْنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
 ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾﴾ كَانُوا لَا
 يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ: نه و دست
 له به بنی نیسرائیل که له دین لایاندا، له سر زمانی داود و عیسی فرزندى
 مریه ما نه علت کران، چونکه فرمانی خویان به جن نه هیتا و پیشه یان
 دستدریژی بوو. له وره فتره ناله باره وا ده یانکرد، به رگریبان له یه ک نه کرد. نای
 که چند خرابه یان کرد. ﴿المائدة: ۷۸-۷۹﴾.

نه و هویانه هرچی بن که بوونه هوی بلا بوونه وهی گیانی خوویستن و خو
 دورخستن وه له نرکه کومه لی به کان و ههست نه کردن به لپرسراویتی به رامبه ر
 به کومه ل، نه و نه م گیانه گندی گه زده ی له جهستی نه ته وه دا دروست کردوه،
 به لایه نی که مه وه بووه ته هوی و از هیتان له نرکی ناموزگاری کردنی
 ده سه لاتداران، که نه و نرکه پیوستیکه پیغه مبه ر ﷺ به به شیک له نایینی داناهه،
 که فرمویه تی: ((الَّذِينَ اتَّصَحَّ: نایین ناموزگاریه))، و تیان بؤ کئ نه ی نیرا
 خوا؟ فرموی: ((لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِعَلَّامَةِ الْمُسْلِمِينَ وَخَامِ سِيَمِ بؤ ... وا و
 پیغه مبه ره که ی، بؤ کتیبه که ی، بؤ گشتی موسلمانان و تاییه تیه کانیشیان)).

وازهیتان له سیاست و به جیهیلانی حوکم بؤ کاریه دهست نه گه ر دادپه روه ر
 بیت، خیر و به ره که تیکه له خواوه، چونکه نه گه ر کاریه دهست سته مکار بوو،
 له ناو نه ته وه دا ناموزگاری که ری نه بوو له سته م و ده دستدریژی که ی بیگپرته وه،
 دوو پوو خرابه کاره کان به ده وریا کۆده بنه وه و کاره خرابه کانی بؤ ده پازیتنه وه و
 نایه لن بانگه وازی هه ق بگاته گوئی، نه گه ر پیتی بگات، دوو پوو ه کان هه لده سن به
 دل سارد کردنی به رامبه ر به حه قه که و نه وه پیش که حه قه که ده لی!

لایه نی که میه که ش بریتی نیه له سه رنه که وتنی هه مو پرۆزه یه ک، که پیوستی
 به هاریکاری به کومه ل هه بی و هه مو تاکیک له گه ل که سانی تردا به به شی خوئی
 هه لسن، هه روا که میه که ی بریتی نیه له دروستکردنی گیانی تیکدانی مومته له کاتی

گشتی و شوینه گشته‌کان و سامانی گشتی.

هه‌روا نه‌و نه‌خوشیانه‌ی تووشی نوممه‌ت بوون؛ بی‌سه‌رویه‌ری و بی‌به‌رنامه‌یی و پشی کورتی‌یه.. نه‌وانه هه‌مووی - پیتم وایه - له نه‌خوشیه‌کانی نه‌و ژینگه‌ن، که نیسلام هات پاستی کردنه‌وه به‌پاهینانی خه‌لگه‌که له‌سه‌ر یاسا و بیرکردنه‌وه و پامان پیش کارکردن، هه‌روا له‌کاتی کارکردنیشدا، هه‌روا پشو دریزی و، که دوا‌ی هه‌نگاونانی به‌په‌رۆشی یه‌که‌م سارد نابیتته‌وه.

پیتغه‌مبه‌ر ۴ نۆز به‌په‌رۆش بوو له‌سه‌ر نه‌و کارانه و به‌کاری لاوه‌کی، یان به‌راویزی دانه‌ده‌نان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیتغه‌مبه‌ریکی نیله‌هام پی‌به‌خشاو بوو، ده‌یزانی بینای پاسته‌قینه‌ دانا‌مه‌زیت و به‌رده‌وام چه‌سپاو نابیت، نه‌گه‌ر توشی نه‌و دهرد و ئافاته‌ه بییت.

له‌سه‌ر زمانی هاوه‌لانی پیتغه‌مبه‌روه هاتوه ۴ و تویانه: ((پیتغه‌مبه‌ر ۴ بۆ نوێژ ریزی ده‌کردین، وه‌ک چۆن بۆ جه‌نگ ریزی ده‌کردین)).. نه‌مه‌ش دوا‌ی فه‌رمان کردن به‌ملکه‌چی و هیمنی له‌ نوێژدا. چونکه‌ ملکه‌چی (خشوع) له‌ نوێژدا لایه‌نیکی گیانیه، که نئوانی به‌نده و په‌روه‌ردگار پته‌و ده‌کات، بانگه‌واز بۆ کردنیشی کاریکی به‌لگه‌نه‌ویسته، به‌لام پیتغه‌مبه‌ر ۴ ده‌یزانی ده‌بن بۆ بیناکردنی نوممه‌ت، شان به‌شانی په‌یوه‌ندی پته‌وی نئوان به‌نده و خواوه‌ لایه‌نیکی تریش هه‌بیته، نه‌ویش یاسا و نیزامه، چونکه‌ یاسا خویه‌کی ده‌رونی هه‌ستی‌یه ده‌بن به‌ پاهینان په‌روه‌رده‌ بکریته، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه بوو پیتغه‌مبه‌ر ۴ به‌ناو پیزه‌کاندا ده‌پۆیشت، به‌ ده‌ستی پیروزی ریزه‌کانی ریک ده‌خست، نوێژه‌که‌ی نه‌ده‌کرد هه‌تا ریزه‌کان ته‌واو ریک نه‌بونایه، نه‌وه‌ش به‌لگه‌ی هه‌ست کردنی‌ته‌ی به‌گرنگیه‌تی یاسا و نیزام.

وه‌ک ئاشکرایه یاسا به‌شیکه‌ له‌م ئایینه‌ جیانا‌بیتته‌وه، نوێژ یاسا و ریکخه‌ره، جا چ له‌ دیاری کردنی کات دابیت، یا له‌ ریکخستنی پیزدا بیته، یان له‌وکاته‌ی نوێژکه‌ران دوا‌ی ئیمام ده‌که‌ون له‌ رکوع و سوژده و هه‌لساندا، پۆویش یاسا و کاتی خۆی هه‌یه، زه‌کات یاسا و کاتی خۆی هه‌یه، چه‌جیش یاسا و کاتی خۆی هه‌یه، سه‌ره‌پای ریکخستنی ریزه‌کان له‌ جه‌نگدا.

به‌لام کاری له‌خۆرا و بی‌به‌رنامه‌یی په‌نگه‌ له‌ دهرد و ئافاته‌ه‌کانی ژینگه‌ بیته،

به لأم نیسلام به رهنگاری بوه وه و راستی کردنه وه، به سرنج راکیشان بۆ یاسا و دستوره کانی په روه رنکار، که گۆرانی به سهردا نایهت، هه روا به بانگه وازکردن بۆ تیزامان و بیرکردنه وه و چه سپاوی له هه موو کاره کاندایا، هه روا سرنج راکیشان بۆ سهره نجامی کرده وه کان و، نه وه ستان به وهی که تایا نه و کاره خۆی له خۆیدا پئی پئیدراوه، یان پئی پنه دراوه، چونکه جاری وا ده بیته کاره که له پئی پئیدراوه کان بیته، یان له په سه نده کان بیته، به لأم قه دهغه ده کریت له بهر نه و نه نجامانه ی لئی ده که ویتته وه، وه ک خوای به رز قهرمانی داوه جوین به به ته کان نه دریت، چونکه ده بیته هۆی نه وهی هاو بهش دانهره کان بوین جنیو به خوای پاک و به رز بدهن:

﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾

قسه ی خراب ده رباری نه وانه مه که ن که داوای یارمه تی له غه یری خوا ده که ن؛ چونکه نه وانه ی نه زانن، له وانه یه له بهر دزایه تی خۆیان، خراب له مه ی خودا بدوین. ﴿الأنعام: ۱۰۸﴾

وه ک پیغه مبه ر پئیشگری کرد له کوشتنی عبدالله ی کوپی ئوبه ی، که به ناشکرا مونا فیقی ده کرد، بۆ نه وهی خه لک نه لئین محمد ﷺ هاوه له کانی خۆی ده کوژیت، نه وان نه وکاته هاتبونه ناو نیسلام، که بپواکه یان هیشتا چه سپاو نه بو، یان پاوه ستابوون و چاودتیریان ده کرد، که هیشتا موسلمان نه بو بوون، بلا بوونه وهی نه و قسه له نیوانیاندا، نه وکاته په کی بانگه وازه که ی ده خست و دودلی ده خسته وه!

به لأم پشی کورتی و ساردبوونه وه دوا ی په روشی و چه ماسه تی گه رم و گوپ، په نگه نه ویش هه روه ها له ئافاته کانی ژینگه بیته، به لأم نیسلام به جوانی له هه موو لایه نیکه وه چاره سه ری کردوه، له لایه نی پوانگه و دلایان به ره و نامانجیک، که هه موو ژیا نی دنیا تپه پ ده کات، هه روا هه موو زه وی، هه روا هه موو کات، که ده گاته دوریه ک هیچ دوریه ک شان له شانی نه دات، نه ویش پۆژی دوا یی و نه وهی تئیدایه له زیندوو بوونه وه و کۆبوونه وه و لئیرسینه وه و پادا شت دانه وه و به هه شت و دۆزه خ.. جا دنیا و پۆژی دوا یی به یه که وه گریدا و کارکردنی له دنیا دا کرده هۆی که یاندنیکی دلنیا یانه به ره و پۆژی دوا یی، ئیتر دوا ی نه وه دوریه کی تر نامینن، که

که سه‌کان له پیتناویدا کاریکن، مه به ستیکیش نیه بۆی به نومیڤ بیت و به‌رده‌وام
 هه‌لسیت به جینه‌جی کردنی پتویستیه‌کانی، چونکه هه‌ر ساردبونه‌وه‌یه‌ک له پینگا،
 ده‌بیته هۆی برینی پینگاکه!

له‌لایه‌کی تره‌وه پتغه‌مبه‌ر ﷺ پیتشه‌نگی و نمونه‌یی پیتشه‌کش کرد له به‌رده‌وامی
 و جدیه‌ت و له‌کار به‌رده‌وام بون به جیهاد کردنه‌که‌ی، که ساردبونه‌وه‌ی تیدا نه‌بو،
 له ناخۆشترین و زه‌حمه‌تترین کاتدا له بانگه‌وازکردندا به‌رده‌وام بوو، نا‌نومیڤ
 نه‌ده‌بو، که‌مه‌ترخه‌می نه‌ده‌کرد و سارد نه‌ده‌بووه‌وه، له کاتی‌کدا هه‌موو په‌وشه‌که
 له‌بار بوو بۆ نا‌نومیڤ بوون و ماندوبوون و ساردبونه‌وه.

لایه‌نی سیه‌می، نه‌وه‌بوو به‌رده‌وام پتنامه‌یی هاوه‌له‌کانی خۆی ده‌کرد و
 نومه‌تیش له دوا‌یانه‌وه، بۆ جدیه‌ت و به‌رده‌وامی نه‌گه‌ر ده‌ریش که‌وتی به‌ده‌ست
 هیتانی به‌ر نه‌نجامه‌که‌ی دوره، بۆیه ده‌یفه‌رمو ﷺ: ((إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَبَدَأَ أَحَدُكُمْ
 فِسِيلَةً فَلْيُغْرَسْهَا: نه‌گه‌ر قیامه‌ت هه‌لسا و نه‌مامتیک به‌ده‌ستی که‌سیکتانه‌وه بیت با
 بیرونی))^(۱) هه‌روه‌ها بۆ کاری به‌رده‌وام هانی ده‌دان، هه‌رچه‌نده که‌میش بیت و
 به‌بی پچران، له به‌رده‌میاندا هه‌میشه په‌نای به‌خوا ده‌گرت له ته‌مه‌لی و
 په‌که‌که‌وتویی.

له‌به‌ر نه‌نجامی نه‌م هه‌موو ئاراسته و پیتنامه‌ییانه‌ی قورئان و سوننه‌ت له ژبانی
 نومه‌ته‌ی مسولمانندا، بریتیه له به‌رده‌وامی بانگه‌وازکردن بۆ خوا سه‌ده‌ه‌وه‌ی
 سه‌ده، هه‌روا به‌رده‌وامی جیهادکردن له‌پیتناوی خوادا سه‌ده‌ه‌وه‌ی سه‌ده، هه‌روا
 ژیار (حضارة) یکی به‌رز و گه‌وره و بزوتنه‌وه‌یه‌کی زانستی گه‌وره، که‌چه‌ند
 سه‌ده‌یه‌ک له واقیعی زه‌میندا به‌رده‌وام بوو.

نه‌وه‌یانه‌ی هه‌رچه‌که‌ بن، که‌بوونه هۆی سست کردنی گیانی پالنه‌ر له‌ژبانی
 موسلماناندا و گه‌پانه‌وه‌یان بۆ سروشتی بی‌سه‌روبه‌ره، که‌حه‌ز به‌یاسا ناکات،
 شتی له‌خۆرا و بی‌به‌رنامه، که‌حه‌ز له پلان ناکات و پشی کورته، که‌به‌زویی
 هه‌لده‌چن و به‌زویی داده‌مرکیتته‌وه، به‌راستی نه‌وه‌خۆشیانه‌بوونه هۆی گه‌ندی و
 تیکچوونی گه‌وره‌ی قه‌زاره‌ی نومه‌ت، له‌وه‌که‌مه‌تر نیه، که‌به‌زمانی سه‌رده‌م پی‌ی

ده لئين (دواکه و تووی شارستانیه تی)، که متر نیه له تیاچونی زور له پرورده سودبه خشه کان پتیش بهرهم دانی، که متر نیه له هست مردویی بهرامبر زور له نه خوشیه بیروباوه پی و فیکری و پامیاری و کومه لایه تی و په وشسته کان، هر واول نه دانی راسته قینه بؤ گورپینیان، هر مور نه مانه له و خراپانه په، که خوا و پیغه مبه ره که ی فرمانیان داوه بؤ گورپینیان، پیغه مبه ره ۰۰ نوممه تیشی ترساندووه له وهی، که ره لئه ستن به گورپینی نه و خراپانه، خوا سزاکه ی ده دات به سهر هر مو یاندا...

* * *

کاتیک نه و هر مور نه خوشیانه له قه واره ی نوممه تدا کز بوونه وه، دوو کاری گوره یان به دی هینا، له وانه ی پیغه مبه ره ۰۰ هر والی رودانی داوه: نامو بونی نیسلام و، دم تن زه نینی نه ته وه کان له نوممه تی نیسلامی.

نیسلام دوباره نامو بووه وه، وه که له سهر تاوه نامو بوو، هر مور چه مکه کانی له سهر نه و شیوه په نه ماون که له لایه ن خواوه نیراون.

(لا اله الا الله) یش بووه ته وشه یه که به زمان ده و تریت، دلش بی ناگایه له و اتاکانی و په فتاریش پیچه وانه ی پیوستیه کانیتی، په رستنیش (عباده) له چند دروشمیکی په رستندا کورت ه لته اتوه، نه و دروشمانه ش خویان بوونه کرده وه یه کی ته قلیدی بی گیان، پاشان بوونه که مته رخه می و ته مبه لی تیدا کرا، هه تا له جیبه جیکردنیدا. ته نها قایل بون به نیه تی چاک بهرام بهریان، به لام بیروباوه په به قه زاو قه دهر بووه ته پشت به ستنی سه لبی نه خوش، له جیاتی پشت به ستنی راست له گه ل عه زیمه ت و ده سترتن به هؤکانه وه، هر وه ها بوه ته هوی پاساو بهرام بهر هر مور نه و هه له و که مته رخه می و تاوانانه ی ده کرین به وه ی هر مو یان قه زاو قه دهر ی خودان!

دونیا و ناخیره تیش له هستی خه لک جیا بوونه ته وه، وای لته اتوه کارکردن له پیناوی دنیا، پشتگوئی خستنی ناخیره ت بیت، کارکردن له پیناوی ناخیره ت پشتگوئی خستنی ژیا نی دنیا و ناوه دانکردنه وه ی زه وی بیت.

چه مک (مفهوم) ی جیهادیش به رده و ام بچوک ده کریته وه و به ند ده کریت، هه تا

وای لی هاتووہ بوہتہ بہرگری کردن و بہس، تہ نانہت لہ بہرگری کردنیش تہ مہ لہ
دہ کری و لہ پیویستہ کانی خو دہ دزیتہ وہ .

ہہ روا چہ مکی پہرہ ردہش بوہتہ راہاتن لہ سہر پتوپہ سم و نہریت، کہ
گیانیکی داہیتہر پتک ناہینیت و نومیدیکی بہرزی ناہیت .

چہ مکی نارام کرتن و لہ خواترسان بوہتہ سہ لہی و مل شوپی رازی بہ زہ بونی،
کہ بق لابردنی نابزوی .

کاتی نہو تیکچوونہ گہورہ یہی لہ چہ مکہ کانی نیسلامدا پویدا، ((دواکہ وتوی))
لہ ہہ موو مہ میدانہ کان پویدا: دواکہ وتوی سہریازی، دواکہ وتوی رامیاری،
دواکہ توی زانستی، دواکہ وتوی فیکری، دواکہ وتوی شابوری، دواکہ وتوی
کڑمہ لایہتی، دواکہ وتوی پہوشتی . . ہہ موو نہو دواکہ وتنانہی کہ بہ پیردا دیت،
چونکہ کاری ہہ لقولاولہ ہہ موو نہو مہ میدانانہ وہ لہ قوناعی جیکیربون و
دہ سہ لاتدا ہیزی لہو سہرچاوہ گہورہ یہ و ہر دہ گرت، کہ بریتی بوو لہ بیروباوہ پی
راست بہ خوا و بہ پوژی دواہی .

کاتی سہرچاوہ کہ لہ دلی خہ لکدا وشک بوو - جگہ لہ وانہی پہرہ ردگار پہرہ حمی
پہر کردون - شتیک نہ ماوہ، کہ کردہ وہ لہ دہ رونداتیر بکات: ((أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ
مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ
الْقَلْبُ: بہ راستی لہ جہستہ دا پارچہ گزشتیک ہہ یہ، نہ گہر نہو چاک بوو ہہ موو
جہستہ چاک دہ بیت، نہ گہر خراب بوو ہہ موو جہستہ خراب دہ بیت، نہو پارچہ
گزشتہش دلہ .))^(۱)

نا نہو کاتہ نہتہ وہ کان دہ میان ژہندہ نہتہ وہی نیسلام، کہ وہ کہ کہ فی سہر
ناوی لیہاتبوو . نہو دوژمنہ چاوہ پوان کراوانہ ہاتن، کہ خوائ گہورہ دہریارہ بیان
دہ فہر مویت: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ﴾ بہ ہیچ شیوہ یہ کہ گاور و جولہ کہ رازی نابن لیت، ہہ تا شوین نایینہ کہ بیان
نہ کہ مویت. ﴿البقرة: ۱۲۰﴾ ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن

دِينِكُمْ اِنْ اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَكُونُوا: به رده وام دژتان دهجه نكن، هه تا نه گه ر بتوانن له
ثايينه كه تان وه رتان ده گيڤن. ﴿البقرة: ۲۱۷﴾.

نه مجاره يان هاتون كه پلانه كانيان ته واوي له ناوبردني ئه و ثايينه يه، نه ك ته نها
سوك كردني و سه ركه ون به سه ريا.

له وانته ئه و ئامانجه له خودي خويدا تازه نه بيت، به پراستي ئه وهش بوو
(هيره قل) ي جولان له سه ره تاي ميژووه وه بۆ هه ولى زينده به چال كردني ئه و
ثايينه، پيش ئه وه ي كاره كه ي گه وره بيت.. ئه وهش بوو له سه رده مي ناوه پراستي
له ئه وروپادا شه پي خاچپه رسته كان ي جولان، ئه مپوش هه ر ئه وه يه ده يجولينييت،
به لام له وانته تازه يي به كه له هيرشي خاچپه رسته كان ي سه رده مدا بيت - كه
له وكاته وه ده ستي پيكردوه، كه موسلمانان له ئه نده لوس ده رپه ريندران -
به پراستي هاتون قه ناعه تيان نذرتره به وه ي، كه نه مجاره ئامانجه كانيان
به جي دينن، له بهر ئه و نه خوڤشيانه ي كه له قه واره ي ئوممه ت بلا بونه وه، هه روا
له بهر هيتانه كايه ي چه كي مملاني، جا ئامانجي جه نكي بيت، يا رامياي، يا
ئابوري، له هه موويان ترسناكتر ئه وه يه، كه پيي ده لئين: (داگير كردني بيربي: الغزو
الفكري) كه هه ول ده دات پيشه ي بپوا له دلدا ده ربه ينييت، كه لويسي نوزده هه م
ئاموزگاري خه لكي ده كرد له سه ري، دواي به ربوني له به نديخانه ي (منصوره) و
گه رايه وه بۆ ناو نه ته وه كه ي و پيي ده وتن: نه گه ر ده تانه وييت به سه ر موسلماناندا
زال بن، ته نها پشت به چه ك مه به ستن، ئه وه ئيوه نه جامي پشت به ستنقان به چه ك
بيني، به لكو جه نكي بيروپروايان له گه لدا بكن، چونكه بيروپروا كه يان هيزيانه و،
كردونيه مه ترسي له سه ر ئيمه .. نه مه و بيجه كه له چوني جوله كه به هه موو فيل و
ته له كه يه كيه وه بۆ ناو هه ره وه زي جه نكه كه، له پيئاو دروست كردني ئيسرائيلدا.
به پراستي ئه وه ي داگير كردني فيكري پيي هه لسا، چه كيكي تر نه يتواني ئاوا پيي
هه لسن، له و چه كانه ي له وه پيش دژي موسلمانان به كار هاتوه.

موسلمانان چه نده ها جار له ميژوودا شكاون، به لام شكاندني سه ربازي كاري
تر نه كردون، وايان لي بكات واز له بيروپروا هه كه يان به يئن، يان به شتيكي تري
بگورنه وه.

له بهردهم خاچ په رسته كان به زين، له بهردهم ته تاره كان به زين، به لام بانگه وازی خوايي به دلی پرده کردن، که ده یفه رموو: ﴿وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ با سستی روتان تنه کا و خه میش مه خون. هر نیوه که سر ده که ون، نه گه ر بپرواتان به خوا هه یه. ﴿آل عمران: ۱۳۹﴾

﴿وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿۱۳۱﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۱۳۲﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به شی ندر له پیغه مبه ران ده گه ل گه لی خوا په رستانی هه فالیان چونه خه زا، هه رچند به لای له پیی خوا دا توشی هاتن، نه هیچییانی سسته وه کرد، نه زه بونی روی تیگردن. له وانهی که خوراکرن، خوا خوشی دی.. هه ر نه وه نده یان نه درکاند، ده یانگوت: نه ی پروه درگارمان! تو له گونا هان و له نه اندازه لادانمان بیوره و جی هه نگاومان پته وترکه و به سر خودانه ناساندا زالمان بکه.. نه وسا خودا پاداشتی نه م دنیا و چاکه پاداشی نه و دنیای پیدان. خوا کارچاکانی خوش ده وی. ﴿آل عمران: ۱۴۶-۱۴۸﴾ به راستی بپواداریوون، جه نگ له هه سستیاندا جیهاد بوو له پیی خوا دا.. نه وه نده ی نه خایاند کزبوونه وه دوی په رت بوون، دوی سستی گورپیان به به ردا هاته وه، نه وه ی به زایه یاندا گه پاندیانه وه، خوایش پاداشتی دنیا و پاداشتی چاکی پوژی دوی دانه وه.

.. له وپه پی به زیویدا هه رگیز به بیریاندا نه ده هات، که دوژمنه کانیا ن له خویان چاکتر بن، چونکه دوژمنه کانیا ن بی بپوا بوون نه مان بپوادار، شوینی به رزیونه وه و سرکه وتنیش نیمانه، به چاوپوشین له سرکه وتن، یا به زیوی له گوره پانی جه نگدا..

به لام نه مجاره یان به رزیونه وه و سرکه وتن به بپوا نه بوو، به لکو به به زیوی

گیانی بو له بهردهم دوژمندا، جا ئه و داگیرکردنه فیکریه به شیوه یه ک دامه زرا، که به بیردا نه ده هات.

له میانه ی یه ک سه ده دا - به لکو هه ندی جار له نیو سه ده دا - نومه ت گورانیکی ته و او گورپا، وه ک ئه وه ی پوژیک له روژان نه ته وه ی نیسلام نه بویت!

سه رچاوه ی وه رگرتن گورپا، سه رچاوه که نیسلام نه بوو، خواو پیغه مبه ریش نه بوو، به لکو ((شارستانی ئه وروپی)) بوو به سه رچاوه، بو به نمونه ی خوازارو، که وه ریکریئ... نیتر هیچ شتی که نه ما له ده روندا ده نگ بداته وه به پینی فرمایشتی خوی گوره: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِيَّةِ يَبْعُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ ناخو ئه وان گه ره کیانه دابی زه مانی نه زانی به ره له نیسلام بژیه ننه وه ده یسا له لای ئه و که ساته ی وا له به وای خو یانا هیچ شک و گومانیکیان نیه، کامه فرمان له فرمانی خوا چاتره ﴿المائدة: ۵۰﴾.

وای لیها تووه گه ر باسی (شارستانی) بکهیت بلیتیت: نه فامیه، به دیدی پوژنا و او په رسته کان به کوفر داده نریت، ئه وانه ی غه زوی فیکری دل و میشکی خواردون، نیسلامیش له هه ستیاندا، دواکه وتویی و به ره ری و فه ساده، بالاپوش (حجاب) ی نافرته ی موسلمان به ندیخانه و تاریکیه، به به ره لایی و سوپانه وه ی به پوتی؛ پیشکه وتن و نازادیه، وای لیها تووه نیلحاد و بی به وایی و کالته کردن به قورنان و سوننه تی پیغه مبه ر ﴿ناونیشانی (نازادی فیکره)، وای لیها تووه خو دامالین له نیسلام و سه ریه پوژنا و ابوون پله و نیشانه یه که، که به نده کان شانازی پیوه ده کن.

پاشان (پییازه فیکریه کان) هاتنه ناوه وه: له وانه نیشتمان په روه ری و نه ته وه په رستی و علمانیه ت و سۆشیالیستی و دیموکراسی... هتد. بۆ ئه وه ی له پویکه وه ببیته جیگری فیکری نیسلام، له پویکی تره وه بۆ ئه وه ی ئه م نه ته وه یه پارچه پارچه و په رته وازه بکات، هه تا دوژمن به ئاسانی قوتی بدات، دوی ئه وه ی نه یده توانی سوک و پرسیوای بکات، کاتن له ژیر ئالای نیسلامدا یه ک پارچه بوو، هه تا نه گه ره یه ک پارچه ی پامیازی ته و اویش نه بوو بیت به و اتا راسته که ی.

شیو و دۆلئیکه، که نوممه تی نیسلام له هه موو میژوویدا پیتی نه گه یشتوه، به لام شتیکی مه نتیقیه بۆ که فی ده ریا له وه زیاتری لی چاوه پوان بکریت.

* * *

ئو واقیعه ئه وه یه، که رابونی نیسلامی به ره نگاری بۆته وه. به ره نگاریشی ده بیته وه. به لام خودی رابونه که قه ده ریکی زالی خوایه به سه ره هه موو فروفیله کانی دوژمندا و، به سه ره ئو پلانانی دایان ناوه بۆ له ناو بردنی نیسلام: ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ۗ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾: خوا له سه ره کاری خۆی زاله، به لام زۆریه ی ئه م مه ردمه لی ئه زانن. ﴿یوسف: ۲۱﴾.

که س پیشبینی رابونی نه ده کرد، نه دوژمنه کان، نه موسلمانه کان خۆیان! به لام دوژمنه کان چاوه پوانی مردنی پیاوه نه خۆشه که بوون، وه ک به خه لافه تی دواپی ده وله تی عوسمانیان ده وت، بۆ ئه وه ی په لاماری به جی ماوه کانی بده ن و پارچه پارچه ی بکه ن و به ته واوه تی بۆ دواچار نیسلام له ناو بیه ن.

به لام موسلمانه کان نا ئومیدی و خۆدان به ده ست ئه مری واقیعه وه، بالی به سه ره زۆریاندا کیشابوو، وایان لی ها تبوو ئه وه په پی ئومیدیان ئه وه بوو، ئه گه ره که میکیش بیت له چنگه خنکینه ره که ی دوژمن رزگاریان بیت و دوژمن وازیان لی بهینتی بژین، ئه گه ره دواپی کاروانه که ی شه وه بن و لوتیان چه قیبیته خۆل..

به لام قه ده ری خوا زاله و به لئینه که ی به رده وامه که له ناو ئه م نه ته وه یه دا، که سانیک بنیریت ئایینه که ی نوئی بکاته وه، جا رابونی هینا به کویریسی چاوی دوژمنان و هه موو فروفیل و پلانه کانیان..

ئیمه دلخۆشین به قه ده ری خوا و دلنیاین به به لئینه کانی، که ئه م ئایینه سه رده خات به سه ره موو ئایینه کاندا، ئیمه دلنیاین که ئاینده هه ره بۆ نیسلامه: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ ۗ ۖ وَهُوَ خَاطِبٌ عَلَيْهِمْ يَبْلُغُهُمْ آيَاتِهِ لِيُذَكِّرَهُ الَّذِينَ لَمْ يَحِقُّوا الذِّكْرَ ۚ وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَضِلُّونَ﴾: ئه و خودایه پیغه مبه ری خۆی به پی کرد بۆ پی به ری و پاگه یانندی دینی راست، تا سه ری خا به سه ره موو دینه کاندا. ﴿الصف: ۹﴾.

به لام لیژه دا ئه وه ی ئیمه تاوتۆی ده کهین، ئه و شیوازی کاره یه، که پیویسته

رابونه که بیگانه به نامهای کاری خوی، چونکه هر ده بیت مرؤف کار تک بکات بق
 نه وهی قه ده ری خوا بیته نه نجام دان، نه ک خوا ناتوانی قه ده ره که ی خوی
 جیه جی بکات، به لکو پاسا و ده ستوری خوا پیویست ده کات، که له و بواره دا
 مرؤف هه بیته کاریکن، بق نه وهی بینه دیوار بق قه ده ری خوا: ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ
 اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ﴾ نه گهر خودا بیویستبا، بق
 خوی توله ی لی ده ستاندن، به لام ویستی به یه کترینان بنه زموی. ﴿محمد: ۴﴾ ﴿إِنَّ
 اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا له هیچ که لیک ناگوری،
 تا نه وان دلین نه گورین. ﴿الرعد: ۱۱﴾

که واته ریگای کارکردن چیه؟

چه نده ها هق و شیواز به پیری ی کار که راندا دیت، لیتره دا حه ز ده که یین نیشانیان
 بده یین، بق نه وهی بزانیین چی بق هه یه و چی له سه ره، بق نه وهی به یه که وه
 توئیژینه وه بکه یین، بزانیین کامه یان سودی زیاتره، هه روا کامه یان بق حالته تی نه و
 ثوممه ته گونجاوتره، که پیشتر باسمان کرد:

ناموزگاری، په روه رده ی گیانی، بارگه ی سوزداری، هوشیاری فیکری،
 په روه رده ی جیهادی.

له سه ره تا وه ده لئین: هه موو هق (وسيلة) کان پیویستن، ناگری وازیان لی بهیتریت،
 به لام نه وهی تاوتوی ده که یین بریتی به له وهی تا چند که ک و سودی هه ری که یان
 هه یه، کاتی به تنها به کار ده هیتریت، نه ک له سه ره نه وهی وه سیله یه که له
 وه سیله کان، به لام له سه ره نه وهی، که نه وه وه سیله که یه، به رنامه و ریگاکه یه.

له سه ره تا وه باسی ناموزگاری (وعظ) ده که یین، چونکه وه سیله یه که زور که سی
 پی فریو ده دریت، ناموزگاری که ر واده زانی کاریگه ری که ی به پیی زیادی حه ماسه تی
 و برپایی بوونی و جوانی وشه کانی و چوستی له دارپشتنیایه، نه وه ش وه همیکه
 واقع به دروی ده خه نه وه!

له جیهانی نیسلامیدا چند تن ناموزگاری ده دری به گویی خه لکدا، هه ره له
 ئوقیانوسه وه بق ئوقیانوس، له هه موو جیهانی نیسلامیدا له ئوقیانوسه وه بق

توقیانوس، له پږځی هه ینی هه موو هه فته یه کدا، چه ندی له واقعی موسلمانان
گذریوه؟

نه گه روت هیچ، نایا به حقیقت داده نریت؟!!

ناموژگاری کردن له بانگه وازیدا فرمانتکی په روه ردگاره: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ
رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ به کارزانی و ناموژگاری په سند، مه مردم
به روه پښگه ی په روه ردگارت بانگ بکه. ﴿النحل: ۱۲۵﴾.

به لام خوا نه یفه رموو ناموژگاری ته نها وه سیله یه بؤ بانگه وازینی، نه یفه رموو
کاتی به ته نها به کارهات به روه که ی ده دات! به لکو به رنامه ی په روه ردگار نه وه یه،
که نیراویک به ناموژگاریه وه ده نیرئ، که خوی بؤ خه لک پیشه ننگ ده بییت، بؤ
نه وه ی یه که م جار ناموژگاریه که وه برگرن، پاشان پیوستیه کانی پیاده بکه ن:
(﴿کان خلقه قرآن: په وشتی قورئان بو.﴾) به و شیوه یه عائیشه - خوا لیتی رازی
بییت - وه سفی په وشتی پیغه مبهری ده کرد. پیغه مبهر ۷ به ته نها وتاریبژ نه بووه،
که له سره دوانگه ناموژگاری خه لک بکات، به لکو پیش نه وه په روه ردیاریک بووه،
خوی بووه ته پیشه ننگ، ناموژگاریش وه سیله یه که له وه سیله کانی بووه بؤ
که یاندنی بانگه وازه که به خه لکه وه... به لکو صه حابه کان دهر باره ی خودی
پیغه مبهر ۷ وتویانه: جارویاری ناموژگاری ده کردین، نه که بی تاقهت بین!
بی تاقهتی له چی؟ له ناموژگاریه کانی ۷، له دهر ونی کیدا؟ له دهر ونی
صه حابه کانداه ۷! که هر وشه یه کیان له پیغه مبهر ۷ بییستایه به حه ز و
خوشه ویستی یه وه وه ریان ده گرت، چونکه بروایان و ابو نه و وشانه پښگای
به هه شتیانه! نه دی ده بی حالی نیمه چون بییت، که مروفی ناساین و کاتی هه موو
که لوپه له کانمان ناموژگاری و (پښمای) بییت!

نایا ناموژگاری و پښمای به ته نها ده شیت فهرز بگریت، خه لک وهری بگریت و
لیی بیزار نه بن، نه و فهرز کردنه راست نیه، نایا ده شیت به ته نها به کاری به یتین بؤ
چاره سه رکردنی نه و نه خوشیانه ی له وه پیش باسمان کردن، نه و نه خوشیانه ی
پیش نه و داگیر کاریه ی له وه و پیش و نیستای چونه ناو قه دهری نوممه ته وه؟ نایا
ده شیت بؤ چاره سه رکردنی بیرۆکه ی نیرجانی، که کرده وه ی له ناوی سرودا

دەرھیناوه، خه لکشیان بۆ ماوه یه کی دووردریژ واتینگه یان دبوو، که ده کریئ
 بروادارین، با کرده و هیه کیش له کرده و هه کانی ئیسلام نه که ن؟ نایا نامۆزگاری -
 به ته نه! - ده توانی ئه وانه بۆ کارکردن به پیتی پیویستی هه کانی برهوا بگۆزیتته وه،
 به وهی که برهوا پیویستی به هه ولی زۆر و خوگرتن له بهر ناخۆشی و هه لگرتنی
 باری لیپرسراوی هه یه و پیویستی به پابه ندی و پێک و پێکی هه یه؟!!

ئه کهر ئه وه ببوایه، ئه دی بۆچی روهی نه داوه، خۆ ئیمه که مته رخه میمان
 نه کردوه له نامۆزگاری کردن له هه موو پۆژاننیکه هه ینی، له بۆنه کان، له رادیق و
 ته له فریۆندا؟

نایا نامۆزگاری - به ته نه! - ده شیت بۆ دهرهینانی ئه و که سه ی له بیرۆکه ی
 صۆفیدا نقوم بووه، هه روا بۆ ته به پوک کردن به گۆره کان و برهوا بوون به توانای
 ئه ولیا له سه ر دهرخستنی غه یب و کردنی کاری په رجو (معجزة) که پیتی ده لێن
 که رامات؟ نایا ده شیت به ته نه بۆ دهرهینانی ئه وانه ی، که نقوم بوون له لاپیوندا؟
 نایا ده شیت بۆ گۆرینی ئه وه ی، که خه لک تیی که وتون له و بی سه ربه ری به ی
 که حه ز به یاسا ناکات و ئه کار له خۆ وه کردنه ی که حه ز به پلان دانان ناکات،
 هه روا بۆ ئه و پشی کورتیه ی، که خیرا هه لده چیت و خیرا داده مرکیتته وه؟

نایا ده شیت بۆ گۆرینی ئه وه ی کار به ده ستان تیی که وتون له گوئ نه دان
 به کارکردن و دواخستنی و به حه لال دانانی موچه ته نه له سه ر ئاماده بوون له کاتی
 ده وام و دوا ی کات و پۆیشتنه وه له کاتی ته واو بوونی ده وامدا، یسان پیش
 ته واو بوونی؟ هه روا ده شیت بۆ گۆرینی کریکار که له سه ری پاماتوون له غه ش و
 فیل کردن له کاردا و دلسۆزی نه کردن تیددا بی چاودیری، له گه ل به حه لال زانینی
 موچه، که دانراوه به پیتی کاری ته واو بدریت و که موکۆپی تیدا نه بیت؟ هه روا
 ده شیت بۆ گۆرینی ئه وه ی خه لک تیی که وتون له دواخستنی به لێن و پابه ندبوون
 پیتی و هه ست نه کردن به تاوانباری له دواخستنی نه ک بۆ چه ند چرکه یه ک، به لام
 هه ندی جار بۆ چه ند سه عات، یان چه ند پۆژ، یا چه ند هه فته و هه ندی جار هه تا
 کۆتایی ژیان؟!!

وه نایا.. نایا.. نایا..

نامۆزگاریکەر دەلێت: جگە لە نامۆزگاری چیمان هەیه؟ ئێمە بە کاری خۆمان هەلەدەسین، تۆ ناتوانی هیدایەتی کەس بدەیت، هیدایەت لە خواوەیه!
 بەلێ هیدایەت لە خواوەیه! بەلام خوا بەرنامەیهکی بۆ بانگەوازی داناو، پایەکانی پیشەنگی و پەروردهیه، لەوەسیلەکانیشی نامۆزگاریکردنە لەگەڵ پیشەنگی و پەرورده، جا ئەو کاتە بە فرمانی خوا نامۆزگاری، بەرپۆمەکی دەدات.

لەگەڵ ئەوەشدا نالێن نامۆزگاری بە تەنها هەرگیز بەرنادات، بەلکو دەلێن نامۆزگاری بە تەنها ئەگەر، لە هەندێ باری کەم وێنەدا بشیت بۆ چاک کردنی خەلک، ناشیت بۆ چاک کردنی ئوممەتیک، کە فەساد تێیدا گەشتبێتە ئەوپەڕی، هەروا بۆ دامەزراندنی بانگەوازیك ناشیت، بیهوێت ئوممەتیک دروست بکاتەوه، کە گەشتبێتە پلەیی کەفی دەریا!

پەروردهکردنی گیانی (روحی) پێویستییکە، کە لە بنیاتناندا ناکرێ وازی لێبھێنریت.. بەلکو نایەتە بەر نیگا، کە کاری بانگەواز بێ ئەو بەرپەهایی دايمەزريت. ئەگەر بايەخماندا بە پەروردهی گیانی، بە قولکردنەوهی پەيوەندیکردن بەخوا و، دڵ نەرم کردن بۆ پەرستنی و، بیرخستنەوهی پۆژی دوايي و، پەيوەست کردنی هەستەکانی بە شوێنەوی بەخوا دەکات.. بەپاستی ئەوه بەشیکی دیار و بنەپەتی بووه، لە کاری پێغەمبەرﷺ لە پەروردهکردنی هەحابه‌داﷺ، بەتایبەتی لە مەککە کاتێ شەونویزیان لەسەر فەرز کرابوو بۆ قولکردنەوهی ئەو پەيوەندیە و چەسپاندنی و ریشەداکووتانی.. بەلام ئەوانە هەموو نامادەکردن بوو، بۆ فرمانیکی تر، ئەوه لەخۆیدا مەبەست نەبوو!

گەر باش سەرنجی سورەتی (المزمل) بدریت، دەردەکەوێت، کە لەگەڵ فرمان کردن بە شەونویژ، ناماژەیهکی پوون هەیه بۆ چەند ئەرکیکی داهاوو، شەونویژ کراوه بە پیشەکی یەک بۆی و نامادەکردن بۆ پێهەلسانی: ﴿يَتَأْتِيهَا الْمُرْمَلُ﴾
 قُمْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا: ئەي ئەو کەسەي خۆت بە

جلکان داپوشیوه! شو ههسته وه؛ مه گین که من، له نیمه که ی؛ یان که میکی لی داپره؛ یان که میکی ده سه ر بخره. ئەم قورئانه به له سه ر خۆیی بخوێنه وه و به ره وانی. به م زوانه ئیمه و تارئ گرانته ده خه ینه سه ر. ﴿المزل: ۱-۵.

ههروهك حيكه تى خوا له هه لبراردنى شه ونویژ بۆ ئەوه یه بېیته نامرازك بۆ نامـاده بوونی خـوازاو: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾ شه ونخونی بۆ پامانی جیدارتره و بۆ وتاریش له بارتره. ﴿المزل: ۶﴾ به واتای کاریگه ریی قولتره بۆ ناماده کردنی دهرونه کان بۆ بهرگه گرتنی له ئه رکه کاندای کورته ی کاره که ئەوه یه، که ده بېیت په یوه ندى به خواوه قول بکرتته وه بۆ ئەوه ی مروف هه لسی به و ئه رکانه ی ئەو ئایینه به شیوه یه کی ته واو له سه رى فه رز کردون.

تایبه ته ندرتینیان جیهاد و ئارامگرتنه له سه ر تاقیکردنه وه کان.. به لام کاتن په روه رده ی پۆحی خۆی له خۆیدا مه به ست بېت، یا کاتن کۆتایی هه نگاو بېت له کرداری په روه رده دا چی ده بېت؟! وهك - چواندنه که جیاوازیه کی که می هه یه - ئەو سه ربازه ی لی دیت، که له سه ر هه موو هونه ره کانی جهنگ مه شقی کرد بېت، به لام نیازت نه بېت هه رگیز بینیریته جهنگه وه! یان وهك ئەو بناغه یه ی لی دیت، که باش بکو تریته وه و نیازت نه بېت هه یج بینایه کی له سه ر دروست بکرت!

به پاستی ئەم ئایینه کاره که ی گه ره یه.. ئەم ئایینه به رنامه ی په روه ردگاره بۆ چاکسازی هه موو ژیان و دروست کردنی مروفی چاک، که هه لسیته به جینشینه تی له ریی شاره زا له زه ویدا.. ئەو ئایینه ته نه ی زیکو و یادی رۆحی نیه، جا قولایی ئەو زیکو و یادانه هه رچه ند بن و، ئەو یادانه هه رچه ند پۆشن بن.. به لکو ئەو ئایینه تیکۆشان و جیهاده، ململانیه کی توندوتیژه له گه ل ناهه قدا، بنیاتنانیکه، که ناهه ق ده روختنی و هه ق بنیات ده نی.. په روه رده ی رۆحیش تویشوی هه موو ئەوانه یه، نهك مه به سستی مه به ستان بېت.

مروف له مه یدانى ململانیدا تیده کۆشى و ماندوو ده بېت، پتویستیشی به پالپشتیک هه یه گوپ و تینی بداتن و نه یه لیت بکه ویت و ئەو سستی به ی لی دوربخاته وه که توشی ده بېت، ئا لیتره دا ئەو وزه گیانیه ده رده که ویت، که له

سستی ده پاریزی و توانای خوراکرتنی ده داتی به و وزه یه ی پتی ده به خشی، که له کیانشیدا پرشنگ ده داته وه.

زورجار مروف له مهیدانی جه نگدا ههست به ترس ده کات، کاتی دوژمنه کانی زور ده بیته و خوی به ته نها ده بینتی، یا نه وانهی ده وروپشتی وه که خوی به لاواز ده بینتی و توانایان نیه سه ری به خن، جا لیژده دا نه و وزه رۆحیه ده رده که ویت، که به یادی خواوه خۆشی دی، ئیتر ترسی نامیتتی، به روپومه کانی به ههشتی له پۆژی دواپی وه بیردینیتته وه، نه و کاتهش به جدیه ت تیده کۆشیت.

رهنگه مروف له مهیدانی مملانییدا خۆشی ههستداری و کهس و کار و هاوهل و که لوپه لی نوستن و خواردنی ته واو له دهست بدات، که دلی بق هه موو نه مانه ده چیت، یا نه به که میکیان و خوی به زه ویه وه ده نوسیتتی. نا لیژده دا وزه رۆحیه که ده رده که ویت، که له ههستیدا خۆ نوساندن به زهوی هاوسهنگ ده کات و، قه ره بوی بی به شبونی له م خۆشیانه به خۆشیه کی به رزتر ده کاته وه؛ نه ویش له گه ل خوابوون و، ره زامه ندی خوا و، به هه شته.

نه و وزه رۆحیه نه و تویشووه یه، که پتیوار پتیوستی پتی هیه بق نه وه ی گه شته که ی به دلنیا ییه وه ته واو بکات... به لام نه گه ر دانیشته و نه جولا نرخی تویشووه که چیه!

نایا په روه رده ی رۆحی - به ته نها - هیچی له واقعیی نه و نوممه ته گۆپیوه، که به ره و نزمی پۆیشته وه؟

به لئی راسته چهنده ها کهس له له ناوچوون رزگار ده کات و په رزینیان به ده وردا ده کات و ده یانپاریزی له له ناوچوون، به لام نوممه ت له له ناوچوون رزگار ناکات، چونکه سه رپازه کانی پال نانیته بچن بق مهیدانی مملانی، هاو بهش نابن له و پالنانهی، که خوا فه رمویه تی: نه و پالنان و له ناوپردنه ئامرازی په روه ردگانن بق پاراستنی زهوی له خرابه کاری: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾: نه گه ر خودا هیندیکانی له و ناپۆره به هیندیکان ته رت و تونا نه کردایه، نه م زه مینه خراببو؛ به لام خودا چاکه ی له سه ره مو خه لکی دنیا هیه ﴿البقرة: ۲۵۱﴾.

بارگه (شحن)ی سۆزداریی له بانگه وازیدا خوازراوه .. خوازراوه خسهك
 حه ماسه تيان هه بێت بۆ نه و شتهی، كه بهوایان پیتی هه په وهك داری كلۆر نه بن نه
 ده جۆلئ و نه جۆلان دروست ده كات، بانگه وازی به ویتنه ی نه وانه بلاو نابیتنه وه،
 نه گهر خۆیشیان به ده مه وه بێن و پابه ند (ملتزم) بن، به لام حه ماسه تیش به ته نها
 ناتگه یه نئ به ههچ، به لكو زیانی زۆتر ده بێت له وهی سوودی هه بێت! حه ماسه ت
 زۆر جار له سه ر حسابی هۆشیاری (وعی) ده بێت و له سه ر حسابی زانستی پاست
 ده بێت و له سه ر حسابی شاره زایی (خبره) ده بێت، لیره دا زۆر له چاکی و
 جیاکاریه که ی له ده ست ده دات و، زیانی زۆری لئ پێك دیت، به تایبه تی نه گهر بێت
 به ده مارگیری بۆ که سیك، یا کۆمه لێك، یا حزبیك، یا بیرۆکه یه ك، یا مه زه بیك، نه
 کاته نه و حه ماسه ته ده روازه کانی زانستی به که لك به پوی خواوه نه که یدا داده خات و
 که لله ره قی و توندوتیژی له دژایه تی کردن بلاوده کاته وه و، پالی ده نیت بۆ
 ده مه قالی و مشتومری ناپه سندن.

زۆر له و شتانه ی له گۆرپه پانی نه مپۆ رووده دات، له په رته وازه یی و
 پارچه پارچه یی و دژایه تی کردن، سه رچاوه که ی حه ماسه تی زیاد له سنوری خۆی
 بۆ شتیکه، که خواوه نه که ی وا ده زانیت هه قه و هه مو هه قه، جگه له ویش نا هه قی
 ته واره ..

* * *

به پاستی هۆشیاری فیکری له گشت کاتی کدا هه ره پتویستیه گرنگه کانی
 بانگه وازه و له م کاته ی نیتاماندا له هه موو کاتیك پتویستره، جا نه و تاریکیه ی
 چوارده وری نیسلام و حه قیقه ته کانی گرتوو له ده رونی خه لکدا، له م نامۆبیه ی
 دووه دا ته میکی خه سته گشتگیره، پتویستی به هۆشیاریه کی گشتگیر هه یه به
 حه قیقه ته کان و چه مکه کانی نیسلام، له سه ره تاوه به چه مکی (لا اله الا الله)
 ده ست پئ بکریت و هۆشیاریه کی خه ست به پتویستیه کانی (لا اله الا الله) و
 هه لوه شینه ره کانی (لا اله الا الله)، هه رچه نده هۆشیاریی سه باره ت به هه موو
 چه مکه کان خوازراوه، جا چه مکی په رستن بێت، یا چه مکی قه زاوه ده ر، یا

چه مکی دنیا و ناخیرت، یا چه مکی ناوه دانگردنه وهی زهوی، یا چه مکی
په روه رده، یا چه مکی جیهاد بیت، به لام نه وهنده ی تاریکی دهوری چه مکی (لا اله
الا الله) ی داوه، نه وهنده دهوری هیچ له چه مکه کانی نیسلامی نه داوه...

هروه ها هوشیاری بی زانینی واقعی نوممت و زانینی نه وهیانه ی بوونه ته
هوی نه و واقیعه خوازواه، به بی نه و زانینه، ناتوانین به رنامه یه کی گونجاو دابننن
بۆ بانگه وازی و ناتوانین هویه کانی چاره سه رکردن دابننن، زۆر که سیش له زۆر
حاله تی راسته قینه ی نوممت نازانن و ناگادار نین، نه گه به گشتیش بزانش، که
نوممت له وینه ی راستی خوی لایداوه و، به گشتی نه مهش پال بده نه پال
دورکه وتنه وه له حقیقه تی نیسلامه وه، به لام ماوه ی دوریه که له زۆر که س
شارراهه ته وه و زۆریه یان مه ترسی لادانه که یان دیاری نه کردوه، که چه نده
مه ترسی داره!

جاریکی تریش هوشیاری پیویسته بۆ نه وهی خه لک له فیل و پیلانه کانی دوژمن
بۆ له ناوبردن نیسلام ناگادار بین. زۆر خه لک - له بانگه وازه کان خوشیان - به دوا ی
نه وانه دا ناچن، که له گوپه پانه که دا چ رووده دات، به لکو نه و پیلانه نویانه ی
دروستی ده کن، به پالپشتی نه و زانیاریه گشتیه ی، که وا جوله که و گاورد دوژمن
وواز له فرت و فیل کردن له نیسلام ناهنن! نه وهش به ته نها به س نیسه! چونکه
زۆر له و شتانه ی خه لک و کومه له نیسلامیه کان به ره به ره چونه ناوی نه و
هه لویتانه یه، که خزمه تی بانگه وازه که ناکن، هۆکه شی بین ناگاییه له و فیلانه ی
دوژمنان بیری لی ده که نه وه و پلانی بۆ داده نین، به لام دوژمنان - به
وه سیله کانیان - ناگادارن و ده زانن به نهینن و ناشکرکانی موسلمانان، چی به
وردی به دوا ی نه وانه دا ده چن، که له جیهانی نیسلامیدا په یدا ده بیت، له بزاف و
فیکره کان، جا به زانینه وه خویان پلان داده نین، نیمهش ته نها لیدانه کانمان
به رده که ویت!

به راستی هوشیاری فیکری له م کاته دا، له هره پیویستیه کان پیویست تره بۆ
بانگه وازی، به لام - به ته نها - نابیته هوی شتیکی حقیقی له واقعی
بزوتنه وه که دا، نه گه نه بیته تویشو بۆ بیروباوه ریکی راست و بزافیکی هوشیار، که

زانستی زیاد بکات و خلیسکانه کانی پښگای نیشان بدات، به لّام کاتئ هؤشیاریه که ده گورږیت بؤ پؤشنبیری - پؤشنبیری هکی پروت - نهوا بؤ خوښیه کی ژیری ده بیئت، که واقعی ده روونه کان ناگورږیت.

* * *

په روه رده ی جیهادی له پیویستیه کانی بزوتنه وهیه، جا نه و که سانه ی دهر ون خاو و شلن، توانای نه رکه کانی جیهادیان نیه، شیایوی بانگه و ازگرتنه نه ستوی نین، شیایو نین بؤ جولان له ناو درک و دال و به رهنکار بیوونه وهی نه و درپدانه ی ده میان کردوته وه و که لبه کانین دريژ کردوه بؤ خواردنی سه ریازانی بانگه وازی و، کوشتیان دوی نه وهی سزای به نیشیان ده دهن.

به لّام په روه رده ی جیهادی - به ته نها - به س نیه بؤ دامه زړاندنی بانگه وازی، ته نانه ت سزادانی به نیش و نازار بانگه وازه که ی له دوژمن پئ ناپار یژریت، به لکو زور جار ده بیته هوی نه وهی له لایه ن دوژمنه وه به توندوتیژی لئی بدریت، کاتئ شاره زای رامیاری و بزافئ که م بیئت و بی ناگا بیئت به راستی جهنگ و راستی دوژمنان و نه زانیت چند ه ول و کوششی پیویسته بؤ به رهنکار بیوونه وهی دوژمن نه وه ولش که پیویسته بؤ جهنگه که. هه روا نه زانیت کام روداو مه ترسی داره که له و بزوتنه وانه دا پرووده دات، که پشت به په روه رده ی جیهادی ده به ستن. یان له هه مو پیویستیه کانی تری په روه رده زیاتر ته رکیز ده کاته سه ر لایه نی په روه رده ی جیهاد و په له ده کات له به یه ک داند - یان ورده ورده ده چنه ناو به یه کدادان - پیش نه وهی راستی کیشه که بؤ خه لک پون ببیته وه، نه ویش کیشه ی (لا اله الا الله) یه، هه روه ها پیش نه وهی پښگای تاوانکاران پون ببیته وه، وه که له قورئاندا باسکراوه. نه و کاته بزوتنه وه که به ر لیدانی کوشنده ده که ویت و خه لکیش له ولاره سه یری ده که ن، پئ بؤ سه مکاره کانیش خوښ ده بیئت گالته به ((جه ماور)) بکن و پییان بلین: نیمه دژی نیسلام ناچه نگین، به لکو دژی ئیهاب ده جه نگیں..

* * *

جا له پیناوی هه مو نه مانده به و شیوه یه به سه ر په روه رده ی له سه رخوی

گشتگیردا سهرکوت، ئه و په روره دهیه ی به دروستکردنی بنکه ی پته و دهست
پنډه کات و پاشان هیدی هیدی فراوان ده بیټ، نه گهرچی چهند نه وه یه کیش
بخایه نیټ!

به راستی سهرجه م ئه و نه خویشیانه ی توشی نوممه ت بوو، گورپی به که فیک وه ک
که فی لافاو، پاشان دوزمنیان بۆ هیټا و ده میان تیژنه ی، وه ک چۆن چهند که سیټک
بکه ونه سهر قاپیک خواردن، ترسناکتره له وه ی به ناموزگاری و پینمایی گیانی یان
بارگی سوزداری، یان هوشیاری فیکری، یان په روره ده ی جیهادی، چاره سهر
بکریټ، نه گهر ههریه که یان به تنها به کارهات له سهر ئه و بنه پره ته ی، که
چاره سهرکردنی خیرایه و نوممه ت پزگار ده کات له وه ی تیتی که وتوووه و له باریکه و
ده یگورپیت بۆ باریکی تر.

نیټه لیټره دا مه به استمان نۆژه نکرده وه ی به شیکی بینایه کی دامه زراو نیه،
به لکو مه به استمان نوی کرده وه ی بناغه که یه بۆ ئه و بینایه ی، له روخاندایه، هه موو
نۆژه نکرده وه یه کیش نرخ و سوده که ی له دهست ده دات، نه گهر بناغه که ی نوی
نه کریټه وه.

بناغه ی نه م نایینه (لا اله الا الله) یه.

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا
ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾: نه تدی خودا چلۆن
نمونه دینیتته وه؟ قسه یه کی به پئی وجی، به شهنگه داریک ده شبهن، په گی قائم
داکوتاره و لقی له ته شقی ناسمانه. به ئیزنی راهینه ره که ی خوی چواره سه له
میوه ی ده بیټ. خوا نه زیلان بۆ ئه و خه لکه دینیتته وه، به شکو په ندی لی
وه رگرن. ﴿ابراهیم: ۲۴-۲۵﴾

پرسیاریک کیشه که به رونی و بر او هسی و بیټه م دیاری ده کات: نایا خه ک -
جگه له وانه ی په روره دگارت په حمی پئی کردوون - ناگایان له حه قیقه تی (لا اله الا
الله) هه یه؟

وه لامهكەى لای من پوون و ناشكرایه ..

به پاستی زۆر له بانگخوازن خۆیان تەم و تاریکی چرپان دەربارەى كێشەى (لا اله الا الله) لەددايه، بەتایبەتى دەربارەى هەلۆه شینەرەكانى (لا اله الا الله)، چونكە خۆیان هیشتا پزگار نەكردوو له بێزۆكەى (ئیرجائى)، كە كردهووى له ئیمان دەرهیناوه .

زۆر له بانگخوازنیش هیشتا گرفتى پاستەقینەى (جەماوەن)یان نەزانىوه، هەروا ماوێ دوریان له حەقیقەتى ئیسلامەوه، لەبەر ئەوه له كۆكردنەوهیان و جولاندنیاندا پەلهیان كردوو، پێش ئەوهى حەقیقەتى ئەو كێشەیهیان بۆ پوون بێتەوه كە بانگەوازی بۆ دەكەن و لەپێناویدا كۆدەبنەوه !

جا لەپێناو ئەمەدا پێداگیری دەكەین لەسەر ئەوهى، كە خالى دەست پێ كردن؛ دروستكردنى بنكەیهكى پتەوه لەسەر ئەو بەرنامەیهى پێغەمبەر ﷺ بنكە پتەوهكەى پێ دروست كرد، هەرچەندە مەحاله ئەمە بگاتە ئەو ئاستى، كە ئەو بنكەیه پێى گەشت ! لەهیچ نەوهیهك داوا ناكۆرت بگاتە ئاستى ئەو نەوهیه .. بەلام پەپرهو و بەرنامە (منهج) شتىكى تره ..، مەنەج چەسپاوه و ناكۆرت و پەروەردە لەسەر بنەرەتیهكانى ئەركىكى هەمیشەیه ناكۆرت، جا ئاستى پەروەردیارەكە و ئەوانەى پەروەردەكەیان پێ دەدرت، كە یشتنبیتە هەر ئاستىك، هەریەكەش بە پێى كردهووهكەى چەند پلەیهكى هەیه .

وانەى یەكەم له دروستكردنى بنكەى پتەودا، وانەى (لا اله الا الله) بە بە زانستیهوه، هەروەها پەروەردە كردن لەسەر پێویستیهكانى، بۆ ئاماده كردنى ئەو بانگخوازنەى بنكە فراوانەكە پێنمابى دەكەن، كاتى پۆلى ئاراستە كردنى بانگەوازهكە دیت، كە بەرەو پوی جەماوەر بكریتەوه ..

واقیع و نمونہ

وہ ک رون و ناشکرایہ واقیع و نمونہ زور لہ یہ ک جیاوازن.

پیشتر ہندی لہ ہویہ کانی شو جیاوازیہ مان خستہ پوو، کہ لہ نیوان بوداو و نمونہ ہہیہ، شو روداوانہ ی بہ کردہ وہ پویداوہ و، شو نمونہ یہ ی پیویستہ کارہ کانی لہ سر بہوات و، ہندی لہ و نہ نجامانہ ی، کہ لہ سر شو جیاوازیہ بہ دی ہاتبو.

لیرہ دا دوی شوہ ی بہ دریزی دواین لہ سر بہ نامہ ی پیغہ مبر ۱۱۱۱ بؤ دروست کردنی بنکہ ی پتہ و، پاشان فراوان کردنی بنکہ (قاعدہ)، بہ یارمہ تی بنکہ پتہ و کہ، لہ ڈیر سہ رہشتی خؤیدا ۱۱۱۱، شو دا دہ گہ پئینہ وہ بؤ کہ میک دریزہ دان بہ دروست بوونی جیاوازی نیوان و واقیع و نمونہ.

دیارہ پہ لہ کردن سروشتی گشتی بزاوتنی رابونی نیسلامیہ، ہر لہ و کاتہ وہ کہ دامہ زراوہ، ہر روا لہ دروست کردنی بنکہ (قاعدہ) دا پہ لہ کراوہ.

نہ گہر لہ سہ رہ تاوہ بہ راستی بیرمان بگردایہ تہ وہ لہ و کہ لئنانہ ی کہ وتبونہ ناو نوممہ تہ وہ و شو کہ لئنانہ ی نامؤبیہ کہ ی نیسلامی دروست کردبوو لہ نیو نہ ہلہ کہ پدا و، بیرمان بگردایہ تہ وہ لہ وہ ی چون نہ تہ وہ کانی تر لہ ہہ موو لایہ کہ وہ دہ میان ژہنی بؤ نیسلام، بیریکی راستمان و ہر بگرتبا دہ رہارہ ی شو و ہہ ولہ ی پیویست بوو بؤ چاک کردن و گرتنی شو کہ لئینہ گہ و رہیہ ی، کہ کہ وتبونہ ناو پئیکہاتہ ی نوممہ تہ وہ. ہر وہ ہا بیریکی راستمان و ہر بگرتبا دہ رہارہ ی شو و ہہ ولہ گہ و رہیہ ی دوزمن داویتی بؤ لہ ناو بردنی نیسلام لہ پلان و خؤ نامادہ کردن؛ شو دا بؤ مان دہ ردہ کہ وت، کہ دہ بواہیہ لہ بزوتنہ وہ دا زور لہ سہ رخؤ بوینایہ و لہ ہی پؤیشتن دا پہ لہ مان نہ کردایہ.

لیرہ دا دہ پرسین دہ لئین نایا کاتی بانگہ وازمان دہ ست پئیکرد شو و شیوازانہ ی پیویستن لہ بنکہ پتہ وہ کہ دا لہ ناو میٹشکماندا پوون و ناشکرا بوون؟ نایا پیش

ناماده کردنی بنکه که نه وه شمان لا پوون بوو، نه گهر بانگه واز به ره وپوی ((جه ماوه)) بکریت توشی چ هه لوئیستیکی به زه همه تمان ده کات، کاتنی نه و جه ماوه ره راده په ریته به سوژه شه حن کراوه که یه وه؟ پاشان نه پینماییکه و نه په روه ردیارانیان ده ست ده که ویت، چونکه نیمه نه پینماییکه رین و نه په روه ردیارین بۆ نه وهی جه ماوه ر بکینه هی خو مان؟ نایا له بیرماندا پوونه، کو کردنه وهی جه ماوه ر به عاتیفه وه، به بی په روه رده کردنی راست، نه نجای ترسناکی ده بیته له پیره وهی بانگه وازه که دا، کاتنی کار به ده ستانی ناوه خو و جیهانیی هه راسان ده بن، توپه ده بن و ده که ونه لی دانی نه و خه لکه، له کاتیکدا خه لکه که هیشتا ناماده نه بوون لییان بدریته، ته نانه ت بنکه که خو ی هیشتا ناماده نه بووه، بۆ نه وهی وه به ر لی دان بکه ویت؟

پروام وایه له دیدی واقعی کاروانه که دا، نه م کارانه به پی پی پتویست پوون نیه، چونکه بنکه که خو ی له سهر نه و که ره سه خاوانه پی که اتووه، که نه و کاته هه بووه. شتیکی راسته، که نابیت هیچ کاتیک، بانگه واز به و که ره سه خاوانه ی نه و کاته هه بوون ده ست پین بکات، نه وه ش شتیکی به لگه نه ویسته. به لام ده بیته نه و که ره سه خاوانه به چاکی پاکبکریته وه، پتویسته بایه خ و گرنگی زور بده بن بۆ ناماده کردن و پاککردنه وهی له خلت و خاله کانی، پیش نه وهی نه رکی کاری بانگه وازه که ی بخریته نه ستو، به تاییه تی نه گهر بانگه وازه که له هه مان نه و نامویییه دا بیته، که نیسلام له سهری بوه و، پویه پووی هه مان دزایه تی بیته وه، که له لایه ن دوژمنه کانه وه به ره و پوی کراوه ..

نیستا نیمه لومه و سه رزه نشتی که س ناکه بن، هه موو کرده وه یه کیش له پتی خوادا بیته، به نیزنی خوا پاداشتی هه یه، به لام نیمه ته نها ماوه ی جیاوازی نیوان نه وهی بووه، نه وهی پتویسته بیته رون ده کهینه وه.

بیگومان بانگخوازی یه که م - ره همه تی خوای له سه ریته و، خوا جه زای به خیری بداته وه به وه ی پیشکه شی کردووه - به راستی هه ولکی به رچاوی داوه بۆ پالفته کردنی که ره سه خاوه کان له و شته خراپانه ی که به کو م لگه هه لواسراوه، پاشان هاتووه ته سه ر کو م ل، جا له ده رو نیاندا نه و شته تاک (فرد) یه

به رته سکانه‌ی قه تیس بوون به دهرناوه و، په روه رده‌ی کردوون له سهر گیانی
گه له کومه‌ی په کترویسست و په کریز و یارمه‌تی دهر و، به شیوه‌یه که برایه‌تی نیسلام
بیانبه‌ستی به په که‌وه و، دهریان بیئنی له سه‌رقال بوون به په رسته تاکیه‌کانی
کورت هه لاتو له دروشمه‌کانی په رستندا، بۆ په رستن به و اتا فراوانه‌ی، که کاری
فرمان به چاکه و به ریه‌ستی له خراپه ده‌چپته ناوی و، دامه‌زاندنی کومه‌لگه‌یه‌کی
موسلمان، که به شهریه‌تی خوا حوکم بکات، وه‌ک چون په روه رده‌ی کردن له سهر
نۆر په‌وشته جوان و په سنده‌کان، له سهر گیان به خت کردن بۆ نایینی خوا.

به لام واقعی کاروانه‌که پیشانمان ده‌دات که نه‌وه‌ی که موکوپری گه‌وره هه‌یه،
له هوشیاری رامیاری و هوشیاری هه‌ره‌کی.. له وه‌ش ترسناکتر بوونی که موکوپری
له هه‌ستکردن به راستی کیشه‌که و راستی نه‌و نامانجه‌ی هه‌ولی بۆ ده‌ده‌ین.
نیمه هه‌ولمان داوه بۆ پیکه‌ینانی بنکه‌یه‌کی جه‌ماوه‌ری فراوان، بۆ نه‌وه‌ی
پشتیان پی‌ببه‌ستین بۆ گه‌یشتن به حوکم، له سهر نه‌و بناغه‌یه‌ی کاتی گه‌یشتین
به حوکم، شهریه‌تی خوا جیبه‌جین بکه‌ین..

نه‌وه خزی له خۆیدا نامانجیکی مه‌شروع، تۆ واز بیئنه له وه‌لوئیسته
جاهیلیه‌ی، که ده‌لئیت هه‌موو مرۆفیک مافی هه‌یه هه‌ول بدات بۆ گه‌یشتن به
حوکم.. جگه له نیسلامیه‌کان! ده‌لئیت نه‌وان به تهنه‌ کاتی هه‌ول بدن بگن به
حوکم ده‌بنه تاوانکار! تۆ له وه‌ گه‌پئ، نه‌وه هه‌لوئیستیکی ناسراوی جاهیلیه‌ته
به رامبه‌ر به هه‌ق، له وه‌ کاته‌وه نه‌فامی له زه‌ویدا هه‌یه و بانگخوازان بانگه‌واز
ده‌کن بۆ هه‌ق (شنشنة عرفها من اخزم: خوورده‌وشتیکه له نه‌خزه‌میه‌وه
ده‌ناسین) وه‌ک په‌ندیکی عه‌ره‌بی به‌ناویانگ ده‌لئیت! جا نه‌و ((نه‌خزه‌مه)) چ له
پۆژه‌لاته‌وه بیئ، یا له رۆژئاواوه، یا له ناوخزی ولاته‌وه بیئ!

به لام کیشه‌که له مه‌شروعیه‌تی نامانجه‌که دا نه‌یه.. به لگو له پرسیاریکی
بنه‌ره‌تیدایه: نایا پیاده‌کردنی شهریه‌ت به سه‌ بۆ چاکسازی حالی نه‌و نومه‌ته‌ی،
که گه‌یشتوته نه‌وه‌ی بیئته که فیک وه‌ک که فی لافاو، یا کاره‌که پیویستی به شتی
تر هه‌یه، پیش نه‌وه و دوا‌ی نه‌وه و له کاتی نه‌وه‌دا؟!!

نه‌گه‌ر بانگخوازی په‌که‌م - ره‌حمه‌تی خوا‌ی لی‌بیئت - نه‌وه‌ی بۆ کومه‌له

پاکیزه (صفوة) که هی لبژیردراپوو بیته دهستهی دامه زینسری کومه له که هی
 ناشکرا بگردایه، که له سالی ۱۹۴۸ از بۆ ((جه ماوه))ی ناشکرا کرد (واته دوا
 بیست سال له دست پیکردنی بانگه وازه که)، نهوا له هیلای به ره وپیش چوندا زۆر
 شت ده گویا.

له سالی ۱۳۶۷ ک (۱۹۴۸ ز) دا و له ژیر ناو نیشانی (معركة المصحف) دا پیشه وای
 شهید وتویه تی: ((گومان له وه دا نیه ئیسلام ئایینه و دهوله تیشه، به پرونی واتای
 نه و درپینه نه وه، که ئیسلام یاسایه کی خوییه به فیکرکاریه کانی مرؤفایه تی و
 یاسا کانی کومه لایه تی به وه هاتوو، که پاراستنی و بلوکردنه وه ی و سه ره رشتی
 جیبه جی کردنی خراوته نه ستوی نه وانای بپوایان پنی هیه و، که یاندنی به وانای
 بپوایان پنی نه هیتاره؛ له نه ستوی دهوله تدایه، واته خراوته نه ستوی نه و حاکمه ی
 بووه ته سه رۆکی کومه لی موسلمانان و حوکمی نوممه ته که یان ده کات، نه گه ر
 حاکمه که که مته زخه می کرد له پاراستنی نه و یاسایانه دا، نهوا به حاکمه ی
 موسلمانان دانانریت، نه گه ر یاسا کانی ده ولت نه و نه رکه ی پشت گوئی خست،
 نه وه به ده ولت ی ئیسلامی نازمیردیت.. نه گه ر کومه له که، یا نوممه ت پازی بن
 به و پشت گوئی خستنه و په زامه ندی درپین، نه ویش به ئیسلامی نازمیردیت، با
 به دهم بلیت ئیسلامیم.

له مه رجه کانی حاکمه ی موسلمان نه وه یه، که خۆی ده ستی به فه رزه کانی
 ئیسلام وه گرتبیت، دوربیت له و شتانه ی خوا حه رامی کردون، تاوانه گه وره کان
 نه کاتن نه وه ش به ته نها به س نیه، بۆ نه وه ی به حاکمه ی ئیسلام دابنریت، هه تا
 مه رجه کانی ده وله ته که ی له گه ل خۆ، یا پاراستنی حوکمه کانی ئیسلامی له نئوان
 موسلماناندا نه خراببته نه ستۆ و، هه تا هه لویستی ده وله ته که ی له وان وه بۆ دیاری
 نه کریت، که خۆیان له بانگه وازانی ئیسلام بن)).^(۱)

ناخۆ نه گه ر له سه ره تاره نه وه ی ناشکرا بگردایه، ئایا جه ماوه ر به و شیوه یه
 له پێگای عاتیفه وه درده په رین و به ده ور یا کۆده بونه وه، هه تا که یشته نیو ملیۆن

۱ سه یری ژماره ۶۲۷ رۆژنامه ی (الاخوان المسلمین) ی پۆژانه بکه، سالی سنیه م، یه ک شه ممه ۷ ی
 په جه بی سالی ۱۳۶۷، ۱۶ / مایو ۱۹۴۸ بکه.

کەس، کە بەشی زۆریان گەنج بوون، لە ناو گەلیکدا، کە ئەو کاتە لە نۆژدە ملیۆن کەس تێنە دەپەڕی؟ یان ئایا ئەو کۆمەڵە (پاکیزە) خۆی بەو ئاسانیە ئاوا کۆدەبۆنەو. ئایا بەخۆیان و عاتیفەیانەو بەرەو ئامانجە گۆرە کە دەپۆشتن؟
بپوا ناکەم..

پاشان ئایا هەر لەو کەسانە پێک دەهات، کە لەوان پێکھاتبوون، یان کەسانی تر دەبوون؟

نازانم! کەسێش بە دلتیایییەو ناتوانی بپیری لەسەر بدات.

بەلام هەر کەسێکی ئەوانە بونایە، کە ئەو کاتە بنکە (قاعدە) یان لی پێکدەهات، ئەوا توندوتۆڵ تر و پاوەستاوتر دەبوون، زیاتر بە ئاگاتر دەبوون، پشی درێژتر دەبوون، کە متر پەلەیان دەکرد لەوێ، کە لە پێشەو کەردبویان، ئەوا بە عاتیفەکانیانەو ملیان نەدەنا و بپویان و نەدەبوو، ئامانجە کە بە ئاسانی بە دەست دیت و بە دەست هێنانی نزیك دەبیت، ئەو کاتەش خۆیان و ئەعصابیان دەکردە سەریاز، وەک زۆریان بۆ ساوایەکی دیاریکراو کردیان، بپویان وادەبوو، کە هەموو شتیەک لە میانەیدا دیتە ئەنجام بەهۆی ئەو وەسیلانەی ئامادەیان کردووە بۆ گەشتن بەو ئامانجە.

هەر وەها دەیانزانی رینگا دووردرێژە، کۆششی خوازاویش لەو پەڕی گۆرەبیدایە، هۆ (وسیلە) خوازاوێکان زۆر زۆرتەن لەوێ ئامادەکراو. چونکە مەبەست تەنھا نۆژەن کردنەوێ ئەو بینایە نیە کە هەیه، بەلکو دووبارە چەسپاندنی بناغە کەیه.

بپوا ناکەم لە گەڵ ئاشکراکردنی پێبیرەکاندا، جەماوەر ئاوا بێتە پێشەو! چونکە دەیانزانی کێشەیه کە زۆر ترسناکترە لەوێ تەنھا گۆیگرتن بێت لە قسە ی کاربگەر و سۆزی دەرون پڕکردن، کە پێیان دەوت (الرُّوحَانِيَّة) ^(١) و خۆشی وەرگرتن لە بەیه کە گەشتنی خۆشەوستان و گەشەیانەو بەو زۆریە ی بەردەوام زۆر دەبوو.

هەر وەها جەماوەر دەیزانی ئەو مەملانێیە کە لە گەڵ نەقامیدایا، کە مەرف توشی

١ راستبە کە بریتیه له (الرُّحَانِيَّة) کە بۆ گیان دەگەڕێتەو.

زود مه ترسی ده کات، که نابین بابای ژیر (العاقل) خوی بخاته بهر ئه و مه ترسیانه:
 ﴿وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِطَّ مِنْ أَرْضِنَا ۚ دهلین: نه گهر له گهل
 تو بین و پهیره وی دینه که ی تو بین، له زیدی خو مان ده رمان
 ده کهن. ﴿القصص: ۵۷.

ئه و کاتهش بزوتنه وه که له سه رخو به ره و پیش هه نگاو ده نیت، به لام له سه ر
 به رنامه یه کی راستر! ئه و کاته بنکه ی پته و له سه رخو له و پیاوانه پینکدیت، که
 به چاوی وردبینیه وه هلی ده بژاردن، که چاکترین که ره سه ی خاونه بوایه هلی
 نه ده بژارد، پاشان بو ناماده کردنیان هه ولی پیوستی ده دا بو ئه وه ی بینه
 ناوکیکی چاک، بو کارکردن به په روه رده ی گیانی و په وشتی و فیکری و ده رونی،
 هه روا په روه رده به زانستی شه ری راست، له سیبهری به رنامه ی خوی گه ورده دا:
 ﴿كُفُوا أَيْدِيكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ: هه تا له مه کهن شه ر
 مه کهن، نویژ بکن و زه کات به دن. ﴿النساء: ۷۷.

کاتی بنکه که فراوان ده بوو، که کاتی فراوان بوونی به اتایه، دوی ناماده کردنی
 بنکه ی پته و به و سه ریازانه ی، که خویان کردبووه سه ریاز بو بانگه وازه که به
 پوئنبینی له حه قیقه تی کیشه که و پیوستیه کانی و، به هوشیاریه کی راست له
 حالی نوممه ت و ئه و نه خوشیانه ی دو چاری بووه و، ئه ندازه گریه کی دروست بو
 سروشتی کارکردن، بو هه ر قوناغیک له قوناغه کانی بزوتنه وه دا، ئه وه ش پیش
 ئه وه ی بوو بگریته جه ماوه ر به گشتی، بو ئه وه ی په یوه ندی بکن به بانگه وازه که
 و له ژیر ئالا که یدا بن.

(کاری سیاسی) و اتا کارکردن بو کیشه نیشتمانیه کان و کومه لایه تیه کان و
 هاوشیوه کانیان، به لام ماوه یه ک دواده که ویت، هه تا بنه ما راسته که به ته و اوه تی
 جیگری راست ده بیست، که تییدا بیروباوه پی راست و په روه رده له سه ر
 پیوستیه کانی، خوی ده نوینیت له چوارده وره ی ئه وانه ی وه لامی بانگه وازه که یان
 داوه ته وه و، خویان کردوته سه ریاز (وه ک ئه وه ی کومه له که ی پیغه مبه ر) له
 مه دینه له سه ری بون).

پاشان مملانییه که دروست ده بوو! ئه وه ش کاریکه راکردن نیه له

دروستبوونی، به پیتی نه و پتوشویتانهی خوا دایناوه له ژبانی مروثایه تی دا! نه و
 ململانئیه ش همیشه له لایه نی جاهیلیه ته وه دهست پری ده کات، کاتی هست
 ده کات به مه ترسی بونی کومه لیک برودار له زه ویدا، با ژماره شیان که م بیت،
 نه گه ریش له لایه نی خویه وه حه زنه کات بچیتسه ناو نه و ململانئیه وه: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ
 لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿۵۴﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لِعَاظُونَ ﴿۵۵﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَالِدُونَ: ﴿۵۶﴾
 نه وان کومه له یه کی هیندکن، به پاستی که نیمه یان توپه کرده، نیمه هم موو
 وریایانین. ﴿الشعراء: ۵۴-۵۶﴾

به لام پیشبینی ده کرا ململانئیکه له ژوان (موعد) ی خوی دوابکه وتایه له و کاتی
 که تیتیدا پرویدا، که هه لیک کی گه وری ده به خشی، بۆ په زوره رده کردنی بنکی ی
 پته و، پاشانیش په روره رده کردنی بنکه فراوانه که به نه ندازه ی نه و په روره رده یه ی
 که ده په خشی.

پاشان نه گه ر نه و ململانئیه بکه وتبایه سه ر نه وانیه جه ننگ ناکه ن، هیه
 شتیکیان نه ده کرد، ته نها ده یانوت: (خوا په روره رده گاری نیمه یه)، جا نه وه ده بووه
 هوی نه وه ی هوشیاری (جه ماوه) به پاستی کیتسه که زوگه شه بکات، نه و کیتسه یه
 له زه ییناندا له گه ل کیتسه ی تر تیکه ل نابیت، وه ک چون به و کیتشانه تیکه ل بوون..
 هه روه ها زه حمه ت ده بوو له سه ر سته مکاران، وا له خه لک بکه ن بچن به ده میانه وه،
 جا چ به زقر بیت، یا به هوی هۆکانی راگه یاندنی سه خته کاره وه. کاتی پرتگی
 سته مکاران به نایه ته کانی خوا و، له سه ر به رنامه ی پرتکی په روره رده گار بۆ خه لک
 پون ده بیته وه، نه و کاته خه لک ده زانن له سه ر چ بنه مایه ک بریاری هه لویتستی
 خویان بده ن: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْأَيَّتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ: ﴿۵۵﴾
 نیمه ناوا نیشانه کانی خۆمانیان بۆ شی ده که یه وه و ده مانه وی پرتیازی تاوانباران
 رون بیته وه. ﴿الأنعام: ۵۵﴾

* * *

به لام نه وه ی پرویدا پیچه وانیه نه وه بوو.
 راگه یاندنه که له واده که ی خوی بیست سالی ته واو دواکه وت، له و سالانه دا

جه ماوه ريكي زور به ليشاوا هاتنه ناو بزوتنه وه، بن شهوي ههست بكن چهنده مه ترسي دهوري داون! بانگه وازه كه تيكه لي زور كيشه ي رامباري ونه شهوي و كومه لايه تي بووه، كه هيشتا بؤ (لا اله الا الله) دلراست و يه كلا نه بؤته وه، به لام به برواي شهوانه ي به بانگه وازي هه لدهستن، كه شه بانگه وازه كه جيگر دهكات به فراوان كردني بنكه جه ماوه ريه كه ي و، ده بيت له كاره كه دا جه ماوه به شدار بكرت، شهويش به ليكولينه وه ي شه كيشانه ي له و كاته دا جه ماوه سه رقال دهكات، هه تا له سالي ۱۹۴۸ز له هه له ستين بؤمبايه كه هه مووه لويسته كاني نه قانده وه.

له و كاته دا هيرشي درنده بؤ سه ر بزوتنه وه كه دهستي پيكره به درنده ترين شيوه، كه به زهيندا بيت.

به لي جهنگ بؤ سه ر بانگه وازه كه پيشيني كراو بوو، چونكه وهك وتمان شيوه ي كاريكه له شيوه كاره كان (سنة ي خواهه، پيشه واي شه هيد به هاوه له كاني و شوينكه وتوه كاني دهوت: (هه ز ده كه م به راستي پيتان بلنيم، كه بانگه وازه كه تان هيشتا لاي به شي زوري خه لك نادياره، كاتي بيناسن و مه رام و تامانجه كاني بزنان، درايه تيه كي توندوتيزمان به رام به ر ده كه ن، زه حمه تي و ناخوشي زور ديته ريگاتان، زور له مپه ر و ناستهنگ ريگاتان پي ده گرت، جا ته نها له و كاته دا دهست ده كه ن به بانگه وازه كه تان و ريگاي خواهن بانگه وازان ده گرن.)^(۱)

به لام شه شيوه يه ي جهنگه كه ي پي ته واو بوو، به پيري كه سدا نه ده هات.

جا هه ر له و كاته وه و تا ناستاش، به دواي يه كدا سه ريرين دهستي پيكره به راستي رورژاواي خاچه رست به ديار ريكراوي شويني ترسناكي بؤ ده ركه وت، كه شهويش نيسلامي سياسي يه، كه قه ناعه ت ناكات نيسلام ته نها دروشي په رستن و ههستي دل بيت، به لكو ده يه ويته به رنامه يه كي پياده كراو بيت له واقعي زه ويديا، كه حوكمي هه موو زيان ي خه لك بكات: له سياسي تيدا، له نابوريدا، له كومه لايه تيدا، له فيكريدا، له په وشته و ناكاريدا، له هه موو بواريك له بواره كانيدا! جا نايا - له

۱ كومه ليك له نامه كاني شه هيد حه سين البنا، دامه زراوي نيسلامي بؤ چاپكردن و رورژنامه و بلوكورنده وه - بيروت - چاپي ۲، ۱۴۰۲ك ۱۹۸۲ز ل ۱۰۸

روانینی پوژئاوادا- له سه ر پوی زهوی له وه مه تر سیدارتره هیه ؟^(۱)

که واته ده بی له ناو بریت .. ده بی هه مو هیزه کان دژی بوهستن .. ده بی سو راخ
بکریت و پاره دو بنریت .. ده بی سه ر چاوه کانی بن بر بکریت .. ده بی شیوه که ی
بشیوینری، بۆ شه وه ی لاوه کان پوی تن نه که ن، که به وهش مه ترسیه که ی زیاد
ده بی ت!

دوو شت له یه ک کاتدا ناگری رق و قینی له دلی سه لیبی و سه هیوینیدا
هه لگیرساند: یه که م نه و کت و پریه ی به سه ر سه لیبیه ت داها ت، که دو سه د سال
زیاتر دوا ی پلان دانان پیشینی ده کرد له له ناو برندی نیسلام سه ر که ویت، که چی
له پر بینی نیسلام له خه وی بی ناگایی خه به ری بۆ ته وه!

دووم ناماده یی جوله که ی جیهانیی بۆ دامه زانندی ده وه له ته که ی له سه ر زه وی
نیسلام، دوا ی تیکۆشانی زۆر بۆ مراندنی، هه تا ده وه له ته که ی دروست بکات،
دوریت له مه ترسیه کان، جا کاتیکی زانی له پر به ر مه ترسیه که که وت و پوه پوو
بووه وه! له به ر نه وه هه ردوولا ریک که وتن له سه ر پتویستی له ناو برندی دوژمه
هاوبه شه پر مه ترسیه که یان.

نایا بزوتنه وه ی نیسلامی پیشینی ده کرد، پرگاری بیت له دوژمنایه تی
سه لیبی و سه هیوینی و فرت و فیلیان و هه ولیان بۆ له ناو برندی؟
واده زانین نه وه مه حاله!

به لام بره مان وایه له گه ل نه وه شدا شیوه یه کی تر چاکتر بوو پوویدات، نه گه ر
کاره کان له سه ر به رنامه ی راست برۆیشتایه، نه گه ر جه ماوه ریش پیش کات
به شداریان بکردایه له مللانیکه، به هۆشیاریه وه به حه قیقه تی کیشه که و،
حه قیقه تی مللانییه که! به لام جه ماوه ره که له سه ر نه وه هۆشیاریه نابیت، هه تا

۱ رۆژئاوا پیتی وایه ته نها دژی نیسلامی چه کداره که شه ر ده کات، که ناوی ناوه (ئیرهاب)، جه نگ
دژی خودی نیسلام ناکات. نه وه ی نه و قسه یه به درۆ ده خاته وه، هه لوینستی رۆژئاوا بوو به رامبه ر
بزوتنه وه که ی جه زانیر، خۆ نه وان شه پخواز نه بوون و به رنامه که یان شه پخوازی نه بوو، به لکو
له ریگای سندوقی هه لباردنه کانه وه که یشتنه حوکم له سه ر به رنامه ی رۆژئاوا خۆی، به لام رۆژئاوا
نه یبتوانی قبولی بکات. نه وهش ده بیته به لگی نه وه ی نایه ویت نیسلام حوکم بکات به چاوپوشین
له وه سه یه ی پیتی ده گاته حوکم!

له وه وپیش په روه رده نه کرابیت! په روه رده ی خوازویش نایه ته دی هتا بنکه که
له سر په پره و(منهج) یکی ساغ دروست نه بوبیت، ه روه ها نه و که موکوپیه ی له
هلقه ی یه که م بووه هوی که موکوپری زنجیره یی له هلقه کانی دوایدا!

پاشان نه و بوو که له به شه کانی یه که مدا ناماژمان بق کرد، له کاردانه وه ی
لیدانه درپدانه که ی دوژمنه وه به ره و پویان کرا، ته مومژی له بنکه و جه ماوهردا زیاد
کرد، مه به ستمان له وه چوونی هندی له کومه له نیسلامیه کان بوو بق ناو
په رله مان، نه وه ی بووه هوی توانه وه ی کیشی شه رعیه ت و، کیشی سه پاندنی
حوکم کردن به شه رعیه تی خوا، هه روا چند کومه لیکي تریان چونه ناو ملامنیتی
چه کداری دژی کاربه دهستان، که بووه هوی به په راویز کردنی کیشی
بنه پرتیه کان، کاره که ش له ههستی خه لکدا گورا بق کیشی لیدهر و لیدراو،
سه رکه وتوو و ژیرکه وتوو!^(۱)

پاشان کومه لانیکی تر له کومه لانی کاری نیسلامی زیده په وییان کرد له گه ل
خه لک... له گه ل ((جه ماوه)) که وتنه جه نگیکی خویناویه وه... له سر نه و بنه مایه ی
کافرن کوشتیان دروسته مادام ناچنه ناو ((کومه لی موسلمان)) وه!

نه م کاره شوینه واریکی خرابی هه بوو له سر هه موو کاری نیسلامیدا. بیجکه
له وه ی خه لکی به گشتی له و کارانه دورخسته وه که له شه رعی خوادا پالپشتیان
نیه، جا هه لیکي چاک ره خسا بق هویه کانی راگه یاندن، نه وانه ی خویان مه لاسدابوو
بق بزوتنه وه ی نیسلامی بق په نگ کردنی هه موو مه دیدانه که به په نگی خوینتی پزاو،
هه رچه نده له به شیکي که می گوره پانه که دا خوی ده نوینتی، هه روه ها هه موو
کاریکی نیسلامی عه یبیدار کرد، جا جوره که ی هه رچی بووینتی ناوی نا کاری
توقینه ر(ارهابی) پیویسته جه نگ دژیان بکریت و سه رچاه کانی بنپر بکرین!

هویه کانی راگه یاندن پیویستیان به که سیک نه بوو ناگاداریان بکانه وه، یا پالیان
پیوه بنی بق هه ل قوازتنه وه، چونکه - به هه لویتستی دژیایه تی بق نیسلام -
ناماده یه بق قوزتنه وه ی نه و هه له و تا نه و په ری به کارهینانی!
وه ک چون کاردانه وه که، سه باره ت به و ته م و تاریکیه ی دهوری کیشی (لا اله

۱ بگه ریوه به به شی (هویه کانی په له کردن) له سه ره تای کتیبه که دا.

الا اللهی دابوو، جا چ سه بارهت به بنکه که بیت، یان جه ماوهر. به پاستی هه لگرانی
 بیژکی نیرجانی به توندی به رگری له بیژکه که یان ده که ن و به هه موو هویه ک
 بلای ده که نه وه، هه تا (زاناکان) یش که وتنه گیتژاوه که وه، نه وانه ی خه لک به نه هلی
 زیکی داناون و له کاروباریاندا بق لایان ده که پینه وه، جا نه وانیش به گهرمی و
 گوپی نه ری شیرک ده که ن له وانه ی که وتونه ته ناو شیرک و، بپروانامه ی بپروا
 پنه ویان پینه به خشن! له ههستی خه لکدا نه و تاوانه که وره یه، که ده رباره ی خوا
 ده که ریت ناسان ده که ن، نه ویش پشت کردنه له شه ریه ته که ی و، حوکم کردن به
 شه ریه ته نه قامی له جیاتی خوا، گویا نه و کاره تنها سه ریچی یه که شایسته ی
 نه وه نیه هه تا به ئینکاریه وه نامازه شی بق بکریت! به پاستی باشتر و ابوو، که
 کیشه ی پیره وه که دریزتر بیت له سه ره ئلی فیکرکاری، که له بنکه وه ده ست
 پینه دکات پاشان - له سه رخۆ - فراوان ده بیت به فراوان کردنی بنکه که، بینه وه ی
 جه نگ له که ل ((جه ماوهر)) بکریت.

* * *

پاشان کاری ئیسلامی له بهر چه ند هویه ک پارچه پارچه بوو. له وانه نه بوونی
 سه رکرده یه کی گهره، که کاری ئیسلامی له خۆ بگری و یه کی بخاته وه، یان به
 لایه نی که مه وه له یه کیان نزیک بخاته وه، هه روا بوونی سه رکرده ی بچوک،
 هه ریه که یان به خۆی و پای خۆی کاریان ده کرد، هه ریه که یان وای داده نا، که خۆی
 له سه ره هه قه و هه موو نه وانی تر به هه له داچوون.

هه ره له وه یانه نۆر له و لاو و که نجانیه ی به بانگه وازی هه لده ستان، له ناو
 کۆمه لیکدا دروست نه بوو بوون، که گیان و په یوه ندی برایه تی تیسدا
 په روه رده کرابیت، به لکو له سه ره په یوه ندیه کی فیکری بینه یز دروست بوو بوون، که
 هه لوه شانده وه ی ناسان بوو، له کاتی رودانی هه ره جیاوازیه که له ته فسیر، یا
 ته ئویل، یا تیگه یشتندا. جا نه وه بووه هۆی پارچه پارچه بوونی کۆمه له که
 به خیرایی و، هه ندیکیان له هه ندیکیان هه لده گه رانه وه.

هه ره له وه یانه که می زانستی شه رعی بوو، که ریسا و ریکخه ری پئویست بق
 فیکر و ره فتار پیک دینیت.

هر له و هۆيانه كارى بـردهوام له لايـن ئهـوانهـى نـژايهـى ئىسـلام دهـكـن، بـۆ
قـولـكـردنهـوهـى جـياوازيهـكانـيان و پـچـراندنى پـهـيوهـنديهـكانى نـيـوان خـهـلك.

جا نـايا نـهـ و حـالهـ ئومـيـدى چـاكـكـردنى هـهـيه؟ نـايا ئومـيـد دهـكـريت لهـ هـمـوو
روهـكانهـوهـ لهـوانهـى پـهـلهـيان كـرد بـهـرپـهـوهـكهـدا بـچـنهـوهـ و، ئهـوهـهـلـانهـ راسـت
بـكهـنهـوهـ، كهـ تـيـى كهـوتـوون و لهـسهـروهـهـ دهـست پـهـبـكهـنهـوهـ لهـسهـر پـنـمايـى لهـ
بهـرنامهـى راسـتى پـيـغهـمـبهـر؟

بهـراسـتى ئهـوهـى پـويـدا قـهـدهـريـك بـوو لهـ قـهـدهـرهـكانى خـوا... بهـلام ئـيـمهـ لهـ
كـتـيـبهـكهـى خـوا و سـونـنهـى پـيـغهـمـبهـر ﷺ فـيـرـيوـوين، كهـ بـهـرـوا بـوون بهـ قـهـزاو قـهـدهـرى
خـوا، لـيـسـراوـيـتى مـرؤـف بهـرامـبهـر هـهـلهـكانى رـهـت نـاكـاتهـوهـ، كـاتـى هـهـلهـى كـرد،
پـيش ناـگـرـيت لهـ هـهـولـدان بۆ راسـتـكـردنهـوهـى ئهـوهـى هـهـلهـى تـيـداكـرـوهـ.

جا نـايا ئومـيـد هـهـيهـ كارى ئىسـلامى رـيـزهـوهـكانى راسـت بـكـاتهـوهـ و، جـهـولـهـيهـكى
نوـى دهـست پـهـبـكـاتهـوهـ، كهـ لهـ راسـتـيهـوهـ نـزـيـكـتر بـيـت؟!

بهـراسـتى راسـتـكـردنهـوهـى رـيـزهـوهـ بهـ هـمـوو بـاريـكهـوهـ پـيـويـستهـ.. بهـلام لهـوانهـيهـ
يهـكـن بـلـى: دوزمـنهـكان واز لهـ كارى ئىسـلامى ناـهـيـنن رـيـزهـوى خـۆى راسـت بـكـاتهـوهـ،
پـيش ئهـوهـى بـتـوانـى راسـتى بـكـاتهـوهـ، جـهـنگـى لهـگـهـلـدا دهـكـن. ئـيـمهـش پـيـيان
دهـلـيـين جـهـنگ وازناـهـيـنن، بهـلام كارى ئىسـلامى بۆ لهـناو ناـبـرـيت، بهـلكـو لهـوانهـيهـ
بـيـتهـ هـۆى تـيـزبوـونهـوهـ و زيـادكـردنى هـۆشيارى لاي خـهـلك بهـ حـهـقيـقهـتى جـهـنگـى
نـيـوان جـاهـيـليهـت و ئىسـلام.

دـيارهـ ئهـركى ناـمـۆزگـارى بهـ پـيـويـستى دهـمـيـنـيـتهـوهـ لهـ هـمـوو بارهـكاندا: ((الدِّينُ
النَّصِيحَةُ: نـايـين ناـمـۆزگـاريهـ))، و تـيان بۆ كـى ئهـى نـيـرـاوى خـوا؟ فـهـرمـوى: ((لِلَّهِ
وَلِرَسُولِهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِعَلَمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَخَاصَّتِهِمْ: بۆ خـوا و پـيـغهـمـبهـرهـكهـى، بۆ
كـتـيـبهـكهـى، بۆ گـشتى مـوسـلـمـانان و تـايـيهـتـيهـكانـيشـيان)).⁽¹⁾

روانیتیک بوئایسینده

نۆز کهس کاتئی دهرواننه ئەم واقیعهی ئیستا بیزار دەبن، جا چ بەرامبەر بەو جەنگە دێندانە یە بیئت، که بەرەو پوی بزوتنەوہ ئیسلامپەکان بوئەوہ لە ھەموو زەویدا، یان بەرامبەر بەوہی روی داوہ - بەردەوامیشە - لە شپرزەیی راپرەوی بزوتنەوہ کەدا. لە رویەکی ترەوہ وای دادەنن، که کاری ئیسلامی ناییندە ی رونی نیە، ئەو واقیعه خراپە ی ئەمرۆ موسلمانانی تیدا دەژین بەردەوام دەبیئت لەسەر ئەو خراپە ی که تیبیدایەتی، یان بەرەو خراپتر دەچیت.

بەلام ئیمە بیروباوەرمان وایە که ناییندە ھەر بو ئیسلامە.

دیدە که شمان لەسەر شتی خە یالی و خەو بنیات ناننن، چاویشمان داناخەین بەرامبەر ئەو بەر بەستانە ی لە پوی کاری ئیسلامیدا ھەن و بەردەوامن، جا لە ناوخواوہ بیئت، یان لە دەرەوہ ی و بە کہ میان داناننن و کاریگەری یان لەسەر کاری ئیسلامی ھەر بە کہم داناننن.

بەلام بھوایکی چەسپاومان ھە یە، کہ مرۆف ئەوہ نیە قەدەرەکان دابنیت، جا دۆست بن، یا دوژمن، بە لکو خوا قەدەر دادەنن، لەو پیتش و لە دواییشدا خۆی خواوہنی فرمانە، ویستی ئەو جیبە جێ کەرە و قەدەری ئەو زالە؛ ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ خوا لەسەر کاری خۆی زالە، بەلام نۆزبە ی ئەم مەردمە لی ئەزانن. ﴿یوسف: ۲۱﴾

خوا خۆی بو ئەم نایینە ی داناوہ، کہ لەم زەویە دا بھینیتەوہ و سەرکەویت بەسەر ھەموو نایینەکانی تردا: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ئەو خودایە پیغە مەبری خۆی بە پئی کرد بو پیبەری و پاگە یانندی دینی راست، تا سەری خا بەسەر ھەموو دینەکاندا، جا با بئپەرستەکانیش خۆشیان نە یە. ﴿الصف: ۹﴾

پیغمبر ﷺ فرمویہ تی: ((لَيُلْعَنُ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ: کوئی شہو و پوڈی
 پن بگات نہم نایینہ شی پن دکات.))^(۱)

قہدہری خوا لہ میانہی دہستورہ کانی دہ پروات، کہ گورانی بہ سہردا ناییت،
 ہر وہا لہ میانہی بہ لائن و ہر پہ شہ کانیدا و لہ میانہی ویستی بہ ریلاویدا دہ پروات،
 کہ بہ ہر شتیک بغرمویت ببہ دہ بیت، نہو ہویانہش دروست دکات، کہ ہہ موو
 شتی پن جیبہ جی دہ بیت کاتی بیہ وی بیت.

* * *

نہ گہر لہ بہر پو شنای شتوہ کارہ کانی خوا و لہ بہر پو شنای بہ لائنی خوا و
 ہر پہ شہ کانی، بہوانینہ ہہ لویتستہ کان، لہ سہر گورہ پانہ کہ دا دوورہ گہزی دژ
 بہیک دہ بینین: بزوتنہ وہ نیسلامیہ کان لہ لایہ کہ وہ، دوزمنہ کانی نیسلام لہ
 صہ ہیؤنیہ کان و صہ لیبیہ کان و یارمہ تیدہ رانیان لہ لایہ کی ترہ وہ. لہ ناییندہ بہ کی
 نزیکدا، یان لہ ناییندہ بہ کی دوردا چی لہ ووانہ پیشیننی دہ کریت؟

بزوتنہ وہ نیسلامیہ کانیش، لہ کاری نیسلامیدا ہاویہ شیان کردوہ بہ ہہ ولئیک
 دیار، کہ گومانی تیدا نیہ. بلاویونہ وہی گیانی نیسلامہ تی لہ سہر ناستی ہہ موو
 جیہانی نیسلامی و، بہ نارہزو و حہزی گہرم و گورہ بؤ گہ پانہ وہی نیسلام لہ
 چوارچیوہی لاوہ کاندہ بہ تاییہ تی، نہو دوانہ دہ گہ پٹنہ وہ بؤ نہو ہہ ولئیک
 بزوتنہ وہ کہ داویتی لہ ماوہی نیو سہدہ زیاتر، ہہر لہ کاتی پو خانہی خہ لافہت ہہ تا
 نیستا، داوی فہزلی خوا و ویستی خوا. بہ لام نہو سہ لیباتانہی لہ کاری نیسلامیدا
 ہہ یہ ناستہ نگ و لہ مپہریکی ناشکران، کہ زور لہ وزہ کانی کارکردن بہ فیرو
 دہدہن و پہرت و بلاوی دہ کەن، نایہ لئن کوششہ کہ بہ رویومہ کہی بدات، جا نایا
 رہوشہ کہ ہہر بہو بارہ وہ بہر دہوام دہ بیت؟

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ: بلی: نہوانہی وا
 لہ ناسمانہ کان وزہ میندا ہن لہ خوا بہ دہر لہ پیوار (غیب)
 پن خہ بہرن.﴾ النمل: ۶۵.

بہ لام کارہ کہ لہ یہ کی لہم دوو شیمان (احتمال) ہ دہرناچیت: یان پہوشہ کہ

لهسر نهو حاله ته بهردهوام ده بیټ، یان ده گورپټ.

نیمه هیوامان وایه - بهو تاقیکردنه وه تالانه ی کاری نیسلا می پیدا دهروات -
په وشه که بگورپټ بؤ شیوه یه کی راست و نهو هه لانه ش که لئی که وتونه وه نه میټن
و، پاره ویکی ساغ لهسر بهرنامه یه کی ساغ دهست پټ بکات.

بهلام نیمه گرمانه ی شتیکی خرابتر ده که یټن، که نهویش نهو هیه نهوانه ی کاری
بانگه واز ده که ن لهسر هه لوټستی خویان پیداگری ده که ن، که وا بهرنامه
هه ریه که یان بهرنامه ی راسته و راستی پټکاوه، نهو هی جگه لهو بانگه وازی بؤ
دهکات دوره له راستیه وه، یان لهسر نهو بناغه یه ی که پانه وه نابیت، دوی
نهو هی هه ر بزوتنه وه یه که چند هه نگاوکی باشی ناوه بؤ پټشه وه، یان لهسر
بناغه یه کی تر، که هه ر بزوتنه وه یه که بتوانیت پاساوی بهردهوامی خوی لهسر
هه لوټسته که ی پټ بکات.

جا نهوکاته چی پوده دات؟ نایا په کی خوا ده خه ن؟ یان خوا قه ده ری خوی
جیبه چی دهکات، جا خه لگ رازی بیټ، یان رازی نه بیټ؟

به راستی له شیوه ی کاروباری خوادا، نامرزی گورپان بهردهوام هه یه:

﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ نه گه ر

پشتیشی تر بکه ن، چینکی تر به نیوه ده گورپټه وه، که هه رگیز وه که نیوه
نه چی. ﴿عمد: ۳۸.

جا نه گه ر قه ده ری خوا وایټ نه م نایینه هه ر بمیټیټ و بهسر هه موو
نایینه کانی تر دا سه ری بخت، وه که خوی رایگه یاندوه له قورنانه که پیدا و لهسر
زمانی پیغه مبه ره که یه وه، نهوا سه لیبیاتی کاری نیسلا می نیستا له بهردهم قه ده ری
خوا و ویستی خوادا خوی بؤ رانا گورپټ.

خوا به لټنی خوی جیبه چی دهکات، بؤ جیبه چی کردنیشی هه ر هویه کی ویسټ
دروستی دهکات: ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلَّغَ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ خوا به
مه بهستی خوی دهگا، دیاره خودا بؤ هه ر شتی نه اندازه یه کی داناوه. ﴿الطلاق: ۳.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ

بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ: نهی گهلی خواهن باوه پان! هرکس له دینی
خوی پاشگه ز بیته وه، خوا له مه ولا کومه لئی وا ده خات پو، خوشی بوین، نه وانیش
خوایان خوش بوی و له ناست برواداران نهرم و نیان ده بزونه وه و له به رامبر
دورمنانی دیندا سه ریلند و توند وتیزن، خه ز له پای خوا ده کن و له ته شهری
سه رکونه کهران ناترسن. نه مه زیده خه لاتیکه له خوداوه به هرکس خوی حز
بکا پیی ده به خشی. خوا زانایه و - له به خشین - زور دهس گوشاده. ﴿المائدة: ۵۴﴾

* * *

به لام با پروانین دورمنان، له یاسا و ده ستوری خوا و له به لئین و
هره شه کانی دا، چی به وان وه تاییه ته.

توندترین شتیک له شیوهی کاره کانی خوا، که به سه ر پوزناوای خاچه رست
پیاده ببیت، نه و فرمایشتهی خویه: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا وه ختی نه و ه مو ناموزگارینه یان - که کرابون -
له بیره وچو، ه مو ده رگای به خته وه ریمان بق کردنه وه. ﴿الأنعام: ۴۴﴾

نه وهش له بهر نه وهی نه وان ژیانی دونیا یان ویستوه وه له پیتناویدا کاریان
کردوه وه ه و لئان داوه، خوایش پاداشتی کاره کانیانی له دونیادا داونه وه، به پیی
شیوه کاریک له شیوهی کاروباره کانی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾: هرکن ژینی نه م
دنیا به و زهرق و به رقی نه وی ده وی، نیجه مزه ی کرده وه یان - به ته اووی - هر له م
دنیا به ده دینی و پیشیان لی که مه وه ناکه یین. ﴿مرد: ۱۵﴾ هر وا نه وهش دووباره
به پیی ویستی خویه، که پیشتر ویستی له سه ر بوه، که وا خوا دنیا وه ک به ک
ده دات به کافر و بروادار، هر ره که به پیی ه ول و کوششه که ی، له بی پروا
ناگریته وه، به لکو بویان زیاد ده کات ه تا بی پروایان زیاد بیت: ﴿كَلَّا نُمَدُّ

هَتُوْلَاءٍ وَهَتُوْلَاءٍ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا: هـ مو
 لایان - چ نه وان و چ نه مانه - له خه لاتی په روه زدگارت بین به ش ناکه یین، خه لاتی
 په روه زدگاری تو هیچ له مپه ری له بهر نیه. ﴿الأسراء: ۲۰﴾

﴿وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّى لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّى لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾: با نه وان ه ی خواناناسن، وا بیر نه بهن
 نه و مؤله ته ی ده یانده یینی چا که به بو یان، هر بو یه مؤله تیان ده ده یین تا تاوانیان
 فر به یی، نازاریکی ناوړه پوریش به شیان ده یی. ﴿آل عمران: ۱۷۸﴾

جا نه گه ر روزناوای نه مړو به ده سه لات بیت له سه ر زه ویدا، سه رکه وتوو بیت
 تییدا به پیتی نه و یاسا و ده ستورانه ی خوا؛ نه وا خو یان ده لینی نه و مؤله ت پیدانه
 هه تا هه تابه به رده وام ناییت، به لکو کاتیکی دیاریکراوی بو دانراوه، که له لایه ن
 خواوه دیت له کاته دانراوه که ی خویدا: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا
 عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَعْتَةً فِإِذَا
 هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۱۱﴾ فَقُطِعَ ذَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ﴾: جا وه ختی نه و هه مو نا موژگار یانه یان - که کرابون - له بیر ه وچو، هه مو
 ده رگای به خته وه ریمان بو کردنه وه، هه تا که وتنه خو شی و شادی؛ نه وسا له پړ و
 نه کاویک بهر توړه یی خو مان خستن و هه مو نا هو مید مانه وه. نیتر نه و که سانه ی
 پیشه یان هر نا هه قی بو، دوا پړاو بون و سپاس بو خوا ی پامینه ری هه مو
 دنیا ﴿الأنعام: ۴۴-۴۵﴾

له گه ل نه وه ی ده روازه ی هه مو شتیکیان له سه ر کراوه ته وه، که چی له و
 ته نگه ده سته دا ده ژین که خوا به لینی داوه توشی نه وان ه ی بکات که پشت ده که نه
 قورثانه که ی.

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾: هه رکه سیکش پشت له به رنامه و یادی من بکات، ژینی له

تنگانه دایه و روژی سه لاش کوره له گزری دهرده خهین. ﴿طه: ۱۲۴﴾

نه و تنگانه یه ی پوژئاوا تئیدا دهژی - که دهر وازه ی هه موو شته کانیا ن بۆ کراوه ته وه له هویه کانی ده سه لاتی مادیی - که له دله پراوکی و شیئی و خو کوشتندا خو ی ده نوینن، له نه خو شیه کانی دهر وونی و عاره ق و ماده سپرکه ره کان و تاوان و، له نه خو شی (نایدن) دا خو ی ده نوینن و، نه خو شی وا له ناویاندا سه ری هه لداوه، که له وه و پیش نه بووه، یان به و شیوه یه بلاو نه بووه وه که نه مرۆ بلاوده بیته وه، هه روا خو ی ده نوینن له ناو نه و قهیران (ازمه) انه ی دهر وری هه موو جیهانی داوه، له قهیرانی ناویری و سیاسی و جهنگی و فیکری، یا پیچه وانه ی نه وانه .. نه وه ش له بهر نه وه یه، که دهر وازه ی به ره که ت و دهر وازه ی ناسوده یی و دلنیایی، له وه دهر وازانه نین بۆ نه و بۆ بره یان به بکرینه وه، کاتی نه وه یان له یاد ده چیت که ناموژگاریان کراوه، چونکه نه وانه تایبه تن به بره یان ده وه، خوا به فه زلی خو ی له ژیا نی دنیا پییان ده به خشیت، جگه له خو شی پوژی دوا یی، که به فه زلی خو ی پییان ده به خشیت: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَّقُوا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ نِشْتَه جیتی نه و باژیرانه نه گه ر خویسان بناسیبا و خو پاریزیان، دهر وازه ی به ره که تانمان له ناسمان و زهمینه وه به بره یاندا ده کرده وه. ﴿الأعراف: ۹۶﴾

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ ﴿١٠١﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّآبٍ: نه و که سانه ی که بره یان به خوا هه یه و به یادی خوا دلیان نارام ده بیته وه، باش بزانتن که یادی خوا تو قهره و نارامی دلانه. نه وانه ی خوا وه ن باوه پن و نا کار چاکن، خو شی له وان که دوا پوژی باشیان هه یه. ﴿الرعد: ۲۸-۲۹﴾

پوخته ی قسان نه وه یه: پوژئاوا نه مرۆ خوا وه ی هه موو وه سه یله یه کی مادی به هیزه، به لام خوا وه نی توانای به رده وام نیه، چونکه نه و هو کارانه ی نیه، که خوا به رده وامی بۆ خوا وه نه کانی نوسیوه، نه ویش بره یان و نه به خوا و پوژی دوا یی و، کرده وه ی چا که ..

گومان له وهدا نيه، نه وان كاري چاكيش دهكهن، وهك خزمه ته تهن دروستيه كان و ناسانكردني پرتگانني ژيان، به لابردي به شيك لهو زه حمه تيانه ي مرؤف له زه ويدا پيوه ي ده نالينين. هيچ نه فاميه كه له نه فاميه كانني ميژوو نيه كه هه ندي له نه دامه كانني به كرده وه ي چاك هه لئهن سن، به لام نه وه سيفه تي نه فامنيان له سر لانابات له رويه كه وه، چونكه نه و سيفه ته له مرؤف نابيته وه هه تا بپوا نه هيني به خوا و پوژي دوايي و په پيره وي نه وه نه كات كه خوا نادرويه تيه خواره وه. له رويه كي تره وه نه و خاله سپيانه ي له سر كراسيكي په شي پر له خرابه كاري په رت و بلاون، هيچ فرياي خاوه نه كاننيان ناكهن، نه و له ناچوونه شيان لي دور ناخاته وه، كه ياسا و ده ستوره كانني خوا برياري له سر ده دات، هه رچه نده مؤلته دانكه بويان دريژه بكيشيت.

به راستي نه و ئيلحاده ي ژيار (حضارة) ي پوژئاوا بلاوي ده كاته وه، نه و ليك هه لوه شان وه په وشتيه ي هويه كانني راگه يان دننيان بلاوي ده كه نه وه، نه و بوشايي به گيانيه نيه و، له نقوم بون له و په پي خوشي هه ستيي و، پازاننده وه ي ژياني دنيا و، له بپرچونه وه ي ناخيره ت به ته واوه تي و، بين ناگايي له وه ي خوا كرده وه كانني مرؤف ده ژميژي و ليبيان ده پرسيتته وه؛ هه موو نه وانه ژياريكي راست دروست ناكهن، كه خوا به رده وامي بو نوسيبيت له زه ويدا، نه گه ر ماوه يه كه مؤلته ي خاوه نه كاننيش بدات، نه و له بهر حيكمه تكنيكي خويه تي.

ئيمه له وانه نين نه و قسانه بو پازيكردي سؤزه كانمان بكه ين، يان بو راستگيژراني خه ونه كانمان! چه ند سال له مه وپيش (برتراندرسل) وتويه تي: (به راستي شارستانيتي پياوه سپيه كه كوتايي هاتووه، چونكه هيچي به ده سته وه نه ماوه بپيه خشيت).

له وه پيشيش (نه لكسيس كاريل) وتويه تي: (نه م شارستانيه به ره و پوخان ده چيت).

دويني روخاني شيوه يه كانمان بيني، له م كاته شدا روژنامه روژئاوا بيه كان ده نوسن - نه مريكا بيه كاننيش له نيو انياندا - ده لئين: ئايا روخاني نه مريكا ش ده ستي بيكر دوه؟ نه وه نده ش ساده نين بپوامان واييت نه وه سبه بينيه كي زوه بووده دات! چونكه هيشتا له ناو نه و شارستانيه نه فاميه دا نه وه نده هؤكار هه يه،

که ماوه‌یه‌کی تریش درٚژه‌ی پی‌بدات، به‌پیتی شیوه‌ی کاری په‌روه‌ردگار. له‌وانه بلیمه‌تی له ری‌کخستندا، جدیه‌ت له‌کاردا، سوربون له‌سه‌ر وردکاری، به‌توانایی له‌سه‌ر پلان دانان. سه‌ره‌ای جیگری ژباری (حضاری)، که ده‌رکه‌وتنی ده‌بیته هوی پوخاندنی به‌په‌له‌ی نه‌و ژباری هیشتا ده‌رنه‌که‌وتوه!

به‌لام هه‌موو نه‌وانه چاره‌نوس ناگوبن، چونکه شیوه‌کاریکه له شیوه‌ی کاروباری خوا!

* * *

به‌لام جوله‌که کاری جیاوازی تریان هه‌یه ..

به‌پاستی خوا زه‌بونی و چاره‌په‌شی له‌سه‌ر نویسون به‌هوی کرده‌وه‌کانیانه‌وه، به‌لام بۆ نه‌وه هه‌لاوێردن (استثناء) ی داناره .. یان چه‌ند هه‌لاوێردنیک.

﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٢﴾ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٣﴾ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسْتَوْا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبَرُوا مَا عَلَوُا تَتَبِّرًا ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمُ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا؛ هه‌ر له‌ناو کتێبه‌که‌دا ناگاییمان به‌نه‌وه‌ی نیسرانیل دا، که ئێوه

له‌م سه‌رزه‌مینه- له‌دوو هه‌لدا- مل له به‌دغه‌پی ده‌نێن و زۆر به‌توندی بادی هه‌وایی ده‌نوێنن، هه‌رکه به‌که‌م له‌م دو هه‌لانه هاته به‌ر، چه‌ند عه‌بدیکی هه‌ره‌نازای خۆمان ناردنه سه‌ر، گشت ولاتیان لی‌ناژن. ئه‌م بپیاره‌ش جی‌به‌جی بوو.. له‌پاشان کاری و امان کرد ئێوه له‌وان به‌هێزتر بن؛ هه‌ژماریه‌ستان زۆرتر بی و به‌دارایی و مندالیش بن، یارمه‌تییمان پی‌گه‌یاندن.. ئه‌گه‌ر ئێوه چاکه بکه‌ن، چاکه له‌گه‌ل خۆتان ده‌که‌ن؛ ئه‌گه‌ریش خراپه‌تان کرد، له‌خۆتان هه‌رکاتیکه به‌ئینی

پاشین هاته جئ، دیسان ده نئیرینه سهرتان، واتان لیکن په ژاره و خه م له
 روخسارتانا دیاریس هه تا بشچنه مزگه و ته وه - وهك جاری پئشوشی چونس - و
 هه رچیکیشیان دهسکه وی ته فروتونای که ن. به شکو په روه ردگاری خوتان بتانخاته
 بهر به زه بی. نهگه ریش تی هه لچنه وه. نئیمش تی هه لده چینه وه ﴿الأسراء: ۴-۸

﴿ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ أَيْنَ مَا تُلْقُوا إِلَّا بِجَبَلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِّنَ
 النَّاسِ: هه ر ژیرچه پزکی و زه بونی بوته بهشیان، جا له هه ر جئ بن؛ مه گه ر هه ر
 په یمان له گه ل خودا و خه لکا بگاته فریایان. ﴿آل عمران: ۱۱۲.

جوله که نیستا له سهر لوتکه ی نه و جیا کردنه وه و هه لاویردنه، که خوا به لئینی
 پیداون. دهستیان به سهر هه موو زه ویدا گرتووه، جگه له وانه ی په روه ردگارت
 په حمی پی کردوون، سه رۆك کۆماره کان به ناره زوی خویمان داده نئین و
 سیاسیته کانینی به سهردا دهسه پیئن، نه وانه لاده بن، که لییان توپه ده بن و
 دهسه لاته که یان لی دهسه ننه وه، نه وانه ش ده کوژن، که له ریگایاندا ده وهستن، وهك
 چۆن (کیندی) و گه لی خه لکی تریان گوشت. به لام هه موو نه مه له بنکه که
 هه لاویردراوه!

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ
 الْعَذَابِ: نه وکاته شتان له بیر بن که په روه ردگاری تو رایگه یاند: ده یانکه مه
 بهر فهرمانی که سانی وا که تا قیامت - به توندی - نازاریان دن. ﴿الأعراف: ۱۶۷.

نه وه نه و ریسا (قاعدة) هه میشه ییه، جگه له وه هه لاویردراو (استثناء) ه،
 هه لاویردراویش نۆر ده وام ناکات، چونکه پیچه وانه ی ریسیه!
 ریسا له نه ندازه ی خوی پاک و بهرزه، هه لاویردنیس هه ر به قه ده ری نه وه،
 به لام سروشتی کاره کان وایه، که هه لاویردن کوتایی دی و کاره که ده گه ریته وه
 سه ر نه وه ی له ریسا که دا بریاری له سه ر ده درئ، به پیی به لئینی خوا و
 هه ره شه کانی.

به راستی نئیمه نازانین حکمه تی خوا چیه له وه هه لاویردنانه ی له نایه ته کانی
 قورتاندا باسکراون، به لام رودانی هه ر ده بیئت، جا له حکمه ته که ی گه یشتبین، یان

حیکمه ته که یمان نه زانی بیت... گرنګ نه وه په نیمه هستی پښکین، که نه وه له
پرساکه جیایه و، کاتی دیاریکراوی بؤ دانراوه.

جوله که خۆشیان نه وه ده زانن! له خودی کتیبه که یاندا ده یزانن، نه ک له
سه رچاوه کانی بیتګانه وه.

کاتی نه فامی سه رده م به پتی پړوشوینی خوابی داده ته پښ، به حوکمی نه وه ی
خراپه و ګنده لیان لی دروست بووه و هه یه، نه وکاته مرقفایه تی پړویستی به
جینګر (بدیل) هه یه، که نه و بوشاییه پر بکاته وه.

هر ئیسلامیش جینګر (بدیل) ی نه وه یه، هر ئیسلامه هیدایه ت و پتی راست بؤ
زه وی ده ګیریتته وه و حال و باره کانی چاک ده کات و له نه خۆشی به کانی چاکی
ده کاته وه: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥٠﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ
رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ: نه ی نه هلی کتیب! بزانی نه وه ی که هاتوته
لاتان پیغه مبه رنکی نیمه یه؛ نذر له و مه به ست و باس و خواسه ی که نیوه له کتیبی
خوتان حه شارتان دا، نه و بؤتانی ده رده خات و لیسانی ناشکرا ده کا و له زورانیسی
واز دینن. له لای خوداوه روناکی و کتیبیکی دیاری ده رتان بؤ هاتوه... به و قورنانه،
خوا نه وانه ی شوینی ره زای نه و ده که ون، ده خاته سه ر پتی هیمنی و به نیزنی
خوی له تاریکی ده ریان ده خا و به ره و روناکیان ده با و پښګه ی راستیان نیشان
ده دا. ﴿المائدة: ١٥٠-١٦٠﴾

ئیسلام نه و به رنامه و په پیره وه ته واوه راسته یه، که خواروخچی تیدا نیه،
به رنامه ی نه فامیه کانیش هه میشه که موکوپې و لاریان تیدایه.

نه مړو سه ده ها هزار خه لک، هه موو سالتک له و تاریکاییه ی تیدا ده ژین هه لدین
و به ره و پړوشنای ئیسلام دین، نه ک به شوینکه وتنی نه و نمونه ی هه یه، چونکه
موسلمانان له واقعی ئیستادا نابنه نمونه یه ک چاویان لی بکریت، به لکو نمونه یه کن،

که خه لک له نیسلام ده په ویننه وه! به لام چزان و داخکردنی ون بوون پال به
هه ندی خه لکه وه ده نیت بۆگه پان به دواى پښگای پښگار بووندا، نه و پښگایه ش له
نیسلامدا ده دوزنه وه!

به راستی پوژناوای ون بوو خاوهنی زانست و شارستانیه ته کی مادی گه وره یه،
به لام گیانی تیدا نیه.. نه و گیانه ی به ره و خوا بپوات، نه و گیانه ی پښمایى
به هیدایه تی خوا ده کریت. هه ر نیسلامه خاوهنی نه و گیانه یه، له هه مان کاتیشدا
نایکاته جیگری زانست و شارستانیه تی مادی به لکو دوانه (توام) به کی ته واون:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ اِنِّیْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۶﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُ
وَوَفَّخْتُ فِیْهِ مِّنْ رُّوحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سَجْدًا مِّنْ اَتۡمِنۡ پاره دگارت به

فریشته کانی راگه یاند: وا خه ریکم مروه ک له قور دروست ده که م، کاتى له شیم
ته واوکرد و له گیانی خوم نوم پیداکرد، هه موتان سوژده ی بۆ به رن. ﴿ص: ۷۱-۷۲

مسته قورپښک و فویه ک له گیان هه ردوکیان له گه ل به کدا (مروفن): مروفی ته واوی
به یه که وه به سترای هاوسه نگ، مروفی پښگه یشتوو، که هه لده سیته به
ناوه دانکردنه وه ی زهوی له سه ر پښمایى و پوژنبنینى، هه ر له و کاته دا چاو

ده بپښته پوژى دواى، که ژيانى تیدا ته واو (کامل) ده بیته: ﴿هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ
لَکُمُ الْاَرْضَ ذَلُوًا فَاَمۡشُوْا فِیْ مَنَاكِبِهَا وَکُلُوْا مِّنْ رِّزۡقِهٖ ۗ وَاِلَیْهِ النَّشُوْرُ
نه وه که نه م زه مینه ی بۆ که وی کردون، شانه وشان تییدا بگه پښ و له بژویه که ی
بخون، هه ستانه وه ش بۆ لای نه وه. ﴿الملك: ۱۵.

﴿وَابۡتَغِ فِیۡمَاۤ اَتٰکَ اللهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنۡسَ نَصِیۡبَکَ مِنَ الدُّنۡیَا
به وه ی خوا به توی داوه به شوین مالى دواى به وه بن! به شى خوشت له م دنیا به
له بیر مه که. ﴿القصص: ۷۷.

﴿وَعَدَ اللهُ الْمُؤۡمِنِیۡنَ وَالمُؤۡمِنٰتِ جَنَّٰتٍ تَجۡرِیۡ مِنْ تَحۡتِهَا الْاَنْهٰرُ
خَلٰلِیۡنَ فِیۡهَا وَمَسٰکِنَ طَیۡبَةً فِی جَنَّٰتِ عَدۡنٍ وَّرِضۡوَانٍ مِّنَ اللهِ اَکۡبَرُ
ذٰلِکَ هُوَ الْفَوۡزُ الْعَظِیۡمُ: خوا به لینی به پیاوان و ژنسانى بپوادار داوه،

باغاتیکیان خه لات دهکا، جۆباریان به بردا ده پوا و هر له ویدا ده میننه وه. چه ندین خانوی هه ره باشی له ناو باغاتی عهدنا بۆ داناون. ره زای خوداش، که له گشتی هیژاتره؛ ده سکه وتی مه زن ئه وه یه. ﴿التوبة: ۷۲﴾.

ئیسلام ئه و رزگار که ره یه. که خاوه نی هه مو ئه وانه یه مرۆفایه تی پئویستی پئی هیه و چاوی تی ده بری.

(ئه میر تشارلس) وه لی عه هدی به ریتانی، له مو حازه ره یه کی به نرخیدا، که له هۆلی گۆنگره کان له وه زاره تی ده ره وه ی به ریتانیا، له دێسه مبه ری سالی ۱۹۶۶ دا داویتی، که ده لاله تیکی روونه بۆ ئه و اتایه ی ئاماژه مان پیندا! که وتویه تی: (ماددیه تی سه رده م پئویستی به هاوسه نگیی هیه. زیانی ئه نجامه کانی دورخایه نی له زیادبوندایه)..

به راستی سه سه ده که ی ئه م دواییه، شایه تی ده دات - له جیهانی پۆژئاوا دا به لایه نی که مه وه - به شبنوئیکی ترسناک هیه له شیوه ی دیدمان بۆ جیهانی ده وروپشتمان. به راستی زانست هه ولی داوه ده سه لات به سه ر جیهاندا بگریت له سه ر شیوه ی تی گه یشتنمان بۆ جیهان. جا ئایین و زانست له یه ک جیا بوونه وه، به شیوه یه ک ئیستا ومان لی ها تووه، وه ک (ورد زورث) ی شاعیر ده لی: (که میک نه بیّت له م سروشته ی که هه مانه هیچی تر نابین).

به راستی زانست هه ولی داوه سروشت له خوای به دیه پنه ر دامالیت، بوونه وه ری کردووه به چه ند کۆمه لیک، (المقدس) ی له گۆشه یه کی دوری ناسه ره کیی تیگه یشتنمان داناوه و، له بونی کرده یمانی دور خستۆته وه.

جا ئیستا ده ستمان کردوه به ته قدر کردنی سه ره نجامه تیگه ره کان، وا ده رده که ویت ئیمه ش - پۆله کانی جیهانی پۆژئاوا - هه ستمان له ده ست داییت به واتا ته وا وه که ی به رامبه ر ژینگه که مان و به رپر سیمان به رامبه ر هه مو ئه و بوونه وه ری خوا دروستی کردووه، ئه وه ش به ره و سه رنه که وتنیکی خرابی بر دین له ئه ندازه گیری یا زانیی که له پور و حکمه تی پیشینه کان، ئه و که له پوره به سه ر یه ک که وتوانه ی له دیزه مانه وه بۆمان ماوه ته وه، به راستی چه ند زه حمه تیه کی

توند هه‌یه، وه گولی‌یه‌کی^(۱) کۆمه‌لایه‌تی‌یه، که خه‌ک لیتی ده‌ته‌کیته‌وه.

به‌یدی من شتیکی تره‌یه، که پتویستی به به‌رام‌به‌ر پیکردن‌تیکی گشتگیر (شامل) هه‌یه. به‌راستی زانست خزمه‌تیکی گه‌وره‌ی نواند و ده‌ریخت بۆمان، که جیهان زۆر ئالۆزتره له‌وه‌ی ئیمه‌ بیرمان لیده‌کرده‌وه. به‌لام زانست به‌شیوه‌ مادیه تازه تاکه‌کی، توانای لیکدانه‌وه‌ی هه‌مو شتی نیه. به‌دی‌هینه‌ری بونه‌هر ئه‌و زانا ماتماتیکی‌یه نیه که (نیوتن) بیری لیده‌کرده‌وه، دروستکەری سه‌عاتی‌یه که‌میش نیه.^(۲)

به‌راستی جیا‌بونه‌وه‌ی زانست و ته‌کنۆلۆجیا له‌ به‌ها (قیم) و ترازووه ره‌وشتی‌یه‌کان و پیرۆزه‌کان گه‌یشتۆته راده‌یه‌کی زۆر ترسناک. ئه‌وه‌ش ده‌بینین له یاری‌کردن به‌ بۆماوه‌ییه‌کان یان له ئه‌نجامه‌کانی هه‌له زانستی‌یه‌کاندا، که له ناشیرینترین وینه‌یدا خۆی ده‌رده‌خات له نه‌خۆشی شیتی مانگا.

من هه‌میشه هه‌ستم به‌وه ده‌کرد که له‌پور (تراث) له ژیانماندا ده‌ستکردی مرۆف نیه، به‌لکو ئیلهام‌تیکی خۆرسکی‌یه خوا پیتی داوین بۆ زانینی پووداوه‌کانی سروشت و نه‌غمه‌ی جه‌وه‌ری دروست بوو له‌یه‌که‌ی دژ به‌یه‌کی جیا‌جیا خۆی نواندووه له‌ناو هه‌ر دیمه‌نیک له دیمه‌نه‌کانی سروشتیدا. چونکه که له‌پور ره‌نگدانه‌وه‌ی یاسای هه‌میشه‌یی بونه‌وه‌ره و، پالمان ده‌نیت بۆ زانینی نه‌یتی‌یه گه‌وره‌کانی بونه‌وه‌ری فراوان به‌شیوه‌یه‌ک بتوانین - وه‌ک (ولیم بلیک‌ی) شاعیر و تویه‌تی: هه‌موو بونه‌وه‌ر له گه‌ردیله‌یه‌کدا و هه‌میشه‌یی (أبدیه) له چرکه‌یه‌کدا ببینین..

به‌راستی رۆشن‌بیری ئیسلامی له‌شیوه که له‌پوریه‌که‌یدا بۆ پاراستنی ئه‌و دیده گیانی‌یه ته‌واوه بۆ جیهان تیکۆشاوه، به‌رێگایه‌ک ئیمه نه‌مانببینیوه له نه‌وه‌کانی دواییدا له رۆژئاوا پیاده بکریت. لێزه‌دا شت زۆره، که له پوانینی جیهانی ئیسلامیه‌وه بۆ ئه‌و شیوه‌یه فیر ببین.

۱ گولی: گپو

۲ نیوتن ده‌لێت خوا ئه‌م بونه‌وه‌ره‌ی له‌سه‌ر شیوه‌ی سه‌عاتیکی بونه‌وه‌ری جوله ریک و پیک دروست کردووه، به‌لام شتیکی وانیه خه‌ک نوێژ بۆ ئه‌و خواجه بکات که دروستکەری سه‌عاته که‌ونیه گه‌وره‌که‌یه، چونکه خۆی ناتوانی رێه‌وه‌که‌ی بگوریت نه‌گه‌ر بیه‌ویت بیگوریت! (له‌کتیبی: منشأ الفكر الحديث، دانانی بریتون ص ۱۵۱ له وه‌رگێژانه‌که‌دا.

نیمه - پۆله کانی پۆژئاوا - پئویستمان به چهندهها مامۆستای موسلمان، ههیه
 فیرمان بکات چون به دلمان فیزی شت ببین، ههروهک چون به میشکمان فیزی شت
 دهبین. نزیک بوونهوهی ههزارهی سێ، دهبێ به پالنه ریکی نمونهیی که پالمان
 ده نیت بۆ دۆزینهوهی ئهوه په یوه ندیانه و به ره و پیتش بردنی. هیوادارم ئه وه له ی
 بۆمان په خساوه له دهست نه دهین، بۆ گێرانه وهی دۆزینه وهی لایه نی رۆحی، له
 دیدمان بۆ بونمان به گشتی).^(۱)

* * *

هه ر ئیسلام رزگار که ره، هه ر ئه ویش جیگر ی داها توه به فرهانی خوا!

قه ده ری خواش نادیار (غیب) ه، به لام چه ند په له کردنیکی هه یه.

ئه گه ره قه ده ری خوا بوا یه، که ئه م ئایینه له سه ر زه وی کۆتایی بیت، ئه وا
 فیل و ته له که که ی سه لیبی ده سه ته به ری له ناو بردنی بوو، ئه و رۆژه ی ده وه له تی
 عوسمانی رماند و خه لافه تی لابر د، ئه و رۆژه سه لیبی سه هیۆنی وای زانی، که له
 کۆتاییدا سه ر که وتوه به سه ر دوژمنه سه رسه خته که یدا، بۆیه هێرش ی کرده
 سه ری! به لام قه ده ری خوا شتیکی تر بوو، ئه ویش رابونه ئیسلامیه که بوو هاته
 کایه وه!

کات ئی سه لیبی سه هیۆنی توشی هیستریا بوو له سه حوه که دا، هه ئسان به
 لیدانی به هه مو هۆیه توند و تیژه که یان که هه یانبوو، به گرتن و ده ره ده رکردن و
 سزادان و کوشتن، وایان ده زانی ئه وه ریکه ی رزگار یونه له و دوژمنه ی، که وایان
 ده زانی لیدانه که ی کۆتایی هینه ره. به لام قه ده ری خوا شتیکی تر بوو، که
 بلاویونه وه ی سه حوه که بوو له هه مو زه ویدا.

هه مو یان ده لێن: ئیسلام به ته نها جیگر (بدیل) ی داها توه، ئه وه ی نه فامی
 له زه وی خراپی کردوه و تیک ی داوه، چاکی ده کات!

* * *

ئیسلام له یه کێ له دوورپانه که وه هه ر دیت. ئه و پێگایه ی هیمنه و له سه رخۆیه
 و په له یه، که خۆشمان ده وی و پازین پێی و بانگه وازی بۆ ده که یین، ئه گه ر

ته و او بیونی چه نده ها نه وهش بخایه نیت، یا نه و پرتگا توندوتیژه ی که کاره
بین ناوه زی به کانی پوژناو او نیسرائیل له دلووه یه تی.

به راستی صه لیبی صه هیونی، که نه مرق ده سه لاتی به سه ر زه ویدا گرتووه،
به بین ناوه زی که وجانه کار دژی به رژه وهندی به کانی ده کات! چونکه نه و کارانه ی
به و توندوتیژه ی دژی بزوتنه وه نیسلامیه کان ده یکات، نه وه له کاری نیسلامیدا
دروست ده کات، پشت نه ستورتور و پشی درژتور و تیگه یشتوتور و به هیژتر ده بن
له وانه ی نه مرق دژیان ده جهنگن.

خاوه ن ناوه زه کانیا ن نه وه ده زانن، خه لکه که ی خویانی لی ده ترستین، به لام نه و
رق و قینه ی له دلایندایه، کویری کردون، نه و راستیه نابینن و گوئیانی که پکردوه
له بیستنی ناموزگاری، نه گه ر نه و ناموزگاریه ش له خاوه ن ناوه زه کانی
خویشیانه وه بیت!

نه وهش به قه ده ری خوا دیته نه نجام به پتی شیوه ی کاریک له شیوه ی
کاروباره کانی خوا: ﴿وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِ الْدِّينِ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ ﴿٤٥﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ:
هر چونه جیگه ی نه وانه ش که نامه قیان له خو ده کرد و تیش گه یشتن که چیمان
به سه روان هیئاو زود نه زیله شمان سو گوتون... مه کری خویان
به کار هیئا. ﴿ابراهیم: ٤٥-٤٦﴾

نه و ته قینه وه گه ورانه ی، که هرده م له میژوو پووده دات، له وکاته یه، که
سته مکاران فشار ده خه نه سه ر پهوت و ته وژم (تیار) یکی به رز و بلندا. جا
سته مکاران فشاری ده خه نه سه ر، تا دایمرکیتنه وه و خه فه ی بکه ن، خودی نه م
فشاره شه، ته قینه وه دروست ده کات، نه وه ی له مه شدا ده بیته قوریانی هر
سته مکار و تاغوتانن.

نه و کاره ی نه مرق خاچه رستی زایونی - به گه وجانه - ده کات، نا نه و فشاره یه،
که ته قینه وه دروست ده کات.

* * *

به یه ک لیدان و جه ریه زه ی قه ده ر، سی کار له یه ک کاتدا نه نجام ده دری.

به کهم، سزادانی نوممه ی ئیسلامی، له سه ره که مه تر خه میان له ئایینی خوادا.

خوا سپارده یه کی به م نوممه ته سپاردوه، که له میژوودا به هیچ نوممه تیکی پیشوی نه سپاردوه، کاتی پیزی گرتووه به وهی بیته نوممه تی کۆتاهینه ری پیغه مبه ران، به سپاردنی نه م سپارده یه کردویه تی به باشترین نوممه ت و فه زلی داوه به سه ره نوممه ته کانی پیشوو: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئیوه چا کترین کۆمه لان له ناو مه ردی دنیادا سه ره وه لدا؛ فه رمان به چا که ده که ن و ری له ناره وا ده به ستن. باوه ریشتان به خوا هه یه. ﴿آل عمران: ۱۱۰﴾.

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ به وشیه وه ئیمه ئیوه مان کردۆته نوممه تیکی هه لبارده، تا ئاگا وه مه رد م هه یی و پیغه مبه ریش چاودیریتان لی بکا. ﴿البقرة: ۱۴۳﴾.

به لام نه م نوممه ته ماوه یه ک غافلگیر بوو، په یامه که شی له بیر کرد، نه ک ته نها به رامبه ر به موقایه تی، به لکو به رامبه ر به خۆیشی.. نه و کاته ش خوا نه ندازه ی دانا که له سه ره ده ستی دوژمنانی سزا وه ریگری، هه ره وک پیغه مبه ری نوممه ت ترساندن: ((يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ الْأُمَمُ كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا: خه ریکه نه ته وه کان ده متان تسی بژهن بتانخۆن، وه ک خۆره چۆن دم نه ژه نیتته خواردنه که ی))، وتیان: نه ی نیرداوی خوا! ئایا نه وه له و کاته دا له به ر ژماره که میمان ده بیته، فه رموی: ((بَلْ أَنتُمْ يَوْمِيذٌ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غَتَاءٌ كَفُتَاءَ السَّيْلِ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ الْهَابَةَ مِنْ صُدُورِ أَعْدَائِكُمْ، وَلَيَقْدِفَنَّ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ: نه و کاته ژماره تان تۆره، به لام وه ک که فی لافا و ان، خوا ترسی ئیوه له دلی دوژمنه کانتاندا داده پنی و وه من ده هاوێته دلی ئیوه وه))، وتیان نه ی نیرداوی خوا! وه من چیه؟ فه رموی: ((حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ: خۆشه ویستی دنیا و رق بونه وه له مردن)).^(۱)

۱ أخرجه أحمد وأبو داود.

لهو کاته‌ی خوا نه‌ندازه‌ی کرد، که نه‌م نوممه‌ته له‌سه‌رده‌ستی دوژمنانی سزا
وه‌رگری، نه‌م دوژمنانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی به‌ده‌سه‌لات کرد، به‌پیتی ده‌ستوری خو‌ی
له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وه‌یان له‌بیر کرد، که ناموژگاریان پی‌کرا‌بو.

هه‌روا تا ده‌باره‌یان قه‌ده‌ریکی تر بیته نه‌نجام، نه‌ویش تیک و پی‌کدانه له‌و
ژوان (موعد)ه‌ی خوی نه‌ندازه‌ی کردوه، که سزایه‌ک بیت بۆ به‌روایان، له‌به‌ر پشت
کردن و سته‌م کردن و لوتبه‌ریزان، جگه له‌و قه‌ده‌ری له‌رۆژی قیامت بۆیان
دانراوه، که خوا ده‌باره‌یان ده‌فرموی: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ.
ده‌سا با‌رۆژی قیامت باری تاوانی خو‌یان و نه‌و که‌سه‌نه‌ش هه‌لگرن که به‌بی
زانست نه‌وان به‌پییان لاده‌دن، نای چه‌ند باری ناله‌باره! ﴿النحل/۲۵. ﴿وَلَا
يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّى لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّى لَهُمْ
لِيَزِدُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ: با نه‌وانه‌ی خواناناسن، وا‌بیر نه‌به‌ن نه‌و
مۆله‌ته‌ی ده‌یاندیه‌نی چاکه‌یه بۆیان، هه‌ر بۆیه مؤله‌تیا‌ن ده‌ده‌ین تا تاوانیا‌ن
فروه‌بن، نازاریکی ناو‌پوه‌ریش به‌شیا‌ن ده‌بن. ﴿آل عمران/۱۷۸.

هه‌روه‌ها له‌هه‌مان کاتدا پاک‌کردنه‌وه و هه‌لا‌وێردنی به‌وادارانی لی بیته نه‌نجام:
﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ ﴿۱۰۰﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَن
تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ: هه‌تا خوا به‌واداران هه‌لا‌وێری و بی‌به‌روایان له‌ناو‌به‌ری. ناخۆ ئیوه
لاتان وایه هه‌ر سه‌ره‌به‌خۆ ده‌چنه به‌هه‌شت؟ ﴿آل عمران: ۱۴۱-۱۴۲.

هه‌روه‌ک چۆن به‌قه‌ده‌ری خوا موسا له‌ته‌لاری فیره‌ون په‌روه‌رده‌بوو، نه‌م‌پوش
به‌قه‌ده‌ری خوا نه‌وه‌یه‌کی نو‌ی دیته‌ کایه‌وه، نه‌وه‌یه‌کی دوا‌ی که‌فی زۆر بی‌سود،
له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و دوژمنانه‌ی فیل و ته‌له‌که بۆ نه‌م نایینه‌ داده‌نین: ﴿وَاللَّهُ
غَالِبٌ عَلٰى اٰمِرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ: خوا له‌سه‌ر کارى خو‌ی
زاله، به‌لام زۆریه‌ی نه‌م مه‌رده‌ لی نه‌زانن. ﴿یوسف: ۲۱.

نهم کارهش بؤ موسلمانان گهشت و سهيران نيه.. به لكو قوربانيدانه، خوین و فرمیسکه، نازار و مهینه تیه، ناخوشی و تاقی کردنه وه یه، کوششیکی به رده و امه:

﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾ تا خوا بزانی به وانسی بیرویان هیناوه، که جیابینه وه له بی پروا و ناپاکان، له نیوهش چه ند که سئیک هه لده بزیری و به شه هید ده یگیری. ﴿ال عمران/ ۱۴۰﴾

ده بی موسلمانان له بری دریغیان به رامبر به دینی خوا، نرخ و باجه که ی بدهن، ده شبی هه ول و کوشش بدهن، بؤ نه وه ی بگه ریته وه سه رپسته پی.

به لام نارامگرانیان، شه هیدان پیشکesh ده کن، له به رامبر سزا و نازار خوگن، خوین ددهن و فرمیسک ده ریژن، له پیناوی خوا جیهاد ده کن، تا وشهی (الله) به ریژی، تا بینه به ریژن بؤ قه ده ری نه و خواهی، که نهم دینه به ده سه لات ده کات.

هه روا نارام گرانیان له رژی دواپی به هه شتیان پاداشته له گه ل ره زامه ندی خوا:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٍ طَيِّبٍ فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرَ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ خوا به لئینی به پیواون و ژسانی سپردار داوه، باغاتیکیان خه لات ده کا، جواریان به به ردا ده پروا و هه له ویدا ده میتنه وه. چه ندین خانوی هه ره باشی له ناو باغاتی عه دندا بؤ داناون. ره زای خوداش، که له گشتی هیژاتره؛ ده سه که وتی مه زن نه وه یه. ﴿التوبة: ۷۲﴾

ناومرؤك

۵	پیشه کی.....
۱۱	چهند سدرنجیک له دروستیوونی نهوهی یه که مدا.....
۳۱	شوینی پیشه ننگ له نهوه تاقانه که دا.....
۶۵	هویه کانگی په له کردن له بزوتنه وهی نهم سردمه و نه و نه نجامانه ی لینی ده که ویته وه.....
۱۰۱	بنکه پته و مکه.....
۱۹۹	فراوانکردنی بنکه که.....
۲۴۱	واقیع و نمونه.....
۲۵۳	روانینیک بونا سینده.....
۲۷۱	ناومرؤك.....